রবীজনাথ ঠাকুর

বিশ্বতারতী গ্রন্থাসয় ২ বছিম চাটুজে স্টুট : কলিকাতা हैन्यक्तन की जुनवृद्धा सं १२०४५ (१४२५) १२०५ मध्येष्ट १२४८ कुलाई

विष्यादकी । ५ ३ पादकाराच्या शहर जन्म । करिकादा

gras Arthern Bryt

क्षापने (साम : ०- कन्यवास्तिम क्रेडे : क्विकाडा

भियान ध्रमध्याद छोषुद्री 李钟·特[宋寶

घटत-वाइटत

विकास चार्चक्या

का त्या, काक कहत जाएक अकार कही है होने के हुए, के का है है है के का का त्याह का कि है के का कि है के का है है के का कि का कि है के का कि है का कि है के कि है के का कि है के कि है के का कि है के कि है कि है के कि है कि है के कि है के कि है कि है के कि है कि है कि है के कि है कि

ক্ষেত্ৰত সংক্ষাৰ সংক্ষাৰ সামিত কৰি পাব। কিন্তু স্বাধানিক ক্ষাপ্ত কোন স্থান সিলা। সম্মানত নাজত বং বিধান সম্মান, কীৰ সীক্ষি ক্ষিত্ৰত্বতে কাৰ্ক্য ক্ষাপ্ত কৰাত স্থানিক

स्रमेद्र प्राप्ति प्राप्तः (१४,४ १६ तम् अस्तरः गानः । वा विदेशः कृत्रम्भवादः १४ विदेशः स्थापः विभागतान्तः । व्यापः विदेशः स्थापः । व्यापः । व्यापः

श्रुक्कती (क. ...) विद्या प्रश्नित पत्र गान गानीक मन नाहै, त्रमाध्य नाह्य रवपान तरे ता घरेषुन जित्र एवं सम्बद्ध समाप्त स्थाप व्याप्त प्रश्नुद्वापित (प्रश्नु त्रम्क त्राह्म व्याप्त त्राप्त (क्ष्म व्याप्तिक), इ. त्राह्मक श्रुक्कान्य, यामनीक्ष्मी प्रश्नित प्रश्नुत नगाई समाप्त, व्यावस्था त्रम्न, विद्यागा (व. नव व्यावस्त व्यावस्थान)

् बाबार पहि चामार सिए रहा। बाहर हाम बाहर बावनाप्रय

चावरतमः तथातः (हरतारकारं सन्यथयः शक्कारतमः क्या करति
करतः (यान घरत रकते। धरि वीका क्रितः) शक्का करतम् (हरतः (हरूचाति रक्ष धरतम् करतमः नामकि निर्देश करतः नृमन्त्राक्षयः (हन्तव कृतावी निरुष्का करतः अरहाक कार्यको स्वतः धरतमः करताः विर्देश कृति एक किरत हिरतः रेवितः (त की १५४वः, की तत्व । प्रकृत र्वण्यकः रक्षा व्यवस्थ कृति भागाव सरका--- रायत करताः (शक्ति रक्षातः ।

আমীকে কেন্দুয়, কার সংখ্ ক্রিক ,হলে ল এখন কি, বঁটা বছ কেন্দুয় আমারট ময়ে। নিজে বংগর আভান নিজে মান বে সাজ্যেছ ছিল নেটা বিশ্ব পুচল বটে, বিশ্ব ,স্ট সাজ ১৯টা সীইনিজ্ঞান পড়ন। নিজের অজে লক্ষায় নাগর মার্টে গ্রেছ্ডা, ভবু মনে মনে যে রাজপুমন্তি ছিল ছোকে একবার্ট ভোগে ,চালে ,স্বান ,পদুয় ন বন্ধ স

কিন্ত বল বলন ভোগের লাগের। গাঁওয়ে পুলিয়ে অবরে কোন কেন্
সেই পুরি ভালে। লান গ্রান্ত ভালির অন্তর্গালীতে বলে ইণ্ডালনেমানে ভারে বোনের লাক বলে আগতে হয় না ভালির আগত নেমানে ভারে বোনের লাক বলে আগতে হয় না ভালির আগত নেমানে স্বান্তই বেজন অলব হয়ে পরে লাকরি ছোলবেলার কোনতি আ ব্যান বাহার অলে বিলেম করে লাকর খোলা ভালিরে নালা লাভ্যের বেকাবিতে জনবাবার অভিয়ে লিখনে বাবার করে লাভারিন বিলেম করে কোনারের জনবাবার অভিয়ে লিখনে বাবার করে লাকে অভিয়ে বালাকেন্
কিনি ব্যান্ত বন্ধান জালালাকার আগ লিখে আগতে আগতে অলাক্রের বিলি ব্যান বিলি ব্যান্ত লাভিয় আলব, বিলি ক্রেই জনবাব অলাক্রের বাহা জানার আগবার অলাক সমুক্ত লিখে নালা লিখে পান্তর লোক বে আলাক নেই কেন্দ্রেবার্যালন অলাক স্বান্তর বিলাহ নালা লিখে পান্তর লোক বালাবন

त्मते विकास स्वाप्ते कि सामान महतन महता हिल ता र हिला। सके त्या सारमामहत्त्वन सक विनेत तह हम हमनमात्र अन्यति स्वत्त त्यास सीव्यत्तक स्वति सीवस्तितासात्र महिला-साम्रास अन्यति स्वतान सहस सामित्र सामान ক্ষেত্রতা সার্থকভা ব্যক্তি, ভবে কেই প্রভাতের প্রবৃটি আগনার কার আরম্ভ করেছিল।

बात बारह, रहाराव रामाय हैरेड विकि मायराज याज वादीय माराय हुरण विद्वार समय यहा होते, बावाय जिराय जिराय रिश्व कि राज क्यायाता बावा बारम हैरेस : बाव किन किनि वर्शय (कार्य रहान हैरेड वस्तान के की बिह्ना, करके की : बायाय राम माया कृताय माराय ज, विकि वराया कार्याम्य, बार्यि मृतिर्द मृत्य बार्य माराय वार्य के तर, जर, रम बायाय मृत्य जय— रम बायाय जातीय कार्य, जन्द बार्यायाम बामजिले मृद्या कराय क्रय

स्थान प्रयम सर्वतान स्थान विद्या हेला आनु कहक कारण स्थान (प्रथम स्थान), नामक निर्वतान प्रद सहस्वतान (क्षण स्थान) स्थाने व्यवसार हानान । ने नाम निर्वत स्थान ने विद्या राज्याको प्रथम, स्थान व्यवसार हानान । ने नाम निर्वत स्थान ने व्यवसार राज्यान स्थान स्

जिलाम हम कार्यात पश्चत नायशिव हुट्टा हाराकः। वास्तात विकि नायशिक महत्व कार्यो कियान कार्यो कार मानत हात, कीत उत्तव मनि उसी कार्यके कार्यात कार्यो कार्यात नीत विकि कार्यात आसम नवस्त्र । असे वास्तव स्थित वास्त्र किम्पीयान वास्त्र त्रिक्तो स्थान निकास विकृत कर्मात स्थान वास्त्र वास्त्र यह मन्त्रा विक्र चात्र मध्या क्रान्ति स्थान क्रिक्त क्रिक्त क्ष्रां वास्त्र वास्त

दुवे महरहरे विभि मि. क. माम कार १४. १ महिनामा । बहाराक

পদ্ধাৰ আন্ত বাকে কন্তাহাৰ থাকতে হয় - বিভি প্ৰাৰ বোচট আনহাকে কৈট কৰে ডিটি লিগছেন স্থাত কথা আৰু তাৰ কাষ্ট্ৰালয় বাব হাজেৰ দেৱা প্ৰায় কোছা পোন কোল অক্তবন্তনি দেন বিভ হয়ে আন্তাৰ মূৰ্যৰ বিকে ডেয়ে খালস :

ক্ষেত্র ক্রান্তর বাজের মধ্যে আমি টার চিউন্তর্গ রাষ্ট্রম, কার রোক বালান ,থকে দুল টুলে ,গর্ছাল হেলে কিছুমা। স্থান আমার লেট রূপন্ধার রাজপুর অঞ্চলালোকে ইবারে মধ্যে মিলিয়ে লেটে। লেটিন আমার সভাগার বাজপুর লাগতে আমার হল্য নিজালনে। আমি ইব্লুবানী, বার আনে এবন বলাক লাগতে কিন্তু কার চেয়ে আমান্ত — বার লাগত বালাভ আমার হলান কান

साम , न्यांकर नार्ष्य मुख्या रम्भवान वर्षाय स्था मिलि स्थानकार भाषामहे भाषाद राज वर्षा मामान व्यावका है क्यांकर नाम देन , या तक किन या र , प्राकानका न रहा में राग व्यावका में किन्यान नहीं के नार्ष्य नामा वर्षा नामा व्यावका में रहा में राग व्यावका में किन्यान नहीं के नार्ष्य नामा वर्षा नामा वर्षा नाम कर्षा व्यावका व्यावका क्षित्र मान्या नाम क्षा मामा वर्षा नामा कर्षा नामा वर्षा व्यावकाल क्षा क्षा कर्षा मान्या नामा नामा वर्षा कराइ विकास हो।

निक् कृत किल्लान नाम नाक वाच तहे लोगाना वाचायांक सम्बं सोताम मंत्रीकृत वाच तक मृत्य ताम महार्थि । त्यां निवारत वाच मन्य दिल इत्या लागान वाचायांचा वाच वाच वाच एकान्यान देवालम प्राप्ति । इत्याकान प्राप्ति वाचायांचा प्राप्तिकाराः । या विकास देवालम वाच्या । इत्याकान प्राप्ति कालः तम्या व्यक्तिका प्रम् देशा विकास देवालम् । वाच वाच वाच्या वाच्या, कीव्याम अवै कारबाद रवसम् करत महादा कात ककाद विशासक शहर रक्षाक्ष । असम कि रक्षणबाद प्रकारत क्रावान किएक काल अल्डाक विश्व क्रावा कारक

বিষয়েশাছাৰে আন সৰ্বী যে এক ছাত্ত চাকা ছে। কাম ছাত্ৰ, কৰিছ নে কিন্তু পঢ়িব আনি, আমাৰ ছাত্ৰৰ ছাত্ৰ কাছ ব জাতাৰ ক্ৰিক্ট কিনিক্ট কিল্লাল নেই কাক কৰ্মাৰ হ'ব চ । ২ ব ক ছাত্ৰ ক্ৰম ছাত্ৰ জা আমাৰ ক্ৰেই বৃত্তৰে পাতাভ মান হৈ। সাহাব্য ক্ৰি আৰু আৰু সংজ্ঞানতী

ক্ষান আমাৰ কালে, যাত হ আটি হাত চাৰী স্থাত অংকাৰ বিশ্ব চাইকোন । এই ছিল গাৱ চাৰ্ড বিশ্ব অৰ্থিকা, জাত প্ৰাৰু জান্ত কালেয়া। কালে বিল্লা কালানীয় নি প্ৰিবীক মানু কালেয়া ব্যাবাহী হীৰ প্ৰায় কাল কালাৰ । বালা প্ৰায়ি কাল্ডিক ইইটাৰই সাম্যান কৰ্মক

ৰিছা গল কোন আছাৰ আলা কেন্ত । ত্ৰকৰ গল কাইটি ভিন্তি প্ৰেৰ্থিইটা বিচি গ্ৰাম আছাই গছাৰৰ ছালি বিচা আৰু প্ৰায়েইই কন্ত চুকুৰ বুই কাইটা বিচা কাইটা কিন্তু আছাই কাইটা কাইটা কাইটা আছাই কাইটা কাইটা কাইটা আছাই কাইটা কাইটা আছাই কাইটা কাইট

কাম দেব কৰাপুৰে ও কাক পাছতে কাছে কি জিল কাজতে প্ৰথম কাল্যুৰ কাকে সাস্থাই নেহালে পাছতে কা জিল নুপাত হলক প্ৰথম কাল্যুৰ কাকে বিভিন্ন কাল্যুৰ — কাই সেজে গলাকে বাল্যুক্তক হতে কাল্যুক্ত বিদান কাছে পাছতে নাত্ৰ কাল্যুক্ত ভিন্ন কাল্যুক্ত বিহ্নালয় কাল্যুক্ত কাল্যুক্ত

ক্ষমির স্থানী বর্ণার বাল গলেছেন, ছীপুজারে প্রকল্পের ব্যক্তি লয়ন অবিকার, প্রছরণ কালের সমান ,হামের সক্ষা। ব নিয়ে স্থানি ইবি সাজ কোনো কিনাছের কবি নি , কিছু আলার মন বাল, ছকিছে আলারকে সমান করার বাল লোচ না , কাকাছ মানুলার উলারের কিন্তুর হিছে বুলে স্থান করার বাল লোচ না , কাকাছ মানুলার আলার আলার ছালে বর্ণার কাকার কালা হামে কোনো কিনা লা ছালে কালার আলার আলার আলার কালার কালার

শিবতৰ, বুধি ভাষাৰ প্ৰা চাৰ নি নে , লাহাৰট (হাৰা, ভিন্ন পূচা নিগে চালে কৰাত। বুদি আহাতে লাকিং চালোবাসেও, নিবিছে ইংলোবাসেও, বা চোৰডি ডা লিবে চালোবাসেও, বা চাই নি ভা লিৱে ইংলোবাসেও— মানাও ভালোবাসাথ কোনাৰ চোৰে আহা পতে নি জা কোৰ্যাও, আনাৰ ভালোবাসাত কোনাৰ পুলিছে নিবাস প্ৰচেচ্ছ ভা কো্যাভি— মানাৰ কোনোবাসাত কোনা ভালোবাসাহ কোনো কুৰ্যাও পাৰিকাত, আনাৰ ব্যৱহাৰ পুনি এইনি কাম কাম্যাভানেত কোনো কো एकावाय प्रमेकाचा । अरक व्यावाय परम वय व्याप्त , व्यावाय प्रदेश वय , क् व्यावाय मेवाय याव स्वराध कृति अवन करत व्याप्त व्याव अपित्रकः । व्याव व्यावीय विवासम्भ त्यार व्याप्तत अपि काव , ए अपित , त्यार व्याप्तकः व्याप्त प्रवासकः व्याप्त कृति वय मान व्याप्तकः त्या वर्षाय क्यार व्याप्त व्याप्त क्यार व्याप्त व्याप्त व्याप्त क्यार व्याप्त व

व्यापन इमेक्याचा कक कक्षात्र विभाग कोर्यान्यक महरूकि। व्यापन विभाग इस्ति क्षा इस्ति क्षा व्यापन विभाग है। व्यापन क्षा विभाग व

काराम्य वाद अहे दक्षात्मय मामाद्य व्यव वाद वीहे स्थाने हीय मामाद्र देश वाद के स्थान है का प्रदेश आणि स्वानकार निष्य । स्वान देशका कार्य अहित स्वानकार कार्य अहित स्वानकार वाद स्वानकार कार्य अहित स्वानकार कार्य अहित स्वानकार कार्य कार्य कार्य हिता हिता हिता कार्याय हिता हिता हिता कार्याय हिता है कार्य कार्याय हिता कार्याय कार्याय कार्याय कार्याय हिता हिता कार्याय कार्याय कार्याय कार्याय हिता कार्याय कार्य कार्याय कार्याय कार्याय कार्याय कार्याय कार्याय कार्याय कार्य

আনাৰ আনী সম্বাচী সাধ্যালন । কিছা মেংকেৰ উপত্ত যে বাঁৰে জ্বাছ ক্ষালাৰ এবা । নিনি আনাকে বাংবার বন্যালন, বাৰ ক্ষোৱা নাও হয়ে আছে, আহি ক্ৰয়াৰ বাঁকে ক্ষেত্ৰিনুম ক্ষেত্ৰেৰ মন যাচাই ছোৱাই, ক্ষাে াকাঃ জিনি কৰাৰ নিয়েছিলেন, চীনাগেলের ছেবেনের আ শহনে ছেবেটা। বেহন বাকা ক্রিক্টিড সমাজ হয় চারি কৈছে আছে আবাকের অনুয়েছ নিজে ক্রেমে ক্রেমেন করে বিভিন্ন করে ক্রিয়ের চানা ছে নালে ছে নালে তীকারীকে নিয়ে করে। ক্রেম্টিন- করে প্রচার ইপার্ড সমাজ নি বার্থান করে অধিকার করের সংগ্রেক

white wife from the test of the first method with the said. erran unfa mitte fa merrer falla ure febres e aleran ... काषांद्र प्राप्त है करतार स्वतात भावत है एक अपनुष्त कार असे असे अ enin bun feten . ening nicht ein befahre bem tie gamin estas tille Statel sit tia to the add th I have been falle weare mile after a fall meete mining white white estimally, bits for blue our empty wie मामामाम हिन्द अधिक कारण म रहत थि। असम की कुछ छा। राष्ट्र की निवंद : चारांद काशीपुक कर किन् छ । ए न्यानंत किन **एकपुरस्** कोर्डिड व्याप्ति र्रोक्षत्र करोड कराव करण . पुरवे के लो कोडक व्यक्तिके भागव राष्ट्र । भाषान रहत राज्ञीकाहरण रागार । वर्षे तीन भाषाना (मा ्यदिस त्याम क्यान एक प्रयास मानापत राज्यात हरू विश्वास सामी reced, with fee ours are accurated and de fee on fed वाबीय व्यक्तिपद रहनपुर भावन राजन १५८ भिष्य रक्तिहासन wise critical fewton attentance an extent that fore face হল্পে এ অপথান যে ব্যাল বাটন । যে উপারন ভারতে ক্রয়েয়ালারি কৰা ৷ আৰু কোনে আৰাত বৰ্ষালৈ ভিন্নে হলে ১০ জালা ৰখ্য বছৰ ৮ আন্তেজ संब चाबि करून बहुन १७८१%, चार १४५) वक १८१८ प्राप्ता (प्रश्न क्राप्ता) पानीय पाका क्रीकेट किए

मानाव (माना का यह न्द्रान्त हिल्ला नेप बार माह्ना विकि

माविकातात कहा क्वास्थ ना । यक देख क्यावाहा-वार्मितहेख कि बराव विकास क्रिया । इस मध्य सुनारी कार्यों क्रिया बाएक इस्ट्राव्यक्तिम क्राइस्ट est yen ateautel offer un for fatt toll mielle name शास्त्र किन ता, रकाता क नार्तित भड़ रक्यडे क्षत्रत । कावि न्याह्य, मामान नामी १९ मननम नामान अहे निहनम हर्नेकाला स्थान कराह MAM : Bif bie centee ar etertibe wie mit aim enn ben ्षरक बायराज्य । यह करा है स्थान कराई व्यावाय कर ८५८४ सका वय मामान समन सामीन कामन मार्च मार्च मामान मात्र क्षत्र काला. SWE : MAAGE STATISTE IR INTE- WIE falle fere was किनिमान । वक त्रांत हर ना विषय । प्राप्त का बाद्य प्राप्त दन-६४ fel faim leie leis tenate wird ete jein protest winge कादि हैएक इ.स. दिनि एक क्यान कुर्य काद साम्य, या कादि COLD MIRT AT MY HAS THE CAL EAST WITH MINAUL WITH M কিছ দি বাবেট বধন তিনি চালিছাৰ নিম্বত বাবাত কেন্তের আলাত व्यवस्थाता दक्षे दक्षत्र- म बाधार बन्द्रार - किन्न की करत, बाबास वेंसे विभिन्ने मीमन विभिन्न होते. यह वीमी पुरुषवाद्यादन अस्ति उक्कादी व्याप्ति । ति नवक्षात्म अत्याद अक स्थल काम पानत्मन दन्यता अन्तर कृत्या कृत्य च्याचाव द्याका कारक पात निरंद नमञ्जूष । द्याका वा कारन दकाम कारकत, ein ce. Ceibuille cont. bries mibre beis jut cab- acuere कड़ा लाहरत । नीत, कांबारन्दक एक अवस्थित किन, किन्दु अन्त करन कानुस्त grove take for .

আনাৰ আনী এ'লেৰ ছাৰটাট কেবাৰেন, কোৰ কেবাতে লেকেন না। আনি বনতুৰ, আন্তঃ, নাচৰ বক লোৰ সৰট সমাজেৰ, কিন্তু অন্ত বেশি কা কৰবাৰ সৰকাৰ কীন বাছৰ নাহৰ কিছু কটট লোক, ভাই আনট কি—— কিন্তু উল্লিখ্য সংগ্ৰুপাৰ্থন কেই। ভিনি ক্ষক নাম্বৰে একট্ৰানি চালাকে। বোধ বৰ আৰাৰ মানৰ মধ্যে যে একট্বানি কটো ছিল নেটুক উৰে অঞ্চলা ডিল লা। আনাৰে বাগেৰ সভিত্যতাৰ বাগেটুক সমাজেৰ উপৰেক লা, আৰ-বায়ক উপৰেক লা, সে কেবল- সে বাবে বাবে লা।

কাষী এক কিন কাষণ্ডি হোভালেন— কোষাও বাং হালার্থক এবা যাল বাংচি মতি বিভিন্ন হালার্থক ছানাড় কে বাংল বাহন নাচৰ বাংলাকায় নাচ

Bi eine auf mure ein fathe min -

were and countries by the interior aim soft has write, it also is, a long mixe of notices which be a long

Bi for ste riv arts eater to, white his that

feetwice is not be with what her wi-

का देश का (गांव कान का नित्नहें कर पूर्वि (का वांक्रम कहा है हाथ मान गंकर ना गांकि कार्याक गंधा कृत का का मा, आवद कार्य गंद्राक कार्य एका (में (का घरती गांक), जान निर्देशन नवान कान हृति एका निर्देशनगंद्रक क्षारा जावन कान्यों नावन (गंद्रान गांव) नावान स्कृत न्यान चार्यक्र

al Ca: quian-an ei bie a eine gen feine caus cut al.

कार्य द्वि (क्वम प्रावाधि कराज १६ १ १६८ (१३) मार्ड वि (१६) प्रमू मारु मार्ड १४ डे (मार्स अस्पीत कराज प्राप्त ।

्य बाह्य परिषय अर्थन वर्षात्र है व्यापनात नकतान (क्रांस बर्धन क्रांस विशेष क्रांस— क्रिं क्रांस लाइता ।

यांडे का दृष्टि, (प्रारक्ष पांडा क्षाका । का रुक्ति क्षारक क्षत्र क्षत्रक इन्हें जा, क्षम करते ।

ভার বালে, ওয়া ১ব চেরে বলিও।

্পুৰ জ্বনি ধ্ৰাং প্ৰ জানি। সংনাৰত জানি, কিন্তু জানা বিনা তাক জানানা। সেপাং বাজাৰ এটা ৰখা থাৰো সইছে জাৰি নে। বিস্কু জাকুই তো ববাৰ সাই নি বাত্যমাৰ সুপাৰতৰ জাকা আবন সইছে জাৰি নি

কাট ্যা আমাত টাঞ্ আন বজান কটা ন্ুচুলন কৰে নাল ছুমি বজাৰ বিষয় মাছবানে নাম সমন্ত মালনি বৃদ্ধ নাম। এটা ঘৰ লয়। উপৰিব মধে। কৰ্মমান সংকৰ্মানুহ কাৰ যানবাহ ছালে। চুমিন ইন্মি, আনিন্দ স্টানিন। সালন্ধ মানা আমানেৰ লাব্যা হাত লাকা হয় সংবটি আমানেৰ নালাবালা সাৰ্ভ হাত

প্ৰিচয় , শামার হয়কে লাকি ভাকাত পালে, কিন্তু আহাত কিছুই বাকে ,এই

्तम के, याचे प्रदेश के गांव भाष्ट्र करते सूचन क्यूडी झालचा प्रदेश

त कर आधा वक्ष पाकरा र दगार नैराहः हिंद नगावदः स्थान्तः स्थानः स्थान्तः स्थानः स्थान

aine auf minte acuntet mir ninn at, fan ein mint

in man can an fin term of the man formally than the following of the man fines and following the man fines and following the man fines and the man following the man fines and the man following the fines and the man the fines and the fines and the man the

with the series of white a property are printed a getting ार्ड (६) होड दिवान समय अध्याद कायोड या तात के उपन के अद्रांशनुष THE THE LABOR MINISTER AND LABOR MINISTER NAMED FOR PART CANAL THE RESTREET HAR BEIR PRINTER AND LONG THE MET LANGUE 그녀 지도 경기를 그가 되어주는 되도면 살아 난다. 하나가 나 도시들은 하는데 그 교수는 이것을 to an fire in the winds are not to fire, into the figure है। उत्तर का दान जा । जो पन्न भार सुन्ना दाराहर है है देनपन वे का दूस का देश अमानुष्य, वहाँ किल केंग्र मार्च । अहा स्थानहाँ वाल सामान्य एक बुर्ग्य स्ट्राह क्षाक्रामा १६० मा है प्राथ और ने पात प्रमुख प्रमुख है कर क्षाक्रमान्त्रकारिकार. कत्री कर्पहातत हासान स्वाद संकाश व प्रवस्त राज्य वर्गाचन के देख remain four the fact every datailists the madelial वय व्यवस्ति । विकास राम्य, राष्ट्रः वरण्डः गावन्तः । काम्य राकापुष्ट where some all was in the nation when it indicates the সামাধ নিহিলেন বটকে হলি ৯ সাজাল আন ৰ টাৰ সাজায়ে কেন্দ্ৰ। ंडे करवड़े कि बारव दरम कामाद काल ,बाइम महुम मान्या चानाह हिसी এটি নিয়ে আনাৰ আনীকে (২০০ কাচ ১০ট্ট তাও আনোচ কয়াকের চেট্টে ाड रावकारत केंदन महक्कर १६ किरोडिक । कविद्रालय क्रमापुर क्रास्ट्रालय

चीव अपने क्या करविका ८६, नाक्यके चीरक के विकि यह स्थान यह ना करन केव महार कविक ना।

বিশোহাটির মুদ্বার পর আনার স্থানীর টক্ষা হল আবলা কলভাজার বিশেষ থাকি। কিন্তু কিন্তুরেট আনার মন উঠল না। এ বে আবার বিশুনের বিশ্বনের মন উঠল না। এ বে আবার বিশ্বনের হয়, বিশিশাস্থাটি কর ভাগ কর কিন্তুরেশ ভিতর দিবে কর করে একে এক কাল আগবল একেছেন। আমি লয়ত লার কেন্যাবে সুহিবে বিশ্বে বিশ্বন বিশ্বনার হলে বাট তেনে বে আবারে আভিশাল লাকরে, এট করাই বার বার আবার বানে বানে বানে বানে বানা । চিনিলাছাটির কৃত্ত আনার আবার মুক্তর বিশ্বন আবির বার করে বারা কেন্তেন। ইয়ার করেন বহুলে এট করে একেছেন, আর উনআনি নয়বে মারা লেন্ডেন। ইয়ার করেন বিশ্বন ছিল না। চারা বারে বৃধক একটার তার একটা করে বানাই হানেছে, বিশ্ব প্রবেশক আবারেট বারা জীবন থেকে অন্যত্ত উচলে ইয়েছে। এই সুক্তর সামার সেই চোলের আবার প্রধান প্রধান বারার পরির। এ কেন্ডেচ আবি কলকান্তার ব্যবাহন মারার পরির। এ কেন্ডেচ আবি কলকান্তার ব্যবাহন মারার বিশ্বন এবেন করেন।

আমার স্থানী মনে করেছিলেন, এই প্রবাহের আমার স্থাই ভারের উপর বেগানভার কালাবের কঠার কিছে গোলে ভারের বিজের মনের সাল্প ভার, আর আমাজেক ভীরনটা কলভাতার একটু কালগালা ফোলার ভারের বেলা ।

আমাৰ পটবানেট বেশন লেডেচিন। উলাংম এম দিন আমাতে চাচে চাচে আলিচেচেন, আমাৰ আমীৰ ভালো উলা কথনো দেকতে পাতেন নি আঞ্চ কি মাৰ্টে প্ৰকাশ পাবেন স

আৰু, বাধসাসাই তো এইখানেই। আনাদের সমস্ত প্রজা-আকদ আন্ত্রিক-অভ্যাপ্ত আনীয় সমস্তই এখানজার এই বাভিতে ভাতি ভিতে আক্ত্রে। ভলকাতাত আহবা কে তা জানি নে, অন্ত কজন গোকই ব ভাবে দু আনাদের বান সমান কর্বাহে পূর্ব বৃত্তিই এখানে। এ-সমস্তই উদেশ कारक विरंद मेंका रसका निर्मानक शिराविरणक रकानि करण प्राप्त है। चाय, क्रेस निवस रक्षक कामकान् ? क्सी कि जाबाद जावीय के व्यक्तिरहाय व वर्षण रमारका, जा कार रमाचा क्रेस ?

ভার পরে বর্ধন কৈচনে বিন এখানে বিবর খালতে বাব ক্ষমে খালেও আলাটি কি আর ভিয়ে পার ৮ আরাহ বাবী বলকেন, গ্রহণ কী ভোষার কট আলানের ৮ ব ভাষাক কো ভীতনের অংবন আনেক বিনিদ্দ আছে— সায় হার অনেক বেশি :

আমি মতে মতে বলস্থা, পুৰুষ মাধ্য ত লয় কৰা ঠিক বোৰে নাৰ সাহাৰটা যে কম্বানি ডা ওকেও সম্পূৰ্ণ কৰে। নেট--- সাসাহের বাহিব মহলেয়ে যে ওলের বাসা। ও কাহাল্য হোয়েন্ত বৃত্তিয়া কট নকেও চলা উচিত্র।

सर (इरह सहार करा प्रत्यः, अवदी (यक वाक) कार्षः (याः वादा विविध्व अस्य लक्षाकः कर्षः अस्यक्षतः विद्यान वादा वायक निर्देश पृष्ट करण पानदा (य प्रवृक्षितः व्यक्षित्व वादी यकि वादा वाद्यः कार्यः व्यक्षितः व्यक्षितः वाद्यः व

व्यापात वाही व्यापात (काव कर्ड त्वल किन्द (व्याप्त कार व्यापि व्यापि एक्ट: चीड रक्षात व्याप्त वाली रक्षात व्याप्त कि जिले व्यापात व्याप्त काम क्रम्यक्षत् भी व्याप्त रक्षात्र व्यापात रक्ष्मणी ,कान क्ष्मण, रवाह्यव व्याप्त व्याप्तव कर्ण क्षमण्डा व्याप्त क्षित्वची स्थाप क्षात्र व्याप्त व्

किया त्याप वरण अवकी विकित्त भारत--- तम किन भाषाय वरण करवित्ता, यह भारतीय भारति त्याम भाषाय---- ना, ६ वट भाष पूर्ण भाषाय हम्पर नी। জ্ঞান খোচাতে হ'ত ভা চলে দে কি কোনো মূল খুচত ? কিছ পূৰ্ব উটে পড়ে, অন্ধকাৰ মুক্তে বাৰ, জনীয় কালেৰ চিনাৰ যুৰুওকালে ডেটে।

্বাংলাদেশে এক দিন স্বয়েশীয় মূদ এসেছিল— কিন্তু সে বে কেন্দ্রনী করে তা শ্লাই বোজা বাব না। তার আনোকার সংক এ মূদের বাকবানকার ক্ষম ক্ষে নেই। বোধ করি সেই সংক্রই ন্তন বুধ একেবারে বাব-ছাড়া বজার অত্যা আমাধের ভয়-ভাবনা গোলের পরকে ভাসিবে নিবে শিবেছিল। কী হয়, কী হয়, জা গোরাবার স্মান্ত পাই নি।

পাছার বর আসতে, ভার বালি বালছে, ভার আলো দেখা দিখেকে,
আমনি হোবো বেমন ছাতে বারাপায় জানলায় বেছিরে পতে, ভারের
আবরবের দিকে আরু মন থাকে না, তেননি গে দিন সমত কেলের বর
আসবার বালি বেমনি লোনা পেল মেঘেরা কি আরু মরের কাম নিরে
চুপ করে বাস থাকাতে পারে। চলু দিভে নিয়ে, লাক বাজাতে বাজাতে,
আরু বেখানে ধর্মা আনলা দেয়ালের কাক লোনে সেইবানেক বুল বাজিবে
ছিলে।

নে দিন আমাৰও গৃষ্ট এবা চিত্ৰ, আলা এবা ইক্ষা উন্নত নবকুৰৰ আৰীৰে গাল হয়ে উন্নেছিল। এব দিন মন বৈ স্থান্তীতে এডায়ু কুল্ল জেনেছিল এবা জীলানা ধৰ্মকৰ্ম আকাজা ও সাধনা বে শীমাইছৰ মধ্যে বেশ অছিকে-নাভিত্ৰ ক্ষমত ভবে ভোগৰাম কামে প্ৰতিদিন ক্ষমে ছিল দেই বিভাৱ উপৰে কাছিলে মন্ত্ৰী বিভাৱ ক্ষমি আৰু মেনি কুল্লে আজন্ম না, বিভাৱ মন উদ্ধানা কৰে ক্ষম। কৰে মন উদ্ধানা কৰে কোন।

আমার ধানী ধবন কলেকে পঢ়ারেন কবন থেকেই ডিনি কেশের প্রহালনের জিনিস দেশেই উৎপত্ত করকেন বলে নানা-রকর ফেটা কর-ছিলেন। আমানের কেলার বেকুর গাড় অবল্ল— বী কারে অনেক পাছ लोहेबाटनहें जान किया महत्त्व किनि कंदा त्वतंत्व लात्व तनहें द्ववेदा किनि बहुमक दिम काठेराकान । सदाहि केपार पूर कुम्बर देशायम शराधिक, विश्व कारण बरमह कमजाह है।को अब त्यांने भरम महत्य मामम रा कायबाद क्षिका जा। डारबर कारक जाजा-वक्षय महीका करह विकि त्र पर कार्य अविद्यविद्यास तम वाचि व्याव्यवे, विषय प्राप्तक त्य देशका चवड करवविद्यान तम न्याक्क व्यक्ति चान्त्रचे । केवि यात्र वस, चायारस्य (स्टान वटा) सक्ता काववाव CE APPRIE ET AL SEE MELA BIEG MINICOS ALIE CAR I CHR NUE ডিনি আমাকে লোলিটকালে ইকন্দি পভাতে লাগলেন। ভাতে কোনো कथि किम मा । किस देश बट्टा श्रम, मबल्लब्य प्रदेश शाहक देशका महत्व कदमान काकारम क हैका कामारकत करमारातरक मरम मकाव क'रन रमका। and coich chicks the second alice that exists graits श्रीरबंद रमारक्षत यन रक्षाम केवन, कानन करमन हार मन करना किन । किन रव wrate current Bunty attack minn cut about his cutte were full लिए ब्राइ (यम फलिए)। धर्ड-मरूम काल (गर्व होत गुरास्त्र पायमाना बाह्यक विश्वक स केवनित शाब केटार, लक्षणक शाही क विक्रम कवार । सामाव usi vi de fea uirice vaire ulace enina, the feetly blea प्रशास काहे जीएक बालहरूम, वनि भएकत कराड प्रतरात कता याथ जरन अहे भागरमध्य का क ट्राइट अर्थ महत्वीय कारण कावमध्य विमहत्वाणी के अवहाता स्था हवांव केलाव क्राय मारच ।

সমস্ক পৰিবাধের মধ্যে কেবল আমার দিবিলাছডিব নাম বিকার ছিল না। জিনি আমাতে কেবে কতবার জংগনা করেছেন, বাসেছেন, কেন ভোৱা করে প্রাই মিলে বিরক্ত করছিন। বিষয়শপ্তির করা জাবভিগ দু আমার বহুসে আমি জিনবার এ সম্পত্তি বিসীক্তরের সাজে বেজে সোর্বন্ধি। প্রস্তুরা কি হোমেয়ারবের মজোদু করা বে উচ্চনয়তী, করা কচাতেই জানে। নাড়বট, ভোৱ কণাৰ জাৰো যে সতে সতে ও নিজেও উচ্চছে না। ছঃগ পাদ নি কৰেই সে কথা সনে থাকে না।-

খামার বামীর সানের লিগ্ড ছিল বুব লবা। তাঁজের ধল বিবা ধান স্থানার মন্ন কিয়া এই-ব্রুম একটা-বিজু যে-কেন্ট তৈবি করবান চেরা করেছে ভাকে ভাব লেব নিফলতা প্রস্ত তিনি লাভাষা করেছেন। বিলাফি কোম্পানির সঙ্গে টক্স দিরে পুরী-মারার জাতাক চাগাবার ব্যাস্থি কোম্পানি উলো, ভাব গ্রহণানা কার্যান্ত ভাসে নি, কিছ স্থামার ব্যামীর ক্ষানেকগুলি কোম্পানির সাগক চুবেছে।

सन ८५८व आमान नितक नामक मकीणनान यमम श्रिल्य मामा देण-कारत्रत प्रतार हीन होना छात्र निर्देशन । तिनि नवर्ष्य कालक होनाटन, आहिनकहा, सहात कराह गार्तन, होकार्ट्य लगार्यक्रियां है। कि कि क्रिल्स कर्म के प्रकासक्त रहे हैं रहे — निर्देशित आमान आमी छोत बढ़ क्रिल्म क्रिल्य के कि सामान गत्रहरूव क्रम निर्देशित होने सामित नेदास आहि । स्थल, साम्हर्ग तमें रहे, सामान समीन मान हिंग मामित नेदास आहि क्रांत नेदा सामान समी नेकारहन, क्रिल्य निर्देश स्वाहना आहि हिंग रहसान निर्देश सामान समीन माह क्रिल्य निर्देश क्रिल्य करा सीमान मान क्रम क्रिल्य क्रमिन साह क्रिल्य क्रमिन क्रिल्य क्रमिन क्रम क्रमिन क्रमिन क्रमिन क्रमिन क्रमिन क्रमिन क्रमिन क्रमिन क्रमिन

এটা প্ৰযুগ্ৰন্থ পৰিচৰ কিছু বলে প্ৰাথা গোল, নইলে নৰফুৰেৰ নাটাটী। শ্লেই গোৰা যাবে না ।

अहे मुर्गत कृषात त्वहे चामात इतक नामन चानि व्यवत्वहे वानीत्क क्शमूब, विनिधि क्रिनित रेखदि चामात नमन्त्र त्यानाक पृष्टित व्यवत् । यांची कराका, त्याकारव रकत ? यह किन पूर्वि वाकाश जा कमाओं सरव।

কী কৃষি করে 'ইডলিন বুলি' ! ইডডীবনে আনি কথনে---

रिता एकः वेदकीयान पृथि जावद सारशाय सदार जा। पर्छ। पर्छ। पर्छ। वाहि रणाकारमः

रक्त बर्ड इप्रियाः क्रिक

আৰি কাছি, ছচে ডোলবাৰ কালে ,সংসাৰ সমস্থ লজি লাভ---আনাম্বাক্ত ভেত্তে ভেলবাৰ উচ্চেডনাৰ ভাব নিৰ্দি লক্ষ্য বাছে বৰচ কৰাই নেই।

al Brungreit fire comere afein es :

আই বহি মান প্রত্য কার্যার হয়, ব্যব্ধ আপ্রন্ধ নালালে বর আলো করা বার মান আমি প্রতীপ কাল্যার রাজ্যর বরণা গোলার বাহি কারি, কিছ জানারান্তি জ্বিশের অঞ্চল্পরে কান্যার বাহি নালা কাল্যার বাহি নালা কেছারেট বাহারের, কিছা আন্যান স্থান সংগ্রামান্যান

व्यापाय कावी करामन, राग्या, मृष्कि व्यापार कथा व्यापाय कान सिल्ला म्यू प्रमुख कावि द कथानि (यापायक नार्यक्रम स्वरूप राग्या का रवस्त्र निर्म्ण कान्य निर्म प्राप्त करामान (प्राप्तक मानिव्य राग्य काल्य रवस्ति दस्त्र १.वर्ड) किन इंट्रस्ट प्रथमम्बद्ध कृषियों नार्यक राज्यक व्यापन वद्या निरम मानिव्य निर्म्ण व्याप्त व्यापमाय व्यापन काल्यक काल्यक कार्याक कार्यक्रम मान्य कृषियोग रवाल । व्याप्त प्राप्त कार्यक करि, अहै। स्वरूपक कार्यक्रम राग्यकारमाय कृष्ट-- १४ राग्यकारक व्यक्तिकार व्याप्त विषय ग्राप्त ।

ভার পরে আর-এফ লাম্ম: ফিল নিপ্রতি ধরন আরামের অক্টাপুরে বার্মেরিল ভবন ভার্য নিয়ে বিস্কু দিন পুর লোকমাল চলেছিল। ভার পরে অক্টালয়কে সেটা ভাবা পরে বেডে। আরবর সমস্ত পুলিরে উঠা। ফিল শিশ্বি ইংকে কি বাঞালি অনেক জিন সে কৰা আয়াৰক অনে হৰ নি— কিব মনে হতে ওক হল। আৰি বানীকে বললুম, মিল নিশ্বিকে ভাকিবে নিতে হবে। বামী চুপ কৰে বইজেন। আমি সে দিন তাকে বা মুখে এল ভাল- অপেছিলুম, জিনি মান মুখ কৰে চলে পেলেন। আমি পুধ বানিকটা কালপুন। কেবে বলন আয়াৰ মনটা একটু নৱম হল ভিনি বাবে এলে কালেন, বেলো, নিন নিশ্বিকে কেবলমাত্র ইংবেক কলে আপদা করে কেবতে আমি পারি নে। এত দিনের পরিচরেও কি এই নামের বেচাটা যুচ্বে না দ্

चानि अन्देशानि लन्तिक हरद चयत निरुद्ध चित्रारस्य चन्न अन्दे बीच बचाव त्यस्य स्थानुम, चान्ना, साम्रा, साम्रान्स, स्थान त्यस्य स्थान

विम निम्नि उद्य राजा। उक जिन निर्मा वाना समय मराव यहा।
वामारक्षे उक्कन वृद मण्डित वाचीह रहरन छारक जिन हुँ है रहर व्यव वामान करात । वामान वामोहे उस जिन राहे रहरनर वानन करविरामन — विनि वारक छाड़िय पिरान । उहे निरम छाति उक्को राजा करेना। राहे रहरन दा कारन मबाहे छाड़े विचाम करात । राहाक करात विम निम्बिहे वारक वामान करवाह जा। जान मधान गानिय नराय । वामावन रावमन मर्गा हम, राहो वामक्षव नह । (हरावीह य) राहे, छात व्यक्त जरा वामावन रावमन वरम हम, राहो वामक्षव नह । (हरावीह य) राहे, छात व्यक्त जरा वामावन रावमन

পারণে না। খামিও না। খামি মনে মনে ওাকে নিকাই করণ্য। এইবার নিন নিপ্তি খাণনিই চলে পেল। যাবার নমর আর চোর বিচে কল পরল — কিন্তু খামার মন গলল না। খারা, বিখাা করে ছেল্টোর এফন নর্বনাপ করে দেন গো। খার, খায়ন ছেলে। করেন্টির উৎসাহে ভার নাওলা-বাওয়া ছিল না। খারার খারী নিজের সাতি করে কিন বিশাবিকে ক্টেবনে নিয়ে বিয়ে

मितिकार प्रित भाषातः पाषीत अहे वावतात (कडे क्या कडाड

नाक्तिक पूरन क्रिन अस्तर । एक्ना भाषात ग्रहा गाहागाहि एराव श्म । औ

क्योंके निरंद माना क्षेत्रपाना सिरंद काबरक १४न शांत शिल खाबाध ४८न इस. अहे पारित केंद्र पारच्या क्षित्र ।

वैकिमृदं वानि वानाव वानीव करक घरनकशाव केशीव श्राहित, निक् अ-सम्बद्ध केश करक अब शिनेत सकत तान करि नि । अवाद सकत श्राहित क्रिनित क्रिक्त नाइन के विकास करकाइ ना वाजाह (में वानि द्वा, विक् व्याक्षरकर्श निर्म का निर्म सम्बिताव कराज भारतकेह सकताद कथा। त्व कार्यक त्याक नाइन केश्वक त्याक्ष क्षांच केशजा कराज भारतक व्यावि वार्यक विकृतकर विद्वा जिल्ह कार्ने दम । असे कथाजे व्यावित क्षांची त्य विकृतकर वृक्षांच करिता नित्त कार्ने स्थान व्याव करा (स्केत क्षांची क्षां

কৰু ভাই নহ, আমাৰ দৰ চেৰে দুকে বিবৈচিত হৈ, আমাকে বাব মানতে হাছতে। আমাৰ তেও কেবল আমাকেই ধন্ধ করতে, কিন্তু আমাক অমিকৈ উজ্জান করতে না। এই ডো আমাৰ সভীকের অপমান।

অবচ খনেক কাতৰ কৰে যে আমাৰ খানীৰ খোপ ছিল মা বা জিনি বৰ বিশ্বস্থ জিলেন যো নহ। কিছা 'বংক মাত্ৰবৰ্ণ মন্ত্ৰটি ভিনি চুডাৰা কৰে মহল কৰাড পাৰেন নি। ডিনি বলজেন, লেশক আমি লেবা কৰাড বাকি আছি, কিছা বজনা কৰন গাঁকে ডিনি গ্ৰৱ (চাৰে খনেক উপাৰে। কেল্ছে বৰি ককনা কৰি অনে লেশৰ লগনাশ কৰা হবে।

ক্ষম সময়ে স্থালবাৰ আপী প্ৰচাৰ কৰবাৰ আৰু বাৰ সপ্ৰণ নিয়ে আনামেৰ প্ৰবাহন কৰে। উপৰিত হলেন : বিকেশবেলাই আনামেৰ নাইম্বিটিছে স্থা হৰে। আনহা মেহেৰা শালানেৰ এক নিকে জিক কেলে বাস আছি। 'বাৰে মাক্তমন্' পৰেৰ নিকেনাৰ কৰে কৰে কাছে আসছে, আনায় বুকেৰ বিশ্বেকী গ্ৰন্থৰ কাছে বাৰ কৈছে। ইটাং পান্তি-বাৰা ব্ৰহ্মা-প্ৰা মূৰ্ক

ক বালকেও ধন বালি পাৰে আআবেৰ প্ৰকাশু আভিনাৰ মধ্যে, মৰা নৰীক্ষে
প্ৰথম বৰ্ষাৰ প্ৰকাশ বজাৰ ধাৰাৰ মধ্যে, ১৯ জুড় কৰে চুকে পাচনা। পোকে লোকে কৰে গোনা। সেই ভিডেৰ মধ্যে দিছে একটা আছা টোকির উপত্ত ৰবিক্রে ধন-বাবোজন ডেগে দক্ষীপনাবুকে কাৰ্বি কৰে নিয়ে এক।" ক্ষে
মাজবন্ধ বলে মাজবন্ধ। বলে মাজবন্ধ। আকাশ্টা বেন কেটে টুকবো টুকবে।
ক্ষে ভিডিড প্রচার মনে কল।

सम्मोगवान्य समारविद्याः भृतवे रम्पमित्यः क्रम्म एव विक छात्रभा द्यापित छ। नगर् भाविद्याः । कृति रमप्त मद, द्रम्म कि, वैविद्याः कृति । एव आमि दम दम्म स्थापित । कृति रमप्त मदः, द्रम्म कि, वैविद्याः कृति । एव आमि दम दम्म सामाद प्रदावन, क्रम्मणा आहः कृति, कि दम्भणावाः प्रदावन सामाद प्रदावन सामाद द्रम्म सामाद द्रम्म सामाद द्रम्म सामाद कृति । स्थाप कृति स्थाप कृति सामाद कृति । स्थाप सामाद साम

 नाविस्तृत्व मा । ज्यान् निरक्षक करणाहरत किया नानिक्षेत्र शिव्हित रक्षरण धृष रव करण छीत प्रत्य किया रहावित्व करणाहित्य कामान्य थरम नाइ मा । श्रेष्ट्र श्रेष्

स्वाति व्यक्ति स्वयं कर्ष के विराण नारमुख, स्वायाद पूर्णण निर्म कार्यदाद नव त्यां की विक्रां कार्यक्ष स्वायः कार्यक्ष स्वान किना विक्रित किर्मेश स्थान व्याप दान सामास कार्यन मान्य राम्चव क्षित तास्त्र प्रमान, विकारक क्षित्र विकारस्य क्ष्मेणानि । स्वायाय सम नगरन, स्वायावक (कार्यक क्षित्र) विकार कार्यक विकार विकार कार्यक्षेत्र ।

(म निम इन्देर) चल्ह चामक इस चक्र कार्य मेलि निष्ठ से हि किएव उन्हें । सिल्ट्स उन्हें। चाल्ट्रम साइट दान चामार रूप पृष्ट उन्हें उन्हें उन्हें एएक चाल-एक एक्टल (एट्रम निष्ठ एकन । चामार हैं को कराज नामन हीएमव सैवाक्रमां करणा चामार एन उन्हें कि नहें मेर्ट्स शाएव शक्रकां जिस करवार करक— चामार उन्हें चाक्रपाय हुन । यहि जिल्ड्स मां हिस्स मांच वाहेंद्रकां बरमांच (याल पाक्र ए) शान चामार कहें, चामार मनाव श्रम, चामार वाक्र्य, जियानिय सावा उन्हें कार्य हार क्रम वरम पाक्र देशक । निष्ठांव चाह्रांच अर्थ करां करि करांच गांवान कार्य हार हार्य चामस्वाद क्रिमारदेशन मह करां मचन शाव गांवान ।

সন্ধ্যাবেলার আমার বামী যথন ছবে এলেন সামার কর হতে লাগল পায়ের ডিনি মেদিনকার মঞ্চতাত গীপক রাগিনীর মাস ভাল না মিদিয়ে কোনো কথা কলেন, পাছে ঠাব সভাপ্রিরভাব কোনো ভারণার যা জানাকে তিনি একটুও অসমতি প্রভাগ কর্বেন— ভা বলে সে চিন আবিউচকে স্পষ্ট অবজা করছে পারতুম।

কিছ জিনি আমাকে কোনো কথাই কললেন না। সেটাও আঁহাকে জালো লাপন না। তাঁব ইচিক ছিল কলা, আৰু দকীলের কথা জনে আমার চৈতন্ত হল, এ-সৰ বিদৰে আমার কনেক দিনের বুল ভেডে পেল। আমার কেমন মনে হল, ডিনি কেবল জেল করে চুল করে আছেন, জার করেই উৎসাহ প্রধাশ করছেন না।

আমি জিলাদা ক্ষণুৰ, দলীপৰাৰ আৰু ক্ষা কিন ক্ৰয়নে আছেন চু আমী বললেন, ভিনি কাল দকালেই বংপুৰে বংলা ছবেন। কাল সকালেই চ

की, रमबादम केव बक्काकार मनव विश्व करव रमास्त्र ।

আমি একটুকণ চুণ করে বইপুম। ভার লবে কালুম, কোনোময়ে কালকের দিনটা থেকে গেলে হব নঃ ?

रम दक्षा मध्य नष्ठ । किन्द्र, रकन बरमा रमचि १

भाषात हैका भाषि नित्र देशविक त्यान केटन वाक्यात ।

গুনে আমাৰ আমী আগুৰ্দ হ'বে সেংগন। এৰ পূৰে অনেক দিন অনেক-বাব জিনি জীৱ বস্তুদের কাছে আমাকে বেও হবাব কল্পে অন্ধ্ৰোধ কৰেছেন। আমি কিছুকেই থাকি হউ নি।

আষার খামী আমার মূখের দিকে ব্রিজাবে এক রক্ত করে চাইনের

— মানি ভার মানেটা ঠিক ব্যাপুত না। ভিতরে হঠাও একটু কেন্দ্র কথা
বোগ হল। কালুম, না না, নে কাঞ্চ নেট।

তিনি বলদেন, কেনই যা কাম নেই। আহি স্থীপাকে বলক— হতি কোনো ধকৰে সমূৰ হয় তা হলে কাল নে বেকে বাবে।

(स्पन्य मध्य स्त्रः। 🖔

সে দিন সকাৰে মাধা মাধ আমাত জনীয় এলে চুল একটি লাল বেল্মের দিকে কিছে নিশ্বন কারে অভিয়েছিল্ম । চুলুব্বেল্ডে আলার নিম্বল, এবই ভিজে চুল ভবন নোল। করে বাংবার সময় ছিল না। লাছে ছিল ভবিব লাভের একটি সাদা মালাভি লাভি, আরে ভবিব একটুগানি পাড় কেওছা ব্যক্তকাটা ভালেকট।

আন্তি বিক করেভিদ্য ত চুব সাধার সাত, বর চেয়ে সালাবিদ্য আর কিছু ব্যার পারে না। বেন সাত্র আন্তার মোজা আ বাদ আন্তার নাথ। থেকে পা পরস্থা একবার চোল বুলিয়ে নিজেন। তারে পার বেংনিয়ানী পুর ক্রিপে একটু রাল্যকনা, আন্তি ভিজ্ঞাপ, করপুন, বিশি, তুমি রাশ্যন তেও

ভিনি কলকেন, তে'ব লাক লেখনি ।

कार्षि मान मान रिक्क गाँउ रहतुम, उम्मिक की राज (महारू र

ভিনি আৰ একবার একট্রানি ব্যক্ত হাতি রেনে বলালন, মন্দ হয় নি ছোটোবানী, কেশ হংল্ডে । ফেলিল ভাবতি, দেই ডোমার বিলিডি লোকানের ব্যানাটা ক্যাটা প্রদেই সাভটা প্রেণ্ডি হাত্

এই থলে ডিনি কেবল উংগ্নেছ (১)গ না, উংগ্নাখা থেকে শা শইক সমস্থ কেবের ভবি ভাগিতে ভাগে দা থেকে ১লে গোলেন ৷ পুৰ বাল কল এবং মনে কল, সমাজ ভোড়েছ্যাড় কাউপোধে মোটা গোড়ের একটা শাস্থি পণ্ডি ৷ কিছু দে ইন্দ্রা শেষ শ্রম্ম কেন যে শাসন করাক পার্যমুখ না স্বা ঠিক কানি त । यत यत कामूब, कावि यदि तक उद्य-तक्य मात्र वा करहरे सकीनवादुः मास्त्रत त्यांतारे का करम आयात्र कावी तान इक्टरम्न--- त्यादवा त मनास्वर कै।

তেৰেছিল্ম, দলীপৰাৰ একেবাৰে থেকে বন্দ কলন্দ ছব্দ ঠাব সাহনে বেৰোৰ। সেই বাকহানো-কদটাৰ আভালে প্ৰথম দেখাৰ সংকাচ অনেকটা কেটে বাবে। কিছু পানাৰ কৈবি ব্যক্ত আভ কেবি হচ্ছে, প্ৰাচ একটা নেজে পেছে। তাই আমাৰ বামী আলাপ কৰ্মাৰ কছে আমাছে কেন্দে পাত্ৰিকেভন। বাবে চুকে প্ৰথমটা ঠাব মুপেৰ শিকে চাইকে কাবি লক্ষা মেকভিন। কোনোমতে সেটা কাটিৰে ভোব কৰে বলে ক্ষেক্ষ্ম, মাজ প্ৰথমে আপনাৰ দেবি হবে সেল।

জিনি অসাকোতে আমার গালের চৌরিতে তদে কলনের দেবুন, আছ জো বোজা এক-বক্স জোটে, বিশ্ব আরপ্ন গাকেন আচালে। আক আর পুরী একেন, আর নায়র আচালেই বইল।

বেমন জোর তাঁও নজুভার তেমনি সান্তংব । একটুও ছিখা নেই ৮ সন্ধালয়তেই আলম আসনটি অনিগতে ভিতে নেওমাই থেন তাঁও অস্তাস। কেই কিছু মনে করতে পাবে এ সন তাক তাঁও নত। পুন কাছে একে নম্বাৰ আন্তাবিক লানি থেন তাঁও আছে, আভএন একে যে যে বোধ দিতে পাবে লোক জোকা।

व्यावाय सम्बाहरण मानन, नारक मन्त्रीनगान वरन व्याव व्याव स्माव स्म

(काट्या क्या करन वांक्याद्यांका वरत द्यारमके चानि कांकावांकि करन

বাজিনুৰ। জিনি আনাৰ জেবনি নিলেকোডে দৰকাৰ কাছে এলে আবাৰ পৰ আনালে বলালেন, লায়াকে পেটুক ঠাকবাৰেন না, আমি বাৰাৰ লোকে এবানে আনি নি। আমাৰ লোক কেবল আপনি ভেকেছেন বলে। যদি বাজাৰ পৰে অমনি পালান যা বলে অভিনিত্ত কাকি তেওৱা বৰে।

আমন-দৰ কৰা অস্থাৰ সহতে অভাৰ জোৰে না বনলে ভাবি বন স্থালাক। আমাৰ বামী বে ওৰ প্ৰথমগড়, আমি বে ওৰ ভাতেৰ মধ্যো। আমি বনন নিজেৰ নতে লচাই কৰে দলীলবাবুৰ প্ৰচন আন্তীয়কাৰ নমোও কেন্দ্ৰে প্ৰবাৰ চেইা কৰছি আমাৰ আমী আমাৰ বিৰাম কেনে আমাকে বনলেন, আমি, স্তমি জা বনে ভোৱাৰ বা বহা লেবে চনন এনো।

দ্ৰবীপৰাৰ পদানে, কিছু কথা লিছে যাত, কাকি লেখেত তাও আমি একট ছেদে ব্যৱস্থ, আমি একটে আদ্দৃদ্ধি।

জিনি বললেন, আলনাকে কেন বিভাগ কৰি নে ছে। বলি । আৰু ন বছৰ বল নিখিলেন্ত্ৰ বিছে চাতেছে । এই নাট বছৰ আলনি আআকৈ উচ্চি লিছে বল্লফেন । আবাৰ কেব যদি ন বছৰ কবেন ত বলে আৰু দেখা কৰে না ।

স্থাবিত্র স্বান্ধীয়তা শুক করে সিয়ে মৃত্যু মতে বলসুম, কেন্, স্বান্ধলেট বাংলেষ্য হলে না কেন্স ৮

ভিনি কালেন, আমাৰ কৃষ্টিতে আছে আদি আন সহসে মন্ত্ৰ। আন্তৰ্ভ কাশ লাক্ষ্য কেউ ভিনেত্ৰ কোটা পোৰোডে পাৰেন নি। আমাৰ কো এট সাম্ভাশ লগ ।

ক্তিনি বুলেছিলেন কথাটা আখাৰ মনে বাজাৰ। বাজাৰ প্ৰটে। এবাৰ আখাৰ ক্ষ্ম কৰে বোধ হব কজৰ তামৰ একট ভিটে পালা। আমি কালায়, শুক্ম বোধেৰ আক্ষিতি আগনাৰ কাছা কেন্টে বাবে।

ভিনি কার্মন, কেশের আশিবাদ কেশ্যক্তীদের কর বেকেট জো পান। কেই অভেট জো এও ব্যাধুন বহে আশ্যাকে আশতে কাভি, ভা চলে আছ কেকেট আয়ার ক্যান্তন আরম্ভ হবে। त्वादकृष का त्यांना करण व्यवसारत काव वाकाय करणे त्यांनावादय भवकरे वयति क्रक त्यांन गठन त्य, व्याय-वक्तवय पूर्व या गरेक जा कीव मूल कातक व्यापिक करवाय केरक भारता यात का १ कामाक कामाक व्यवस्थत, त्यांना, व्यापनाव करे वाबीत्य काविन त्यांना क्रिये , व्यापनि यति ना वात्मन या करण हैनिक वानाम भारता ना ।

স্থাবি ধ্যান চলে স্থাসতি তিনি সংগত কলে উঠকেন, স্থানার স্থাধ-একটু সাবাজে প্রকার স্থাতে ।

আমি ব্যক্ত কিবে সংস্কৃত্য । তিনি বস্তুতন, তব পাৰেন না, এক জান ক্ষম । আননি ,সংগতেন, আমি ব্যবংশ সময়ে ক্ষম বাষ্ট্ৰ নে— বাধার বানিক পরে বাষ্ট্ৰ ।

भागाव बाधी अब कर गरंद बगामतः बाद विक्रमें स्मृत्य निविधामात् दृष्ट् अब इन्-ुवृत्त्राम् भाष्ट्रंत्र क्षाप्ट्रंत्र अस्य । वाषाच बगवाव सदयव स्थितीः दम्भूम् द्रव अस्मितिः

নপ্রলো বী কান দু প্রানিষ্টির পুনিশের আছে। প্রয়োজন আছে বাদার এন্সেরে ভূগনার, আধুনিক কালের পালনে পরা আছের উপরে এনে পর। — কোনা সমূর্য বিধে বে, প্রয়োগ কার বাই লো।

श्राबाद पानी श्रवादिक स्वरङ भारतन ता । विश्व संग्रहणस्यात्वरै ए श्रवादिक , एर एक विश्वादाद देवदि तत, श्रावद्यत्व धाताद्रता । सानि त्यस्या भाषां विरक्ष रकात्रं अको विवाद कराविति इस भाषां पानेरक व्यक्तित्व, बाक्षणांक पञ्चलवित्ता भाषांत्वाकः १६६ राह. रकावास्य विद्या कावाय लिक होते । भञ्चत हाइ वाहस्य । तेषाहः स्वापः भाषांय प्रश्नि हास हाइहाद स्वर्ते ११६ श्रीकाहः - । स्वारंत्रश्री विषय भागांत्वा ।

য়ৰ বেকে বাইছে এনে কেবি, যোগাজা বক্তাক্তনেশৰ সংগতি নাট্ট-বানি উল্লেখ্যৰ বৰে বাৰাজ্যৰ কাহিছে। আমি কিলাণা কলমুখ, এখানে মাল

বিত্ৰী বিদ্যাধিক কৰে উত্তৰ কলাকৰ, আহি লাকভিনুত।

यस्य स्टिट्स स्तृष्ट अभीमनात् कृतन यद्य उत्तरमञ्ज, याणजात् आकः स्वाप एक विकृष्टि योजना राम जा ।

তিয়ে আমার কারি লক্ষ্য বল । আমি বলটু বেলি শীম নিবে বংগছিতি ভাগ বলম আবার করে মন্ত্রটা সমস্ত (দেশা বিচি বিচা লা দেশা বার নিবে বংগছিতি আবার আবার বাবের মান্য নাল্য আবার করে বেলি, সমস্তের আবারিকার করে দেশা ক্ষয়ের নালি বারে নাল্য বিচার করিল লাভ্যার মান্য করিল লাভ্যার মান্য বিচার বারিকার লাভ্যার মান্য মান্য মান্য মান্য বারিকার বারিকার লাভ্যার সাম্যার মান্য সাম্যার মান্য লাভ্যার নাল্য বারিকার সাম্যার মান্য সাম্যার মান্য করিল

Confinely this be minis omily tools trion, this is much amount fold some, note that are, who is the result of the first of a to be used to be used to minister the first of a to be used to

আৰি স্বাচন কৰে কৰাৰ নিজে পাৰি কি , ধৰ কাক কাৰ খোৱে একটা সোকাৰ কোৰে অসে পদ্ধপুৰ। কোকে বৃদ্ধিয়ানী ধাৰী-জিব মাধা যে কাৰ নিগ্ৰয়োকালে ধাৰা কৰোঁবাৰ ক্ষীপ্ৰাপুৰ আছে পেৰিছে বেৰকানাই ধৰ্মক কালেৰ স্বাধা বাঁধে কাৰ্যাই কাৰ্যাকা পদাৰ স্বস্ক্ৰা ক্ষাৰ্থিপুৰ এ-প্ৰথ স্বাধ্ব বিশ্ববিদ্যালয়। স্বীপৰাৰ উজা কৰেই আবাৰ স্বাধীৰ সতে কৰ্ক ব্যক্তিৰ বিজেপ। তিনি কানেন, কৰ্কে তাৰ তীম্বনাৰ মনেৰ সময় উজ্জনতা কৰ্ কৰ্ কৰে উঠকে বাকে। এব পৰেক আমি ব্যক্তাৰ কেখেতি, আমি উপস্থিত বাজনেই ডিনি কৰ্ক ক্ষমাৰ সামাজ উপলকান্ত্ৰ ভাজনেন না।

'কম্ম বাতবন্' বন্ধ শক্তে আবার বাবীর বত কী তিনি আনতেন। সেটটের উল্লেখ করে কালেন, মেশের কালে বাছবের কল্পনাবৃত্তির বে একটা আবার আতে নেটা কি কৃতি বান না, নিবিল ?

একটা ভাষণা খাছে মানি, কিছু দৰ ভাষণাই হাৰ ভা মানি নে। কেব-কিনিদকে আমি পুৰ সমাজনে- নিজেৰ ফনে ভানতে চাট একং সকদ লোককে ভানাতে চাট— এই বড়ো ভিনিদের সক্ষম কোনো কন-কোলাবাৰ কাছবাই বাবং যে করেও আমি ভাষণ পাই, লকাও বোধ কৰি।

ভূমি বাবে মাধামত বন্ধ আমি ভাকেট বনি সভা। আমি কেশকে সভাই মেৰভা বনে বানি। আমি নৰনাৰকাৰে উপাদক— মাধামে মংগট কাৰামেৰ সভাকাৰ প্ৰকাশ- ১৯মনি কেশেৰ মধ্য।

च क्या परि मकारे विदास कर १८२ (शासाद १८७ ४० प्राप्तता १८७ यह प्राप्तता, क्षत्रता ५७ स्टब्स १८७ यह ८९०४ ८७ ८७ ।

লে কৰা সভা, কিছু আমাৰ শক্তি আৰু, আক্তৰে নিজেৰ কেশেৰ পূচাৰ বাবাই আমি কেশ্যাবাজনৰ পূচা কৰি :

পৃথা কয়তে নিৰে কৰি নে, কিছু কয় কেশে যে নায়াল আহ্বেন উল প্ৰাট্ট বিৰেশ কৰে যে পূজা কেনন ক'ছে নমাধা হবে ?

विराय भूषाय पर । विश्वास्त्यने वश्यान्त्य अस्य वसारे पर्यंतरे पर्यः वस्ताः वर्षाद्वरे प्राप्तः । व्यापा अस्य विरा विराह क्ष्यान्त्य शास्त्रः अस् विरा व्याप्तः विराह क्ष्यान्त्यः शास्त्रः ।

कारे परि हम, करन गांवा त्यतनर कवि कवतः चाव वावा त्यतनव तान कवत्र केवतरे बीच केनामता कवत्—का हता वितनव करव तानकि

श्राप्त करताच स्वकाय (८३)।

जित्यन दान मण्डकं चालका करा— स्वाद्य (र इश्रावन वाला शृक्षाव लो केन्द्रान्य चारक्। ः

ছাঁ হলে তথু নিজের দেশ কেন, জার চেবে আছত চেব শাই উপচেশ আছে নিজেয়ই সক্ষেত্র। নিজের মধ্যে যে নবনাবাহণ আছেন তার পুজাছ মহাটাই যে কেশ বিজেশ সম চেয়ে ব্যায়া করে কানে বাছছে।

নিশিশ, কৃষি থে এই সৰ ভক্ত ব্যৱ এ কেবল বৃদ্ধিৰ শুক্ষাে ছক। হলছ বাস একটা শাসাৰ স্বায়ে, ছোকে কি একেবাবে মানাং না চ

আৰি জোষাকে সভা বলছি সনীপ, দেশকে দেবজা বলিছে হবন কোমবা সন্ধাহকে কাৰো, অধনকৈ পুন বলৈ চালাজে চাল জন্ম আয়াহ হলত কালে বজাই আহি কিছেছ আইমানকেৰ কৰে চুবি কবি ভা হলে নিজেব প্ৰাপি আমাৰ যে সভা প্ৰেছ জাতই কি কুলে হা কিই নে ৮ চুবি কহাৰে পাৰি নে যে সংই— দে কি বৃদ্ধি কাছে ব'লে ৮ না নিজেব প্ৰতি কাছে ব'লে ৮

ক্তিবৰে ক্তিতৰে আমাৰে বাপ চক্ষিত আমি আৰু পাকাৰে পাবলুম লাঃ আমি বলে ক্টালুম, টাবেজ কথাতি অমান কল এমন কোন্ সভাবেশ আছে যাত্ত উন্তিহাত নিজেব বেলেব কলে চুবিব টবিছাত নাছত

তে চুবির জ্বাবাদিরি স্থাপের করছে হবে, ধ্যেন্ত করছে হচ্ছে। ইডি-কাল ক্রমান্ত শেষ হয়ে যায় নি

সন্ধীপৰাৰ কল্পান, বেল ছো, আমন্তাৰ দাই কৰব। চোৰাই যালে আলে ঘটটা বোজাই কৰে আৰু পাত নীতে লগে নীটনাল বতে আম্বাত কৰাৰ্থিছি ক্ষৰ । কিন্তু কিন্তালা কবি, ভূমি বে বললে একনো স্থায়া ক্যাৰ্থিছি ক্ষৰে, দেউ। কোৰায় দু

বোৰ বৰন নিজেৰ পাপের কগাবনিধি কথাছিল কানন জা কেই কোনো গায় নি । কানন জান নিবাৰের নীয়া ছিল না। কানা কানা ভাষাকান-সভাভাষক ক্ষরাবাদিনির দিন ক্ষম আনে ভা বাইছে কেকে হেবা বাছ না। কিছ ক্ষমী ক্লিনিস কি দেবতে পাক্ষ না— ওলের পাকিটেছের কুলি-ক্ষরা বিব্যাক্ষা, প্রস্কান, বিবাস্থান্তক্ষায়, ওল্ডচবর্ডি, প্রেরীক্ষ-বক্ষার লোকে স্থায় ক সভাকে বলিলান, এই কেন্সের পাপের বেশ্বা নিহি চলেন্তে এব ভার কি ক্ষমপ্রার, এ কি প্রতিধিন ওলের সভাতার বৃক্তের বন্ধা প্রেক্ত না সংক্রেশ না স্থানিকে বান্তে না। আনি ক্ষতি, ভারা ক্রেশ্বেক মান্তে না।

আমার স্থামীকে আ্মি কোনো কিন বাইবের লোকের স্থান ক্ষক কর্মন শুনি নি— আমার সাক্ষ হিনি তেওঁ বাবাহন, কিন্তু আমার প্রতি তীরে এমন পান্ধীর ক্ষকণা যে আমারক চার মানাত্ত টার কটা হার : আক্ষ কেবালুম টার অস্থানা।

আমার ধামীর কথা গুলোগের কোনোমারেই আমার মন সাম বিজ্ঞিত না। কেবলাই মনে হজিল, এর শিশ্যক উত্তর আছে, উপন্থিত মাজে সে আমার মনে জোগাজিল না। মুশ্রিল এই বে, গুমের নেগ্রাই বিলো চুপ করে গুমুত্তে হয়---- এ কথা বলা পায়, দুমুকে আত্যাই দুর পাগন্ত মানতে রাখি নই। এই কেই সমুদ্ধে ভালোগ্রম জনার নিয়ে আমি একটা নিপ্তর কা সেটা সম্পীপ্রাপ্তর হারে গ্রেশ, আমার মনে এই সাক্ষা ছিল। ভাই আহুক্তের কথাবাটোভালো করে কিবল গুমের আমি নোট করে নিয়েছি।

এক সম্বে স্পানিবার আমার দিকে তেবে বল্লেন, আলনি কী বলন আমি বলনুম, আমি বেলি গাছে গেন্তে চাই নে, আমি মোটা কথাই বলব। আমি মাছৰ, আমার লোভ আতে, আমি দেলের করে লোভ কর্ব আমি কিছু চাই বা আমি কাউকে চাই বাকে কাউব কুটক, যার ইপরে আনি আমার এক দিনের অপ্যানের পোন পুলন। আমার মোভ আছে, আমি দেশকে নিবে মুখ্য হব। আমি কেশের এমন একটি প্রভাক্ষ রূপ চাই বান আমি যা করু দেশী করুব, দুর্গা করুব, বার কাছে আমি বলিকানের প্রতা दिनि-न्दिर स्टब्स कान्द्रिय तसर । चाप्ति शाक्ष्य, चारि (१९७) अहे ।

सम्मीनवाद रक्षेत्रि रणाका है हैं। चाकारण अधिन राज चाकारण करवे देश देशेरका, बढ़ा १ सहर १ न्याकरण्डे मार्ज्यात करवे तथरणा, राक्ष घा हवा १ दर्भ बहुत हो।

আমাৰ খামীৰ অভাৱের একটি প্রতীত বেংনা টার স্থের ওপর ছাছ। কোলে চলে পোল। জিনি বুর মৃত্ত ভারে বললেন, আমিন (ধরান না) আমি নাম্রমা, আমি লেট ভারেট বলভি, আমারে থা কিছু মন্দ কিছুবের লৈ আর্থনি আমার দেশকে বেনানা, বেরানা, বেরানা, বেরানা

- এলে শাশ, এমে সকরী।
- ্ কৰ সুখন-সন্ধি মহিব।
 - হকে বিকম সমূতি :

ननारके रमित्रा गान क्या । समारके रमित्रा गान क्या । निर्माण कारणा क्या नम

ाच कारण चन्युर्वाक - नटक का ल. व्यक्तवकती ।

भाक तिक् भाक् रावे भग्रेटक या कारटा कारहाक सर्वेमाल कवटाक कार्य मार

এই বলে তিনি মেৰের উপধ স্তবাধ জোধে লাখি মারবেন— কাপেটি থেকে অনেকগানি নিমিত পুলো চমকে উপবে উঠে পছল। দেশে দেশে মুনে মুনে নামৰ মা-কিছুকে ৰাচা বলে মেনেছে এক মুন্তান্ত ভিনি ভাকে অপমান কৰে এমন পৌৰাৰ মাখা বাকিয়ে গাঁচিয়ে উঠলন যে গ্রীয় মুখের নিকে চেমে মামাৰ সমায় প্রীবে কাটা দিয়ে উঠল।

আবার ইঠাং গ্রেক উঠলেন, বে আন্তুন হয়কে পোড়াই, বে আন্তুন বাহিবকে আগাহ, আমি প্রাই কেন্ডে গাজি তুমি দেই আন্তঃনের প্রকরী দেবজা। তুনি আৰু আমাদেব সকলকে নই হবার চুক্তর ভেড লাও, আমাদের অলাধকে ক্ষত্র করে।

এই নেষ কট কথা বিনি যে বাকে বলনে বা টক বোঝা লেখ না। যনৈ কয় যৈকৈ পাৰত, তিনি যাকে লাক মাত্ৰত পূল ধকনা কৰেন্ন স্তাৰে, কিখা দেশৰ যে নাথী নেই কেশ্যুখিৰ প্ৰতিনিধিকলে বুখন সেখানে বাক মান ছিল ডাকে। মনে কয়া যেকে পাৰত, কৰি ব্যক্তীকি ধেমন পাপুৰুদ্ধি

বিকাৰ কৰণাৰ আখাতে এক নিমেৰ হঠাং প্ৰথম অন্তই প উচ্চাচৰ কৰে-ভিলেন তেমনি দলীপবাৰত পমন্তিত বিকাত নিমালবোর আঁতাতে এই কথাওলি হঠাং বলে উঠকেন— কিছা কনসাধান্তৰে মনোহত্য-ব্যবসাহে ভিৰাতাত অভিনয়-স্থাপকাৰ এই একটি আশুৰ প্ৰিচৰ ছিলেন।

আৰও কিছু বোধ বয় ক্ষতেন, এমন সময় আমায় আমী উঠে ওার গাবে বাত দিবে আতো আতে ক্ষলেন, স্বাদ, চক্রনাথবাবু এক্ছেন। কল্য লন্দ চন্দ্ৰ ক্ৰেছে কোৰ প্ৰাৰম্ভ কৰা কৰেছ কাছে বাছিছে থাৰ চুক্তৰে কিনা আবছেনৰ অন্যান্ত্ৰৰ স্বভাৱতাৰ কৰেছ জাৰ চুক্তে বাছিছে আনাত্তি নামজাৰ পৰিপূৰ্ব। আনাতে আনাত আনাত বালিছে, একে প্ৰাৰম্ভ কৰা আনক্ৰাৰ কোনাতে বালিছে, একে প্ৰাৰম্ভ কৰেছ।

আৰি তাঁৰ পাৰের ধুলো নিৰে তাঁকে প্রধান করন্ত । তিনি আশীবাদ কর্মনা, যা, ক্যাবান ডিবছিন ক্যোনাকে ক্যা ক্যান।

Bu cut nuce winis out wifestus motion fon a

विधिलान्य चार्चक्या

এক কিন আমাৰ মনে বিধান চিন্দ, উপৰ আমাকে মা কেবন আমি জ। ক্ৰিয়ে পাৰন । এ-পৰস্থ ভাগ পৰীক) বহ কি। এবাৰ পুৰি সময় এক।

ক্ষমতে বৰ্ম কৰে যাত্ৰ বাচাই কৰ্মুয় আনক ছাৰ ক্ষমা কৰেছি। ক্ষমান্ত্ৰিক থাবিলা, ক্ষমো ক্ষেত্ৰাক ক্ষমান্ত্ৰ কৰাল, ক্ষমো বৃদ্ধা হ এয়া কি, ক্ষমো নিয়নেৰ মুদ্ধাৰ ক্ষমিত ভাষাত্ত হৈছি কৰেছি। এ-সম্ভৱনী নম্বাহ কৰে মাৰ্য্য কৰে নেব, ২ ক্ষমা হ্ৰমন বলেতি যোৱ হয় বিশ্বা ক্ষি নি।

ক্ষেত্ৰত ক্ষেত্ৰত কৰা কোনো তিনা মনে ক্ষণোপ কৰাৰ পাৰি নি ৮ আছ ্যায় কম্বাটা নিয়ে সময় তিন বাদ বাস ভাৰতি, এও কি সাইবে চ

यत्नव विकास दक्ता कारणाव १ को। विशेष सरक्षक । कार्क्षक कार्कि, किन्न दक्तान करणान ,नके । ताथ दव यथन पृथ्वित वर्षक क्षण्य दक्षक दक्की नावा वीवान कार्कित वादक । अकारण दक्षण केर्द्रके दक्षि, विद्वार वादका कार्याय कार्याय कार्याय कार्याय कार्याय कार्याय कार्याय कार्याय दक्षण हिंद्रक वादक कार्याय कार्याय

चानि क्रिक्ति केन्द्रस्य केक्टिन स्टा अस नाम का का मार्थिन्य

आशाय निमञ्जाक जान मुख्य सामी (मानान काल नानकिन, वाक एमावन निवास मानाय मानाय मानाय मानाय काल नानकिन, वाक एमावन मानाय मानाय मानाय काल काल एक हिन्द कालिया मानाय मानाय मानाय मानाय काल काल एक एक एक एक एक मानाय माना

(विवि केदि विश्वविद्यां कि वर्षण आर्थ प्राप्त (विश्वविद्यां सम्पूष्त व्यविद्यां कि वर्षण विश्वविद्यां कि वर्षण अस्ति कर्षण अस्ति वर्षण अस्ति अस्ति वर्षण अस्ति अस

क्षणिय विश्वलाक कामिक्यूया. एकांसारक गांतरे व्यालाक हरन । विश्वल किंग मामान करने मरना— रुट किंग चन-गंका विश्वल. एकार्यो कारणी क्षण एकार्यो कर्वरवान कश्चकरणा नीमा निकास रेफवि । खान कांस र्याल रुट कारणाचामापृष्ट निकासिक गांकिस्य रूट कि क्षणेरेक मधीन केंग्यलय नीमबी. मा रूप मामाजिक मानिशिणानितिक नारणाव कारण कांत्रिक रेमिक करनेर करनेर वैशास नेशास्त्रक मराका १

আমি গোড়ী । বা শেরেজিপুম তার চেবে আকাজ্ঞা ছিল আমাব আনত বেলি । না আমি লোড়ী নই, আমি প্রেছিক। সেই ছতেই আমি আলা-দেশবা লোড়ায় নিশ্বকের ভিনিল চাই নি— আমি তাবেই চেয়ে ছিলুম আপনি ধরা না লিগে বাবে কোনোমতেই ধরা বাই না। বৃত্তি সাহিত্যার প্রিয় কাগজের কাটা ছলে আমি খব লাভাতে চাই নি, বিশেব মধ্যে আনে প্রিয়ের প্রেমে পূর্ববৈশ্যিত বিষ্ণায়ের চেম্বরার করে ইন্দ্র

একটা কথা জনন ভাবি নি, মাছগতে বলি তাব পূর্ব মুক্তমণে সভা কণেই কেবতে চাই তা হলে ভাব উপত্র একেবারে নিল্ডিত হাবি ভাগবাং খালা ভেছে নিমে ১৯ ৮ এ কথা কেন ভাবি নি ৮ খাবি উপত খাবীর নিজা কথানার খাহাকারে ৮ না, তা নায় ৷ ভালোবানায়ু উপত্র একান্ত ভারনা ভিন্ন বলেই ৷

মাছোর স্পূর্ণ অনাবৃত্ত রূপ সম্ভ করবার শক্তি আবার আছে, এই অংকোর আবার মনে ভিল। আঞ্চ ভার পরীক্ষা হচ্ছে। মরি আর বাতি পরীক্ষার উত্তীর্ণ চব, এই অংকোর নামনো মনে বেবে নিশ্রন।

আন্ন পৰ্যন্ত বিষ্ণৰ এক ভাষপাৰ আনাকে কোনোয়তেই কুকতে পাৰে নি। মাৰ্যনিত্ৰক আমি বৰাবৰ ছবলতা বলেই লামি। বে ছুবঁৰ সে ছবিয়াৰ কৰাতে নাহৰ কৰে না— ভাষপৰভাষ গাছিৰ এডিবে সভাবৈৰ সায়। সে আছাভাতি কৰা সেতে চাহ। হৈকে 'সংয় বিশ্বসায় হৈবঁ সেই। পুৰুষো न्यता त्य हुन्ति, क्रूम, ध्यान कि, मकावनाविद्यक तकात कारणावारमः। समाव मान क्रमो क्राव मानाका राज नाव व्यव मारकः।

क्षित्र क्षित्र कर्षा कार मार जान क्षेत्रस्य प्रथम एम नाश करत एकत्र क्षेत्रस्य क्षेत्रस्य

ভেষনি সামাণ শণ এই বে, কোনো একটা উৰ্বেজনাথ কটা মণ গেছে উন্নানিক মাটো দেশৰ কাষে পাগৰ না। স্বামি নংক সাংগ্ৰ ক্ষন্তি সন্ধ ধৰি, তব চাক্ষণ-বাক্ষনেক আৰম্ভ কৰাও পাৰে নে, কাৰ্যন উপৰ খেলেমেকে কাৰ্যন কিছু একটা নগান্তে বা কবাড় সামাৰ মুম্বা কোন্তেনিক ক্ষিত্ৰত একটা নাক্ষাভ কোন হ'ব সামাৰ এই নাক্ষাভবেক ক্ষন্তা ব'লে বিষক্ষ মনে মনে ক্ষমান কৰে— মাক দেই একট কাৰ্যন খেলে লৈ জিন্তাৰ ভিন্তাৰ সামান উপৰে বাল কৰে উন্নান কোনা কোনা কাৰ্যন কৰি উন্নান কোনা কোনা বালে আনান্তা কোনা কৰি কিছে বালিকান্তাই কৰে ব্যক্তাই কোনা কোনা

ं स्वीक नवस क्रिन्ड देह्यों इंद्रक व्यापन गांड जिए वासि एवं साम शहें वि. व्याप्त मकरमवड़े व्यक्तिय स्वापित है उन्तरन उनाम कारण, व्यक्ति त्यामान कारे निया पृतिन्त्रचं कर कवि । पृतिन्त कादक, किस्टून व्यक्तिन कृष्णकृतिन व्यक्ति वर्षमाने वाहेदक व्यक्ति क्ष्मिन काटमामान्य । कन् व्यक्ति वह व्यक्तिनामें क्षमामाद्रास्त्र नवस्त्रके कटमकि ।

रक्तन्त्रं, मावि उने बाँग, तम्माक माशाकातः मकाकातः तम्म बाँगावे क्टन, बाक्ष्माक् बाक्ष्म बाँगावे वाषा कातः, शाशा कातः तम्मा कवतक नेप्याक् माव ना— कीरकात कात्व माध्यम, तमी बाँगा, व्या सांद्रक पात्रक क्ष्मावे माशाक्ताक क्षमान क्षमा कात्रक तमें कारमानामा तम्मक व्यक्ति তেবন নৰ বেষন নেশাৰ প্ৰতিঃ সংভাৱত উপৰে কোনো একটা নোহকে প্ৰকা কৰে বাগৰাৰ চেইছ, ব আমাজের মঞ্চাল্ড বাসক্ষে লকণঃ ভিন্তকে মুক্ত ক'ৰে নিগেই আমৰা আৰু বন পাই নে। বৰ কোনো কলনাকে নৱ কোনো মানুনকে, নম ভাইপাড়াৰ বাগভাকে আমাকেৰ আনাক্ত ভৈতকেছ পিটের উপৰ সভ্যায় কৰে না বনাগে সে নহতে চাম নঃ। অভ কল সম্প্র সংস্কো আমরা খান পাই নে, বত কল এই বক্স মোতে আমাকেৰ প্রবেজন আছে, ভেড কল বৃধ্যতে হবে আহীনভাবে নিজের দেশকে পাবার প্রকি আমাতে ব ব্য নি। ভত কল আমাকেৰ প্রস্থা দেশনি হোক, হয় কোনো কামনিক ভৃত নয় কোনো সভাকার ভ্রাহ্ন নয় একস্থে ভাইকে নিজে, আমাকেৰ উপৰ উল্লেখ্য করবেই।

শোধে, কিন্তু চোমাৰ কমনাবৃদ্ধি নেই— চলইডলেই অংশংশ এই নিবা
মৃতিকে ভূমি সভা কৰে দেশতে পাবে না। বেশসুম, বিমলন্ত ভাতে লগ
দিলে। আমি আব ভাতৰ কমপুম না। দেকে ভিতে অগ নেই। কেননা, ব
ভো বৃদ্ধির মনোকা নহ। এ যে সভাবের ভেল। ভোটো সবস্থাৰ শীমাউল্বং
মধ্যে এই জেল চোটো আকাবেই লেখা নেই, মেই জলে সেউল্বেড মিলন
পানের ভালা কেন্দ্র যায় না। বচে। লাশাবে এই ভেলের সরক্ষ করে।
সেপানে এই ভবক কেনলমায় কনকানি করে না, আঘাত করে।

কল্পনানুত্রি নেই । অবাং, আমার মনের প্রনীপে তেল-বাতি পাকার পাছে, কেবল নিখার অভাব । আনি তে৷ যদি, দে অভাব ভোমানেইই ভোমবা চক্মকি পাপবেন মার। আপোকনীন, জাই এক ঠুক্তে হয়, এব ক্ষা করতে হয়, তেবে একটু একটু স্থানিক বোরার। দেই বিজ্ঞির স্থানিতে ক্ষেক্ত অহাকার বাহে, দৃষ্টি বাজে না।

चारि बातक किन त्याकड़े गया बराहि, मबीरनप वाकृष्टिय परश अक

शामनोव पूर्वको भारतः। छात्र ताहे बाध्यनका भागनिके भारत हुनै नकाम ्यात्र बक्रमा कवाब उन्हें ट्राट्यब काटब ट्रोबाटकाव स्टिक फाक्रमा कटब ह कार श्रमुक्ति कुम स्पर्क रुक्ति श्रीक ब'रुक्ते रुप सानदाद श्रमुक्तिक बाका साव िएत मास्तिक देखारम । दहारमय क्षतिय बरकाई विरूप्ताय चाक क्षिकार्यका जाद नाम केशबरन क्ष्यमादि। हाका महत्व मबीतनत अक्षा (मानुनका মারে, দে করা বিষদ এর পাইে মায়াকে মানকবার থালাছে। মাছি বে জা तींके जि. का जब, किया अभीरभव अरब हाका भरता क्रमनका कवान चारि भारतम् ता । **७ ए भाषास्य केति** लिख्यः त करा मात करास्त्र भाषाय अक्षा क्षत्र । व्यापि त्य नत्य देशकाय माधाया कर्यां। (मदे) भारक केके हाथ পোলে এই কৰে ও স্থতে আহি কোনো ধৰম ভৰ্ষাৰ কৰছে চাইডম ता : **भाभ किस विश्वास क कर।** (वास्ताता लक करन रहे, **रवरनद नवरह** मबीरमा बद्भाव कारतव कारतव कामकार्थिक एउट क्रम (माममाकाव क्रमाक्षक) मबीमारक विकास प्राप्त काम लक्षा कराया. काई चाक मबीएमस महरक विकासक कराइ किन्नु समुद्रात चामान प्रमाद (काइन) करा गांव ने वामि वसाका काव भरता भाषात प्रदेश देशा क्षान त्यात, द्वारता भरताक अरम गाउ । सनीरमध ए इदि बाबाद बाज कानाइ जार तथा स्थान बागार त्याना की बागा ्रविष्यस्य जिल्लाकः। कत् भरत् रायातः (५८४ नित्य रकता कारता ।

মানার মান্টার-রশার চরনোধবার্কে আরু মানার এট জীবনের আরু
বিশ মধ্যের পর্যন্ত বেবসুর ; জিনি না বন করেন নিজাকে, না করিকে, না
বহুলে । আমি যে বাহিতে করেনি করানে কোনো উপলেশ সামাকে রকা
বর্জনে পারত না । বিশ্ব এই রাজনী কার পারি, কার মধ্য, কার পরিন
বিজ্ঞানি নিজে স্বাহ্মার প্রথমের মানগানীকে কার দ্বীমনের প্রতিন
সংগ্রহান ; ভাই সামি ক্রান্তার প্রন্ন সভা ম'রে, এইন প্রভাক ম'রে,
সংস্কৃতি ।

সেই চন্দ্ৰনাথবাৰু দে দিন আয়াৰ কান্তে এসে বলজেন, দলীপকে কি এখানে আৰু চৰকাৰ আছে ৮

কোধাও অয়স্থানের একটু হা 6বা দিনেই তার ভিত্তে দিরে যা ছের।
ভিত্তি বেমন করে ব্যাতে পারেন। সহজে তিনি চক্তা হন না, কিছু মেঁ দিন
সামনে হিনি মার্য বিপদের একটা ছারা দেখাত পেরেছিলেন। তিনি আমাকে
কন্ত ভালোবাসেন সে ভো আনি জানি।

চায়ের টোবিলে সম্পীদক্ষে বলসুম, ভূমি বা পুরে বাবে না গ সেবান থেকে। চিট্টি পেয়েছি: ভারা ভেবেছে আমিই ভোমাকে ছোর করে বরে ব্যবছি।

বিমল চালানি খেকে চা চালছিল। এক মুহুতে ভাব মুখ গুকিবে দেল। সে স্থীপের মুখের হিকে একবার কটাক্ষমাত্রে চাইলে।

সন্দীপ ৰললে, আমবা এই বে চাব নিকে খুবে খুবে খংগ্ৰী প্ৰচায় কবে বেডান্ধি, ভোৱে কেবলুম, এটা কেবল পৰিব বাড়ে গৱচ কৰে। আমাব খনে হয়, এক-একটা ভাষদাকে কেন্দ্ৰ ক'বে যদি আমবা কাক কৰি আ ইংল চেব নেশি ভাষী কাক বচে পাবে।

ाडे बोल विवासित मृत्यत पितक (आव कारण, व्याननाव कि खाडे कान कव ना १

বিষয় কী উত্তৰ কোৰে প্ৰথমটা কোনে পোলে না। একটু পৰে কালেই ব্ৰথমেই কোনেৰ কাল কালে পাৰে। চাব দিকে ভূবে কাল কৰা কিবা এক ভাৱসায় বলে কাল কৰা, সেটা নিকেব ইন্দ্ৰা কিবা আলাম অৱসায়ে আছে নিজে কৰে। এই মুখ্যে যে ভাবে কাল কৰা আলনাৰ মন চায় সেইটেই আলনাৰ পৰ।

স্থীপ কালে, তাৰে সভা কথা বলি। এত দিন বিখাস ছিল, খুবে খুবে সুমন্ত বেলকে মাডিছে কেয়ানোট আমাব কাছ। কিছু নিজেকে ভুল মূকে ছিলুম। তুল বোৰবাব একটা কাজা ছিল এই বে, আমাৰ অভয়কে সং ্যাসমূহ পূৰ্ব বাক্তে পাবে এমন শক্তিৰ উৎস্থাৰি কোনো এক ভালগাৰ পাট नि । कार एकम रमण रमण नकून नकून रमारक कराक केरबुक्कि करव ्व केरब्वकमा एक्कि कामारक कीरातव एक्कि मध्या कराक रका । काल बण्डाने कामाव कारब् रमणाव राति । ६ कालन एका काक मध्य कारि कण्डाने क्वाव कारब्द रमणा कि । ६ काल रम कामान निक्कि कि कि कारबाद वराहित्य । एक्साव माइक वरात एवं काच वार्य (न । कामान निक्कि किस्मान दाह कामाव औँ रहरक अर्थवान एक्साव मध्य एक्साव कामान कारबाद ना नारम के कामि क्या करवाद कराव कावि । ना मध्यानि नक्या करावन ना — विश्वा सक्या मध्याप दिन्दाव कान्य केमात कामान कावि । कामानि कावादाव महिल्लाक प्रकारक कारक कामान कावि । कामानि हाव । कामानि विश्व रात्र काया वर्ष । किस्म राह काया (क्याव, कामानि हाव । कामानि निर्माकारक कायादाव कायादाव काया (क्याव, कामानि हाव । कामानि निर्माकारक कायादाव कायादाव काया (क्याव, कामानि हाव । कामानि निर्माकारक कायादाव क्याव ग्राह कायादा कामानि ।

লক্ষাৰ একা সৌৰাৰ বিদলের মুখ লাল হার উঠল বেং চায়ের পেছালায় নাডালতে ক্ষার হাতে কালতে লাগল :

চন্দ্ৰনাথবাৰ আধ-এক দিন ৩০০ থকালন, নামবা চখনে কিছু দিনেক যাল একবাৰ চাত্ৰিলা কেডায়ে যাক— কোমাৰ মূব থেকে আমাৰ বোধ বৰ্ব সোমায় পৰীৰ ভালো নেই। ভালো মুম হয় না বৃদ্ধি ৮

বিষয়কে সন্ধান্ত সময় কলনুম, বিমল, লাভিলিতে বেডাজে বাবে গ আমি স্বানি, লাভিলিতে সিহে তিমালয় পৰত দেশবাত করে বিমলেয় বে শব ছিল। সে লিন দে কলাল, না, তথন দাক।

म्यान्य कवि इवाद जानका हिले

সারি বিধাস হায়াধ না, মানি অপেক। করব দেন ছোটো সাহসা। ক্ষেত্র বছো স্বাহ্নায় ধানার মাজবানকার হাতা কোহো ধাতা। সংক্র চকুনীমান্য বে ব্যবহাট্ড্ড মধ্যে বিমদের জীবন বাদা জেব কলে ভিন্দ ব্যবহাট্ড্ড মধ্যে বিমদের জীবন বাদা জেবে কলে ভিন্দ ব্যবহার ব্যবহার ব্যবহার না। অন্তেনা বাইছের মধ্যে চেনাজনো সম্পূর্ণ করে বখন একটা বোজাপছ। পালা হরে ব্যবহার অবন দেশব আমার স্থান কোথার। বনি দেখি, এই বৃহৎ জীবনের ব্যবহার অব্যে কোথাও আমি আম বাপ পাই নে, তা বলে বৃত্তর, এক দিন বা নিছে ভিন্তুর সেক্ষেপ কার্কি। সে কার্কিডে কোনো দরকার নেই। সে দিন বহি আমে জেও ক্ষাকা করব না, আজে আজে বিদার বরে বাব। জ্যের কার্কিড বিসের করে। স্থানের স্থান কি জ্যার বারে। ব্যবহার স্থানের স্থান কি জ্যার বারে।

সন্দীপের আন্তর্থা

প্ৰতিক আমাৰ ভাগে এনে শংকাছ দেইউকুই আমাৰ, এ কথা অক্ষরতা লনে আয় ছবলেয়া লোনে। বা আনি ক্ষেত্ৰে নিজে পাৰি দেইটেই বৰাৰ , আমাৰ, এই কল নম্বত্ৰ কৰ্মেন শিকা।

নেশে আগনা-আগনি করেছি করেই কেণ আহাধ নক--- চেলচ্ছ ং দিন পুট করে নিয়ে জোর করে আহার করতে পাধন সেই নিয়েই কেণ্ থানের হবে।

নাক কৰবাৰ আভাবিক অধিকার আছে বাসেই লোভ করা আছাবিক।
কানো কাৰবােই কিছু খেকে বাফিড বৰ প্রকৃতির মধ্যে একন বাবী নেই।
নেব বিক কােক থেটা চাজে বাইবের বিক কেকে দেউন্ধালক্ষ্মই কুছে,
চক্তিকে কিছেবে বাইবে এই বজাটােই সভা। এই সভাকে যে শিক্ষা
ানছে কেব না ভাকেই আহবা বনি নীজি, এই ক্লেটা নীবিকে আছ

বাধা আহমে ভানে না, গচাড পাবে না, একটাই বাগেও ছাই।
পদা বহে যাব, পৃথিবীটো দেউ আনমধা এক লগ গোড আছে, নীজি
কি বেচাবাদের সাবনা দিক। কিছ যাবা সমা মন কিছে চাইজে পাছে,
মা প্রাণ বিচে জোল করাজ জানে, বাগেও বিধা নেই, সাংলাভ নেই,
বাই প্রাকৃতির ববপুর। ভাগের করেই প্রাকৃতি যা কিছু প্রকল্, যা-কিছু
বি সাজিবে জোবাছ। ভাগের করেই প্রাকৃতি যা কিছু প্রকল্, যা-কিছু
বি সাজিবে জোবাছ। ভাগাই নদী সাংঘ্য আসম, পাছিল ভিতিয়ে
লগে, বছলা লাভিয়ে জাহবে, পাযার বোলা ভিনিস ভিনিয়ে কেন্ডে নিয়ে
লগায়ে। একেই ধনার আনক, এজেই বানি কিনিসেত পান। প্রকৃতি
ভালাপুরি কর্মে, কিছু দে বছার কাছে। কেননা, চার্বাার জোব,
ক্রার জোব, পারবায় জোর সে জোন ক্রান্ত জানোবালে— ভাই

আগমরা ফ্লাবীর হাড়-বের-করা গলার সে আগমার বনঅকুনের বরকতেও মালা পরাতে চার মা। মরবংগামার রোপনেটোকি ব্যক্তি— লগ্ন বার বার গে, মন উনাস হথে গেল। বর কে ৮ আমিট বর। যে মুপাল জালিতে এং পড়ার পারে ব্যের আসম ভারট। প্রকৃতির বর আশে অমায়ত।

নুকোচুবি করতে আনি চাই নে, খেননা তাতে কাপুকবার আচে কিছ লয়কার হলে ঘদি করতে না পাবি করে দেও কাপুকবার। পূর্ব যা চাও ডা ডুবি শেষাল গোঁধে বাবতে চাও, করেয়া আমি যা চাই ব আমি দিব কেটে নিজে চাই। জোমার লোভ আছে, ডাই আমি দিব কাই। ভূমি যদি কল বা আমি কোনল করে। এই কর্ম প্রাক্তির বাবের করা। এই কর্ম

क्षरमाय क्षेणरमहे पृथिनीय वाका-माझाका, पृथिनीय नरका क्षाका काक-गायमाना रूनरक। महन, रक्ष-नय मणहार कर्र राज्य राज्य राज्य क्षाक्ष नाय क्षावाय कथा कहेरक पारकन ग्रीराव्य करा शायथ नाव : राज्ये क्षाक्ष नाव हैरिकारक रून कथा रक्ष्ममानीय क्षरमानय परवह रकारण कान गाव , वाला मक्स राय पृथिनी गानन करत खाला एम-नम कथा जानरक गाव नाव । रक्षनान गानराव रक्षमाने कलका कथा , जान कालन, कथाकाना मखाहे नाव । पाला कथा इंकरण विधा करत ना, मानराक सका। करत ना, जाताने क्रफलाय हम । भाव, र कामकामाना जान मिरक शाक्षित भाव उक्ष मिरक भावाय मानराव नरकारक, ना गायन मतामान कु रमोकाय मा निर्माण हान मनराक काला ना गारव नरकारक, ना गायन मतामान कु रमोकाय मा निर्माण हान मनराक काला ना गारव नरकारक, ना

ি এক লগ মান্তৰ বাচৰে না বালে প্ৰতিক্ষা কাৰে এই পৃথিবীতে জন্মগ্ৰহণ কৰে। প্ৰবাস্থলীয়ে আন্তৰ্গনের মান্তাপের মহা মুম্বু তার বক্ষা পৌলৰ আছে, কানা স্বাস্থিত কান্ত্ৰ আন্তৰ্গনের মান্তাপের নিলিকেশ গ্রেই জগতে জীবা, কর্জ নিজীব কল্পেই হয়। আন্ত চার বছর আগতে এই সংস্থানি কল্পেই হয়। আন্ত চার বছর আগতে এই কান্ত্র কল্পের মান্ত্র করে কিন্তু লাক্ষা বছর মান্তে করা মান্ত্র ক্ষা মান্ত্র করা করা করা আন্ত কোনা করা কান্ত্র কোনা কোনা কোনা কিন্তু ক্ষা ক্ষা ব

আমি কলবুম, অর্থাৎ, লোকস্থানের নেলার স্কৃতি । একেলারে ক্রিছা রাজ উটান্ত ।

নিখিলেশ বলাল, ইং, ভিনেত ভিতেতকার পারি দেমন ভাব ভিনেত্র খোলাটাকে লোকসান করবার ভালে মরিয়া রাজ পঠে । খোলাটা খুব বাল্পব ভিনিস বটে, ভার ফালে সে পায় হাওয়া, পায় খালেল— জোমানের নার সে বােহ কর ঠকে ।

विकित्सन औं सक्य क्रमन निरंद करा कर , छाद नाम कार कारक

বোজানো পজ বে, তথ্যতেও সেক্সলা কেন্দ্ৰাম কথা, দে সভা নৱ। তঃ
বেশ, ও এই-বন্ধন রূপক নিতেই হবে থাকে-ভো থাক। আমরা পৃথিবীর
মান্যেই শ্রীন। আমানের দান্ত আছে, নব আছে। আমরা দেইবে পাতি,
ধরতে পাতি, ভিত্ততে পাতি। আমরা সভাবতেনার ভাস তেরে সভ্যা পর্বন্ধ
ভাষই হোমধনে দিন কাটাতে পাতি নে। অভএব, এ পৃথিবীকে আমানের
বাজের যে ব্যবস্থা আছে ভোমধা কপক ধ্যালার কন তার প্রক্রা আগকে
বাজের যে ব্যবস্থা আছে টোমধা কপক ধ্যালার কন তার প্রক্রা আগকে
বাজান আমরা মানতে পারব না। বহু চুবি করণ, নম ভাকাতি করব।
নাইনে যে আমানের প্রাণ্ বাচ্বে না। আমরা ভো স্কুরার প্রেবে বৃদ্ধ করে
পর্যাভার উপর প্রবে ভবে ক্ষম সপার প্রাণ্ডাার করতে ব্যক্তি নই— তঃ
এতে আমানের বৈক্ষম ব্যবহারির গ্রান্ত ক্যান্তন। ক্ষম।

व्यावास आहे कथा इत्तारण नवाह नक्तर, य तहावाह अक्टी बर्फ । कार काक, पृथिवीरक यात्र। इन्तरफ काका देव निवास के इन्तरफ, व्याव क्यार व्याव , पृथिवीरक यात्र। इन्तरफ काका नवाह कार क्यार क्यार क्यार क्या । अहे कथा जात्र। कार नवाह नवाह क्यार क्यार नवाह नवाह क्यार क्

পা ধৰা বাব সেইটেট হতে বীবের পঞ্জি— কর্বাং, বাবাং কাৰ্য্য পাবাং পঞ্জি। বাবা আন-ক্রেটো কর্ম পাবার আন্তে করে করন। করে ভাষা ভাষেত্র ইক্ষান্ত বাবাকে সামির ক্ষিত্র হৈছে স্থানিতে আন্তর্যনেও বিকেই নিজে বাক— ক্ষেত্র, ভাষেত্র ক্রেট্ কোরোরা ক্ষান্ত কৃষ্য করে আর কান্ত ক্ষিত্র হলে। এই আইবিহাবিহারী কৃষ্য প্রাক্ষিয়ার ক্ষান্ত ক্ষেত্রেক ক্ষেত্র হয় নি।

আফিনিটি ব্যাহা হিদিৰে মিদিয়ে বিবাহন বিশেষভাবে এক একটি থাত এক-একটি পূক্ষ পৃথিবীতে পাটিছেছেন, ভাবেৰ মিদাই মান্তব মিনের ভাবে বাটি, এমন কথা সম্ভাবাহা ক্ষমান্তমান্তা আনক কাৰণাৰ বাদেছি । বাবে কাৰণ, মান্তব মান্তব ভাব আক কাৰণাৰ বাদেছি । বাবে কাৰণ, মান্তব মান্তব ভাব আক কাৰণাৰ আক না বিশেষ আৰু কাৰ হয় না এই কাৰ মিনো কথাৰ কাৰ কাৰ কাৰ কাৰ আকিনিটি আকটা কোন পূ আকিনিটি ভাবাবটা । একটা আকিনিটিৰ বাবিটেই আৰ-সম্ভা আকিনিটিকে বছৰাত্ম কাৰ বাদ বাক্তে হবে, আকিনিই বাবিটেই আন-সম্ভা আকিনিটিকে বছৰাত্ম কাৰ বাদ বাক্তে হবে, আকিনিই সাম্ভব বান্তমান আনক আকিনিটি পেছেছি, মান্তব বাবে আনক-একটি পান্তম পৰ বছ হয় নি । সেটিকে পাই লেকাজ পান্তি এই কাৰ্যক আকিনিটি কোনে কোনিটিক কাৰ কাৰ্যক না পান্তি ভাবে আনি কোন্তম ।

वियमात्र काष्ट्रकथा

আমাৰ লক্ষ্য যে কোখাৰ সিংবছিল হোষ্ট স্কাৰি। নিজেকে কেপবাৰ আহি একটুও সময় পাই নি— আমাৰ বিনগুলো বাজগুলো আমাকে নিবে ংকেবাৰে সুণাৰ মতো পুৰছিল। ফাই সে দিন লক্ষ্য আমাৰ মনেৰ মথে প্ৰবেশ ক্ষৰাৰ একটুও কাৰ পায় নি।

এক দিন আমার সামনেই আমার মেছে। তা চালতে চালতে আমার আমীরে ধললেন, ভাই সংক্রলে, সোমানের ও বাভিতে এক দিন বর্ধানত মেরেরাই ক্রেনে এনেছে, এইবার পুরুষদের পালা এল। এখন থেকে আমারাই জালার। কী বলো, ভাই ভোটোখানী ও বশবেল তো প্রেছ, বগবজিনী, এবার পুরুষের বৃদ্ধে করে ধানো পোর।

াই বলে আমাৰ পা খেকে মাখা পৰম ডিনি একবাৰ কীৰ চোণ পুলিয়ে নিলেন। আমাৰ সাকে-সক্ষাৰ ভাবে প্ৰতিকে ভিতৰের বিক থেকে কেটা কেমন বড়েই ছটা ফুটে উইছিল, ভাব কেলমার মেকে: ভাবের চোধ এড়াজে পাবে নি চ আছ আমাৰ ব কথা লিখজে লক্ষা কক্ষে, কিম্ব কে দিন আমার কিমুট কক্ষা ভিল না চকননা, সে দিন আমার সম্পন্ন প্রকৃতি আপনার ভিতৰ খেকে কাম কর্মিক, কিমুট বৃধ্ব-ভাবে কবি নি ।

আনি আনি, সে দিন আনি একটু বিশেব সাজবোদ করনুন। কিছ সে যেন অন্তমনে। আমার কোন সাজ সকীপবাবৃর বিশেব ভালো লাগত তা আমি লাই বৃষ্ঠের পাবতুম। তা ভালা আনালে বোষবার লবভার ভিল না। স্কীপবাবৃ সকলের সামনেই তার আলোচনা করতেন। তিনি আমার সামনে আমার আমীকে এক দিন কলকেন, নিভিল, যে দিন আনালের মকী বানীকে আনি প্রথম কেবলুম— কিই অবিভ-পাল-কেবলা ভাগত পাবে চুপ্রতির বানি ব্যায় চোল ভুটো মেন প্র-ভারানো ভারার মতো অনীব্রের বিশে

वाक्रिक्ट, राम किरान रक्षारम काढ वर्गाकार पायमणानं प्रवकारक कीर्य श्राह्मत काक्षा करमा कराव व्याप अमेन्यक कराव खाक्रिक्ट, प्रवम व्यापक द्राह्मत क्रिक्ट केर्मा कराव क्रमा कराव खाक्रिक प्रवित्त राम राहेर्द्ध कागरक प्राप्त व्यापक क्रमा केराक क्रमा क्रम क्रमा क्रम क्रमा क्रम क्रमा क्रम क्रमा क्रम क्रमा क्रमा क्रम क्रमा क्रमा क्रमा क्रमा क्रम क्रमा क्रमा क्रमा क

মামাকে কি বিবার মাজ চেল্যার নাচুন করে পরী করনেন ? উর্ব চার্কিনকার মানাল্ডর লোগ লিয়ে লিজেন ? যে অক্ষরী ছিল না দে অক্ষরী বাছে উঠিল। যে ছিল লায়ান্ত দে নিজের মানা দমত বাংলাগোলার পৌরন্দের প্রেয়াক্ষ্যাক্ষ্

আমানের করের কোলে আমার কছে। জারের নিলেক অবজ্ঞা আর আমার থেকো কারের দশক পরিবাদ আমানে স্পর্ক করতেই পারতে না। সর্বধ জনকের দক্ষে আমার দক্ষের পরিবর্তন হবে লেছে।

समीलवायू मामारक शृक्षित जिल्ला, मामारेक एका समग्र एकत्वव कारि व्यवकात । एम जिन एम कथा मामार्क विवास कराय नाएन मि। मामि लाखि समग्र में लाखि । मामार्क मामार्क मामार्क कराय कराय नाएन मि। मामार्क मामार

দলীপৰাৰ দেশের সগতে প্রত্যেক ভোটো বিজয়ে আমার প্রায়ন্ধ নিতেন। প্রথমটা আমার ভাবি সংকোচ বােধ হাত, কিছা দেটা আমা কিনেট কেটে গেল। আমি যা বলতুম ভাতেট দলীপাবাৰ আভ্নম হাছে ছোমান। বিনি কেবলট বলতেন, আমারা প্রথম কেবলমার ভাবতেট পারি, কিছা আপনারা বৃত্ততে পারেন, আপনালের আব ভাবতে হয় না। তেতেকেটেই কিবাড়া মানস থেকে পারী করেছেন, আর প্রথমেন ভিনি হাজে করে হাড়ুকি পিটিছে গলেনেন। ভানতে ভানতে আমার বিভাগ হাছেনিন, আমার মধ্যে গছক বৃদ্ধি, সহক পারি এতেই সক্ষ বে আমি নিজেট এতে দিন ভাতে কেবলেও পাট নি।

কেশের চারি দিক থেকে নানা কথা নিবে সন্দীপবাব্য কাছে ভিটি আগত। দে-স্মগ্রই আমি পড়পুন এবং আমার মন্ত না নিবে ভার কোনোটার কথাব বেড না। মাকে মাকে এক-এক দিন সন্দীপবাবু আমার মতে মতে বিশক্তেন না। আমি ভার সক্ষে তেওঁ কর্তুন না। কিন্তু ভার স্থাবিন পরেট त्यात्म द्या पृथ (कार केटांके किनि अवके) चारण (त्याद्ध (कृष्ट्या अवः । इत्यारे चामारक काक्तिस अध्यापनाद्यात् (वपून, एत विन चात्रानि वा बर्शाहित्या । त्रवेशं मका, चामाच नवच कृषे कृत । अव-अक विन वत्राद्या, चात्रमाच एवं प्रवादनिक्र निके नि (तर्षेद्विर्द्याः) चामि केटब्रिंशः चाम्यः अव वक्तकंश की चामारक वृत्विर्द्य विराद त्रार्ट्याः

ক্ষেক আমাৰ বিবাদ পাকা হছে পাসন ছে দে দিন সময় দেশে বা-কিছু কাছ চলছিল ভাৰ দুলে ছিলেন স্থীপনাৰ, আৰু ভাৰত দৃশে ছিল একজন সামাজ খীলোকেৰ সৰজ বৃদ্ধি। প্ৰকাশ্ত একটা সাহিছের পৌৰতে আমাৰ মন কৰে বহুল।

मामारमध्य अहे-सम्भ भवामरानंत्र माना भाषाय पानीत (कारना पान किस ना नाना रम्मन माननात नानानन कातिरिक पुनते कारनातात, मन्द्र कारक नाम नाम प्रमान कारनात क्षणा पारम ना, समीलपान भाषाय पानीत रमाय रम्हे-सम्भ बावते लागान कहातुन । भाषाय पानी (प. न. नत विराह राजनात्व रक्षण्याकायम मरसा, जीव तृषि निर्दर्शना कार्याय केरती। वक्ष्य, र वया समीलपान रमन पुत नहीं त रक्षण्य साम कार्याय कार्याय समायक। भाषाय पानीत दहें समाय प्रदृष्ट यक क तृष्टितलप्राहत प्राप्त कार्याय समायक। भाषाय प्रमाण दहें समाय प्रदृष्ट यक क तृष्टितलप्राहत प्राप्त कार्याय समायक। कारनाव क्षणाह, रमन राजे कार्याय स्थापनात्व कारक मामक प्रमाण प्र

গ্রাক্তবিৰ ভাষাবিজে বাধা আগাড় কাৰাৰ আনেক প্ৰাণ্ড আছি । কৰন কোনো একটা গভীৱ প্ৰথমেৰ নাড়ী কাটা পড়াত আকে ভবন জিতাছ ভিতৰে কমন হৈ সেই কচুমেৰ কোনান ঘটে বা কেট আনকে পাতে না— মন্ত্ৰেছে এক চিন্ত কেনে উত্তে সেবা যাছ যাছ একটা নান্তাজন আট বিজেছে । মাধাৰ জীবনেৰ সহ কেনে কটো স্বাছেত কৰে। যান ছবি চলচিল জনন মাধাৰ বন একন একটা ভীত্ৰ আবোৰ্য নাচালে আগালোটা আছিল কাটে वहेंग (व क्यांनि क्रिकें (भन्म ना कर गाइ) निकृत अवकी काश वहेक्छ । अहे वृष्टि स्मारत्यके क्रिकें क्यांनि क्यांति क्रिकें स्मारत्यके क्रिकें स्मार्थ क्यांति क्रिकें स्मार्थ क्यांति क्रिकें स्मार्थ क्यांति क्

मन्त्रीरंभव चास्त्रका

শ্বমি বুৰতে শাৰ্ষৰ একটা লোলমান বেখেছে। সে দিন ভার একটু প্রিম শার্ষা দেন।

নিবিদেশের বৈচকলানার ধরটা আমি আনার পর থেকে সদর ও ককরে মিলিকে একটা উচ্চেবজাতীয় পদার্থ হবে কাড়িছেছিল। দেখানে ব ব্যবহাকে আমার অধিকার ছিল, ভিত্ততের থেকে মুক্টার বাধ্য ছিল

আমানের এই অধিকার যদি আমবা কিছু কিছু হাডে তেখে হাছ বলে গোল করতুম ডা হলে ছহডো লোকের এক-চকম সহে হোত। কিছু বার ধনন গানম ভাতে করনট জাকের ভোড়োই। হয় বেলি। বৈএকখানা থবে আমানের ৪৮টো এমনি ভোৱে চলাতে লাগন যে আর বেলনো তথা মনেই বইল না।

বৈষ্টকথানা থবে বখন মঞ্চী আন্তে আমাৰ খৰ খেতে আছি এক বঞ্জ বাব টেৰ পাট । বানিকটা বালা-চৃত্তিৰ লানিকটা এটা নটাৰ শক্ত পাক্তা গত - মাৰ্থ চৰজাটা বোৰ কবি সে একটু অনাৰক্ষক জোৱে যা লিচেই গোগে। বাৰ পৰে মইয়েৰ আলমানিৰ কাচেৰ পাচাটা একটু আট আছে, দেনি টেনো শুলাফ পোলে যথেই শক্ত হয়ে এটে। বৈনক্ষানায় এনে নগি, ক্ৰজায় লিকে পিছন কবে মন্দী পেলক পাকে মানৱ হয়ে বই টাটাই ক্ষাড়ে আছাছ বেশি মানাগেটি। ক্ষান কাবে এই চুক্ত কাকে নিজায় ক্ষাড়েৰ আন্তাৰ ক্ৰাডেই গে ১মাকে উটে আপতি কৰে— ভাব নিজায় ক্ষাড়েৰ প্ৰয়োধ ক্ৰাডেই গে ১মাকে উটে আপতি কৰে— ভাব

সৈ বিন বৃহস্পত্তিবাধের বাজসেলার পূর্বোক্ষ তক্তের শব্দ সক্ষা করেই ংক্ষেক রক্তনা হতেভিসুধ। পাধের মার্কবানে বাকাকার ধ্রেমি এক বিষয়ন বাজা। ভার প্রতি ক্ষকেশ না করেই আমি চলেভিসুধ, এমন गदन ८७ एव भागरम सम्हल, वाबू, क मिरक शास्त्र ना ।

शय मा। दक्त ।

रेरांडक्याना-यर्व वानीया आरक्त ।

আৰ্ছ্য, ভোষাৰ ধানীয়াকে ধনৰ গাও কৈ স্বৰীপনাৰ কেবা করতে। চান।

मा त्म करने मा क्यम त्मरे ।

স্কারি রাগ এব : প্রথা একটু চটিতে ব্যব্দুম, স্বামি ওকুম করছি স্কৃতি ক্ষিয়াসা করে এমো।

পতিক দেশে করোয়ান একটু ধবকে পেল। তখন আমি ভাকে পালে ঠেলে ঘরের লিকে এলোপুম। ঘদন প্রায় কষকার কাছ-ব্যাব্য শৌঠেছি এমন সময় ভাজারাভি লে কর্তনা পালন করবার করে ছুটে এলে আমার কাছ চেশে ধরে কলকে, বাবু, যাকেন না।

কী। আমাৰ নাবে চাড। আমি চাড ছিনিবে নিছে ভাৰ গালে এ০ চাড় কৰিছে দিপুম। এমন সমূহে মুকী ঘৰ খেকে বেকিছে এনেট দেশে দ্বোহান আমাকে অপমান কৰবাৰ উপক্ৰম করাছ।

चावि कानूब, चानि हान कडरका ना। निरम पत्र चारह करा

erfet mu ville :

क्षणी कल्लिक करत काल, प्रा, कालींन शासन मान्न कार कालन ।

क ट्रा क्यारवार नव, क वृष्ट : कावि काव कार छोलिए वास क्रकी राष्ट्रनांचा निरंद बारवा एक्टल सामसूत : वर्की क्रकी बासरक प्रेस्ट्रस्य एक्टिस क्रिक की स्थित इस्तावारक एक्टल बसास, सामस्य निरंद क्रमा :

भावि कानूब, भावादक मान कशास्त्र, देख शाबरक नावि जि---न्दरकामग्रेहरू स्वरविधि

भकी समस्य (दन करतरहरू ।

কিন্তু ও বৈচাৰার কো কোনো লোগ নেই। ও ভোগ কর্মনা পালন পার্যায় ।

এমন সময় নিবিধ মতে চুক্স ৷ আমি ফ্লকে চৌকি খেকে উঠে ছাছ নিকে নিঠ কৰে জানদাৰ কাচে সিংধ কাড়দেয় ৷

मकी निवित्रतक वन्तरम्, काक नन्तृ शरदादान शकीनशाहरक कनदान काराकः

নিশিক্ষ এমনি জালোমান্তবের মাতে আত্তর বাহে বললে হরুলা হৈ আমি আর বাকারে তারেনুথ নাঃ মূল নিবিয়ে ভাব মৃথের নিকে একল্টিজে ইনিন্দুর জাবনুর, সার্লোকের সাহার বভাই ছীর কাছে টেডিজ না, ধনি বিষন ছী হছ :

मकी सन्दर्भ, रावीलवान् रेग्नेकमानाः वालक्तितन् (र. हेड लड आहेड गाँव सन्दर्भ क्षत्रम्भ ८८४)।

নিবিল জিলালা কথনে, কার চতুম নেই গ মুকী কালে, ভা কেমন করে কার গ

बारम स्मारक समीव द्वान किरा कम मरह-मरह भाव-की।

প্ৰোৱনেকে নিৰিপ ছেকে প্ৰটোৱে। প্ৰ কলনে, চন্তুৰ, আছাৰ জো 'বৰ নেই। বকুৰ আমিল কৰেছি। कार हरूब ह

स्टाबानीया स्म्राज्ञाबानीयः भाषास्य ८०८७ स्टम् शिरहर्द्धनः । भगकारमद्र मृद्धाः भवादे भाषयः हृत स्टब दहेन्यः । स्टबाबान हरम ८५८॥ प्रकी स्म्राज्ञः नत्त्रुर्द्धः द्वादिदद विरक्ष दृद्धः । निवित्त हृत्य स्टब दहेन । भाषि वृत्तमृत्रः, ४४ सावदृष्टित्यः पहेना गाममः । ८३ पहेनाव भाव अव ८४३ ।

কিছ বড়ো শক্ত সমজা। সোজা বেবে তো নহ। নন্তুকে ছাভানোত উপকলে ভাজেকে উপৰ অপমানের পোধ তোগো চাই।

নিখিব চুপ করেই রইস: দ্বখন মন্টার চোপ বিষে আগ্রন ট্রিকরে পরুয়ে লাগল। নিখিবের স্বালোমাছবির পারে ভার ছুরাই আহ আয় জীব নাঃ

निवित्र (कारना क्या ना नरम फेर्डा पर (५८क ५८म १४म ।

প্রক্রির দেই করোবানকে কেবা বেল না: বনর নিত্রে জনপুথ, জাকে
নিবিল মকজনের কোন্ কাতে নিযুক্ত করে গাঠিয়েছে—করোবানকিছ জাতে
লাভ বৈ ক্ষমি বহু নি !

এইটুকুৰ ভিতৰে নেশংখা কত কচ ধৰে গেছে দে কো আছাতে বুক্তভে শাবছি। বাবে বাবে কেবল এই কথাই মনে হব— নিবিদ অধুত মাহৰ, একেবাৰে কটাছাভা।

এর কল হল এই বে, এর পরে কিছুদিন মন্দী রোজই কৈচকথানার এচে কেহারাকে বিয়ে আহাকে ভাকিরে এনে আলাপ করডে আরম্ভ করচে---কোনো-রক্ষ প্রয়োজনের কিয়া আক্ষমিকভার ছুডোটুকু পর্বন্ধ রাজনে না

ध्यमि करवर्षे कायकवि करव भाकार-वैकिएक, भाषाके करव म्लोकार करम केरण वारक। अ एक करका रहें, वावेरवर शृक्तवय करक अरकदार नक्ष्यरामास्कर बाह्य । अवारम स्कारमा दीवा कर राष्ट्रे ।

वर्षे भवरीय मुख्य किया कित करन करन होताहानि, बामावारि

चनुत्र शास्त्रात्र शास्त्रात्र केंद्रारस्य गर्ग अकोत्र गर चार-अवदे। वेदिरः चित्र स्थान्-अक महत्व अस्त्रेगार्थ केंगक श्राव्यक्ति शाववादम अर्ग स्थीक्टमा, माशाय अ अक चाक्त्र क्रमात्राः।

भावत मह एका की ! की प्रश्नाव महण्यातक एवं विराध केल एकी कम दक्की बाक्क किसिन : बूर्रमांव क्या एक्टक भावक करक मान्यात्मक काल ग्राह्म क्षत्रात्मक महत्त्व वक्षपृत्र काल गर्दक , मान मान्य कारक करक करणा राज किस्त महत्त्व वालाक काल, काल प्रथमका विविद्धित्मन निर्देश सिर्द्धक करण किसिन करक वालाक करमात्म काल एनों वालाव एक निर्द्धक काल करज एका कर्यात क्यात क्यात काल काल जरज एका बर्द्धत, मान्यत्व ममान क्यात काल अर्थ वृह्दकी केलिए गुण्डिय जिल्ल कर्द्धत, मान्यत्व ममान क्यात काल मान्य वस, विधान क्या—एक्ट व लाइक दोकारक भारत है जनज क्या विक्रमात, क्या वालावात, क्या गाम्य— क्या बरह्य महान क्यात काल विक्रमात, क्या वालाव है एम काम राज सात है, रह क्या मान्य राज है एस वालाव है

जारे कारकार मास्त्र मास्त्र मास्त्र अकार अप कर कर कर कर वाल करिया करिया

স্বার শরে বে বাঁচুক স্বার বে মকর।

আমি সম্প্রট বেশতে পাজি । এই-বে পর্ব। উত্তে উত্তে পছছে । এই-বে বেশতে পাজি প্রস্তের রাজার যাত্রার সাজস্ক্রা চলছে । এই-বে লাল লিতেটুর, জাউ এতেটুর, রাশি রাশি মনা চুলের জিতর থেকে একটুরানি মেশা মাজে, ও বে কালটেবশারীর লোপুশ জিলা, কামনার পোশন উদ্দীশনার বাঙা । এই-বে পাছের এতেটুর ভঙ্জি, এই-বে লাকেটের এফটুর ইলিজ, লামি বে প্রাই অস্থানন বর্ষা আর্থান কর্মান ক্রান্তির হাজে এবা অব্যাহর ধাক্তা, বে কর্মান ক্রান্তের হাজে এবা অব্যাহর ধাক্তা, বে কর্মান বেও সম্পূর্ণ জানে না।

त्यम बारम मा १ खाव कावन, प्राप्त ववानव वाच्चवरक जाका जित्र विष्ठ बाख्यमुक त्यांवे बरक कामनाव उना प्रामनाव केनाव मिरक्य कारण मवे करवरक । विश्वकरक मुख्य भव्या करत । जाडे प्राप्तनव रेखिव वालि-वालि जाका वित्त खिळाव विरक्ष स्थित स्थिति क्रिक्ट स्थान मिरक्य काळ कहरण वयः अवे व्याप्त जाव मिरिनी क्रिक्ट स्थान रम, प्राप्तन मिरक काल प्रविच्या स्थान रम जारक वारक्षय केन्द्रत अरम नर्गत क्रमम जारक व्याप्त व्याप्त क्रम्याव रक्षा वारक मा। प्राप्तय जारक न्याचान नरम नक्ष्माय निरंप कालारक रक्ष्यकर्त, जावे क्रस्कर मारमाय प्रविच्या वर्गाकारम रम स्थित क्राप्तम करत, क्या कारम-क्याम क्या करवने प्राप्त वर्गाक क्ष्याय क्ष्याय क्ष्यकर क्ष्यक क्ष्यकर व्याप्त क्ष्यकर रक्षा क्ष्यकर रक्षा क्ष्यकर क्षयकर क्ष्यकर क्ष्

भावि शक्षक्ष । केंग्रस शावत भाव कात्रकाव एक्पवांना एकः भारतारक मरना एकिए भागरक, उन गएन गएन भागरे भागाव भागत्म पनिए केंग्रक । मा ठावे एम पूर्व काएक भागरंव, काएक द्वारिक भरव गाव, काएक गर्व करव पवत, काएक विकृत्क काक्य ना— मानवारंत पानिकृष्ठ भारत तर्रे एक्परेक वर्ष काल्य ना एकः क्ष्मरेकः वर्ष काल्य, उन्हें एकः क्ष्मरेकः वर्ष काल्य, उन्हें एकः वर्ष काल्य, वर्य, वर्ष काल्य, वर्य

इरशस्त्रम प्रतन्त्र कृष्ण वृष्ण । दृष्ण ।

णायाव वकीवानी चलंदाव रेकारवर्षे क्रमाकः तम कारत ना रकान् मान्य अगलकः। मनव णामनाव कार्यम् कारक बढीर कालिए एवव पृत्र काहिएव रवनका निराणिय नवः। चामि रच किंकूरे शका कवि रम उन्हेंग्रे कालारमाई खारमाः तम किंग्र चामि पत्रम पाकित्युव वकीवानी चालाव म्रूपत्र निर्देश अक वक्ष्य काव खाकिएव किंग्र, अरक्ष्यारव कृत्य किरविक्षिण उन्हें रअवान्यक चर्चका कीः चामि वहेंग्रेर उन्हें समाद एवव रआपत्र विर्द्ध रिव्ह कुलाव्यक्ते छाव पृत्र साम वहंब केंग्रेर, रक्षाय क्ष्य किंग्र विविद्ध निर्द्धः चामि वहुन्य, चामि चामाव पाठवा रस्ट्य अरक्ष्यारव चाम वहंब रस्टिका आपत्र प्राप्त विविद्धः स्थान वाच्यक पावि, किंग्र चामाव नहें रसावशे स्थान स्थान खामि काम्याव व्यव स्थान वाच्यक पावि, किंग्र चामाव नहें रसावशे स्थान आपत्र चामाव्यक्ष व्यव स्थान क्ष्यक्रम् माः।

ा पाक दोकिएव चायन नाम इत्य क्रिके क्लाएक मामना था। आह पामकि—

মাৰি কান্য, বিধি কানি লোড়ী মাছবাক মেছবা ছাকোবানে— এই লোড়ের উপন্ন লিকেই কো মেছেবা ছাকের কর করে বিধানি লোড়ী, ছাই বাবের কোনেকের কাছু থেকে মাকর পেছে পেছে আৰু আমার এনন ধলা চালচে বে আর কালার কেলানত কোনাত মেই : আকত্র আলানি তাকদুরে অবাক হবে আমার বারো কেল্যন্ত, আনি কিন্তু কেলার কবি নে। এই ইন্টাছলির মানেকিকে ভিকিনে একেলারে নিসের করে কেলে দেব হবে ছাত্তক— এই কালার করাব।

শাৰি কিছু কিন শানে আজবাদকাত তিনের একবানি ইংরেজি বই "ইডিস্থ, ভাতে শ্বীপুক্ষের বিজন-নীতি সহতে ব্য প্রতি-পর্য বাহার করা শাসে। সেইটে আমি ভাতে বৈজৈবানাত কেলে গিডেভিস্থ। এক চিন ইপ্র-বৈদ্যার আমি কী ভাতে কৌ হবে চুকেট মেরি মনীবানী সেট বটটা হাতে করে নিবে শক্তমে— শাবের পথ শেকেই আভাজান্তি ক্টোম উশব আর-একটা বই চালা কিরে উঠে পড়ল' বে মইটা চালা বিল সেট। কাকেনোর কবিয়া।

আহি কাল্য, দেখুন, আপনাধা কবিডার বই পড়তে ধাকা পান কেন আমি কিছুই বুকতে পারি নে। গজা পাবার কবা পূর্বের। কেননা, আনত কেউ বা আটেনি, কেউ বা এডিনিবার— আহাবের বহি কবিডা পড়তেই হয় ভা হলে অপেন-বাতে বরকা বছ করে পড়া উচিড। কবিডার করেই ভো আপনাধের আগাপোড়া বিল। যে বিগাতা আপনাধের কটি করেছে-ভিনি বে বীজিকবি। ধরবের ঠারই পাতের কাডে বনে 'কলিডসবর্ষকার্যা' ভাত পাকিকেনে।

ষকীয়ানী কোনো কৰাৰ না নিছে কেবে লাল কৰে চৰে বাৰাছ উক্ষাদ করয়েউ আহি বলস্থ, না, লে হবে না— আপনি বলে বলে পত্নন। আহি একবানা বই কেবে বিয়েছিল্য, সেটা নিষেট কৌড নিজি।

আমাত বইণানি নৈবিক খেকে তুলে নিপুম। ধনপুম, ভাগো ও বই আপ্নায় হাজে পড়ে নি— ভা হলে আপনি চয়জো আমাতে মারতে আন্তেম।

बकी कारण, रकत ?

चामि कान्म, रकसम, व कविकाद की सकः व्यक्त स चारक ए व्यक्तपारक बाक्रपाव (बाठे। कथा, यूव (बाठे। करवडे का, रकारमावकत काकृते (सके। चामान यूव देखा दिन, व बडेडे। निषित्र मरकः

क्कोबानि अ कृष्टिक करह सकी स्वरूप, त्कन क्लून दर्गि ।

আমি কান্ত, ও বে প্রথায়ক, আমানেরই নলের লোক। এই গুল জনওটাকে ও কেকাই যাগান করে কেবতে চার, নেই করেই কর সাল আমার কর্মা বাবে। আসমি ক্যো কেবছেন সেই করেই আমানের কলেই ক্যাপার্ট্যাকে ও নাকেবোর কবিবার হবে। ঠাউরেছে— করে কি কব स्था क्षण गास्ति क्षणास्य करन, असे-स्कम् क्षा स्थलनः चारवा शृह्यस नशः भारत स्वकारे, जासवा कृष्णन्याकार क्षणः

मकी बनाम, बरम्बिव नेएक अ बहेडीय (बाब की र

यांवि बन्नम् मानविं गर्दक त्यामहे वृद्धाः भावत्यः। यो पराय की या मानविं गर्दक त्यामहे वृद्धाः भावत्यः। यो पराय की या मानवं विद्याहे विभिन्न वामाद्रमा क्या निर्देश हार्द्ध हार्द्ध का मानवं भावत्यः व्यवस्थाः विद्यास्य वाद्याने विद्यास्य विद्यास्य

মন্দ্ৰী বানিক কৰ চুপ কৰে বইল, জাব পৰে পদ্ধীৰভাৱে কানে, বজাৰের চেয়ে বছে। হজে চাক্রটোট কি ভাষাদের বজাব নয় দ

শানি মনে মনে হাসলুম: কলো ও ধানী, এ ডোমার আপন বুলি
নং এ নিবিদেশের কাছে লেকাঃ তৃত্তি লম্পূর্ব ক্রম প্রকৃতিত মাজম,
কলাবের মনে বিবিধ ইন্ট্রন্ করছ , যেন্নি মভাবের ভাক ভনেছ আমনি
কোনার সমস্ত রক্তমানে লাভা দিতে গুলু করেছে— এক দিন এবা ছোমার
কানে বে মন্ত লিবেছে সেই মারামন্তকানে ভোমানে ব্যুব ভাকজে পার্থের
কেন গ কুমি বে মীন্তনের আভনের ক্রেকে লিবার লিবার জন্ত আমি কি
কানি নে গুলোবাকে লাকুলবার ভিন্তে লাম্ডা জভিবে সাধা বাবাহে আর
কর দিন গ্রু

শাৰি বন্ধুয়, পৃথিবীতে চুকা লোকের সাধানি বেলি। দ্বারা নিজের মাদ বাচাবার করে এই বক্ষের মহ দিনহাত পৃথিবীর কানে আইকে মাউকৈ নকা লোকের কান বাধান করে দিছে। বভাব হারের বজিদ্ধ ন'হে, ফাহিন ক'বে কেকেছে জাতাই অক্তেম বভাবকে কারিল করবার সহামর্থ চের।

मनी मारत, मानवा (कारवा र (का इस्त, इस्त, वक्ष, मानवा मानवात्त्र)

एका रवान निरम्भ करन ।

মন্দী লিক্ষিত্ৰ মেৰে, সহক্ষেত্তক কণ্ডতে ছাতে না। সে কণ্ডল, জাই বৃদ্ধি সন্মি। কম জা হলে পুৰুষ কি যেহেকে পদ্ধন্য কৰাত্ত পায়ন্ত স

स्वास मन्त्रम् , त्यावया त्यके विभावस कथा साह्य, स्वासा स्वाह्म श्राह्म स्वाह्म केवि कारणावारम् , त्यकेवरक स्वाह्म प्रह्म केवि कारणावारम् , त्यकेवरक स्वाह्म प्रह्म केवि कारणावारम् (क्ष्में स्वाह्म स्वाह्म

FORE CHEIR FILE TOE !

बकी कारक, कार क त्यार का दास काम रकत ?

আৰি বলনুত্ব, ছাবীনতা চাই গলে। বেশেও খাবীনতা চাই, মাছবেৰ সংক নিবছেও খাবীনতা চাই। বেশ আমাত কামে অভার বাতত নেইজকে আমি কোনো নীজিকবার নোরায় ভাতে একটুত আচান করে দেখাত লাহন না। আমি আমাত কামে অভার বাতত, ভুনি আমাত কামে অভার গাছন, নেই ভাতে মাজবানে কেবল কামকভালো করা ইভিন্তে মাছবের কামে মাজবান কুবি ক্রানো করে আলার বাসনায় আমি একটুও লাহক করি নে।

আমার মনে হিলা বে লোক প্নোচে প্রাণতে চলছে জাকে বঠাও চারিবে কেবল বিষ্ণু নার। বিশ্ব আমার অভাবটা বে চুলার, বীবে জয়ে চলা আমার চাল নার। ভানি, বে কথা দে দিন বলসুর ভারা অধিটা আর অবটা হচ্চে সাহদিক। আনি, ক্রবজন কথার রূপের আঘাত বিষ্ণু ভালা। বিশ্ব বেচেকের আছে সাহদিকেরট কর। পুরুষরা ভালোনাদে ভৌয়াকে, মার বেচেকা ভালোয়াদে বছকে। দেই জাজেই পুরুষ পুরুষ করাত ভাটেই ভারা বিভেন্ন আইছিবার ক্ষরতাবাদে, আর বেচেরা ভালের সম্প্র ক্ষরী এনে হাতির করে প্রয়াক্তর পাছের ক্ষরতা।

আমানের করাটা ঠিক বলন করম হবে ইঠাকে চলোচ এমন সময়
কামানের গবের মধ্যে নির্বিশ্যে কেলেকেলাকার মান্যার চলনাম্বার কলে
উপস্থিত। স্বোটের উপরে পৃথিবী ভারস্বাটা কেল ভালোই ছিল। কিছু এইসম মান্যাত কলার্ডের উৎপাতে এখান থেকে বাল এটাতে ইবল বানিকে
সম মান্যাত কলার্ডের উৎপাতে এখান থেকে বাল এটাতে ইবল বানিকে
ক্রের হিছে চায়। বলল হল, তব্ ইবল পিছন-পিছন চলন। লালাবে প্রবেশ
কর্মে, দেবলুনের ইবল এনে চুকল। ইতিতা, মহনার সমতে ইবল-মান্টার্ডিকে
সম্মান্তের টেনে নিয়ে যাক্রা। যে মিন আয়ানের মান্যালের মান্যালের
ক্রিয়ের সেই মুর্বিয়ান ইবল এনে চাজির। আয়ানের স্বান্তানেই ব্যান্তর

स्था अन बाहनाव अवको हाज नामा करत चारह (याथ विषे । चानि (य अ-राम हर्वड चानि काम वारक (मन्द्र) चान, चामाराव वाकी— जान मूच (मरवहें स्टम हम (म अब यूहरडं हे क्वारमय मृद (क्वार कामा कामी वरत अक्नारत जावम मारव मचीन वरत याम (मन : चान क्रेग्रें) राम स्टम मारव मारव क्यां राम मृतिवीर्त्य मनीकात खेडीचं हवाब अवकी मात चारक ।— अक-अवकी माहब (मरामध मरवने म्याराजव करका मरवन धारव करा बारव, खाना कामान माहिरक वामका अन माहिम (परक चान-अन माहिरम कामान करत राम।

চন্দ্ৰনাগৰাৰ যথে চুকেই সাজ্জিত হবে কিবে বাবাৰ চেই। কৰছিলেন।
সাপ কবংকা— আহি'— কগাটা পেন কবংক না-কবংকেই মকী বাব পাবের কাছে নত্ত ববে প্রধান করণে আব কবংক, মান্টার-ফলাছ, বাবেন না, আপনি বজন। সে কেন কুন-ফলে গড়ে গেছে, মান্টার-ফলাছর আন্তর্য হাব। জীক। কিবা আহি হবংজা কুল বুবছি। এর ক্রিক্তবে চর্মান্টার ক্রেটা হলনা আছে। নিজের বাম বাভাবার ইজা। মকী বহুজো আমাকে আহ্ববর করে কানাতে চাহ যে, কৃষি কাবছ কৃষি আমাকে অভিকৃত্ত করে নিজেছ। কিন্তু, জোনার চেবে চল্ডনাধ্বানুকে আমি কেন বেলি আছা করি।— আই ধরো-না। মান্টার-মশাক্তান্ব আমে করেই হবে। আমি জো মান্টার-মশাহ নাই। আমি কাকা প্রভা চাই নে। আমি জো ব্যাক্টিছি ক্রাক্তিকে আমার পেট ভাবেৰ না। আমি বছ চিনি।

क्ष्यापनाव् चर्म्येय क्या कृतरात्म । जावाय देरम् द्विन क्षारक अवकामा रूक १४१६ एक, १४१८मा क्याय कवन मा । व्रका वाक्रमक क्या क्षेरक १४०वा-कारमा । कारक कारमय करत वन, कारावे वृद्धि मध्यारवय करण वस् विराह्म : १४३१वाया काराक भारत मा कारमय क्ष्या १४वारत क्ष्याह्म मध्याय काव १४१४ करतक वृद्ध क्ष्याह । ताबरत नामिकको कृत करवे किसूब— किया, स्थीनकरात्म देश्ये काराह अ क्षयाय काव नवा स्थाय नामवाक विराह

नास्त्र मा ।

क्रमानवायु क्यंत्र क्षेत्रम्य, राज्य, चाववा स्मारता स्थिते क्रांव क्षेत्रि सि. बाक अवस्ते कारक कारक क्ष्मा भाव अस्त चाना वर्षि कृति करव----

আমি বাকতে পাছবুম না— আমি কল্ম, আনবা কো ফলন চাই।

ে আনবা কনি, যা কলে কলাচন।

इस्ताबराद् भाष्ट्रवं हेरह (माम्मः) स्थापमः, करव भाषमाकः की हाम । भाषि स्थापुत्र, केकियाङ, याच भाषारः (कारमः १४७ ८४) ।

্ৰত্ৰীকীয়-মণার কলকেন, কাঁটাৰাছ পাৰেব বাজা কেবল বছ কৰে না, ভিন্তে বাজাগেও যে জন্মান। ২০

শাৰি কল্যু কটা বল ইবুলে প্যাধান নীবিবলন। আৰ্থা ছো যতিহ'তে বোটে বলন দিবজি নে। আ্যালের বুক জলতে, এখন দেইটেই বড়ো
কথা। এখন আ্যালা পরের পাছের স্থোনার কথা কনে ভোগই পথে কটি।
পেণ--- ছার পরে বখন নিক্তের পাছে বিভাবে অখন নারত হীতে জতে অজহাপ করা বাবে। সেটা এমনিই কী থেপি দ মহনার বছন কনন চলে জনন
টারা হ্যার স্থার হতে, যখন জন্নির বছন ছখন ছইকট্ ভবাটাই পোড়া
পার।

চল্লাববাৰ একটু লেনে নদকেন, ছটকটু কবতে চান ককন, কিছু দেই-টেকেই বীয়ৰ কিছা কৃষ্ণিৰ মনে কৰে নিকেকে বাচবা লেকেন না। পৃথিবীকে বৈ কান্ত আপনাৰ আন্তৰ্কে বাছিকেচে নাবা কটকটু কৰে নি, স্বাৰা কান্ত কলেছে। আন্তৰ্টাকে বাহা বহাৰৰ বাগেৰ মতে। কেবে এলেছে জাবাই নাচমকা বৃহ কোকে কেবে উঠেই মনে কৰে, অন্যাক্তৰ অপন বিবেই ভাষা ভালাকান্তি নামানে কৰে বাবে।

পুৰ একটা কয়া কৰাৰ কোৱা কয়ই ধৰন কোমন কৈনে নাড়াছি এজন কৰা নিখিল এন। চল্লামাধ্যাৰু উঠে মধীৰ দিকে চেয়ে কাসেন, আমি এখন কাই মাে আমাৰ কাম কাছে। ডিনি চুলে কেন্দ্ৰেই আমি আমাৰ দেই ইংবিজি কটটা চেকিছে নিকিছক কালুম, মন্ট্ৰানীকে এই কটটাৰ কথা কাছিলুম।

পৃথিবীর সাজে পরেরো আনা মাছফাক বিবোর বাবা কাকি কিছে কর, আর এই ইছল-মান্টারের চিরকেনে ছারটিকে সাডোর বারা কাকি কেকচাই সকল। নিবিকাকে জেনেশুনে ইকাছে বিশেষ ছাবে ও ছালো করে ইকে। আই কর সাকে দেখা-নিভিত্র খেলাই ছালো খেলা।

নিশিল বইটার নাম পাচে পেশে চুপ করে এইল। আমি কল্ম, রাছম নিজের এই বাসের পৃথিবীটাকে নানান কথা দিছে প্রায়ি জালাই করে কুলেকে। এই সম গোগাকেরা ফাটা হাতে করে উপরকার বৃল্যে উদ্ভিত্ত লিকে ভিতরকার বছটাকে লাই করে ভোগানার কালে লেগেছে। ভাই আমি কল্ ছিশুম, এ বইটা ভোমার পাছে পেরা ছালো।

निश्चिम समारम, जामि भए इकि ।

चामि कानुम, एकामाव की त्याप इस र

নিশিপ নলনে, এ-বন্ধম বই নিয়ে সাধা সভা-সভা স্কাৰতে চাম ভাগেব পক্ষে স্কালো, যাবা গাঁকি বিতে চাম ভাগের পক্ষে বিষঃ

भावि सम्भूष, छाद सर्व है। की र

ঐতিথিন বন্ধন, দেখো, আজকের নিনের স্থাপে বে লোক এখন কথা বন্ধে বে নিজের স্পাক্তিতে কোনো মায়বের একাছ অধিকার নেট, সে বিদ নির্গোড বর ভবেই ভোর মূবে এ কথা সাজে। আর, সে বনি অভাবভাই চোর হয় ভবে কথাটা ভাব মূবে ঘোর নিযো। প্রস্তৃতি বনি প্রবন্ধ বাকে ভবে এন্যর বইছের ঠিক মানে পাওলা বাবে না। →

্ৰুমানি কানুম, প্ৰবৃত্তিই জো প্ৰকৃতিৰ দেই ন্যাস্পোট বাৰ আলোতে আৰবা ও-সৰ বাজাৰ খোন পাই। প্ৰবৃত্তিকে বাবা দিবো কলে ভাৱা চোৰ উপত্তে কেকেই বিবাদুট পাৰাৰ ছয়ালা কৰে। ঐ

निवित्त समहत्र, क्षत्रुविदक चावि उपनदे तका यहा महत्र मानि स्वत्न चार

নতে সক্ষেই নিয়জিকেও বৃদ্ধা যদি। চোণের জিনার কোনো জিনিস ক্রাক্ষ তেতাত পেলে চোনকেই নাই করি, কেনকেও পাই নে। প্রায়জিব সক্ষেই এতার করিবে বাবা দব জিনিস কেনতে চার ভাবা প্রবৃত্তিকেও বিভ্বন্ত করে, ১ডাকেও কেন্দ্রে পায় না।

শ্ৰীন কাৰ্য, কেৰে। নিধিত, ধৰ্মনীজিৱ সোনা-বাসানো চলয়ও বিজৰ লিং শ্ৰীনটাকে বেখা জোনাৰ একটা মানসিক বাবুদিবি : এই কল্পেই লাক্ষৰ সময় ভূমি বাজবাদ কাপ্যা বেখা, কোনো কাল ভূমি জোৱেব সংক কল্পে পাৰ না। তী

निवित्र करात्र, त्यारदय गरक काळ कंदाग्रेशकडे आधि काळ कंदा र्गात.

TELT !

निया करे करव की हरत है जन्मर कथा नियत निकास सकरण स्थापन जब सावता नहें हुए।

মাধার ইচ্ছে ভিল, ফলী কাষ্যাদের জকে ধোল কেছ। সে এ-পর্বন্ধ একট কথা না বলে চুল করে কলে ভিল। স্বাক এছাড়ো আমি ভার মুমটাকে কিছু শেলি নাড়া দিছেভি, ভাই মনের মধ্যে বিধা গোলে গেছে— উদ্ধৃত-বাস্টাধের কাছে পাঠ বুলে নেবার ইচ্ছে একে।

কী জানি, আজকেৰ যাত্ৰটা অভিবিক্ত বেলি কাচতে কিনা। কিন্ধ, বেল কৰে নাড়া কেওবটো ব্যৱহাত। চিব্ৰুলাল কেটাকে জনড বলে মুন নিশ্চিম্ব আছে সেটা যে নাড়ে এইটিই বোডাৰ কানা চাই।

নিবিদ্যক কলমুদ্ধ ভোমার সংখ কথা হল ভালোট ওল ৷ আমি আছ ওকটু বলেই এ বইটা মন্দীবানীকে শহুতে লিঞ্চিন্ম ৷

নিবিদ কালে, ভাতে কভি কী ় ও বা কন আহি পাছেছি কৰন বিষ্ণাই বা পাছৰে না কেন ৷ আমাৰ কোনা একটি কৰা বৃত্তিয়ে বনবাৰ আহে। আক্ষান ছাবাশ মাজৰের না জিনিসামেট বিষ্ণানের ভয়ক তেকে বাচাই কহছে। এবনিভাবে আলোচনা চলছে বেন বাছৰ-শৰাৰ্থী কেবল সেহজন, কিবা জীনজন, কিবা কনজন, কিবা কটো-জোন সমাজভাত। কিব মাধ্যৰ বে জন্ত কৰ, বাছৰ বে সৰ জন্তকে নিয়ে নৰ জন্তকে ছান্তিৰে জ্পীনেৰ বিকে আপনাতে কেনে নিজে, গোচাই ভোষাকের, সে জনা কুলো না। ভোষরা আয়াকে কল, আমি ইন্ধা-যান্টাবের ছাম। আমি নই, সে জোমধা — মাধ্যকে ভোষরা সাধাজের বাস্টাবের কাছ পেকে চিনকে চাও, জোমাধের জন্তবাছার কাছ পেকে নত।

আমি নালুব, নিবিল, আজকাণ তুমি এমন উত্তেজিক বছে আছ কেন ? লে বললে, আমি দে স্পষ্ট দেশতি, ভোমবা মাছককে ছোটো কৰছ, অশ্যান করছ।

CHIMIT CHIE ?

ছাওৱাৰ মধ্যে, আমাৰ বেদনাৰ মধ্যে। যাছদের মধ্যে বিনি লগ চেবে বছো, বিনি স্তাপদ, বিনি স্থক্ষয়, উচ্চক ভোষধা কালিছে মাক্ষক চাও।

की (कांबाद भागमाबित क्या ।

নিবিদ চঠাৎ কাজিতে উঠে কালে, দেখো দকীপ, যান্তৰ মধৰাত্তিক ক্লব পাচে কিন্তু তাৰু মহতে না এই বিবাস আমাত গৃচ আছে, ভাই সামি সম সকলে প্ৰায়ত হতেতি— কেনেজনে, স্বেক্ততে !

এট কৰা বাদট লৈ গৰেন খেনে কেনিখে চলে গোল। আমি আনাক চৰে স্তান্ত এই কাণ্ড দেখছি, এমন দানৰ চঠাই একটা পাল স্তানে কেৰি টেকিলের উপত্ত বেলে হুটো-ডিনাটে বট মেৰেন উপত্ত পড়ল, আন মকীয়ানী ম্রন্তপানে আমান খেনে যান একটু দ্বা দিখে চলে গোল।

चड्ड बाहर को तिनिरमः । १ तन प्रकार, का घरत मात्रा वकी। विनान पतिरा कामहः। किन्न कर् चात्रारक पात्र कर किनाव करत राव ना रकत । चात्रि कामि, क चारका करत चारह विश्वन की करत। विश्वन की ज्यान काम, राजामान माम नेवामान राजाक राजाम नि, कुर्ति क माना रहे काम । उत्तर काम, राजामान राज

काब भरत प्रकी--- त्वन त्याच हत्या, भावतम वन त्याव तहरह सारक । न १६ क्यांन स्थारक स्कारक क्षेत्रीय स्थाप रहते। दुकरक स्थारक । जनन अटक ट्राइट्स इव किस्टाफ इटन सब अटलाटफ इटन । का सब, अध्यत rie e cours acour about forbite bitte units with ्यहः। अक्तिभारकः प्रथमः भारतमः मारामः प्रदेशः करणः प्रकृते कृतिराष्ट्रीति करणः wish wat cele ure wer self were einient se nates ्रम च्यावन रवनि करव रन्तक केवेटर। चावन रमा अवन स्मरपत्ति। तरहे त्या विकास कृष्टम करकात कामान्त कामान्तहे भाषात कारक अतन रश बिरवृद्धित । बाब, बाबारस्य करन्केल्या कराक स्थ किविकि प्रवृद्धित ा मात्राव केन्द्रव वाम कवाम अव-८क किन गान कर. (म मात्राहक ্যাস ক্ষেত্ৰ স্ক্ৰিট্ছে কেন্দ্ৰে লেনে। ক্ৰিমিনসাথ কৰা স্বামাৰ কেল কৰে महक्ष तर फिन ट्रा क्रीरकाव करन 'मांक बाव' नहन माशहक प्रव रक्ष्ट्रक core une unface fein- une mie enfo unfa coloniche eibte ा शक्तिशृक्षि स्वयंत्रि तम क्षत्रि जात्म स्थायात्र ना स्वक्रित्र शास स्थायत्र रेशारक ट्याबटक माना हेकरक हेकरक मुख्यिक शरा नकन । अटेरक व्यक्ति वृंत कार्ति । बाज का, क्रम का, शका का, क्या का, ब-नवकी वालार्ति काूर्रेजु रहका बद्राव करत्व भावनार गाविता कृतन गूहत्र कार्य कर्म गाविति ह विभिन्न न्य चार्क्स्य मामगरक गार्थ ता स्टब्स चार्वे विवास । त्यास्त्रक त्र বালাই নেই। কৰা পূল্যি কৰে, তীৰ্থ কৰে, গুলঠাকুৰেৰ পাৰেৰ কাছে গড় হবে পড়ে প্ৰবাম কৰে, আমৰা খেবন কৰে আপিন কৰি— কিন্তু আইজিয়াৰ ধাৰ লিবে যায় না।

साबि तिहस्य यूट्य अटक ट्रांत विश्व वर्गत ना-- अंचनकाठ कारणव कावककाश है दिवस्ति नहें अटक भाइटक हमत । अ करन करन दनन न्यांते करन तृबद्ध भाकक दम, आदुविदक नामन बदन मौकान करा अ सका कराहें करक सकार्म् । आदिविदक भाका करा, मार्गायक गर्छ। स्थानी प्रवास्त् नद । मिका-वृत्त अहें कथाहित्र पति साध्यय भाव का इंट्यांते अ ट्यांत भारत । दक्तना, अटक्त कीर्य ठाडे, अकार्य ठाडे, तीया माधान ठाडे--- छम् साहें किया अटक्त कारक केरका।

যাই ছোক, এ মাউটো পক্ষ ছব প্ৰৱ দেশা বাক। এ কথা জাক কৰে বন্ধতে পাৰন মা, আমি কেবলমাত্ৰ দৰ্শক, উপাৰেব ভেলাই বহাল শীটে অস আৰু মাজে মাজে কোনা হাজভালি দিন্ধি। বুলেব ভিজৰে টান পাচতে, খেকে থেকে পিবগুলো বাখিরে উঠছে। খাছে বাভি নিবিবে বিচানার ঘৰন জন জন অভটুকু ছোন্ধা, এজটুকু চান্ধা, এজটুকু কথা মন্তব্য ছতি কৰে কেবলই ঘূৰে ঘূৰে খেলায়। সকালে ঘূৰ খেকে উঠে মনেব ভিজবটার একটা পুলক বিপ্নিল্ করান্তে থাকে, মনে হয় যেন বাজেব সঙ্গে সংল স্বীক্তে একটা জ্বের ধারা বইছে।

এই টেবিলের উপরকার কোটো-স্টাাতে নিখিলের ছবির পালে স্বাকীয় ছবি ছিল। আহি সে ছবিটি খুলে নিয়েছিল্ম। কাল মকীকে সেই কাকটা কেবিয়ে বলল্ম, ক্রিলের স্থাপন্তার বোবেই চুবি হয়, আক্তর্যর এই চুবির পালটা স্থাপন চোবে ভাগাভাগি করে নেগুৱাই উচিত। কী কলেন চু 🎾

ষকী একটু হামলে ; কানে, ও ছবিটা জো ভেষন তালো ছিল না।
আমি কানুষ, কী করা দাবে ৮ ছবি তো ফোনোমতেই ছবিব কেনে
আমো হয় না। ও যা আই নিজেই সমুদ্রী থাকন।

থকী একখানা বই খুলে ভার পাতা ওন্টাছে ধারণ। ছারি বন্ধপুর, আপনি বলি বাপ করেন স্মায়ি ওর কাঞ্চা কোনো বক্তম করে জরিবে ্সবঃ

चाक केरजें। कविराधि : चावार च क्षियों चन्न श्रद्धम्य— फचमकार इसी केशा-काश, ममझेन एक नक्ष्य क्षिण : प्रथम केशकाम नरकारणव चटम किसिम निवास कवस्य : श्रियारम देखाद नहीं, किब्रू ५४ चुक्की हुन्न इन दक्षे— इरक्ष मुस्तव क्षेत्रद उन्हों सारना रहा ।

तिचित्रमं छविष लाइन सामान छवि बहेन — सामना हुहे वहु ।

নিবিলেশের আত্মকবা

আলে কোনো দিন নিজের কথা ভাষি নি। এখন প্রায় মাকে-ছাত্রে নিজেকে বাইছে থেকে দেখি। বিষদ আমাকে কেয়ন চোকে মেথে দেইটে আমি কেবার চেটা কবি। কভো পুলীর— স্ব জিনিসকে কভো বেশি গুজ-ভব কথে দেখা আমাব প্রভাব।

পাৰ কিছু মা, বাঁৰনটাকে কেঁচে তানিকে কেওয়াব ডেবে কেন্দ্ৰ উদ্ধিবে কেওয়াই ভালোগী তাই কবেই জো চলছে; সমায় কানতে আৰু ঘড় ছাল বাধে-নাইকে ভড়িবে আছে ভাকে তো আমন্তা মনে-মনে ভাষাৰ মতে মাষাৰ মডো উদ্ধিব লিয়ে কবেই অনাবাদে নাজি লাজি; ছাকে বহি এক মৃত্তু সভা বলে ধৰে বেশে কেলতে পাৰতুম তা বলে কি মৃত্যু আছু কচন্তু। না, চোকে মুম্ব আৰুত্ত স

কেবল নিজেকেট দেউ-সমস্য উচ্ছ-দাশ্যা কেনে-বাগ্যার কলে কেবল পারি নে। মনে করি, কেবল সামারট দ্বার জগতের বৃক্ত অনজ্জালের বোঝা ব্যা কমে কমে উন্তোচ । ডাই এর পারীব--- ডাই নিজের বিশ্ব জাকালে বৃক্তী চন্দের কলে কক ভিন্ন বার।

करत इक्षक्षामा, जनवाद क्याप्तव मन्दर मैक्टिय भ्रम्यव महम मामनाहन विभिन्न द्रम्याः द्रम्याः द्रम्याप्तव महारममाव सम्-द्रम्य द्रम्याप्तव विश्व द्रम्याप्तव द्रम्याप्तव महारममाव सम्-द्रम्य विश्व द्रम्याप्तव द्रम्याप्तव द्रम्याप्तव विश्व क्रिया क्रिया व्यव स्थाप्तव द्रम्याप्तव व्यव द्रम्याप्तव द्रम्याप्य द्रम्याप्तव द्रम्याप्तव द्रम्याप्तव द्रम्यव द्रम्यप्तव द्रम्यव द्रम्यव द्रम्

भाषात हो, भारत्यम् व भाषातहे । व यति समस्य हात, मा, भारि भारिहे, सम्बद्धे भारि समस्य- त रक्षम् नरत स्टब, सुनि द भाषात हो। টাত কটা কি একটা বৃক্তি গুকটা কি একটা সভা গুকট কৰটোৰ মধ্যে
কটা আৰু বাজককে আট্নালোটা পুৰে কেলে কি আলা বন্ধ কৰে বাবা
বাব চ

হী। এই ক্যাটিকে বে সামার কীবনের মা-কিছু মধুর, মা-কিছু পরিম,
লং লিছে বুক্সের মধ্যে মাজর করেছি। এফ জিন ও ওকে বুলোও উপর নামার্ট
নিচ কই নামে কড প্রকার বৃদ্ধ, কড লাভানার ঠালি, কড মধ্যের বরুল,
কত পরক্ষের লেফালি। ও বহি কাগাডের বেলার নৌকার মধ্যে আছে হয়।
নদমার যোলা কলে ভূবে যার যা হলে দেই সাক্ত আয়াত---

की देशका, मानाव नावीते। कात्म वनह अन्या, कात्म वनह स्थाना जन र कर्मम देन बारमद क्या। दृषि द्वाम कवाद मानहे कनात्म अक विशित्म भाग देन आ। विभव निर्म प्रमाशकात अ। इप (क) एत त्याबाद अद्देत, प्रवृत्ते भागभाति दानावानि कदाद याक्षदे कहे क्याहेग्रे मादन माह। काद क्याल दाद। देन त्यादे पाद त्व। क्षा माम। कात्म क्याव विभ त्वेदल करने अ। अवसानि इसिस त्यादेश दाव आ। कीवास माहद पा निष्कु द्वादाद काद महत्वम त्यादा माहन क्याल त्यांच कादाद क्याल क्याव माहद त्याव क्याव माह माहन क्याल त्यांच कावादे तम कात्म क्याव क्याव का

for succes for cure-

দেশৰ কথা সমাজ ভাবুক পে, বা কথাত হয় কজক। আহি কালছি শামাৰ <mark>সাপন ভাগ্ন, সহাজেৰ ভাগ্ন। নহ। বিষদ</mark> গলি বলৈ দে আমাৰ স্থী না, ডা **বলে আহাৰ সামাজিক স্থী** মেখানে গাকে ধাকু, আমি বিয়ায় হলুয়।

कृष त्या भारको । विश्व. उत्तरी कृष ग्राहा करना करना त्यां। त्यांक निरम्पक ता करना भारति वैक्तिको । कामूक्त्यत्र प्राहा उत्तरा काम करना भारक ग्राह्म अभावत् भाषात्र कीश्राह्म करना त्यां । भागात्र कीश्राह्म स्था भारक्- त्यत्रै कृषा विश्व भारति दक्षत भाषात्र प्रत्य भाषामुक्तृकृ किर्शा संस्थात करक भारति । भाषात्र शासका सामका ता विकृत्यते त्यकेत हरत मा, बाक और कवाड़ी बुद मछा करत छादनाव किन अरमाछ ।

শাৰ মেনন নিজেকে তেননি বিনগতে সংশূপ বাইছে কেকে কেকে কৰে। এক খিন শামি আমানই মনের কতক্তুলি কমি আইছিবাল কিছে বিনশকে সাজিকেছিলুম। আমান সেই মাননী মৃতিব সাক সাসাবে বিজ্ঞান সম কাৰ্যাম যে মিল ভিল ভা নহ, কিছু ভাৰুও আমি ভাকে পূজা কৰে এনেছি শামান মাননীৰ মনো।

स्कि आमाद थन नव, ८०३८३३ आमाद महत्रप्रात । आदि स्वाकी— आदि आमाद ८२३ माननी विस्तादमारक मत्न करन एकान करप्रत छ्या किन्नुम, ताईरदद विमन छाद केमनका करम नएकदिन । विमन या ८२ खाइँडे — जारक रम आमाद गाविरद विस्तादमा करफाई करत अम्म रकारमा कथा रनाई। विचलमा आमादाई कमील गाउरहम ना कि २

ভাগাদ আৰু একৰাৰ আমাকে সমন্ত প্ৰিকাৰ কৰে লেখে নিজে হৰে। মান্তৰ বাহ যে সে কি হিনিচিত্ৰ কৰেছি, সে আৰু খুম লাক কৰে কৃষ্ণে কেবৰ। এক দিন আনক বিনিদ্য আমি ভোগান খেখি নি। আৰু এ কদা পাই বুয়োহি, নিমকের কীবনে আমি আকাবিক মাত্র, নিমকের সমন্ত প্রকৃতি যাব প্ৰকে সভা নিকাৰে পাৰে সে হচ্ছে সন্তীপ। এইচুক্ কানাই আমাণ প্ৰেম্ব যথেই।

रमनमा, भाक भामाव निष्यंत काइड निर्माण विनयं क्रवांत हिन्
दावें। स्पीरणय मध्य भानत छन भाइड वा त्यांकनीय, त्यवे कर् भामात्वछ अंड विन त्य भावतीन करत धामाइ। किंद्र वृत्र क्य करवल धाँव यांव खतु क कथा भाव निर्माण काइड तन्यक हरत त्य त्यांदिव केंग्य त्य भामाय (हरव नत्त्व) नय। क्यक्तमधात <u>भाव भामाय भागाय विव भावा न</u> भाइ, यति माणा सभीनावें भाद करव कर्वे केंग्राण्य त्यका विवयं विवाय क्यांतन विनि प्राच्या तिर्माण भाषात तह। भाष भाषात क्यां मंत्र काव करव वना नव। भाषा निर्माण कृतात्व निरम्ब मधा यदि क्यांच करा করে না কানি ও না শীকার করি, আজংককার এই আঘাদ্বাক ববি আমার এই মানবক্ষান্তর চরক অপমান বংসাই মেনে নিছে হয়, মা হাস আমি আনকানার মহো সাস্তরের আন্তার্ভাড় লিয়ে পঢ়ব, আঘার বাবা আকুর্কোনো করেই হয়ে নাঃ

बाकार बाब मन्य बार्क कुरुष्य किन्न हिर्देश बाहार प्रान्त प्रान्त प्रान्त किन्न प्रान्त बाहार रहते प्राप्त किन्न हिर्देश बाह्य किन्न हिर्देश बाह्य हिर्देश हिर्देश हिर्देश किन्न हिर्देश

এইম্বান্ত মধ্যেকে মূল্যছ আমাৰ কাছে। এদে আমাৰ কীণ্ডৰ বাত কোন আমাৰে কলকো, নিধিল ছবে যাল, বাত একটা বাবে লেছে।

ক্ষমেৰ বাবে বিষদ খুব কভীব খুমে খুনিকে না পড়বে কামাৰ পাক ক্ষেত্ৰ থানায় ভাবি কটিন ধৰ । নিনেব বেলা ভাব সাক কেবলাকাথ কাছ, কথাবাহিকে চলেন্দ্ৰ কিন্তু বিভানাৰ মধ্যে একন্য ব্যৱহা নিজনকাছ ভাব শক্ষাকী কৰা কন্য দু আয়োভ সমাজ সেহদন ক্ষিত্ৰ বাবে কাম।

আৰি মান্টার-মল্যানক কিকানা ক্রন্ম, জালনি একনো দুমোন নি কেন্ত

তিনি একটু হোস কলদেন, আমার এপন দুয়োবার বছস প্রেছে, এবন কেনে বংকরার বছস।

এই পৰ্যন্ত কোনা চাৰে প্ৰয়ে থাক-থাক কৰছি এজন সমান আমাৰ কামলাৰ শামনেৰ আকালে আনহাতে বেৰ চঠাও একটা কাংলান ভিত্ত হাৰ লোক----মান আৰুই মধ্যে বেকে একটি কানো ভাগা কন্তন্ত কটল। আমাৰ ৰনে হল আহাকে দে নদলে, কড সংখ ছাঙ্জে গড়ছে খণ্ডৰে মজে, কিও আহি টক আছি: আহি বাসৰ ফংবৰ চিবপ্ৰবীশেৰ বিশ্ব, আ<u>হি বি</u>শুনবাৰিং চিবচুমন

সেই মৃত্তে আমার সমস্থ বৃক ভবে উটে মনৈ চক, এই বিষয়ন্ত প্রথান আছালে আমার অনস্থভানের গ্রেছনী হির হবে বনে আছে। কজ করে কার আরোয় কবে কলে ভার ছবি চেবপ্য-— কন্ত ছাগ্রা আরনা, বাকা আরনা, ব্রকা আরনা। ঘরনাই বলি, আহলাই। আমারাই করে নিউ, আসার জিজারে রাখি, অমনই ছবি সরে বাছ। খাক না! আমার আরোনাতেই বা কী, আর ছবিজেই বা কী, গ্রেছনী! জোমার বিশাস অটুট বইল, জোমার ছাসি মান চপে না, ভূমি আমার জঙ্কে নীমান্থ যে সিন্ধিয়ের ছেলা ওবৈচ প্রাতি বিশেষ অসংগ্রেছ ছাকে উজ্জন করে ক্টিয়ে বাগ্যত।

अवद्या नवकान व्यवकार्य द्वार ने क्रिय करका. अन्य रकामांव स्वर्ण रक्षांता वथा। जा रक्षांकना, रक्ष्रक्र रक्षां रक्षांकाराव करका नक्ष्यं। अक रक्ष्यं रक्षांत रक्ष्यं रक्

अरेबार तर्प चानि चाघार विकारक- त्म विद्यानात अभिरत भर

पुनित माह्य । आह्य नो माभित प्राप्त मानाहरे उनके ह्यन द्वार विषे ।
कि ह्यन मानाव भूमाव नित्तम । मानाव विदास वृद्धाव सत्य मान सम्मे
नेतर तर क्या, त्रव माह्य, क्यि उद्दे ह्यानव पुणिव माना (काह्य) आवगाव स्थान पात्रक पात्रक प्राप्त ह्याना स्थान स्थान उद्दे ह्यान प्राप्त ह्यान स्थान ह्यान प्राप्त काह्य ह्यान स्थान ह्यान प्राप्त काह्य प्राप्त ह्यान प्राप्त ह्यान प्राप्त ह्यान प्राप्त ह्यान व्याप्त व्या

এমন সকৰে আবাৰ বাবের মধ্যে আবাৰ বেকে। ভাক এনে চুক্তদেন। তথ্য আবাদের পাচারার বভিন্তে চা চা করে চটো বাক্ষা।

রাকুরশো, কুমি করছ কী । সন্ধী ছাই, ভাকে যাও। কুমি নিজেকে ।অন করে ভাষে জিলা না। জোমার ছেলারা যা হয়ে লেঙে দে আমি জোয়ে নব্যার পারি নে।

্টে বলতে বলতে উচৰ ডোৰ নিষ্কে উপ্কাৰ কল পঢ়াতে লাখন চ আমি একটি কথাও না বলে উচকে প্ৰদান কৰে উচৰ পাছেৰ বুলো নিষ্টে সাক সেনুমান

वियमात्र जासक्या

গোড়ায় কিছুই সক্ষেত্ৰ কৰি নি, ৬ত কৰি নি। আমি জানতুম, দেশেও কাছে আছসমৰ্পন কৰচি। পৰিপূৰ্ব আছসম্পূৰ্ণে কী প্ৰচণ্ড উন্ধান। নিজেও সংকাল কৰাই নিজেও সৰ চোৰে আনক্ষ, এই কথা সে নিন প্ৰথম আৰিকাং কৰেছিলুম।

কানি নে, চবতে। এমনি করেট ংকটা আলাই আক্ষেত্ৰৰ ভিতৰ দিবে এট নেলাটা এক দিন আগনিট কোট গোড । কিছু সন্দীপৰাৰ যে আক্ষেত্ৰ পাৰবেদন না, ভিনি যে নিজেকে লাই কৰে হুললেন। উবে কথাৰ প্ৰথ মেন লাই হয়ে আমাৰে ছুবৈ যায় ভাব <u>(চাগেৰ চাতনি মেন ভিল্ছা হয়ে আমাৰ পাৰে দৰেদ</u> ক্ষিত্ৰ ভাব মধ্যে চমন একটা হয় ক্ষাৰ জ্বাৰ মেন সেন সেন নিষ্ঠাৰ ভাৰাজ্যেৰ মড়ো আমাৰ ভূলেৰ মৃত্তি গৰে টোনে ভিট্ড নিজে মেডে চায়।

আমি সভা কথা বলস, এই গুলাক ইঞ্জাব, প্রসমন্তি নিনবাত আমার মনকে Genes । মান হয়ে লাগল, বাচ্য মানারে নিজেকে একেবাতে ছবে পার করে লেওয়া। ভাতে কতে লক্ষ্য, কতে ভয়, কিন্তু বাচ্য ভীত্র মধুর সে

আবা, কৌতুলনের অন্ধানেই শীনে মাজুগাক ভালো করে জানি নে, বে মাছবকে নিশ্বর করে পাব না, যে মাজুগার কমতা প্রকল, বে মাজুগার বৌদন সহার নিখায় অনুষ্কে, ভার কৃত্ত কামনার বহন্ত— সে কী প্রচন্ত্র। কী বিশ্বরণ তা কো কখনো কয়নাও করতে পাবি নি। বেসমূত বছ ক্ষে ছিল, পড়া বইবের পাভার বার নাম জনেছি মাত্র—এক ক্ষতি বজ্ঞার মাজবানের মন্ত্রণ বাবা ফিনিয়ে, বেখানে বিভবিত্র বাটে আমি বাসন মাজি, ভল জুলি, সেই বানে আমার পাবের কাছে কেনা এলিকে নিয়ে ভার ক্ষণীয়ক্তা নিয়ে সে দুর্মিরে গড়ল। আৰি পোকাৰ ক্লীগৰাবুকে কজি কৰাত আৰম্ভ কাৰছিন্ত, কিছ কে চজি বলল কেনে। উপৰে অভাক কৰি নে, এমন দি, বাকে অল্লাই ববি: আমি বৰ স্পাই কৰেই বুকেছি, আমাৰ আমীৰ চলে ইয়ৰ ভুগনাই যে নাং এক আমি কৰাম না হোক কৰে কমে কান্যত পোৰেছি বে, চন্দীপৰ মধ্যে বৈ নিনিষ্টাকে পৌলৰ বলে হয় যে সেই চাকনা মাত্ৰ।

ত্ব আমার এই হজে-মাতে এই জাবে-জাবনার গৃড়া বীরাটা প্রই তের বামতে লাগল। সেই হাওটাকে আমি গুণা বছতে চাই এবা এই বীণাটাকে— কিন্তু বীণা রেণ বাজল। আহু তেই প্রবে আমার দিন বাহি কবে উঠল দেশন আমার আব স্থামাথা বইল না। এই প্রবেষ বলাজলৈ বুমিও মানে, আর বোমার বা কিন্তু আছে দ্ব মজিতে লাও, এই ক্ষরা ভাষার লিব্যর রাজ্যেক কল্পন, আমার বাজন বাজেক রেটাক আমারে বাল্যে লাক্ষা।

ह क्या काद द्वार वाकि ८३ई (ह कामाद घरण ८क्सा किहू कारह २०५५ की कारू पर करण महत्र हव कामाद महत्र प्राव्हाई छाउला।

মান্টার-মলায় হলন একটু কাঞ্চ লান কামার কাছে। বান ব্যেন। ইাছ বলটা পজি আছে, জিনি মনটাকে এমন কেটা বিবাহের উপর ইাজ করিছে। বিচ্ছে পার্যেন কেবান কেটাক নিজের কীবানের পরিবিটাকে এক মৃষ্টাইট বছে। বাত লোকজে পার্য । বরাবর বেটাকে সীমা বলে মান করে। সেটিছ ক্ষমন বিশি দেটী স্টীয়া মন্ত্র।

কিছ, কী হবে। কামি কামন কৰে দেশকেট চাট নে। যে নেশাই মামাকে পেহেছে কেট নেলাই। চেটে মাক, গমন ইক্ষাৰ যে কামি প্ৰায় বাবে ককাছে পাতি নে। সাপাৰেত হবে মটুক, আমাহ মহো আমাহ নায় পান্ধ-পানে কালে। চাহ মকৰ, কিছ আমাহ নাই নেশা চিৰকান টিকৈ বাক, এই ইক্ষা বে কিছুকেট ছাছতে পাৰ্চি নে। আমাহ নাম ইক্ষ বাকী কাম মহ থেহে মুহকে মাহাছ, ভাব পাৰে মেহে অভাভাবে চাট- हाके करत, केश्वरक, नगम करत समझ 'बाद क्यम क मन दिश्य मां', आवाद खाद गर्याम महाग्रहनारको प्रभ मिरद क्यांच स्थाप मर्थाम बग्राम ध्रमात क्ष्मण्ड । खावरक राजि खादाद यह बाज्या रू काद कार खातक। अ ध्रम किरत खातरक द्रम मा, ब्राटम हाकाफ इन मा— करका क्षित्रस रार्थर खानमा-खानमि देखिंग हार केश्वर । मी वृति । अपनि करवरे कि कीयम बाहिरम ।

এক-একবার চারকে উত্তে আগনার পিকে ভাকাই আব ভাবি আদি আপালোয়ে একটা ছাত্মপ্র , এক সময়ে চটাৎ পেশতে পাব এ আমি সভা নয় । কীর্ত্তি ভ্রষানক অসংলয়, এর যে আগার সভে গোড়ার ফিল নেট. এ যে আয়াভাত্মধ্যের হাতো কালো কলবকে ইন্দ্রপদ্ধর বারে বারি করে ছালেছে । প্রতি গে কী হল, কেয়ন করে হল, কিছুই বুকারে পারছি নে ।

अक जिस आमार (महाका का उट्टार कारायन, आमारण हा कार्नीत सम आहा । असिपित अह पत्र, ता दा पर (इट्डा अक जिस सकटा हार मा। आमारण समस्य अतिपिताला हिस, किस सिहिपित अह दिन आपट हिस मा। एपन अक्टी वस्त्र हिस, सामीत्वर पह स्वट्डा वसा। एपटार हेक्सप्ता असास प्रेट्स स्वरूद्ध सामने के किट्डा पट्डा ट्राइडा । इस सिहिप हिस अविधि वटड अ वाहिट्डा सामने, आ वटस किसूबास है कटडा पाडय---अपन सहान सामक। (काटडे) बाक्सी, अस्वात्र कि साबिटड तम्बटक ट्राइ

এ-সর কথা এক দিন আয়ার মনে নাগতেই না। তথ্য ভাবতুম, আনি বৈ মন্ত নিবেছি এবা ভাব নানেই গুৰুতে পাবে না। তথ্য আয়ার চারি নিবে একটা ভাবের আহক ছিল। তথ্য তেবেছিল্ম, আমি কেশের কর আব দিন্দি, আমার সঞ্চাশক্ষের করকার নেই।

किष्ट्र क्यि त्यांच दश्यक क्या वक क्ष्य त्यांकः। जन्मकाव चारमाञ्चा---वकावृत् चारमक श्रीभृत्यक त्रमक जनः कक काकाव क्यायक क्या। कावरे ভিতৰে-জিক্সৰে ইংবেজি কৰিজা এবং বৈক্ষৰ কৰিজাৰ স্বাধবানি— সেই-দৰ্ম কৰিজাৰ কৰে। এমন ওচিটা ছব লাগানে: চলতে খেটা কজে খুব মেটা ভাবেৰ ছব। এই কুবেৰ খাদ স্বাধাৰ কৰে স্বাধি এক দিন শাই নি। মানাৰ ক্ষমে ক্ষেত্ৰ লাগন, এইটেই পৌক্ষেৰ ছব, প্ৰাথানৰ ছব।

কিন্ধ, আৰু আৰু কোনো আছাল বইল না। কেন বে স্থানিবাৰ দিনেৰ পৰ দিন বিনা কাজন এমন কৰে কাটাজেন, কেনই বে আহি ব্যান কথন বাৰ বাছ বিনা প্ৰযোজনেৰ আলাশ-আলোচনা কবছি, আৰু ভাৰ কিন্তুই ক্ষাৰ সেবাৰ নেই।

তাই আৰি সে দিন নিকেষ উপত্ন আমাৰ মেকে। কাছের উপত্ন সম্ভ নগৰেব বাৰ্ডাৰ উপৰ ধুৰ বাস করে বলস্ম, না, আমি আৰু বাইছেছ ধুৰে শব না ইয়ে সেপেও না।

ছ জিন বাইবে গোপুৰ না। সেই ঝু দিন কথেয় পৰিবাৰ কৰে গুৰুপুৰ কছ বাৰ পিছে পৌছেছি। মনে ইল, যেন একেবাৰে ছীবনের আদ চলে গোছে। তেন সম্বাচী ছুবি ছুবি চেনে হেলে ফোল দেবে হিছে বাৰ ভিন্ন কল, কৰে করে যেন আমার মাধ্যৰ চুল খোকে পারের নথ পর্বক্ত আপোনা। করে আছে— যেন সমস্ক বায়ের বন্ধ বাইবের লিকে কান গোকে ব্যৱহা।

 काम करते। दिस त्यावर

শৈ দিন কৃষ্ণে পাওবার হতে। এই বন্ধয়া গোলয়াল করে কাইল। বাং প্রতিনে বই পঢ়বার চেরা করপুর। কী পড়পুর বিছুই মনে নেই, কিছু এক একবার সেধি, জুলে অল্পনার হয়ে বই-হাতে খুবাতে খুবাতে অল্পনার থেকে বাইবে নাবার রাজ্যর জানগার একটা গড় মৃতি মৃত্যে ক্ষরাপুর থেকে বাইবে নাবার রাজ্যর জানগার একটা গড় মৃতি মৃত্যে চুপ করে বাহিবে এক-শার বাই বেশা বাহিবি নাবার কিরে মধ্যে একটা গর মনে হল আমার জীননাম্তের ও পাবে চলে গিছেছে। সেখানে আর প্রা বহলে নাবার ভালে আছি লোভ ভোলে আছি। নিজেকে মনে হল, আরি মেন প্রভানিকার আরির কৃষ্টের হতে ক্রেট্নের জারগানেই আরি ভালে নেই।

এক সময় দেখাতে পেলুম, দন্দীপ একখানা খলবের কালক রায়েও করে মর মেকে বাধান্দার বেলিয়ে একেন। পার কেবলে পেলুম, উবি মুখের জারে বিষয় চাঞ্চলা । এক একবার মনে একে পান্দা, যেন উন্নেদিটার উপন্ন বাধান্দার বেলি ছালোর উপর বেলে বেলে উন্নছন । পর্যরর কালকা ছুছে কেবল লিলেন , যদি পারটেন ছো খানিবটা আঞাল মেন ছিতি কেবল নিজেন। প্রতিজ্ঞা আর খাকে ন । মেই আমি ইন্য়কখানার ছিতে বাধান্দার একজন সময় হসাং কেনি, পিছনে আমার মেনে জা কাভিয়ে

'কলো, মৰাক কবলি যে ' এই কথা বলেই ডিনি চলে ধেকেন মামাধ ৰাইবে যাওয়া হল না।

শংগর দিন স্কানে পোবিস্থর মা এসে বকালে স্বোটোরানীমা, স্কান্ধার দেবার বেলা হল।

আৰি বললুৰ, ছবিমজিকে বেব কৰে নিচে বল্। এই ব'লে চাৰ্নিং গোষা কেনে লিয়ে আনলাৰ কাছে বাদ বিলিক্তি কেনাইবেৰ কাজ জৱতে লাগপুম। এমন সময় বেয়াবা এগে একখানা চিট্টি আমাৰ হাজে লিয়ে জানে, স্পীপবাৰ্ বিলেন >--- সাহদের আৰু আৰু নেই। বেছাবাটা কী ক্ষমে ক্ষমেণ্ राम्य माना केरनाय नामानः । विधि पान रामि, कार्य रकारमा मुक्कान राहे, कारत करें बाडि कवा कारकः निरमण डास्ताकनः रामाना काकः मुक्कानः

বইন আমাৰ নেনাই পছে। ভাছাজাতি আচনাৰ লাহনে লাহিছে এক্সানি চুল টিক কৰে নিৰ্দ্ধ। লাডিটা খেমন ছিল ভাত বইন, ভাতেই বেটা বৰণ কৰপুম। আমি আনি, তাৰ চোলে এই ভাতেইটীও দ্বান্ধ অমাৰ একটি বিশেষ পৰিচয় ভাচিত আছে।

আমাকে যে বাবাকা দিয়ে বাইবে বেটে হবে ওপন দেই বাবাকায় বদে আমার মেজে: জা তীর নিয়মমারা কপুরি আটছেন। আজা আছি কিছুই পাকেত করপুর না। মেজে জা দিজাদা করগেন, বলি, চলেছ কোবায় দ

भाषि कानुष, देवहस्त्रपातः भाषः ।

हातः नकारम १ (माहनीनाः पृति १

भाषि दकारमा कनान मा निष्कं करण दमनुषः ।

दस्याः का साम बनानमः—

বাই আমার চলে খেতে চলে পড়ে
আমার ভালের মকত যেমন্
ক ভাবে চিটো চিনি আনন নেই ব

বৈষ্টিকখনো ঘরে সিয়ে কেনি, সন্দীল দর্ভার দিকে লিঠ করে বিটিল আকাছেমিতে প্রদলিত ভবির ছালিকার একখনো বই নিছে মন পিছে বেখছেন। মার্টি সহজে সন্দীল নিছেকে বিচক্ষণ বলেই আনেন। এক জিন আমার স্বামী ইয়েক বললেন থে, মার্টিসা দের যদি প্রকাশশাহের দ্বকার হয় ভবে তুমি ক্রেছে গাক্তান্ত হোলা লোকের মন্তান হবে না।

এমন করে (থাচ) দিয়ে কথা কলা মামার সামীর সভাব নয়, কিন্তু মাজকাল বাঁর মেডাল একটু কালে এলোছ— স্পীণের মাণকারে তিনি বাঁলিক্ষেপায়াল ভাতেন না) সন্দীশ নাজনার, ভূমি কি ভাব' আইটিট্রের আর ওক্তবান বরকার নোট ?

ৰামী কালেন, মাই স্থাছে মাউপ্চের কাছ থেকেই আহাবেছ হয়ে। মাহত্বকে ডিক্সাল নতুন নতুন পাঠ নিবে চকতি হয়ে, কেন্দ্র। এর কোনে। একটিয়ার বাবা পাঠ নেই।

সন্দীপ স্থায়ার স্থায়ীর বিনয়কে বিদ্ধাপ করে গুব হাসকোন, বাসকোন, নিবিদা, তুমি জাব' দৈছাটাই হজে মুলগন, ওটাকে যন্ত ঘাটাবে ঐবর্থ জন্তই বাছবে। স্থানি বলম্ভি, স্মহাস্থার বাব নেই সে জ্যোত্তর ক্ষাওলা, চারি ছিলে ক্ষেম্বৰ জ্যোস কোমে বেছায়। ২০

আমার মনের ভাব ছিল অভ্যুত্ত বলম: এক বিকে ইংজ্কটা তার্কে আমার আমীর জিল হয়, সঞ্জীপের মহাকারটা একটু করে। অবচ সন্ধীপের অসংকোচ অহাকারটাই আমাকে টানে— সে ধেন কামি হারেছ করু ককানি, বিশ্বতেই ভাকে লক্ষা নেবার জোনেই, এইন-কি, প্রথম ভাঙেশ সে হার মানতে চায় না, বরক ভাব স্পর্বা আরক বেছে বায়।

श्वापि गरंत इक्तृम । कार्नि, श्वापात गाउड नव सकीम स्नाफ लाहका किंद्र एक लाइनि के प्राप्त कार्नि कार्नि कर्यं वहेंडे। एक्टवर्ड गान्ति । स्वाप्त । स्वयं, भारक श्वाप्ति कर्या लाइन सहस्य । इन्याप्त श्वाप्ति क्रूडा कर्यं सबीम स्वाप्ति श्वाप्ति वस्ति हस्ति । इन्याप्ति श्वाप्ति श्वाप्ति स्वाप्ति क्रिका सुरक्षा स्वाप्ति स्व

कारे अक्याव मृहावकारमय कक कार्यक्षिम्य, किरव ठटन वारे । जेवन मृद्यद्व पूर अवटी गडीय वीयेनियाम स्करम यूप कूरन मणीन स्वायाहक स्कर स्था प्रयस्क केंद्रसम् । क्यानम, अर्थे-स्य, स्वायमि आमाहक !

ক্ষাটার মধ্যে, ক্ষার হুছে, তার হুট চোবে, একটা চাপা ক্ষম্মিন। আবার এবন চপা হে, এই ক্যমনাকেও জেন নিশুব। আবার উপন দৰীপেৰ ক্ষেত্ৰৰি কৰেছে ভাজে সামাৰ হৃ-ডিন বিনেৰ সন্থাপতিকি কৰ দশবাধ । নাৰীপেৰ এই স্বাজিয়ান যে সামাৰ প্ৰান্তি স্বশ্বমান লৈ সামি কানি, কিছু বাস কৰবাৰ শক্তি কই । U

কোনো অবাৰ না দিছে চুপ কৰে ছইপুৰ । যদিও আমি অন্ত কিকে চেছে দেশ্য কৰু কেন বুজাত পাৱছিল্য, দলীলের ছই চাকের নালিন আয়ায় মূপত নামনে যেন গল কিলে পড়েই ছিল, দে আর নড়াতে চাজিল না। এ লী কাও। দলীপ কোনো-একটা কবা ফুজলে দেই কবার আছালে একটু নু'করে বাঁচি যে। সোধ হয় পাচ যিনিট কি দল বিনিট যান এমনি করে দালা অসম্ভ চায়ে এন ভাগন আছি বলনুয়, আগনি কী ভাকারে আয়াকে এংকেছিয়েন চু

सनीय मेनर इमारक केंद्रे बनातमा, रक्ता, नवकात कि धाकरफड़े काव १ वका के कि व्यापनात १ प्रितीशक या नव १७६६ बाएं। फार्य प्रधान व्यापनात १ विराह्म कार्यक व्यापनात कि पात्रक कुम्दरक कार्या प्रतकात साहे व रचाक रचनिए। जिल्ला कर्या प्रकार साहे व रचाक रचनिए।

আমাৰ মুক্তের মধ্যে গুরুত্ব করতে লামল। বিশল ক্রমণ্ট ভাতে খনিছে আনছে, আন আকে ক্রেকিছে বালা বাছ না। আনার মনের মধ্যে প্রশক্ষণ বার ক্রম গুটিই স্থান হতে উইল। এট স্বনাপের বোরা আমি আমার লিঃ নিয়ে সামলার কী করে। আমারে বে পরের বুলোর উপর মূল প্রথক প্রতি করে।

ষাবাধ হাত লা কালছিল। আমি বুব শক্ত হবে কাডিছে টাকে বলসুত্ব, স্বালবাৰ, আলনি লেলের কী কাজ আচে বলে আমাকে ছেকেছেন, ডাই আমাৰ ব্যৱৰ কাজ কেলে এমেডি।

তিনি একটু মেসে কলসেন, আধি জো সেই কথাই আনোকে বস-হিন্দ । আমি যে প্ৰায় কলেই এবেছি কা আনো ? আনোক মসা আমি স্থায়ায় মেশের বহিংকেই প্রয়োক সেমকে শাই, সে কথা কি আগানাকে নলি নি ? কুলোলনিধনাও জ্যো একটা সভ্য বছ নত , জন্ব লোই মাণিটার কথা ছবল করে কি কেউ কীনন নিজে পাবে ? বখন আগানাকে সাহনে দেখান্ত পাই তথনই তো বুৰতে পাবি, থেশ কর কলার, কন্ত বিজে, আগে তেকে কাত পরিপূর্ণ আগানি নিজেব হাটে আথার কণালে কাটিকা পরিবে পেনেন, করেই হো কানন, জানি আমির আমার পোনের আমি আমার পোনের কালে প্রেডি: করেই তো নেই কণা ছবল করে কাইটে লাইটে কুটারাপ থেরে বহি মাটিটে পুটারে পঢ়ি তরে বুরুর, লে কেকারাই ক্রেপ্রাধানিবরবার মাটি না, সে একবানা বাঁচেল। কেমন বাঁচিক কালেন স্বাধানি সে দিন সেই-বে একগানি পাচি প্রেডিশেন, লাল মাটির করেই গোর বৃহ, আর ভোর চল্ডা পাচে একটি ব্যক্তর ধারার মাটা বাঁচা সেই পাটির বাঁচিক। সেই করেই প্রাধানিক ক্রেডিক। সেই ক্রেপ্রাধানিক স্থানিক স্থানিক ক্রেডিক। বাংকা ব্যক্তি বাজার বাংকা ক্রিডিক। সেই ক্রিটিক বার্কিক স্থানিক স্থানিক ব্যক্তির বার্কিক ব্যক্তির স্থানিক স্থানিক ব্যক্তির বার্কিক বার্কিক স্থানিক, মুট্রাকে ব্যক্তির করে হোলে।

বলতে কলতে সন্ধালের ছাই চোৰ কলে ইনল চোৰে দে ক্ষরত আছেকি প্রধার লৈ আমি বুবাকে পাবসুম নাঃ আমার লেই নিনের কথা মনে
পঙ্কল যে কিন আমি প্রথম ওঁব বক্তারা প্রনিভিন্ন কর্ম কিনি অভিনিধ
না মাজন সে আমি কুলে গিরেছিলুম। সংগাবল মাজনের সকে মাজনের
স্থান্তা ব্যবহার করা চলে, ভার আনক কার্যান কার্যান আছে। কিছু আজিন
যে আর-এফ লাজের, লে এক নিমেনে চোরে নাল লালিতে ক্ষেত্র, প্রকলনে
ক্ষরত করা ভারে। মনে হতে থাকে, লে বতা প্রতিশিনের ক্ষরতা কান্যান
ক্ষেত্র করা মাজা প্রিয়ে ছিল দে আছে আপনার দীপামান মৃতি গতে
চারি বিকের সমাত ক্লাপের গ্রুমভ্যানে অভ্যানতে কর ক্রাতে মুক্ত চলকে

এর পরে আমার কিছু বলবার শক্তি ভিগ না। আমার ভব হতে লাগন, এখনট সন্ধীপ ছুটো এনে আমার হাত তেপে বক্তনে। বেননা জীয় হাত চক্তন আন্তরের শিখার মডোট কাপছিল, আয় তার চেয়বের মৃত্তী আমার উপর যেন আন্তরের শ্বনিকের মডোডা এনে শহছিল। সালীৰ কাৰ বিভিন্ন, কাশনায়া নৰ কোটো কোটো বোৰো বিৰক্ষক কি বাটো কৰে। কুলবেন ই কাশনায়েৰ এমন প্ৰাণ কাছে বাঁচ একই আভানেই আমৰা জীবন-ক্ষণকৈ কৃষ্ণ কৰকে পাৰি। সে কি কেবন ক্ষণবেচ পান্ট-মেক্সি কিনিস ? আৰু আৰু কাক ক্ষতেন না, লোকেৰ আনামুবাচ কন্ম কেবনে না, লোকেৰ আনামুবাচ কন্ম কেবনে না। আৰু বিধিনিবেধে কৃষ্ণি কেবে বৃক্তিৰ বাৰ্যবানে কুটে বিবাহ আন্ত্ৰাহা।

ज्यति केंद्रं स्थीनसावृत कथाव श्रान्य ग्राप्तव साम वयस भाषात एवं पिनार यात्र फर्कन सारकार्ट्य तेस्त्र भाव रहेंद्रक ता, क्ष्यत वरक्षत्र व्याप्त नाम्न स्था। यक स्थित भाव भाव रेयकस्कारिका भाव वीमूक्ट्यव स्वक-तिनेव भाव राष्ट्रव-भवाण्यत्य विद्यात प्रमधिन प्राप्त स्थित भाषात यन श्रातिह्य कार्मा व्याप्त केंद्रिका । भाव रावे भाकारत्य कार्मियात भावात भावात भावत व्यक्ति । हर्षे वैद्यिक भाषात सम्बद्धा निवादन कश्रात । श्रात श्राप्त शावात, व्यक्ति (व् राष्ट्री राष्ट्री स्था भाषात सम्बद्धा भावत हरी प्रशिक्षा ।

বাৰ ছে, আৰাৰ সেই বৰিষ্যা আমাৰ চুলেৰ জিতৰ দিয়ে এখনট ছেন্ত্ৰ একটা বাজাক বীজিত মজো বেছাব না । আমাৰ খুব দিয়ে এখন কোনো একটা কৰা উঠকে না কেন যা মহেৰ মতো এখনট সময় কোকে অৱিধীকায় শৈক্ষি উল্লেখ্যে)

নকৰ ব্যৱহ চাইমাই কৰে কাক্ষে কাৰতে আমাৰ দৰেও কেমালানী গুল ইণস্থিত। সে বাব, আমাৰ মাইনে চুকিছে লাও, আহি চলে বাই, আমি সাম কৰে এফা— হাইমাই, চাইমাই।

की ? बारनाइके की ?

মেজাৰানীয়াৰ দানী থাকে। স্বকাৰণে পাৰে পড়ে ক্ষেমাৰ স্থাত স্বৰজ্ঞা কৰেছে, আন্তে হা মূৰে স্বাচন ভাই বলে নাম মিধ্যমে :

্ৰামী বন্ধ বনি 'বাজা, দে বাৰি বিচাৰ কৰব' কিছুকেই কেয়াৰ কাটা বাৰ বাইনিজ্ শকাল-বেলাৰ বীপক বালিনীর বে ক্সর এবন ক্সমে উঠেছিল ভার উপরে বেন শাসন-বালার ক্সন হেলে বিশে। মেবেলায়ন বে পদ্ধবনের পরক তার কলাকার পর যুলিয়ে উঠা। সেটাকে সন্দীপের কাছে ভায়াভারি চাপা সেবার ক্সমে সামাকে তথনই স্বস্থাপের ছুইডে ক্যা। বেলি, ক্সমার ফ্রেছা লা সেই বারালার বসে একখনে মাধা নিচু করে ক্সুরি কাইছেন; মুবে একটু হাসি কোনা আছে, গুনু গুনু করে গান করছেন বাই স্কামার চলে ক্সমের কলে পড়ে'— ইতিমধ্যে কোনার যে কিছু স্নর্বপাত্ত হয়েছে আর কোনো গ্রুপ্ন টার কোনোবানেই নেই।

আমি বলসুম, মেজোরানী, স্তোমার খাকো ক্ষেমাকে এমন মিছিমিছি পাল হের কেন্দ্

জিনি বৃধ্ব কুলে আন্তৰ হছে বন্ধানত, প্ৰয়, সজি। নাকি স মাৰ্কিকে বালিগোলাটা কৰে পূব কৰে দেব। দেখা দেখি, এই সকালবেলাৰ ভোষাত বৈঠকখানাৰ আসৰ মাটি ক'বে দিলে। ক্ষেমায়ক আন্তৰা আক্ষেপ বেৰছি, আনে ভাগৰ মনিব বাইবেব বাবুৰ স্থাভ একটু গ্ৰা ক্ষ্যভ— একেবাৰে কেবানে পিৰে উপত্তিক— ক্ষ্যাপ্ৰয়েৰ মাখা খোৰে বাসছে। আ, ভোটোবানী, এ নৰ খনকাৰ ক্ষাম ছুমি খোলো না। কুমি বাইবে বাক, আমি বেষন কৰে পাৰি সৰ মিটিয়ে দিক্ষি।

चाकर माश्चरक मन । जन मृह्दिक मद्दार काव भारत जमन केटले वालया नाता । जह नकात-दकाय घरकडा दक्ता गांडद नमीत्वय महा देवोनमानाव चानाम-चारताच्या कराज बालवा— चावाव जिल्लाहरूव चन्नाच चारता जमित काविकाल वाल्यान्द्रवर मानि दक्ताता जिल्लामा विकास मानि चारता चारता वाल्यान्द्रवर मानि चारता वाल्यान्द्रवर्ष मानि चारता वाल्यान्द्रवर मानि चारता वाल्या

নিশ্বৰ জানি, ট্ৰিক সময় বৃধ্বে কেজোৱানী নিজে বাকোকে **টেশে হি**ছে ক্ষেত্ৰাৰ সভে কমন্তা কৰিছেছেন। কিন্তু জানি এমনি **উন্**তৰ্জন আনুৰাৰ याहि ति केन्स जित काला क्यां केरल नाहि ति । अहे त्या ति हिन तन्त नरहारात्तर कालित स्वयम करक अस्य केरल प्राप्त साधान स्थित मान (४ दक्य विकासात क्यां करवित्य त्या अस्य केरल आधान स्थित मान त्यात जिल्ला केरलक्यारसकों जिल्ला स्था अस्यो नक्या उन्ते उन स्था यात स्थानकों अस्य प्राप्त स्थानक स्थानक, केरल्यान, प्राप्त स्थानकों न्यात स्थान स्थान करें, स्थान स्थान स्थान, रक्षाय कर्ष न्योगनाहत क्षायान विकासके करान रहे कर्मा राज स्थान स्थान स्थान स्थान स्थान नाह स्थान स

নমনি করে কোশত দিক পোক, পৃথার দিক থোক, যে কথাটাকে এফ উক্ষদ করে কেমি দেইটেট যথন নীচের দিক থোকে এমন করে খুলিছে উচ্চে থাকে কবন প্রথমটা হয় বাল, ভার পার্ট মনে য়ানি কালে।

মাজ শোষার ঘবে লিছে ঘবের সরজা বছ করে জানলার কাছে বাল গলে ভাগতে লালসুম, চার লিকের লাভ প্রর মিলিছে দীরনায় আলাল কর্মন্ত লবল হার পারে। এই তে মেজেরোনী নিলিজখনে বারাভায় বলে প্রপৃত্তি কাইছেন, এই সহজ মালনে বাল সরজ কাজের বারা আমার কাছে আজ মনন মুর্থম হয়ে উঠল। বোজ বোজ নিজেকে জিজালা করি, তর লেখ গোল্যানে দু আমি কি মরে বার, দলীল কি হলে গারে, তন্যায়াই জি গোল্য ক্রানাগ্র মারা জন্ম হয়ে উঠে ত্রেক্যার ভূলে বার দান, ঘারুমায় ক্রার ক্রানাগ্র মারা জন্ম হয়ে উঠি ত্রেক্যার ভূলে বার দান, ঘারুমায় ক্রার ক্রানা সংসাদের জলায় স্থানিয়ে যান বেবান ব্যক্ত ইন্সার পারস্থা ক্রার ক্রানা নেই দু জীবানের লৌভানারে স্থানভাবে প্রবন্ধ করতে পারস্থা ক্রানান্ত ক্রানায়ের ক্রানায়ের ক্রানাভাবে প্রবন্ধ করতে পারস্থা ক্রানান্ত ক্রানায়ের ক্রানায়ের ক্রানাভাবে গ্রহণ করতে পারস্থা

व्यापांत की रानावाद पर, रह एरंड व्याप्त न क्ष्म्य व्याप्त नसूत्र की कर ना निराहित्युत, राहे प्रत्येष नमात्र राकान कान स्थाप व्यापाय स्तित लिएक द्वार जवाक इता चार्छ । जब क भडीकां केवीर्त श्रेष चांवां वांवीं करवांचा द्वार कांवांका कांवांका द्वार कांवांका कांवांका द्वार कांवांका वांवांका द्वार कांवांका द्वार कांवांका वांवांका द्वार कांवांका वांवांका वांवांका वांवांका कांवांका वांवांका वांवांका कांवांका वांवांका वांवांका वांवांका वांवांका वांवांका द्वार वांवांका वांवांवांका वांवांका वांवांका वांवांका व

আছ চাৰ বছৰ বন, আমাৰ বামীৰ একটি ছবি কাজিৰ কাজেৰ ক্ৰেমে বাদিৰে এই কুলুকিৰ মধ্যে বেখে দিখেছিলুম। ৩৭ দিকে নৈবাম বনন আমাৰ চোৰ পঢ়ে আৰু চোৰ ভুলাত পাবি নে। আৰু ৪ দিন আমেন ৰোজ সকালে ভানের পৰ জুল ভূকে এই ছবিৰ সামনে তেখে প্রবাম ক্ষরেছি। ক্সম্ভ নিম্ন এই নিয়ে আমীৰ সক্ষে আমার তেক হবে বেছে।

अस नित्र किति वन्तराम, कृषि व भाषात्व भाषाद तहार वाका करव कृत्य कृत्या कथ, अत्त भाषाय वाका सका तार हर ।

चापि किकामा क्यमूब, रक्त (कामार मक्ता ह

चात्री सम्हलन, छन् मका मद, केरा :

আৰি কাল্য, পোনো একবার কথা। ভোষার আবার করা কাকে দ কামী কালেন, কই ডিখো-আমিটাকে। এর থেকে ব্যক্ত পারি, এই নামান্ত আমাকে নিবে ভোষার দক্ষোব নেই, ভূবি একন অনাবান্ত কাউকে যাত্ত যে ভোষার বৃদ্ধিকে অভিকৃত করে কেবে, ভাই আন্ত-একটা আবাদে कृषि का विता नरह रखावाद का रखालाखा।

मावि समान्य, रकायांत्र अहे क्यान्तरमा छन्त्र मायाह राम हर ।

ভিনি কৰ্মেন্দ্ৰ বাস জামান উপৰে কৰে কী বছৰ, জোহাছ অনুষ্ঠাত উপৰ কৰো। কৃষি তো আনাকে অবছৰসভাত কোত নাপ নি, ছেন্দ্ৰটো প্ৰায়ে জেনানি জোনাকৈ চোৰ বৃদ্ধে নিজে বছেছে। কাজেই কেনাৰ বিশ্ব বিশ্ব বাস্থাকৈ কৰে নিজে। কাজেই অছকা। কাছেছিলেন ছালই কেন্দ্ৰাহক বাস কিছে মাজকাৰ প্ৰায়ে কাছেছিলেন। জোমানা অছকা। বছেছিলেন বাকে পাৰ নি বাস্থাই বোল মাজকাৰ বাস কিছে কেনাৰ প্ৰদাহ মালা। কিছে। 🗘

সে দিন এই ক্যাটা নিহে এম বাপ করেছিলুম বে আমার ছোপ ক্ষিত্র মন পড়ে বিহেছিল। জাট মনে করে আছ এট কুলুভিটার দিকে ভোগ দুজাছ লাবি নে।

পদী-ছে আমাৰ গ্ৰনাৰ বাজেছ মনো আৰু এক ছবি আছে। সে কিয় বাইবেই ইয়েনখানাথৰ কাছপোঁছ কৰবাৰ উপাল্জা নেই কোটো-ভাবিত্ৰ গানা কুলে এনেছি, সেই মাৰ মৰো আমাৰ খানীৰ ছবিব পালে দলীপেছ ছবি আছে। সে ছবি ছো পূজো কবি নে, বাকে আমাৰ প্ৰবাহ করা ছয়েন না, সে বাইল আমাৰ হীকে-মানিক মুকোৰ মনো চাকা। সে দুলোয়ো নইন বালই আৰু মধা এক পূলক। খবে বন নবকা বন্ধ কৰে জ্বাৰে আছে বাল কলে কেই আৰু মধা এক পূলক। খবে বন নবকা বন্ধ কৰে জ্বাৰ আছে শাননে কই ছবিটা ববে চুপ কৰে চোহে বনে বাকি। ভাব পৰে লোকাই ছয়েন কৰি এই কোলোয়িনেৰ বিশাল কৰে পূছিৰে ছাই কৰে ভিবলিয়েৰ মধ্যো চুকিৰে কেনো বিহিল্প আমাৰ নীয়েন নামাৰ বিশ্বাৰ কৰে বালি। কিছু পোছাৰক্ষী, এই হীবে মানিক দুকো জোকে বিহুলিয়াৰ ক্ষমে ক্ষমিন ক্ষম্ব ক্ষম্ব আৰু জান্তৰ প্ৰক্ৰিয়াৰ আছি। আয়া আছে ভোৱাৰ মূৰ দুকেপৰে। বন্ধ ক্ষমে যে বালি। ক্ষম্ব ক্ষমে আছে আছি।

मधीम अब दिन बाबाटक गरमहिएकन, दिश कराते। ट्यास्टरक अकृति नह । जाद काहेटन नीत्र ट्याँ, छाद अवदात्र चात्र माद्यन । किनि गद वाब वामन, (मानव द्वादवा बचन कान्द्रव फनन कावा नुकारव ८५८६ ८५३ दिनि न्मार्ड क'ट्र प्रसाद 'कामरा हाडे', ट्रस्टे डाक्डाब काट्स ट्याटन' काटना-सम्ब काटना मसन-अमस्यायत क्रवेतिकके विकास भावाय मा। सारमद क्ष्मिन क्षम कथा, 'क्षापता ठाई !' 'क्षापि ठाई' क्रई राष्ट्रिहे हरक्ष स्क्रीत मृत्र नामि। त्मह बालेहे त्यादमा नाष्ट्रनिष्ठाव मा करव व्याखन करव प्रत्ये write men bedeut berne min march amaria- urbate ? कांबना करतरक करनहें युवसुना बर्दाव सक सक दानिएक काव राहें कांबनार कारक निम निराक किएक अरमरक । अवस-नामावन तमके क्या करी 'व्यावि ठाके' वाचे चाक (मरशावन मानाड महिमाडी दिलडे करकरे कीक नकर ककरान त्महें काशिय बकाएक शेष किएवं छिन्दि वासनाव छहे। बद्धक, भारक त Signa guipijaisa uibi minica ubanticu uibine fere aisce माध्यक शत्म शहा शुक्रम मान काम मार्थ, अहे रीपान एर धिवसारमा ACOI MIGI GCE (RIM CECUCE : BAILE, BR BACE : EINE BREIF च्याक माच्य संकीत । च्याक तम ठालन जा, चाक तम व्यासन जा, चनन्यत व्याप बरबंद करशंद काशा मिल्टक क्रिके करत । किंद 51म ब्याद सहैदेद मा, है। काबरम । क्रियन आज निरमण त्याचा नक्ति 'बाबि छाडे' 'बाबि छाडे' करन शक्त कदाक कदाक हुदेव ।

मभीरियत तह स्वा भाषात प्रत्नेत प्रत्ने एक एक वाकारित वार्के भाषा भाषात प्रत्ने स्वा भाषात प्रत्ने स्वा भाषात किर्ताद वार्के, यान स्वा भाषात विकास निर्देश वार्के, जन्म सभीरियत क्या भाषात प्रत्ने भारित ज्ञान व्या भाषात प्रत्ने भाषात के स्वा रिकास व्या भाषात प्रत्ने भाषात के स्वा रिकास व्या भाषात भाषात भाषात व्या भाषात व्या भाषात भाषात

ें एकड़े तिम्पानाठ सवाद सक्दब गाहित महत्र नकि नित बनाय गाड़ि राम माननाव भून श्रामान । मा बनाव गाड़ाहे राम गानेश । किरमव नहें नवगाड़ा किरमब को नृमृक्षि सामाद अहें विभूति मादित गाम नार, मनवान करवे, अवन मादा करना की मादित

এই বলে জন্মই ইংছ হল, এই প্রদান্তাইত্র জামলার বাইছে কেপে উই, ছবিইাকে কুলুজি খোকে আমিরে আমি, প্রলক্ষণজ্বিত্ব লক্ষাহীন ইনজান প্রকাশ কোক। হাত উটেছিল, কিছ বৃদ্ধের মধ্যে বিধিল, চোধে কল এক— হৈছেছ উপর উপ্ত হয়ে পান্তে কাল্যাত লাল্যা। কী হবে। আন্তর্কী করে। আমার ক্যাণে কী আছে।

সনীপের আছকথা

আমি নিমের দেবা আছকারিনী বনন পুচে দেখি জবন ভাবি, এই কি সম্বীশ ৷ আমি কি কথা দিবে তৈবি ৷ আমি কি বক্তবাংগের জনাও মোকা একথানা বই ! (

শিপিবনী টানের মন্তে। মরা জিনিস নর, সে নিবাস কেলছে, আরু সম্থ নরী সমূত্র থেকে বাপা উঠছে— সেই বাপো সে বেরা। ভার চতুলিকে বুলে উন্নতে, সেই পুলোর গন্ধনার সে চাকা। বাইতে থেকে বে ফর্লক এই পৃথিবীকে দেখনে, এই বাপা আর গুলোর উপন্ন থেকে প্রতিফলিক আলোর ক্ষেত্র সে দেখনে, এই বাপা আর গুলোর উপন্ন থেকে প্রতিফলিক আলোর ক্ষেত্র সে দেখনে গাবে। সে কি এর দেশ-মহালেশ্যর পাই স্কান পাবে।

এই পৃথিবীয় মধ্যে যে মান্তম দজীব ভাব জন্মৰ বাকে জেকা শাইডিয়ার নিখান উঠছে, এই জান্ত গালো দে অলাই, বেগানে বাব ভিতৰেষ জলাখন, যেগানে গে নিচিত্র, নেগানে ভাকে দেখা যান না। মান চনু, সে যেন আলোভাষাত্র একটা মঙ্গা।

আমাৰ বোধ কৰে। বেন সকীৰ প্ৰচেষ মহেল আমি আমাৰ সেই আইছিয়াই মণ্ডলটাকেই আঁকছি। কিছু আমি হা চাই, হা ভাবি দ নিজাৰ কৰছি, আমি বে আগালোকা কেবল ভাইই ভা জো নহ। আমি বা ভালোকানি নে, বা ইছে কৰি নে, আমি বে ভাবা। আমাৰ অল্পানা আগেই বে আমাৰ কট কৰে কেছে। আমি ভো নিজেকে ভোছে নিজে বাবি নি, কাম্বে বা শেষেকি ভাবে নিজেই আৰু চালাকে নেজে।

ও কথা আৰি বেশ জানি, গে বড়ো সে নিষ্ঠা। স্বিস্থিয়ারনের করে রাত্ত আর অসাধারণের করে অভাত। মান্তির জনাটা আহালোকা সমান— আছের পর্বন্ধ ভাকে আন্তনের শিরের ভাকের ভাজো বেশে ভবে উচ্চ গ্রা করে। সে চারি বিশেষ প্রতি জারবিচার করে যা, ভাত্ত বিচার নির্বেশ शायतः। मनमा व्यक्तावन्त्रका अनः व्यक्तिय निर्देशकाव रकारके,वाक्ता वनः कारः काः, अ-नर्वक स्वयन्ति कीताकि करः क्रीरकः। ১-८व विना रकाष पुरस् निर्मा रन्तिक करन्ते २ कृते वर्षः क्रीरक भारकः, अवेरम ১-४व मक्ष्मण नाहेस ४-व्यामा वर्षः करकः।

चानि कारे चलाराई कपकारको काश्र करि: चानि मक्तरक नित् चलाई द्याच, चलाको रिजिनचा , त्र रचनरे वह ना कर्ड क्रवनो कारे रात गांव। चननरे स्वादना बाक ना गांवन चलाय कराय घलाय रह फ्रवने रात गांव। चननरे स्वादना बाक ना गांवन चलाय कराय घलाय रह फ्रवने

কিন্ধ কৰু এ আৰাৰ আইডিন। এ পুৰোপুৰি কামি নছ। বছট প্ৰভাবেৰ বছাই কবি-না কেন, আইডিবাৰ উত্তুনিৰ বগো ভূটো আছে, কাৰ আছে, তাৰ ভিতৰ খেকে একটা কিনিদ বেহিছে গডে--- দে নেছাৰ ক্ কাচা--- অতি নৰম। ভাব কাৰণ, আনাৰ অধিকাপে আমাৰ পুৰেই জৈৰি বংগ বেছে।

णामात प्रमारमय निर्व चावि मार्थ मार्थ निर्व व नवीका कवि ।

तक किन नामारन प्रक्रिकांकि कवरक निर्वाक्षिम् । उत्वर्धे। काम्म क्ष्र्य

रावाक्षिम् , चावि सवाहरण मान्यः एक का रिकारन उत्वर्धाना मा उत्वर्धे का

रिर्व एक्टकै चान्यक गार्थि । मान्यसम्ब व्यक्त केव्यक्ष कविका चार्थि विदक्ष

विदय एक्टकै निर्व अम्म । चान्यसम्ब व्यक्त मान्यस्य वर्षक व्यक्ति चार्थि विदक्ष

निर्व एम अके मृत्र्य (मार्थ मृत्रिक वर्ष्य गार्क एक्म । चान्यस गार्थ चार्थिक ।

निर्व एम अकेम्मकै निर्विचाय प्रवानुक्य वर्षण चान्यस गार्थिक वृत्या विद्या ।

कर्मार, एम किन सक्यमकै चान्यस प्रवास चान्यस्य व्यक्ति । विदक्ष

रच्यारम चार्थि, निरक्षिय एमारम ना कान्यारमायः क्रामा एमकाकै कारमा ।

विमन-विकारण निरम भाषात्र शीवरमण को-८० कमती। काराह काल केरह का कितरमक व्यासकी क्या तका गतरह । तका गतक मा रहि কামাৰ মধো আইজিয়াৰ কোনো বালাই না থাকত । আমাৰ আইজিয়া আমাৰ জীবনটাকে নিবে আপনাৰ মতেলাকৈ গঢ়তে। কিছু দেই মতেলাকে বাইবেক অনেকগানি জীবন বাকি পাছে থাকছে। সেইটেৰ লাক আমাৰ মতেলাকে মধ্যে সম্পূৰ্ণ মিল থাকে না, এই কাছে ভাকে তেলেচুলে ভেকেতুকে বাক্তে চাই, নইলে সমন্ত্ৰীকে শে মাটি কৰে সেহ।

প্রাণ জিনিসটা মালের, সে যে কত বিজ্ঞতার সমন্ত্রী ভাবে ব্লীক নেই।
আমরা আইছিয়াপ্রাণা মালে থাকে একটা বিলেন স্থাতে তেনে একটা
কোনো বিলেন মালারে স্থাপাই করে জানাতে চাই। সেই জীবানের স্থাপাই
ভাই জীবানের সক্ষাতা। দিনিজয়া সেকেন্দর বেকে শুরু করে আক্রেকর
কিনের আমেরিকার কোচপতি বন্দেশর পর্যন্ত স্বর্গকর নিজেকে
ভালায়ারের কিছা টাকার বিলেন একটা হাচে ভাল কমিরে দেখাতে প্রেক্ত
বংগই নিমেকে সক্ষা করে জেনেছে।

अवैधातिक स्थापालयं निविद्यातं रूपः स्थापातं एकं नातः स्थापित नित्रः, स्थापातातं स्थापातं स्यापातं स्थापातं स्यापातं स्य

भावि तनमूत्र, क्यांकी दमहास कालमा हम ।

্ৰী-নিৰ্দিণ বনলে, উপাৰ নেই । প্ৰাণটা কলের চেবে অস্পরী, জাই বংগ প্রাণটাকে কল বলে সোজা করে জানলেই বে প্রাণইগুকে জানা হব তা নব ডেমনি আছা কলের চেবে অস্পরী, ভাই আছাকে কলের মধ্যে চরম কংগ কোই বৈ আছাকে স্তা কো ভা করে না । প্র

মানি কিলানা করন্ম, তবে তুনি কোধার আত্তাকে লেবছ গু কোন নাকের ভগায়, কোন অব মাকবানে গু

म कारम, बाजा तबादन बाधमारक बनीव बानरक, स्वतंदन कारण

ছেতে এবং ছাজিরে চলে সাজে।

कः बरम निरम्भ स्थलं मश्ली की वगर्व प्र

কৰ্ম একট কথা। কেপ চেবানে বলে কোছি আমাতেই প্ৰজ্য কছছ' প্ৰথমে সে কৰা পেছে পাছে, কিছা আছাকে হাছাছ। বেবানে প্ৰকাশক ভাৱে বাভাৱে সকলেও বড়ো কৰে কোৱা সেবানে প্ৰকাশকলাকেট সে বোভবাছে পাছে, কিছা আগনাকে কে পাছ।

वैविवास्त अन मृद्येष त्यापाय त्यापाय ह

याधन अरु वाहा (व एम एम्पन कनाक चनका कराज नाइक (अविन न्दोच्याका । भूकेच दशरहा (अमें , नीएकर किनाइ म्हानक मृद्दोच रममन (अमें , निव्य नीएकर क्षित्राय प्रश्नित एमना चाएक । चन्, मृद्दोच कि उदक राज्य (अमें में नुक्क नक नामाकी नट्ट (म माननाइ ममन्त्र कावाजननाक कानिएक (अमिन्समन एम निक्कामन मामना म

निवासन कथा आधि (व उत्करारवर्ष दुकाल लावि (न क) नद्द । किया एरहेजि करा आधाद मुलकिन । कारहरूरी आधाद कया, माधिकवाद दिव राक्षण माधा (कार उत्करारव प्रवास दिव राक्षण माधा (कार उत्करारव प्रवास दिव राक्षण माधा (कार उत्करारव प्रवास दिव कार्य प्रवास कार्य (कार्य कार्य कार्य कार्य (कार्य कार्य कार्य कार्य (कार्य कार्य) उद्दे कार्य है कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य है । उद्दे कार्य है कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य है । उद्दे कार्य (कार्य कार्य क

বৈষ্ণ নিৰ্মণ কুইটাপা কুল হৈ কথাৰ কথাৰ ভাৱেৰ থকে ভিলোলিয়া দাবান মাণজে জোটে না।

একটা প্রায় ক দিন গরে যাখার বুয়েছে, কেন বিন্যাস্থ সাকে জীবনটাকে জড়ির কেনাকে দিছি। আয়ার জীবনটা ডে। কেনে-যাওয়া কলায় কেনা নয় বে বেখানে-সেখানে ঠেকাড়ে ঠেকাড় চলবে।

সেই কথাই জো বলছিলুম, বে একটিমাম আইছিবাৰ টাচে কীবনটাকে পৰিমিত করতে চাই কীবন তাকে ছালিবে বাব। থেকে খেকে মাছৰ টিটকে ডিটকে পচে। এবাব আমি যেন ধেলি ববে ভিটকে পচেমি।

निमम स्थ आमान कामनाथ निषय वर्ष केंद्रप्रक तम करक आमान स्कारन किया सम्भा तमें । आमि तम त्यां के तमानिक के आमान कर्मा । अमे त्या आमान वर्षीया। सार्थ्य क्रम त्यांक्रेस सृत्य आह्य । तमे त्यांक्रेस मान्यक कितकारमध गरेम मान्यक करम नार्थिक करकारमध करकार मान्यक करम नार्थिक मान्यक करम नार्थिक मान्यक करकार करमानिक करकारमध्य आमानिक करकार करमानिक करकारमध्य आमानिक करकारमध्य क

কিন্ত আমার ভাবনা এই যে, আমি কচিবে শছডি। মনে হচ্ছে, আনার জীবনে বিমল বিমন একটা হার বাহ উঠবে। আমি পৃথিবীতে এনেছি কর্তৃত্ব কর্তৃত্ব। আমি পৃথিবীতে এনেছি কর্তৃত্ব কর্তৃত্ব। আমি প্রথমি বাহকে। কৈই লোকের ভিন্তৃত্ব আমির প্রথম খোজা। আমার আনন ভার শির্টের উপরে, ভার কাশ আমার হাছে। ভার কথা সে জানে না, শুরু আমিই জানি। জাইণ্ড আমু পাতে রক্ত পর্যায়, আমুর পাতে বাহক প্রথম, আমার ভাবে গা ভবে বাবে। ভাকে বিচার ক্ষানে বাবে না— ভাকে ছোটার।

त्मेरे भाषाव त्यावा भाव वरकार गावित्य भवित करत पृथ विद्य मार्ने पूँचरक । खाद द्वियासनिद्ध ममक भावान भाव त्येरन वेदेवें । किन्द भागि काह्य वेरे । विद्यत गर किन भाषाव की निदय काहरक । के विदय भागार ्यत क्रमंत्रिय (व स्ट्रा (क्षेत्र)

भागाव भागा। किन्दू भाषि करतन मरणा हुएँ उनारक भावि। सून विरक्त भावि वाक्रिक रक्षण विते, किन्द कारक भागाव उनाव भागास करत तः। किन्द्र, ध्ववाद रव भावि सूर्यन्त जाव जिस्क किरक किरक पूर्व पूर्व रवक्रान्ति वस्रावयते मरणा, मरकृत मरणा तत् । केरे

শাৰ দেখি, মনেৰ মধা বাধা লাগছে : 'আমি চাই, চাকেৰ কাজে বাংগা, ছিছে নেব'— এ চল ব্য পাই কথা, দ্বা সংক্ষেপ বাধা। এই বাংগাৰ বাবা লোৱেৰ দলে চলাতে গাতে ভাৰাই লিভিলাভ কৰে, এই কথা আৰি চিৰটিন বান আনহি। কিছু ইন্তাৰে এই বংগালাক সময় কাজে লিজে বা বিনি বোধা থেকে কোনাৰ অপনীকে গাতিব দিয়ে নাৰকেন

मृत्रिक गुणकारम चल्ली करव रहन ।

বেশজি, বিষদা আনো-পড়া হবিনীর মড়ো জুইন্সই করছে। আরু হড়ো বড়ো বুই ডোপে কড় হব, নাড় করণা, জোর করে বাধন ভিড়িতে বিধে তার দেহ কড়বিক্তত। ন্যান ডো এই দেশে দুনি বহু। আমাত্র দুনি আছে, কিছু বাসাপ আছে। সেই কলে কেনন্ট বেরি হতে বাজে। জেমন জোনে কান করড়ো পার্যাভ নে।

त्य वावनतक मामि वामाधानव ज्ञानाम माध्य बत्त ज्ञांका कवि द्रम्भ ज्ञानि करवहे मरविकाः मोजारक माणनाव महासूर्य मा अदम द्रम महामाकान्य द्रारपिकाः मध्य वर्षा वीरवन मध्यवव मर्गा वहे ज्ञाम माह्याव अकड़े उ कांडा मध्याध क्रिम खावडे करक मम्म मध्याका छो। अदक्यात्व नार्व इत रामाः अहे मारकाष्ट्रेष्ट् मा धाकरम मोजा माणम मध्यो मात्र वृद्धिक वायनतः भूरका क्ष्याः। अहे प्रकर्मनाहे अकडू मारकाष्ट्रिक वरनाहे द्रव विक्रीवन्यक खाव माह्या केष्ठिक क्षिम खारक वायन विवक्षित स्वरं अवस्थ स्ववक्ष स्वरंद्ध, स्वाह ्राक्ता विदयः।

কীবনেৰ ট্রাকেন্ডি কটবানেট । সে ছেনটো ববে ছলাছৰ এক ক্ষণাৰ নৃথিৱে ব্যাকে, ভাষ পাটে বাজানে এক মৃথাৰ কান্ত কৰে কেন্দ্র। মান্তব বালনাকে বা বাল আনে মান্তব কা নব, দেই কান্তেই বাত অথ্যান বাটে।

निविध दि आवन स्वपृष्ठ, सारक श्राप्त दे उत्त वर्गन, सन् विकास ति हा अव क्यांन स्वपृष्ठ स्वीकाद स्वप्रक स्वपित दे दे दे दे प्राप्त स्वपृष्ठ स्वीकाद स्वप्रक स्वपित दे दे दे दे प्राप्त स्वपृष्ठ स्वप्त स्वपृष्ठ स्वपृष्य स्वपृष्ठ स्व

कांके काल वाक्रमान निर्मित्तक विश्वित श्रमा शहे, त्यारनायाक प्रमाणि मा बर्गाहे मैकि। उद्देश्य राम्य प्रमाणित स्थान। व्यापनाय कृष्ण-शिक्त यानवा या बहे तम उत्यक्ष मा स्थान विभिन्न राम ने १३१३। जनमा स्थापन प्रवर्ध व्यापनाय किन्ना त्यान तम तम् व्यापनाय व्यापनाय कारक व्यापनाय कारक व्यापनाय कारक व्यापनाय कारक व्यापनाय कारक व्यापनाय कारक सम्बद्ध । या स्वत्य व्यापनाय व्यापनाय कारक व्यापनाय कारक। व्यापनाय कारक व्यापनाय कारक। व्यापनाय कारक। व्यापनाय कारक। व्यापनाय कारक। व्यापनाय कारक। व्यापनाय कारक।

ভিত্ত ও কথাটা আৰু অধীকাৰ কৰাত পাৰ্যাচ নে, এইবাৰ সামাজে ইক কৰেছে। আমাৰ এই চুবলভাৰ বিমন মূছ হব নি। সামাৰ স্বপাধোট গৈকিছেছ আন্তনেই সেই পাত্ৰিনী ভাৰ পাৰা প্ৰতিয়েচ। সাংখ্যান গৈবাৰ কৰা আমাৰে আন্তান কৰা কৰা বিমনৰ মনও পাৰিই হয়, কিছু ইন্ম গুছু হয়ে ছুবা হয়ে। প্ৰথম আমাৰ ক্যা থেকে গুৰু স্বয়েচৰ মানা

किविद्य हिटक मारव ना बढ़ों, किंद्र तके। तरव क कार्य कुमरक हात ।

क्षित्र, रक्षातात्र वर्ष वर्ष वरह रार्ट्स भाषारस्य प्रसारमध्ये । विस्नारक त्व क्षांकरक भावन अपन भक्तिक निरंकत घरना समिक्कि हम। कार्के काल निरमत भवति साथि हाप्रत्य भारत्या। साथात भव स्तारमत क्रिक्त भव । अहे चवानुहुवर विक्रिक वरकार भव मह । जाति चाराव चहनार शक्रक नावव मा. विश्वपक भाकरकर निरम : विकासक भाका भावि आशाब बरकरनद मान दिनिया त्यर । तः निकायत काक आयाव बीरनन मचीव मृत्यह क्रेमव त्यत्य आव-मक्राह्यह त्यावका केटक त्याक त्या बरको विषयात मृत्य वर्ष त्यायके। पुनत्य , तारे कमानस्त्य छात्र करमोधन वाकत्य मा। समम्बद्धार उन्हेरदर देनत स्मार एवी, केवरन खाएक 'सम्बदाकक' करनवाका शाहि विरक्ष मर्कत बाद रकता- तर्ने त्रोरकारे अक्टाक ब्याबाद्यक मक्किन द्रमाना ब्याव द्वारमन द्रमाना । विमना द्रमचादम मक्किन व्यवस and freit un couce et une fece est une nun eux fen क्षाकार अन्य महाह जिल्लान करमाञ्चल नरण मार्च : अहे अकरहत करण यह pre fage pre dien de un prete men eines an l'ée fageunt अक्रकित महत्र नाक लाहे नवशायुक्तती विहत्यात वृद्धि कावि विकास बाशा (मारविक्ति । त्यादावा रति शृक्तरत्य कृतिय वद्यन त्यात्म यक्ति त्यात्म व बरल भविदीएक कामीरक काठाफ राज्यत एएडव । एउटे राज्ये विश्लेक, ा निर्वतः। कावि त्रहे कानीव केमानकः। विक्रमातक त्रहे बामावव मासवाहर होत्स जित्य बावि अब किन कालीत केमानना करव । असत बावर बेंद्रवाटन **46** :

विविद्यालक बाह्यका

জাতের বজার চারি দিও টন্মন্ করছে। কচি থানের আছা থেন বচি হেলের ক্রা ক্রেবর লাবনা। আমাদের বাড়ির বাগানের নীচে প্রথ কর্ম ক্রেটে। স্কালের বৌশ্রতি এই পৃথিবীর উপরে এবেরারে অসহান্ত বার প্রেটেড। নীল আকাশের ভালোনারার মরে।)

স্থানি কেন গান পাইছে পাবি নে গালের কল বিল্ছিল্ করছে,

গাভব পালা বিক্ষিক করছে, থানের থের ক্ষান্ত লিউরে লিউরে

চিকচিকিকে উঠছে — এই প্রচের প্রজান্ত প্রান্ত আমিই ক্ষেম্ব বেরবার

স্থান মধ্যে স্থা স্থাক্তক, স্থানার মধ্যে বিশ্বের সম্প্র ইচ্ছলায় স্থান্ত
গাভ বাব, কিবে যোক পায় নাও স্থান্ত এই প্রকাশহীন সীর্মিনীর

স্থানাকে ঘদন ক্ষেত্র পাই ক্রম ব্রহত পাবি, প্রবিভিত্ন ক্ষেত্র আর্থি

বিশ্বত স্থানিকাতি ক্রমি ব্রহত পাবি, ক্রমির স্থানিকাতি

বিমাণ যে প্রাণেত যোগ একেবারে জনা। (সই জ্বান্ত এই নু বুড়াইছ মান্ত এক মূহ্যেইর জ্বান্ত দে আমার কাছে প্রেলানা হব নি । কিন্তু জ্বানার মান্ত থকি কিন্তু থাকে দে কেবল বোকা গানীবার), দে তো কলকানিত ধেল না আমি কেবল প্রহণ ক্যানেই পাবি, কিন্তু নাড়। লিন্তে পারি নে । আমার সুক্ত মান্তবের পাক্ত উপবাদের আছা। বিমাল এক কিন যে জী ইনিক্ষেক্তিয়েই দ্বিদ ভা আন্তব্যের করে লেখে ব্রান্তে পার্ভি বিজ্ঞান দেব কালে।

F# (3 --

ক্তবা ৰাজ্ব, মাত কাজ্ব। পৃক্ত মন্ত্ৰিৰ মোৱ।

भागात मिन्द त्य मुख बाकनाव करखड़े देखति, कर ता शबका सकः।

আমাৰ যে দেবতা ছিল দে মন্দিৰেৰ বাইবেই বনে ছিল, এত কাল জা বুকচে পাৰি নি। বনে কৰেছিলুৰ কৰা লে নিবেছে, বৰও লে বিবেছে। কিছ লুক্ত মন্দিৰ যোৰ, পুক্ত মন্দিৰ যোৱ।

क्षकि क्ष्मद काक्रवाल पृथ्वित को क्षा तोक्ष्म बाददा हुक्त श्रक्षणरक कामाराज्य भामन-वहत्र व्हिन त्यार्थे करत् त्यकारक त्यकृत । कृषः नक्ष्मीएक वचन महा।एक्साकाव (क्यारका कृतिएक निएक अरक्षमारक क्रमाह अरह क्षेत्रक क्षत्रम भाषता ताकि क्षित्र भारत्वत्र। मावि विश्वन्तर समञ्जूष मानरक नारव बारव भागन बुरबाव किरत भागरक वयः बीकरन विश्वहः मानैरकत ब्रावाद करण कांगारन, कांगे त्यांमा श्रक्तकित प्रत्या । श्री इम्हम्-वर्षा करमह केनएर एकाइन नावृ महरू नृतरेनहीं, रस्यादन क्रायन পৃথিবী যাখার ভাষার বোষটা টেনে নিজন জ্যোৎসায় কুলে কলে কলে লেডে সারা রাভ আডি পারছে— সেইবানেট তীপুরুষের প্রথম চার চকের विकास करवाकिन, रम्बारामक करता सक् । अति अवास्त आयवा अववाद करत त्में माविपूरमंड श्रापम-विनात्मक शृह्यांद महता किरक चानि, *ए*व किन्स बटक बच्चार्वकीय विमन, देक्याटम मानम्मरवाबरश्च लक्ष्मरतः चायाः विवादकत भव ह बहत कलकाश्वाद भरीकात हाकादम (कांग्रेटम) खाद भार आश्च को नाज वहन क्षति काल्यारमद ठीव आग्रास्ट तम् वरनड वानवणः विक्रमिक कुमूरवरम्ब भारव काव मीवनू कुक्षमच्य गाकिएक उद्यादक । श्रीवामा দেই এক সন্তৰ এমনি কৰে কাউন। আৰু বিতীয় সন্তৰ আয়ন্ত হতেছে

ভাষেত্ৰ দেই গুৱলাক এনেছে নে কথা আৰি খ্যা কিছুবেকী জুলান গাৰছি নে। প্ৰথম জিন দিন খ্যা কেন্টে গেল , বিজনেৰ মনে পচন্দ কি মা কানি নে, কিছু মনে কবিকে দিল না। সব একেবাৰে চুপ কৰে গেল গান থেকে লেছে :---

> কৰা বাদয়, মাহ কাদৰ। শৃক্ত মন্দিম মোৰ।

ेरिकार ता योजिय मृक्ष केव ता योजितयर मृक्षकाय मारा क वीजि आहत । विक विकारण ता योजिय मृक्ष कर्ष ता योजिय बाक्षा शिक्षक, तमगाता कामाव नकन तक्करता त्याताव ।

আৰু আৰাৰ কান্ত বৈজ্বৈ লাগছে। এ কান্ত আহাৰ আহাছেই হবে: আৰাৰ এই কান্ত কিন্ত বিষদকে আৰি দক্ষী কৰে বাৰৰ, এন্ধন কাৰ্কৰ কেন আমি না হই। ভালোবানা কেবানে একেনাৰে হিলা৷ হয়ে গোড় দেবানে কান্ত ক্ষেত্ৰ বিবাহক বাৰুছে না চাৰ। ১৯ কন আন্তাৰ বান্ত প্ৰকাশ পাৰে ক্ষান্ত কৰু বিষদ্ধ একেনাৰে মুক্তি লাবে না।

িক ভাকে আমি সম্পূৰ্ব মৃক্তি তেব, নটলে বিধাৰে ভাকে জেকে
সংনিক সৃক্তি পাৰ না। আৰু তাকে আমাৰ সামে বৈদে বাধা নিজেকেই
নাজাৰ ভালে অভিনে বাধা মাত্ৰ। ভালে ভালন কিছুট মুক্ত নেটা, স্থা লোনেটাট চ্ছুটি লাক, স্কৃতি নাৰা ভাল ব্ৰেড মানিক হবে ঘটি বিবাদ নাক বাধান পোজে পাৰ।

सामाव महन वहम्म, देशन करियां वाचि अवकी विनित्र मुमाच शावाय विनात वहान के विश्व शावाय वहान के विश्व मुंच विश्व विनात वहान वहान के विश्व के वहान वहान वहान के विश्व के वहान वहान वहान के विश्व के वहान वहान के वहान के

কালিবাদের করুসাহার কাব্যের উপর বরাবর আলার একটা স্থান ব্যান । শুনিবীর সময় স্থানের সামি, গ্রন্থ বনের ভালি কেনলয়ায় প্রের্মীয় পারের কাছে পরে প্রকারের পূজার উপচার বোগালে, জনচিং আনজনীগালে এবন করে প্র করতে নাড়ন পারে কা করে। এ কোন মধ্যের নেপার করিব চোগ চুলে পরেছতে। আনি যে মদ এত দিন পান কর্মজিপুম ভার বর এত গাল নর, কিব্ব ভার নেপা তো এমনিই টোর ই এই নেপার স্বৌধেক আন্ত দকাল গেতে তন গুন করে মবন্ধি—

किया नामन, मान कामन ।

नुष्ठ मन्दिर भाषः।

मृत्य प्रस्थित । ततराह शक्का करत या । यात्र तरका प्रस्थित किरम राहरणाः मृत्य करा । यक्की प्रिथारक प्रिया तरम रक्षान्ति, जाहे प्रांटम कीतरामक रूपत मृत्या म्याच क्रिकार करव रजन ।

लानाव भरवद (भण्न पर्यक उन्हें। नहें मानरह माम नगण निर्मिष्ठ मृत्र । कह निर्माण पर्यक प्राप्त (नगण मामाव लानाव भरव मामि इकि निर्माण निर्माण मामाव लानाव भरव मामि इकि निर्माण मिन मानाव भरव मामि इकि निर्माण पर्यक मानाविराह निर्माण देशांका नगकि भागांका मरहाका राष्ट्र (कि लागांका का मानाविराह निर्माण का का वाला प्राप्त नावि भागांका मरहाका का का मामाव देशांका मरामाव देशांका का का प्राप्त के लिए, मामाव देशांका कि निर्माण का का प्राप्त के लिए, मामाव देशां, कि निर्माण का का मामाव देशांका का विश्व का मामाव का लागांका का मामाव का मामाव का मामाव का का मामाव का का मामाव का का मामाव का

चन्याद भूरका क्य- व्यक्ति रहाशाव भारत्व गुरुश निश्तक करत व्यक्ति बाधाव तके कर्मात दश्याक्षाव भृतिक करात बारमिक विमान वस्तान, वर्षिक । पुष्टि बादस करहे (बारमा मी, का हरन ककरामा स क्रांश नहर मा :--- महै कार्यात क्रिक लिविकित त्याराच यव , इत उत्कृषि सक कारक रा व्यापाय अरक सम्बद्ध काइन, काब हवाब वह हकते का नाव ना। अहे महत्व कवि अर्फो (कार्फो किन्सिम्स याचा कायात तम्मिनास कार एउट कार हर एक् राष्ट्र भिक्षक द्वारण वर्षात्र का काक राष्ट्रम करत का धन कवनुम राजमन वर्षक ्बराज्य किस कवि सि र्श्येक्सल यून निकार्ती काही भारताई एवं न्धान यूत्री পাৰ কা জেয়ানত, এই চক্তিজোকটো পাইছ ডোকে /উনে ধহাত চাই ৷ সেই अंबर्ड एका मची फाल करामक केंग्र किस मास्य मामहिकामांव अवि ित्य प्रमा अवस्य कर्ष प्रत्य प्रत्य एक एकक्ष विकिथ्यान (क्ष्यान दक्षा कर्णाकियान উল্লাচ্ডেৰ লক্ষ্ম ৷ কেবি আন্তান দেই ছবি ্ৰমনিষ্ট বাহাছ, ভাৰ দামনে 不分步 伊河河 医喉内部 电代的 室中 州江东 电代容计 法审判的证 州南村 ेरवरावस श्रुदिश मृत्य ८करामा विकास १मह । १ एव ८पाक अहे ऋक्तिए गोनवा कार्या क्रमें कारक कार्यात मात्रा देलदांद र ४४। एवं १.वर्रमा १.वर्गस ५९७ क्षिक अध्येत अद्भव ८क्ट्स क्रमण क्रमण्डेक (महक्ष न्में) व्यक्त द्वांक. रशास्त्र आहित प्राप्त उन्ने औरमा कारका मृहिरान्ते। प्राप्त करमुप्त--- करन रान्ने रमाभित शिक्षक्षकात समित्रावह प्राप्ता जिल्लाव हराह माजद र

মেন সময় হঠাৎ পিছন খোৰ বিমল গাবে মাধা চুকে শাসন ব কামি ভাছাভাজি ভোগ জিবিছে নিয়ে লেগাকৰ দিনে গোৰে বেচক কানুম, কামিয়েন্দ্ কৰ্মান বইখানা নিতে আদি । বে বৈভিয়তটক জেবাৰ জী তে গৱকাছ ছিল ছো ছোল জানি নে । কিছু এখানে আনি কেন জনবাৰী, তান জনবিকাৰী, কেন এজন কিছুব মাধা ভোগ নিকে আমি ভাজাতে পালনুম তা প্ৰিছে বাজবাৰত বোগা । বিমানের মূখের লিকে আমি ভাজাতে পালনুম তা ভাজাভাতি বেবিছে জন্ম। নাইবে আমার করে কলে বর্ধন বই পদ্ধা অসম্ভব হতে উঠাল, বন্ধ জীপনের বা-কিছু সক্ষাই কেন অসাধ্য হতে কাছোলো— কিছু কেবছে বা জনতে, কাছে বা করতে নেলমাত্র আর প্রবৃদ্ধি বইল না— বর্ধন আমার সমাজ কবিশ্বতের দিন সেই একটা মুহুতের মধ্যে জমাট হতে আচল বাং আমার বৃক্তের উপর পাথবের মতো ডেপে বস্লা— ট্রিক সেই সমতে পদ্ একটা স্থাভিতে গোটাকভক কুনো নাবকেল নিয়ে আমার সামনে গোল পদ্ধ হয়ে প্রবাম করগে।

भाषि किसाना करन्य, अकि, नकु १ अ दक्त १

পঞ্ আমাৰ প্ৰতিবেশী অমিগাৰ ছবিল কুকুৰ প্ৰজা, মান্টাৰ-মলাংগ বোগে ভাৰ সভে আমাৰ পৰিচয়। একে আমি ভাৰ ভবিলাৰ নই, জং উপৰে সে পৰিবেৰ একলেন, এব ভাভ খোলে কোনো উপচাৰ প্ৰথ কবনাৰ অধিকাৰ আমাৰ নেই। মনে ভাৰভিপুম, বেচাৰা বোধ হব আং নিজপাৰ হয়ে বন্ধনিশেৰ ছবে অছনা বাছেৰ এই পথা কৰেছে।

প্ৰক্ষেত্ৰ টাকার থলি খেকে গুটো টাকা বের করে কন্ম ক্রক দিও বাজি অখন ৬ জোড-হাত করে বদলে, না চক্ষ্ম, নিয়েও পারব না।

সে কী, পঞ্চ গ

मा, फरन पुरल नित्त । गरङ: होमाञ्जामित प्रमध अकरात हस्युरवन प्रयम्भि नामाम अपरक प्यामि मानदक्क कृति करत्तिसमूम । इकाम् क्रिम मस्य, खाङ्गे (मान कर्य निरक जरप्रकि ।

আহিছেল্ন্ জনাল পঢ়ে আৰু আমাৰ কোনো কৰা কৃত না। বিষ পাছ্য এই এক কৰাৰ আমাৰ মন খোলনা বাবে লেল। একজন ছীলোলাৰ সালে বিলন-বিজেনেক জ্পদ্ধাৰ ছাভিত্ত এ পৃথিৱী অনেক ব্যুব বিস্তৃত্ব। বিশ্বন মাজবেৰ জীবন, ভাৰাই মাৰাবানে গাছিতে ভাৰেই যেন নিকেব বানিকগোৰ প্ৰিয়াণ কৰি।

भक् चामाद मान्तिक-मनारस्य अक्टन **एकः। रकतः सरः अस्** मान्तरः

हान का व्यक्ति वालि । इंगाव एकार्य केंद्रे जनकी हाडाविरक कृत पान, लाक्य ग्राह्म वर्षक एका एकार्य पान निर्मा केंद्रे क्रम एकार्य पान एकार्य पान एकार्य एका एकार्य एका क्रिक्ट प्रमान एकार्य एका एकार्य एका

আমি এক সময়ে একে বিজু জান করাত হৈছেছিলুম। মান্টার-মশার আমানে কালেন, জোমার লানের বাবা মাজনকে চুনি নই করাকে পার জান নই করাজে পার না। জৈমিনের বাংলালেনে পঞ্জ তো একলা নহ। শম্ম শোলর কানে আৰু হুর ক্ষরিয়ে এলেডে। পেট মাতার হুর কৃষি জো আমন করে টাজা বিজে বাইতে তোকে বোলালের পার্যার নাছ

এই সৰ কথা স্থানহাৰ কথা। স্থিত কৰেছিল্ম, এই ভাগনাকেই প্ৰাণ দেও। সে দিন বিষ্ণাকে এনে বলসুৰ, বিষ্ণা, আমাদের মুখনের স্থানন সেপের মধ্যে মুল-ছেলনের কাজে লাগান।

বিষদ রেসে ফললে, ভূমি দেবছি আমার হাতপুত্র সিধার্থ। সেগে। শেবে সামাতে জানিহে চলে কেয়ে। না।

আৰি কাল্য, নিভাবেঁর জপজাত তাব হী ভিলেন না, সামাৰ জগজাত বীকে ভাট।

बस्बि करव क्यांके शामित केमड शिरको त्यम । चामरम विक्रम, चकायक,

मारक बरल 'महिला' । स मिल्स श्वित्यक घर एक्टक उद्यक्ति, किन्न स बाबी : ও জানে, দারা নীতের প্রেণীর ভাষের প্রবস্থান ভালো-মন্ত্র মালকার্ত্ত विवकारमव अवहे नीएक्ट भारत्य। कारमव एका व्यक्ताव सामार्गहे, किछ त्य मान्नाव जात्मव भएक मान्नाव ने नामा नावी मालनाव कीनसाव द्वाराव बादाहे संदक्षिक । १४६म (७९७) स्ट्रांबर कर बालमात लाफिर रेप्पाने विरक्ष बारक। भारतिक एकाई काना कदान एतानहे जाद कर कृतिहर भार त्वविद्य भएक । एवं भाविकारातात भविभारत अन रकारहे। रक्षाकी कारणत भाषा कार्यक्षत्र वृत्र एकाएका (काएक) एकोशरत्य कार्यन एवस किएम (स्टामाक) बारण बरव (बारहे। कारमव है। कार मांचर प्राप्त के प्राप्त का प्राप्त प्राप्त प्राप्त प्राप्त प्राप्त प्राप्त प्राप्त अबदे। त्कोबीस अनः चाएरवार गरं वात्र नाव, निमानर राक्ष (महे चहिमान न्यानम् । तम् अनुवास मध्येतः । भेर्नेकसी १८५ । भाषात् भाषा त्यान द्वान द्वान न्यान क्रमा क्रमारताव वरक्रम भागान्त्र जानम । माम गाना मामाच नीति वरवाध फारबंद मीड वरन व्यायाच रचरक अरकवारत परव क्षात जरन व्याप क्यांत पावि हम काबार आवासम्बद्धान ८४ वन अध्यानार कवर्षे आंदास्तर सदः व्यापि स्लाईहे स्राप्ति श्रामात मीएडन त्याक एक नाराध कार्यक्रमण नाराध, जाना एक मदार MICHAEL VOLUE

বিষদকে আমার সাগনার মাগ্য পাই নি : আমার জীবনে জ্যান বিষদকে একেই প্রকাশ করে তুলেভি বে, ভাকে না পান্ডাতে আমার সাগন ছোটো করে গোডে : আমার জীবনের পক্ষাকে কোপে সভিবে দিবছি বিষদক জায়ন্মা দিভে করে বলে । জাতে সরে হারছে এই যে, ভাকেই দিন-বাদ সামিয়েছি, পরিয়েছি, শিশিয়েছি, ভাকেই ভিবনিন বাদ্দিশ করেছি— মাড্য বে ক্ষান্ত বছে, জীবন যে কন্ত মহন, সে কথা স্পাই করে মনে রাখন্তে পারি নি ।

ভৰ্ এৰ ভিতৰেও আনাকে ক্লা ক্ষেত্ৰন আমাৰ মাণ্টাৰ-মুলাৰ---ভিনিই আমাকে যতটা পেকেছেন কটোৰ দিকে বাঁডিয়ে কেকেছেন, নইদে भाषांक कित साथि मर्वनारमध गरंश प्रक्रिय राष्ट्रय । भाष्ट्रय स्वे आध्यो । भारत श्रेर साध्य मन्द्रि अहे सरक रहे, साकरकर साथाद अहे रमानव मरम भारतव मरम केंद्र अवने अवकी जातक मार्चका सारक। कैति साणनाय भारत जा। साम यस साथाद कीशानक रमना मार्गनाय रिशांद करि समन नव निर्क अवकी प्रकृति हिर्म दूस, अवकी नर्का रामकान क्वा मर्का किस नावमान क्वाहित्य केंद्रेरक मार्गन अपन अवकी नारक्य सम साथाद कीगान गांक रम क्या रमन रमार कर्मन समाव मार्गन ।

भाषात्क प्रसन कैनि महाराना तमर करतरहन जात भूरते सिङ्गिराणात्र राह भाषि क्योंने कर्योंने क्यांकि । भाषि घरणात प्रमादत्क रमभूक भागनि भाषात्र नाइडो धर्मुन, सक्क कार्यमात्र काळ करायन ना

বিভানি সম্প্ৰদান, মেগ্ৰাং, কোমাংকে আংকি হ' লিডেডি ডাব লগন লেখেছি। লাব ডেজেবেশি বা লিছেছি বেংব লাম মনি নিষ্টা লা হলে আনহার কলবালকে গাটে বিভিন্ন কৰা হবে।

বরণের ইতি বাদা খেতে বৌশস্কী মাধান বাত চল্লনাগ্রার আমাকে
প্রাতে এনেছেন, কোনোনাডের আমাজের লগত গোড় হাকে বংবরতার
বরাতে পার্লুম নাঃ বিনি বল্লেন, আমার নারা ভিরকার বনিরনা থেকে
নান্তিরি প্রায় বিটেই বিত্র আপিন করে আমালের মান্তম করেছেন,
লান্তির প্রান্তিয়েও কর্মনা ভালেন নি, আমারা হাজি পুরুষান্তমার্থ
প্রান্তির

भावि कलमुत्र, सारक भाषाहरूद विषयकर्मर काछ उक्षी काक सिस ।

ক্তিনি কল্পান্তন, না ধাৰা, আমানে তোমানের কড়োমাফ্রির **উগ্নে** শালানা, আমি মুক্ত থাকার চার্ট।

ষ্টার ছেলে এখন এম এ পাদ করে চাকরি খুঁজতে। আমি বলসুম, মামার এখানে হৈরে একটা কাল হলে পাবে। ডেলেবন দেই ইজে পুন ছিল। প্রথমে সে ভার বাদকে এই কথা কানিবেছিল, সেখানে ছবিবে শাহ নি। ভাৰন পুকিবে আনাকে আকাদ বের। তখনই আমি উৎসাহ করে চল্লনাথবাবুকে কালুম। ডিনি কালেন, না, এখানে ভাব কাল হবে না — ভাকে এক বড়ো ছবোল থেকে যকিক কথাতে ভেলে বাবেৰ উপৰ খুব বাদ করেছে। সে বেলে পত্নীয়ীন বুছো বাদকে একনা কেলে বেলুনে চাল দেল।

ভিনি সামানে বারবার বলেছেন, সেখা নিবিল, তিমার সহতে আহি বানীন, আমার সহতে তুমি বাণীন, ভোমার সতে সামার এই স্বত্ত : প্রকালের সহতকে অর্থের সভলত করলে প্রমার্থের সপ্রান্ত হা চি

ন্ধন ভিনি এখানকাৰ এনট্ৰেল স্থানের চাত মাণ্টাবি করেন। এক নিতিনি আমানের বাচিত্রে প্রস্থ পাক্তেন না, এই কিছু দিন পেকে আনি
আহু সন্ধেকার তার বাসায় সিত্রে বাহি এখাবোটা স্থপুর প্রস্থ নানা কথা।
কাঠিছে আস্থিলিয়া। বোধ হয় ভাবলেন, ঠার ছোটো ঘর এই ভাত্রমানে
অমটে আমার পাকে কেলকর, সেই কাত্রই তিনি নিজে আমার এখানে
আত্রয় নিজেছেন। আশুই এই, বাচায়ান্তারের 'প্রেক ঠার প্রবিবের মারে'
সমান কয়া, বড়োমান্তবের চাধ্বেক ক্রিনি অবজা করেন না।

শা থান্তব্যক বত একাক কৰে কেপি ভাৰত সৈ আমাদের পাৰে কলে।
আজাসমান্তে সভাকে বৰন দেখি ভাৰতে মুক্তির চাত্রা গাছে লাগে। বিন্দা
আজ আমার জীলনে সেট গাছককেট এড বেলি বীত্র করে কুলেছে তি
সভা আমার পাকে আজ আজার চবাব জো বছেছে। ভাট বিশ্বস্থাতে
কোথাত্র আমার ভাষের আব সীমা বুঁজে পাজি নে। ভাট আজ আমান
এডিবুলু কাক্ষের গোকলোকাভাবে ছতিরে লিভে পরভের সম্ভা স্কলে গান গাইতে কলেছি—

अ क्या नाम्य, याह काम्य ।
 मृक्ष प्रक्तिय (याद)

হৰন চন্দ্ৰবাধৰবুৰ জীবনেৰ ব্যৱহান তেকে সভাবে কেবছে পাই স্কৰ্ম ক বানেৰ মানে একেবাৰেট কালে যায়, ভাৰন—

> বিজ্ঞাপত্তি কচে কৈলে বেগ্ৰাছবি কৰি বিজে বিজ্ঞানিকাতিক। ৮

বছ কাৰ, বছ কুম, সৰ বে এই সভাকে না পেছে। দেই সভাকে জীপন এতে না নিৰে দিন-ভাছ এমন কৰে কেমনে কাটৰে গুমাৰ (২) পাৰি নে, সভা, কৃষি এবাৰ আমাৰ পুৱা যদিব হুৱে গাও।

বিষ্ণার আত্মকথা

শেষী সময়ে হঠাৰ সমস্য লা লালেলেৰ চিঞ্জ কে কেমন হবে কেল জা ৰলতে পাৰি নে। বাট হাজাৰ সম্বস্থানেৰ ভাইৰেৰ 'পৰে এক মৃহতে বন্ধ-জানীবৰীয় জল একে প্ৰকলি ক্ষাণে কত মূন্যুলাছাৰেৰ ভাই, বসাভালে পড়ে ভিশ--- কোনো আপনেৰ ভালে জলে না, কোনো বংসৰ মিলালে লখা বাদে না--- দেই ভাই হঠাৰ গ্ৰেলাৰে কথা কৰে উঠল, কললে 'এই-ব্ৰজানি'।

নইয়ে পচেডি, যীস জেলের কোন মৃতিকর জেনতার করে আলনার মৃতির মনো প্রানদকার করেছিলেন— কিছু দেই রলের কেছে প্রানের মনো একটা ক্রমণ বিকাশ, একটা সাধনার গোল আছে। কিছু আমামের জেলের মনো একটা ক্রমণ বিকাশ, একটা সাধনার গোল আছে। কিছু আমামের জেলের মনো ক্রমণানের জ্বালার মধাে সেই কলের ক্রকা ছিল কোখাছ। সে বিলিপ্তাগারের মনো আটি লক্ষ ছিনিস ক'ল তা হলেন এক বৃত্ত ক্রান্তম— অফলাা পাছানীক ছাে এক জিন নাছস হয়ে ইনেছিল কিছু বাহে সাব ছাছানো, বাহে ক্রমণার ক্রমে মুনোর কাকে লিয়ে কেবলই গালে দকে পতে, বাতাসে ইনে উন্তোগায় হায়। এ যে বাল হয়ে খাকে, কিছুতে এক হয় না। অবচ সেই জিনিস হার্মা এক জিন আমালের ছবের আছিনার কাছে একে ব্যক্ত আমালের হবের আছিনার কাছে একে ব্যক্ত আমালের হবের আছিনার কাছে একে ব্যক্ত আটা।

ভাই আমাদের দে দিন মান হল, ব সমস্থট আলৌকিক। এই বাইমান মৃত্যুত কোনো প্রদারসোক্ষর দেবতার মৃত্যুটার খেকে মানিকের মড়ে। একে বাবে আমাদের হাভের উপর খালে পচল: আমাদের অভীতের লগে আমাদের এই বর্তমানের কোনো আভাবিক পারস্পর্য নেই। এ দিনি আমাদের সেই ওবুদের মড়ো আছুঁকে বের করি নি, আ কিনে আনি নি, মা কোনো চিকিৎসকের আছু থেকে পাওয়া নয়, বা আমাদের অক্ষর । সেই কৰে মনে কৰা, আমাজেৰ সৰ স্থাধ সৰ ভাগ আপত্তি মুক্তে সেইৰ গণেৰ : সক্ষৰ-অসক্ষৰে কোনো সীমা কোনা ৬ বইল না . কেবলট হতে হাজে লাগল, এটা মল বাবে, হুল যালে :

भाषाण्डव तम जिस कास है इहिला, है कित एम्ब (करास) वारस सकी, भुभाक तरवह प्राक्ता दम भागमि करण भारत , मैंब कर एक दस प्रात्माल (करास) सकीम लिएक वह सा , खाव (वादावित कक एकारमा कादमा (मही, एकवस भारत भारत खाव प्राप्त दावाला कृषि करव लिएक हक--- भारत, जाव भारवहै हतार शरकतरदार मनवीदा भागीचालि ।

খানাৰ খাষী যে অবিচলিত ছিলেন ছো নছ। কিছু সমস্ত উল্লেখনাৰ নগে উক্তি মেন একটা বিষয়ে একে খাখাৰ কৰাৰ (ঘটা সামনে দেব) গাজে উন্থ উপৰ নিয়েও ডিনি ব্যন খাব একটা কিছুকে (গ্ৰহক প্ৰক্ৰেন) মন খাছে, সন্ধীপেৰ সঙ্গে ছকে ডিনি এক দিন বলেছিলেন, পৌছালা হয়। গমে আহাৰে সৰ্ভাৱ কাছে ইন্ফ দিয়ে বাছ, (কবল দেববাৰ ভাৱে বে বাৰে গ্ৰহণ কৰাৰে লক্ষি আমাদেব নেই, ভাৱে খ্যেৰ মধ্যে নিমন্ত্ৰ কৰে বদাৰাৰ ক্ষোনো আহান্তান আমাধ্য কবি নি

দলীপ ৰদনেন, দেখে। নিধিল, দুনি দেৱৰাকে মান' না, পেট কল্পেট মেন নাক্ষিকের মারো কথা কল। আমহা বাবাক্ষ দেখড়ি দেবী বহু গিছে গেল্ডেন। আরু ভূষি অবিধাদ কর্ড।

সমোৰ স্বামী বললেন, স্মামি দেবভাকে মানি, দেউ কলেই ক্লুস্থাৰৰ নাবা নিশ্বিত জানি তাঁৰ পূঞা স্মামতা জোটাতে পাৰপুম নাচ বৰ জুলাৰ বিভিন্তেবজাৰ স্বাচ্ছে, কিন্তু বৰ নেবাৰ পাঞ্চ স্মামানেৰ বাকা চাই।

সামার স্থানীর এট রক্ষের করাথ সামার ভারি রাপ হ'ছ। স্থামি ইংকে ব্যৱসূত্র, তুরি মনে কর সেশের এট উদীপনা, এ কেবলমার একটা নেশা। কিন্তু নেশায় কি শক্তি সেয় না ?

किनि कारकर, नकि त्या, किन्न वह तक ना

আহি কাৰ্যুত্ৰ, পঞ্জি কোতা দেন, দেইটেই দুৰ্গভ। আহ, আছ বেং সামান্ত কামানেও বিভে পাৰে।

খাৰী হেলে কলকেন, কামাৰ হো খাৰনি কোনা, ভাকে কাম কিছে হয়। সন্দীপ নৃত্য ভূলিয়ে কলকেন, ধাম ধেৰ লো ধেৰ।

স্বামী ক্লাদেন, যধন পেৰে ওখন স্থান্তি উৎসংখ্য বোপনাচীকি বাছন। পেৰ।

সন্দীপ বললেন, তোমার শাবনায় আপার আমবা বলে নেই। আমাদের নিজড়িয়া উৎসদ কড়ি দিয়ে কিন্তে হবে না।

ब'रम किनि कीत काठा स्वाके नवाब मान बरामन--

আমাৰ নিক্ডিয়া বদেৱ বদিক কানন পুৰে পুৰে নিক্ডিয়া বালের বালি বাজায় যোকন ক্ষরে ।

আহার বিকে চেরে রেনে কন্দেন, ষকীরানী, দান বৰন প্রাচণ আনে জখন গ্লা না থাকলেও যে বাদে না এইটে প্রয়াণ করে ধেবার ক্ষেত্রই গাইল্য: গ্লার কোবে গাইলে গানের কোর হালকা হয়ে যায়। আহানের বেলে হঠাৎ স্তরপুর গান এনে পড়েছে, এখন নিবিল বনে ক্ষে গোড়া থেকে নার্থ্য সাধ্যে পাঞ্জ, ইভিয়নে। আহ্বা ভাঙা গ্লার যাভিত্রে তুল্ব :

> আমার ধর কলে, তুই কোখার বাবি, বাইবে পিবে সন বোহাবি। আমার প্রাণ কলে, ভোর যা আছে সন

থাক-না উচ্চে প্রভে

আছে। নাগ্ৰ আয়াদের সকনাশই ধবে, ভাব থেশি তে। নৰ। বাজি আছি। ভাত্তেই বাজি আছি।

निएक भवान भूरव ।

भारतम क्या इराक, निविद्ध भारतास्त्र यन कुरणाह, भारता स्थाध-आधानक मांत्रह प्रत्या विकास मृत्या ना, भाषता भाषता-भाषान भाष व्यक्तिस गाउन :

কলে, আপন বাধা কাছে টানে

এ বন হোৱা কেই বা জানে--আয়ার বাঁকা পথের বাঁকা দে বে
কাক দিকেছে দূরে :

এবার বাঁকার টানে সোকার বোকা
পত্নক কেন্তেচ্ব :

মনে হস, আমাৰ স্থামীৰ কিছু বলবাৰ আছে - কিছু ডিনি বলকেন ন্যু আছে আছে চলে লোকেন :

নহস্ত দেনের উপর এই-যে একটা প্রথম আবেল করাং কের পালা বিব এই ছিনিনটাই আমার জীবনের হথে। আব-এক প্রথ নিরে চুকেছিল। আনার জালাদেবভার রখ আমাতে, কোখা থেকে ভাব দেই চালার পথে দিন-রামি আমার বুকের ভিত্তর গুরু-গুরু বরতে। প্রতি মুহুরে হনে কথে লাগল, একটা কী প্রমাক্তর এনে লক্ষ্য ব্যল— কার করে আনি কিছুমার লাগী এই। পাশ দু যে ক্ষেত্র পাশ-পূলা, যে ক্ষেত্রে বিচার বিবেশ, যে কোর ম্বান্থায়া, সে ক্ষেত্র থেকে সম্পূর্ণ নার হাবার পথ হরাও আগেনিই কে গুলে গ্রেছে। আমি লো একে কোনো নিন কামনা করি নি, এক ক্ষেত্রে লাগালা করে আম থাকি নি, আমার সমস্ত কীলনের নিকে আকিষে কামি বার পূজা করে এক্ষ, নর দেবার কেনা এ যে এক আর-এক দেবারা। নাই, সম্বার শ্রেল ব্যলন ক্ষেত্রে উঠে স্থাবের নিকে ভাক্ষির ইনাং বানে উঠেতে 'কাল মাতবা' আমার প্রাণ তেমনি ববে ভার সম্ভ দিরা উপশিবার স্তবে বছরে আল বালিরে ভুলেছে, বলে— কোন্ অভানাতে, অপুরতে, জোন সকল-পঞ্জি-ভাটারে।

(भागत शायत माण चापात कीमाजन शाहेन चहार दहें विन : ८० এক দিন অনেক বাবে আতে আতে আমাৰ বিভাষা কেকে উটে বেল शासिक व्रेप्तत ने किर्देश के विभागात्मक वाकारत्मक अंग्रिक व्यक्तिक व्यक्तिक व्यक्तिक MICHA (Mid. Gild Bace Micha un mirba birde firma fere abie भग अया कांत्रम भवभारत गरमक एवचा मध्यक्षे रहम विवाध वाहिक सहस्र माना तकान जाक कानी समित भारतत महाका माकड़ आकरात मिन्द्रित सरकार স্মানি সামনের কিকে চেয়ে কেবতে লেবেছি, আমার কেব ইংছিছে আতে winist utel and interior for using misate cuite win ফাকে হঠাং অধানার দিকে ছাক পড়েছে। সে কিছুই প্রাথবার সময় প্রোক ना तम करणहरू मामानव अञ्चलहरू । अवदी शीम एकतम दावरस्य अवस् प्राप्त मध नि । आपि कानि, यह एक दारद काव तुब तकपन करव केरदह सकुरह प्यापि कानि, एवं क्व एवएक नैशान काकरक सब मयना यन इयकि करव एमचारन कांद्रे राजरक तम भव भरत कराक, राजन एमरवृद्धि, राजन एमरेएप्रकि, राजन उत्पन ८५१व नर्ष अन्यति । एकरिया एक (सङ्गी) सर् ६ एकर सरिका सङ्ग सङ्ग्रहरू धन भिराक करत, प्रथकारवय जानीत कालारक करत, परवय धुरला बोर्ड किएक करने रम बाबा एक। तथ रमसारक चारम आ। ७ चाक चकिलाविका: ४ भाषात्मव रेगकन-नमावनीत रम्म । व एव (छाष्ट्राव्यः, काक खरक्षकः । १४ चारक ८करन संश्वहीत बारतगः। तमहे बारस्टन तम ऋक्टक बाब, किस मान ৰি কোখাৰ সে কৰা ভাৱ মনেও নেই : আমিও সেই **অভভাৱ লা**হিব व्यक्तिगारिका । व्यापि घरत शारित्यक्ति, भवत शारित्यक्ति । क्रेश्वाह अवेद अवा इहेरे मामान कृतिक अटकवारत कालमा हटन त्मरक, टक्क्स कारक कारत : चाय हवा ध्रीवर्ष निमाहरी, बाख यक्त बाढा हरह त्माहारच खबन त्मस्याः

লাগৰ বে চিক্ক কেবজে পাৰি নে :—কিছা কিবল কেন্ মন্তৰ। এ কালো ধৰকাৰ বাঁলি বাজালো কে বলি আবাধ সংনাল কৰে, কিছুট বাঁলি সে কামাৰ বাকি না বাবে, আমে আৰু আমাৰ কান্যা কিলেব, সংগাৰে, আয়াছ কান্য থাকৰে না, চিক্ক থাকৰে না, কালোর মধ্যে আবার সং কালো একেবাৰে মিলিয়ে বাবে। ভাবে পারে কোনায় কালো কোখাই মঞ্চ, কোনায় হাতি কোবাই কালা।

ा विन वालास्मल मधावय काम पूर्ता हेमिय (क्रका हरहित । आहे र मारक बवाय नव का स्मारक स्थाप क्षेप्त से १) करव हरह कैठिक । बाला भारत के स्मारक मामका मार्कि अमारन किहुई मार्थ देशिक बाला बाह ने मार्चित महाम करक लालन । अम्ब किन मामारम्ब अन्ति सामारम्ब मार्चित मार्चे क्षित स्थाप कावक केमब (क्षारन) काल किए कावन, मामान मार्चित रावेर्डिक क्षित स्थाप कावक केमब (क्षारन) काल किए कान ना। मिनि रावेर्डिक क्षित स्थाप कावक केमब (क्षारन) काला मानक, किन्न (मामन नेपित केमब्ब बाला कार्य काला मान्न, माना मार्चीनकाव (माना स्मार्थ)

নিক স্থালিয়ার বখন এবানে এনে বদলেন উচ্চ চেলারা চার বিক্ যেত আনালোনা করছে লাগল, যাতে থাকে গাউ লাকাতে বঞ্জান যেত থাকল— অধন এবানেও সেউ উইছে লাগল। এক দল স্থানীয় বুবক শীশের দক্ষে কৃটে গোল। বাংবের মধ্যে এমন অনাতে ভিল হারা রাছের লব। উপোনের শীলির বারা আনাত ভিত্তরে বাহিরে উজ্জান হতে উঠান। নি তাল বোজা বেল, দেশের ভাত্যার মধ্যে বখন আনক বউত্তে বাছে মন যাক্ষ্মী বিক্লান্ত আগনি দেবে হায়। মান্তরের শাক্ষ বার বনন লাকা শীলান্তা ক্ষমির হনন ক্ষেত্র আনাল না বাবে।

াঁ সহয়ে স্বতন্ত্ৰ চ্যেৰে পদ্ধৰ আআহ কাৰীৰ এলাকা কেকে বিনিতি

ছান, বিলিছি চিনি, বিলিছি কাপন্ন একনো নিবানিক হয় নি । একন কি, আনার আমীর আমলারা পর্বন্ধ এই নিবে চকক এবং কলিছ মতে উন্নকে লাগদ। অবচ, কিছু দিন পূর্বে আনার আমী বর্ণন এআনে কলেই জিনিসের আমলানি করেছিলেন জগন এখানেকার ছেলেন্ডে। সকলেই জা নিতে মনে এবং একাজে বাসাচাসি করেছিল। চিলি জিনিসের করে ব্যব্ধ আমালের কর্পার যোগ ছিল না ভখন তাকে আমরা মনে এবং প্রকাশ করেছি। এখনো আমার আমী রাধ পেই বিলি ছুরিছে ছিলি দেনান্দি কাটেন, বাসাছার কলমে লোগেন, লিতদের ঘটিনের কল খান এবং সম্বাধ সময়ে লামালানে বিলি নাতি জালিয়ে লেখালান করেন। কিছু হাঁয় বা আমার লামালানে বিলি নাতি জালিয়ে লেখালান করেন। কিছু হাঁয় বা আমার পালা কিকে বাঙর ব্যব্ধীতে আমরা মনের মধ্যে কোনো বস পালানি। বরক্ত জ্বনা তার বসবার ঘটেনে আমনাবের গৈছে আমি বরারর লক্ষ্যারেশ করে এনাছি, বিলেশত বাভিন্তে ব্যব্ধ মানিট্রাই কিছা আমার-কোনে সালেন হালোর স্থাপ্তর হাত যি আমার আমী হোলে ক্ষয়েল, এই সামাল ব্যাপার নিয়ে তারি আমার বিচানির চক্ষ্য কেন স

আমি কাতৃম, করা যে নামানের খনতা অভনুধ মনে করে বাবে।

তি ভিনি বলগেন, ভা ধনন মনে করবে ভবন আমিও এই কথা মন
করব, করের সভাভা চামদার উপবকার সাধ্য পালিব পর্বন্ধ, বিশ্বমান্তবে
ভিতরকার লাগ বক্তবারা পর্বন্ধ পৌত্তর নি।

चैत्र (करक अवधि मात्राक निकासन विक्रण केति क्रम्यानि करव दास्ता क्रम्य स्था क्रम्य क्रम्य । क्रण मित्र (काराना माह्य व्यासवाव वनत त्यास व्यापित स्वित्व विक्रिय दिन कार्ड्य क्रम्यानित्य क्रम माव्यित स्वर्थात (क्रिया कार्यो क्रम्यान स्वर्था क्रम्य स्वर्था क्रम्य स्वर्था क्रम्य क्रम्य स्वर्था क्रम्य स्वर्था क्रम्य स्वर्था क्रम्य स्वर्था क्ष्म्य स्वर्या क्ष्म्य स्वर्था क्ष्म्य स्वर्था क्ष्म्य स्वर्था स्वर्या क्ष्म्य स्वर्था क्ष्म्य स्वर्था क्ष्म्य स्वर्था स्वर्या स्वर्या स्वर्था क्ष्म्य स्वर्था स्वर्या स्वर्या

ন্তন্য ও শহরে ভার ক্রমনার উৎসাহবারণ ক্রিনের যেকোরারীন বির্বি এনেবারে বাঁলিরে একে বলর্জেন, ঠাকুরণেয়, তরেছি, আছবার বিনি লাল্যন উঠেছে নাকি। আমানের ধ্যো ভার, দাব্যন হারার বিন উঠেই থেছে, করে করের বলি চাই না বাবে আ বলে যাবারে পারি। ভোষারের বাহিতে একে অবহি ভার এক আভাগ হবে বেছে। আনক বিনারের বিশ্বরের বিবেছি, করে সাব্যন না মেরে আক্রন মনে হয় যেন আনই। টিক্যাভা বল্যনা

তেটেই আমাৰ আমী ভাবি পুলি। বাভ বাছ দিলি সাধান আগ্ৰাফ লালন। সে কি সাধান না লাকিমটিব ছেলা। আমি বুকি আনি নে দ্ বানীৰ আমলে জেভোৱানী যে বিলিভি লাখান মাখালন আছপ সমানে ভাই চলছে, এক দিন্তু কামাই নেই। এই দিলি লাখান দিবে উাৰ আশক্ষ-কাচা চলছে লাক্ষা।

আৰ-এক কিন্ন এনে কল্লেন্ ভাট ঠাকুগুলা, চিনি কল্ম নাকি উচ্চায় ৮ সে ছো আমার চাট। যাথা বাদ, আমাকে এক ব্যক্তিল---

उप्तरामा महा केंग्सावित्व । कमाम्य नाम पार पाम वकायव नेपारमय वाही स्थान (विद्यावित्त मन द्यायानानीत पान (नामान करण माणन) भाव देव द्यारमा प्राथ्यित वित्त ना, एकाना (नामानकात मण्डल देव वित्त न नगरमहे हथ । (वाबाद पाहित विद्यान स्थानन केंग्र) निष्य <u>रणवाद आस्त्र ।</u> वाच (मायकि, रणवास्त्र वार्याव सात्र देव (नामें प्रायाना कारणव शक्तिक नेपार क्षमाहि स्थारह, वबन कारणकरह (मुबाद नव याद क्षमान हिन रणवेरहेकों नेपार काक भारक।

কামৰ কৰা, আমি যে আমাৰ আমীৰ বেষালে গোগ নিউ নে নেউটোৰ কিনা কৰাৰ বেৰাৰ কৰেই উনি এই আএটা কান্তন। ক্ষাত আমাৰ উথাকে বৃদ্ধ এই ক্ষমনাৰ কৰা বমবাৰ কো ক্ষিণ না। কান্তে পোনাই ডিনি মান মুখ কৰে চুগ কৰে বাকান্তন যে, বৃদ্ধকৃষ যে উটোটা কল চল। এ-পৰ माधनत्व देकात्माव बाख (भाक गांडाएक (मामके देकाल बहा।

ন্দেশাবানী সেলাই ভাগোন্দেন, এক দিন ধৰন সেলাই ক্যাড়ন ভগন শামি পাইই ঠাকে ধলপুন, এ ভোষায় কী কাণ্ড। এ দিকে ভোষার ইাইবলোর সামনে দিশি কাডিব নাম কবলেই ভোষার জিল দিহে হব গছে, ও নিকে সেলাই করবার বেলা বিলিভি কাঙি ছাড়া যে ভোষার বব কণ্ড চলে না।

মেক্ষেরানী বললেন, ভাতে সেনে হরেছে কী। কত বুলি হছ বল দেখি। ছোটো বেলা থেকে এব সজে যে একসকে সেছেছি, জোটের নান ককে আমি চানিমুগে কই দিটে গাবি নে। প্তথমান্তম, এব আর তে কোনো নেশা নেই--- এক, এই দিলি গোকান নিয়ে খেলা, আর এব এব সংনেশে নেশা কুই--- এইপোনেই ও মঞ্জবে।

माबि ननम्ब, पार्ड नन, (भाउ अन मृत्य अक छात्ना बहा।

(मरकारानीय स्मृष्टे क्यांक्रिक्तर मा, एवं अक मरदमस्य दाला खूहे, ती स्मर्थम च मकरम।

শাস্ত্র শাস্ত্র কেবলট মনে হয়, পুরুষমান্তবের একটা নেলা চাট, কিছ পে নেলা যেন যেয়েমানুধ না হয়:

আমাদের উপস্থারের হাট ও কেলার মধ্যে মধ্যে মধ্যে হাট। একনি জোলার এ ধাবে নিতা বাজার বনে, আর জোলার ও ধারে প্রতি লনিবার হাট লালে। বহার পথ থেকেট এট চাট বেলি করে করে। ভবন নারি সংক জোলার যোগ হবে বাভারাভের পথ সহজ হবে হার। ভবন বারি वाशाबी कैरवन कक नदम नागाइन चामनानि वृत्र (साह कई)।

সেই সময়টাতে দিলি কাণ্ড আৰু দিলি জন-চিনিধ বিবেধ নিছে বাজাদেশেৰ হাটে হাটে কুম্প পতলোল বেবেছে। আমাদেৰ সকলেই পূব একটা আৰু চতে বেছে। আমাদে সকলৈ এনে বনতেন, এছে বছে। গত বাজাৰ আমাদেৰ হাতে আছে, এটাকে আন্বালেছে। গতেনী কছে বুলাৰ হবে। এট এলাকা বেকে বিলিভি অলকীকে কুলোৰ হাত্ৰা বিশে ক্ষাতাই।

भावि (कामन तरेप कामूब, ठाई देविक ,

ममील कराम्य, व सिंह सिंगिरलय गर्थ कामाय कर्मक क्या कामाकाणि बाद क्या, विकृत्य (लाव केम्यूम साः स वाल, वक्षानः लश्च इन्दर, किन्न क्यांपि क्रमान साः

আছে একটু অহংকার করে বলসুম, আছে। দে আছি বেলচি।

सामि कानि, सामाद केलव सामाद समित सामादाला का लंकी है।

मान सामाद दृष्टि दिन पाकार सा तरम सामाद (माह) मुन निर्देश ।

मान कामाद दृष्टि दिन पाकार सा तरम सामाद (माह) मुन निर्देश ।

मान कामाद अल्लासमाद केलद मादि वदात (गाह सामाद माना ।

मान कामाद सामाद (माना माना माना । कामाद सामाद सामाद सामाद ।

माना माना कामाद कामाद है कर्या दिन प्रमाय माना सामाद ।

माना माना सामाद कामाद है कर्या दिन सामाद माना ।

माना माना सामाय कामाद है कर्या है हिए सामाद माना ।

माना माना सामाय कामाद है कर्या है हिए सामाद (प्रमाय माना सामाद कामाद सामाद ।

माना सामाद क्रामाद सामाद है हिए से तैर्गित सामाद सामाद केल्य है।

माना सामाद क्रामाद सामाद है हिए सामाद तैर्गित सामाद सामाद है।

माना सामाद क्रामाद सामाद है।

माना सामाद क्रामाद सामाद है।

্ষ্যম দেখা ছাত্র মি রাখ্য নাগম ব্যেক্তিন বালি। 'অ্যম চোজে চোলে চোলে ক্রমে স্থান যে সামার দেশ স্থানি।

खन्म माना जात्मह हता जान बिरहाह बाग चेता,

ध्यम सामाव शक्त केला। वाशाव करन केंद्रन वाति ।

এই-সব কেবদই ভনতে ভনতে আমি কুলে পিছেছিলুম বে আহি विक्रमा । जाकि नक्षिप्तक, जाकि इम्छक, जाकार काटना रक्त ८०१, वामाव मरमा गमको गङ्ग, मामि मानिकूटक व्यानं करकि छाटको हुन्। करत शक्ति कवित्ति। नात्रम करत शक्ति करतिक कामात अते कन्नश्रक , क्यानार মাধ্যের প্রশম্পি টোয়ানার আনে প্রভের আকালে এক লোনা ছিল না चाय, प्रकार प्रवास चापि नातन करकि को नीवाक, को मायकाक, वा भागाय अकृतक- नहीं कारन केंग्रान, एक केंग्रीश, कारवर वटन मिकिन खन्न अविश्वारक । साथि ता रूबे मक्ष्यन नविष्ठ, सब मत्ना अधि कर আনি নৃত্যন প্রাণ ঢেগে দিন্তি, ও আমার নিজেবট করী। সে দিন অনেব অভুৱাদ কৰে স্থীপ তাৰ একটি বিশেষ তক্ষ বাদক অমুবাচরণকে অভা কাছে এনেছিকেন। এক দও পরেই আমি দেশতে পেলুম, জার চেপ্র खाबाद मत्या अवठा नाउन शीश कता देशमाः नवन्य, ता व्याखानिका रमपाक रणावाक । नुवारक भावसूत्र, अब तरकाव माना व्यामावके *स्वित* मान कारक प्रशास । मेर्रावन मधीन कामारक उरम कारमन, क की यह रखाया क बालक ८७। ब्याद रमहे नामक ८महे, सब मॉन्ट्रावर अब महराई मिना १८४ भिष्क । एकामार क माधनाक मासर मासर माना मुक्तिय रामार एक । काम 🕬 मनावें ज्यानात । अवति अवति कात आहीत कराना कराना अकात अव निम एक उन्हें द्रमाणिय द्वरम्य मान्यम । 🔿

নিজের এই মহিমার নেপার মাজাল হরেই আবি মনে মনে ঠিক কং ছিলু, কংক আমি বরহান করব। আর, এও আমার মনে ছিলু, কংকি বা চাইব আবে কেউ ঠেকাকে পাববে না।

সে বিন সম্পীণের কাছ থেকে কিবে একেই চুল খুনে কেলে আমি নাই ১৩৫ বৰে মূল, বিষপুৰ। বাচেট্ৰ কেলে এটি চুলগুলোবে মাবাৰ উপদ্ধেৰ বিজে ানে চুলে আমাৰ যেম আৰাকে এক-ৰক্ষ খোপা বাবকে লিভিবেজিকে। আমাৰ বাবী আমাৰ দেই খোপা বুব প্ৰালোবাসাতেন। ভিনি বলাজন, বাফ ভিনিন্দী যে কক্ষ ক্ষমৰ ইক্ষেপাৰে জা বিবাজা কালিবাসের কাছে প্রকাশ ন কৰে আমাৰ মাজা জা-কৰিব কাছে পুলে দেখালেন। ভীৰ্ষি বলজো লোভন পথেৰ মুবাল, কিছা আমাৰ কাছে মান হয় যেন মুবাল। জাৰ উত্তৰ লোভন পথেৰ মুবাল। কিছা আমাৰ কাছে মান হয় যেন মুবাল। জাৰ উত্তৰ লোভাৰ বললো বৰালাৰ কালো লিখা উপাৰে লিখে জলে উচ্চেছ। এই বলে ভিনি আমাৰ দেই চুল-জোলা যাড়েছ উপাৰ-— হাছ খো, দে কৰা আৰু

ভাৰ পৰে ঠাকে কেকে পাচানুম। আগে ১৯৯ ছোটোবাটো সম্বাহিষ্যা নানা ছুজোছা ইয়ৰ ভাক পড়াড়। কিছু দিন খেকে চাকবাৰ সৰ উপলক্ষাই বৰ হয়ে মেছে, বানাধাৰ লক্ষিত নেই।

निवित्तरमद बाञ्चकथा

পঞ্চৰ স্থী সন্ধাহ ভূবে ভূবে। ২বেছে। পঞ্চৰে প্ৰাহল্ডিয় কথকে হবে সমাজ হিসেব কৰে সমেছে, ধৰচ লালনে সাচে তেওঁল টাকা।

আমি বাদ কৰে কানুম, নাই বা কবলি প্রায়ন্তিত, জোব তম কিলেও সে ক্লান্ত গোকৰ মতে। ভাব বৈষ্ণাৱপুণ চোপ তুলে বললে, নেংগী আছে, বিয়ে বিজে হবে। আৰু বউজেবন্দ তো গতি কবা চাই।

আমি বলপুম, পাপট বলি হবে থাকে এন্ত বিন গবে ভাবে প্রায়ক্তিক ৩% কম কম নি ৷

প্রে বলতে, আছে, কম কী। সাক্রার প্রচার কমিকমা কিছু বিক্রি সাব বাকি সমস্থ বছক পড়ে গেছে। কিছু জন-ছক্ষিণে ব্রাহ্মগড়েকন না হচে ডো থালাস পাই নে।

ভাক করে কী ধার । মনে মনে বললুম, যে আছেব একাজন করে জাকে। পালের প্রায়ন্ত্রিক করে বাবে ।

अद्यक्त एक। सक् मनावनक के सनारत पान , प्रेंद्र काविष्टाक, काव केला अहे हीन कि कि आ अने अध्यान केला कि अध्यान कि कि अध्यान कि अध्यान केला केला कि अध्यान केला केला कि अध्यान केला कि अध्या

ত-সৰ কথা আমি কিছুই জানতুম না। আমাৰ মনটাৰ মধ্যে তগন শ্বাহ্যেৰ মধন চলছিল। মাণ্টাৰ-মণায় বে গলুৰ ছেলেমেয়েপ্তলিকে নিম্পৰ লালার তেখে মাজ্য কর্মকোন সে কথাও আমানে জানান নি। ফ্লখন জার নিজের জেলে ভার বাইকে নিজে জেলুন চলে লোচে, গরে ভিনি একলা, তার আবার সমায় দিন ইম্বল।

এমনি কৰে এক মাদ বৰ্ম কেন্টে প্ৰয়েছ ভবন এক দিন দকাল বেলাছ
পঞ্ এনে উপস্থিত । ভাৰ বৈবালোৰ বোৰ কেন্ডেছে । বখন কাব বড়ো ছেলোমেন মুটী আৰু কোনোৰ কাছে মাটিৰ উপৰ বলে ভাকে বিক্লাণা কৰলে
বৈশে, ভূমী কোৰাছ লিবেছিলি।, সব ছোটো ছেলেটি ভাব কোন কৰল কৰে
বন্দে, আৰু কোনাছ লিবেছিলি।, সব ছোটো ছেলেটি ভাব কোন মানিছে ধবলে—
বন্দ্ৰ কাছাৰ পৰা কোনা, কিছুছে ভাব কাছা খান্তৰ চাই না । কন্তৰ
লাগল, মান্টাৰ বাব, এন্ডলোকে ছু বেলাপেট ভবে বান্তাব সে প্ৰিক্ত নেই, এমন ক্ষেত্ৰ
লোক এনের ছেলে বেলা কৌন্ত মাবব লো মুক্তিৰ নেই, এমন ক্ষেত্র
বিদ্যাব কোনা। আমি ক্ষী পালু ক্রেছিল্ম ।

তথ্যতী পশ্ব হনে একটু গেল হল। মনে বহলে, লগতে বলে একটা কিনিস জলতে নেই। ভাৱে পরে ডাৰাটা নেবাৰ বেলাভ মান্যক্ত কৰে। বিশ্বনাম লিখিছে নিজেন জগন ভাবলে, লোব বো ববজে হবে— এমন উপৰাধেৰ মূল্য কীঃ

মান্টাছ-জনায় কাউছে বাইবের দিকে দান করে ছিন্তারর দিকে কী করাত্ত নিজাল্প নারাজ। দিনি বাদন, মনের ইক্ষাড চলে পোল

बाक्रमह काफ माना हम ।

জাও নোটে টাজা নেওয়ার পর পঞ্চ মান্টার-বলাছকে ব্যবহা করে প্রথম করতে আর পাবলে না, পাবের ধূলোটা বাদ পড়ল। মান্টার-বলত হনে হনে হনে হালকেন, তিনি প্রশাষ্টা গাটো করতে পাবলেই বাঁচেন। তিনি কলেন, আমি প্রভা করব, আমাকে প্রভা করবে, মান্তবের করে এই শংশং আমার পার্তি। তেনি আমার পার্ভিন সংঘার পার্ভিন।

পক্ষু বিদ্ধু ধৃতি-পাতি কিছু কীতের কাশছ কিনে আনিকে চাকিকের গংগ সংয় বেচে বেছাতে গালন। নগদ দাম পোত্র না নতে, তেমনি কিছু বা গান-কিছু বা গাওঁ, কিছু বা জন্ত দসল যা চাতে চাতে আখার করে আনাত পেটা লামে কাটা বেড না। তু মানের মধ্যেই সে মান্টার-মগারের এক কিছি বন এবং আসংকর কিছু লোধ করে দিলে এবং এই ভগগোধক আশ প্রাণানের থেকে কাটান গাল। পকু নিশ্বয় মনে করতে লাগদ, মান্টার-মশারকে এ বে এক দিন গুকু বলে ঠাইবেছিল, ভুগ করেছিল, লোকটার কাশনের প্রকি গাছে।

अहे वकरम भक्ष्य जिन ठाल वाक्षित । असन मसरा पश्चित नान पृत अनत हरत अरम भागत प्राप्त । ब्यासारम्य अनः भारतभारत्य प्राप्त रावन रहत क्रमणाखाव प्राप्त करनारम भागत क्रांत प्राप्त वाक्षित असन व्यक्ति करना क्रांत्र व्यक्ति क्रांत्र अस्त क्रांत्र क्रमणाख्य क्रमणाख

चावि सममूद, तः चावि गावन नाः। चावा समझ, त्वन्तं, चाननाव स्माकनान इत्वः ? বৃষ্ণুৰ, কৰাটা আনাকে একটু অপৰান কৰে বনবাৰ হয়ে। আহি কৰেও গাজিপুৰ, আবাৰ গোলদান নহ, গৰিবেৰ লোকদান।

মাস্টার-কণার ছিল্পেন , জিনি নাল উঠালেন, ইচ্ ৬৫ লোকদান হৈছি, দে লোকদান ভো ডোবাংগের নত ।

TITE THER, CHECK BOY-

মান্টাক মশাৰ জাবেৰ কৰা চাপা দিবে বলনেন, দেশ বলতে যাটি ছো না, কৌন্মজ মাজকী জোঃ জা, তোমবা কোনো কিন একবার চোবের বোৰে একের দিকে জাকিকে দেখের দ মার, মাজ হসাং মাজকানে শচে বা কী জন মাৰে মার কী কাশচ শহরে নাই নিবে মান্যাচার করছে গেমবা একা বইবে কেন, মার একের স্টবের কের কেন্দ্র

ক্ষাক্ত স্বাস্থ্য স্থান্ত্র নিজের চি এছা ছিলি ছন, ছিলি ছিলি, ছিলি কংলছ গাইছি ঃ

বিনি কালেন, কোমানের মনে বাল হংগ্রে, কো হংগ্রে, নেই নেশার
নামরা বা করছ পুলি হংর করছ—— চোমানের লগত লাভে, কোমরা ব্
লালা বেলি কিছে বিলি কিনিল বিনাছ—— চোমানের নেই পুলিভে করা ছো
বাগ বিজ্ঞান । কিছ কলের তোমরা বা করাতে চাল কেটা করা কো
বিজ্ঞান । কিছ কলের তোমরা বা করাতে চাল কেটা কলের লোহর
বিশ্বে বা করা রাভিবিনাই মরল-বাচনের টালে নাকার পাচ করের পেরনিগাল পর্যায় কায়ে কেবলমার কোনোমরে টিকে নাকার পার না । কলের
বাই ইন্টো প্রমায় কায় কায় কে কেনোমরে বিলে বর্গর পার না । কলের
বাই ইন্টো প্রমায় কায় কায় কে কেনোমরে বালন বর্গর পার না । কলের
বাই ক্রেমারের কুলনা কোবার । কীবনের মচনে বর্গার কোনার এক
কার্যায় করা আন-এক কোনার বাহিছে একেচে । মার, মার কোনারকার
কার ক্রেমার কারে ক্রিয়ার চালাতে চাল ৮ ব্রোমারের রাগের ক্রান্ত করের
কিনে বিশ্বিকে নেবেণ্ড আনি ভার একে কাল্ডকারা মনে করি । কোবার বিলে
বার ব্যায়ারর নামরায়ে করে পিরনে প্রমায় কারি ব্যায়ারাল্য, নেরা বাল
ক্রিয়ারের নামরায়ে করে পিরনে পিরনে কলের বাকি আরি । কিন্তু এই

প্রিবারের , থাধীনাতা জগন করে ভোষরা ধরন থাধীনাতার ক্ষণভাগে আগোগন করে বেড়ানে করন আনি ভোমার্গের নিকলে গাড়াব, ভাতে গাঁও ব্যাস্থাত হা সেও বীকার:

কালা আৰু সকলেই মাণ্টাৰ-মলামের কলি, লাই কোনো কটু কথ বলাতে পারেল না। কিছু বালে ভোগের বস্তু স্বম হয়ে বুকের মধ্যে মুটাও লাপাল। আমার দিকে ১৮বে বলাল, দেশন, সমায় দেশ আছে যে রাও গ্রহণ করেছে কোণা আগনি তোতে বাগা সেবেন স

আমি বনসুম, আমি বাধা লিজে পারি এমন সাব্য আমার কী আছে। আমি বহা প্রান্তান তার আন্তক্ষা করব।

্রম, এ প্লানের ছারটি বাকা হাসি হেসে বললে, কী আছকুলাই করছেন চ

আনি ইনপুম, ছিলি নিল পেকে ছিলি কাশন ছিলি ছকো আনিয়ে আনাচৰে বাটে বালিচেভি - এনন-কি, অন্ত এলাকার কাটেও আনগত ছাটো শামান

সে ছায়টি দলে উঠন, কিছু আমবা আপনাধ ছাটে সিয়ে দেখে এসেছি: আপনাধ দিশি প্ৰযোগ কেট কিনছে নাং।

শামি বলসুম, দে আমার বোদ নয়, আমার ছাটের ছোর নয়। তার একমান কালা, সমত দেশ জোনাচের জড় নের নি।

মাণ্টার মণায় বনানেন, শুনু কাই নহ, বাবা ব্রস্ত নিজেছ ভারা বিব্রুগ করবারট ব্রান্ত নিজেছে। তোমবা চাপ, যাবা ব্রস্ত নেব নি ভারাই পর্য জার বাবা ব্রন্ত নেয় নি এমন কোলাকে দিবে কাপন্ত বোনাতে আর যাবা ব্রন্ত নেয় নি ভালের দিবে এই কাপন্ত কেনাবে। কী উপারে চুন্তা ভোষাকের পারের জোবে আর ছমিলাবের পেয়ালার ভালাহ। অর্থাম, তব জোমারের, কিন্ত উপবাদ করবে ওবা আর উপবাদের পারণ করবে ভোষরা।

সারাজ তাসের ছাত্রট বলনে, আছা বেল, উপবাসের কোন্ আর্চী

चलजाराहे जिल्लाक प्रति।

মান্টার-মলার কালেন, উন্নয়ে বিলি নিল খোকে নিজিয়ের দেই
প্রচার নিজিলকেই ক্রিয়েল ব্যক্ত, নিজিয়েই দেই প্রচাহ ক্রেলায়ের
করে কাল্যার ক্রেলায়েক। উন্নয়ের ইম্বান খালাহ লাব লাব লাব লাবানির
তারকম ব্যাক্যার্ত্তি আন্তে দেই প্রচাহ স্থান্ত। ইম্বান টের্ড হবে ক্রেলা
ভাব মান্ত ইম্বান ক্রিলায়ের ট্রান্ডের মাজা। প্রকরণ দে লাম্ছা নিকেই
বিনে ইনি উর বস্বার মরের পদা পাটারেন। দে প্রার্থ ইর মার্ক
যাক্রে নায়। জান ক্রিন ক্রেমায়ের হলি আন সাল হয় ক্রমা লিকি করে
বাবর নায়ন। দেশে জোমায়ের মান্ত হোল হোল লোকার। আর, ক্রোমার্ক
বাব সের মান্তে মান্ডার আন্তার করা আন্তার মোল দে ইংবেন্তর ক্রান্ত ।

ত্রে দিন কর কাতে আছি, মানার মনাতের সমনতবা পাজিকত কলে
আমি কোনো দিন কেতি নি। আমি কেত বৃধ্যুত্র পারপুত্র, কিছু দিন বোজ কর ভগতের মধ্যে নামত। বেলনা নিলাপে কাম আলতে নানাল কেত্র আমাকে ভালোবায়নে বলে। সেই বেলনায়েই বির বৈটার বীত ভিত্তি নিভাবে কর করে নিজাচ।

মেজিকাল কাল্ডেব ভার বাল উচল, আলনারা বর্গে বাড়া, মাল্ডাব্রের স্থায় ডিক মাছিল কর্বনা , ডা হলে এক কথাছ বিশ্নি---মাল্ডাব্রের লাট থেকে বিলিমি মাল্ডাব্যাল স্বাবেন না চ

भावि संस्कृष्, जा, महान जा। कारन, (क श्रोन भारति जर।

এই এ ছালের ছাত্রটি উষং (হাস কললে, কারণ, ভাতে আপানার কোৰদান আয়েছ চ

মান্টার-মূলার করেনন, ইং ভাতে ওর লোকগান আছে। স্কার্ডা সে ইনিই মুক্তকে।

क्षत्रम स्टाहका मक्षाम क्रेक्टर 'काम्पनास्त्रा' वाम शैरकाव कार्य व्यक्तिक राम । এব কিছু দিন পৰেষ্ট মাণ্টাৰ-ৰশান পৰ্তক আমাৰ কাছে নিবে একে উপবিভঃ ব্যালাৰ কী ৮

গুলের ক্ষিয়ার হয়িশ কুরু শক্তুকে এক-শো টাকা ক্ষরিয়ানা করেছে। কেন, ওয় স্পরাধ কী ০

क विशिषि कालक एकाउद्धाः के कविकाद्यक निरंद काएड लाएव करत काएन, गरंदद काएड धाव-कदा ठीकाद कालक कदाना किर्ज्याह, धावे क्रांता विकि करत एकावर्ष के अपने काक भाव कदाना कदान नाः। क्रियाद बलान एम दराव्य नाः, भामाय मामान कालकक्षाना शृद्धित एकन्, करव छाड़ा भानि के धाकरक नाः भारत दर्भा वर्षन एकलान, भामाव एडा एम माम्बी एनते, भामि भवितः भागानाव गरंधवे आहि, भागानि वाम निरंद विरंग निरंद विकित्य एक्नानः। करने क्रियाव नान करव क्रिया निरंद क्रांता कराव्याम तथा क्रियाद एक्नानः। करने क्रियाव नान करव क्रिया वाक-एकांक भागान एम क्रियाद एक्ना खाद वर्षा क्रियान। व्यवाद मुक्ति व्यवस्थान।। व्यवाद मुक्ति मुक्ति व्यवस्थान व्यवस्थान।। व्यवाद मुक्ति व्यवस्थान।।

कामटक्स की वस र

भूक्तिस तमरमस्य ।

मियारम भाव एक दिन ?

গোকের সাধ্যা ছিল না, ভাবা চীংকার করতে লালন, বলেয়াছর। নিবানে সকীপ ছিলেন, ভিনি এক-মুন্নো ভাই কুলে নিবে কার্ত্রনা, ছাই সব, বিলিজি ব্যাবসার করেয়ারীসংকারে ভোমানের প্রানে এই প্রথম ছিলাং আন্তন ক্ষলা। এই ভাই পবিষ্কা: এই ভাই পারে থেবে ব্যাকেন্ট্যবের ক্ষাল কেটে কেলে নাসা সন্ধানী ব্যব ভোমানের সাধনা করতে বেরোনে ব্যব।

আহি পড়কে কাল্য, পড়, ভোষাকে কৌৰহায়ি কছতে হবে। পড় কালে, কেউ সাঞ্চি দেবে নাঃ त्कवे मात्क cace वा ? मजीन ! मजीन !

मचीन छात यह त्यांक (विराह जान बनान, की, शान्तारही की ह

এই লোকটাৰ কাপ্যান্তৰ বস্তা কৰ কমিনাৰ জোমাৰ প্ৰামন্ত্ৰ পৃত্তিক্ষেত্ৰ, পৃত্তি প্ৰাক্তি কাৰে না গ

স্পীশ কেনে কলনে, দেশ বৈ কি ৷ কিছু, আহি বে ৬৩ জনিলাছেছ শক্তি স্থানী ৷

आबि करामुख, मांकी आशांत कविशांदरत महक की । मांकी हथा महस्तात मांक।

নদ্দীন কালে, কোঁ ঘাটছে নেটাই বৃধি একয়াছ দয়। গ আমি কিয়ানা কল্ম, করু দয়টো কী স

সন্ধীশ কৰলে, যেটা ঘটা সৰকাৰ। যে স্বাক্তে আমাচের লয়ে বৃদ্ধে কৰে। সেই সাজ্যে করে আনেক মিখা চাই— বেছন মধ্যে বিশ্বে এই কৰা পদ্ধা করে। পুলিবীতে যাবা করি করাব এসেডে ভাবা স্বভাবে বানে না, কাবা সভাবে বানায়।

TAG ?

শক্তবৰ, জোমৰা বাংশ নিখ্যে লাকি বলা আহি দেই কিবো লাকি দেব। বাবা বাঞা বিশ্বাব কৰেছে, লাভাজা গক্তেছে, দমাক বেলৈছে, গৰ্কসভাৰাৰ স্বাদন কৰেছে, ভাৰাই বোমানের ইংগ লাকাৰ সংলালকে ই স্থানিক বিশ্বা সাক্ষি লিবে ওলেছে। বাংগা লাকন কর্বান স্থান্তা নিগোকে ছবাৰ না, বাংগা লাকন হান বেভাগের করেই সংলাব লোকার লিকান। ক্ষেত্রাকা কি ইভিকাস পড় নি ই ভোমহা কি কান না, প্রথিতীয় করে বাংগা বা

ক্ষমতে অন্তেক বিচুদ্ধি পাকানো চচেছে, এবন— না লো, ভোষধা বিচুদ্ধি পাকাৰে কেন, ভোষানেৰ টুক্টি ভেগে ধৰে নে জৰিবানাৰ চাকা কিলেব থেকে আবাৰ হবে ? কৰি বৈ আহছে। হবে।

আৰ, ধৰ কাপকেৰ বজা ?

আমি আমিরে চিঞ্জি। আমার প্রস্থা হতে ও বেমন ইজ্যে বিঞ্জি কচক, মেবি ওকে কে যায়া বেচ।

পজু কান্ত লোড় করে কলনে, কল্পন, বাজার বাজার লকাই— পুলিসের নাবোগা থেকে উলিল থাজিন্টার পর্বর শস্তুনি-পুথিনীর পাল করে বাবে। স্বাই সেবে আহোধ করতে, কিন্তু মহবার বেলার আমিট মহব।

रक्म, रकात्र की कहरत ?

वदन व्यावाद व्याक्त नानित्व त्यदन, त्यदगदवत्व क्षव, निर्व शृक्षव ।

মান্টার-মশার বলগেন, আজা, ভোর ছেলেছেরো কিছু রিন আমার মরেই থাকরে; তুই জর করিল নে। ভোর হরে হলে তুই বেরন ইংজ ব্যাবলা কর্, কেউ ভোর পারে কান্ত হিছে পার্থে না। অক্তারের কাং তুই হার মেনে পালাবি, এ আমি হতে দেব না। যক সইম বোরা ভাতই বাজবে।

সেই দিনট পঞ্ছ কৰি কিনে বেক্ষেত্ৰী কৰে আৰি কৰল স্কুৱে ক্ষৰ্থ ভাষ পথ খেকে সুটোপুটি চলল।

भक्ष विकासन्ति कर प्राचारत्यः भक् हाका छात्र क्यारत्य द्विके सिन मा, अहे क्यारे सकरत्य कामाः स्टेश्य क्यारे एक्क प्राची अर्थ हुई कीकायरक्य काबि करव छात्र पृष्टिनि, खात भाविता, हक्षिमारक्य पृष्टि अर्थ अवस्थि काव्यक्ष क्यारे क्

গড় অবাধ হয়ে বললে, আয়াৰ নাৰী জো বছকাল হল বায়া থেছে। ভাষ উত্তহ, প্ৰথম গলেৰ নাৰী মাতা গেছে মঠে, বিভীয় পচ্ছেয় অভ্য হব নি।

किन्द्र, प्राचात्र मृज्यूत पटनक भरत हर मानी महरहा, विकीस महत्त्वम *ा*ल

ग्या किम जा।

বীনোকট বীকাৰ কিবাসে বিজীৰ পক্ষি মৃত্যুত প্ৰেছৰ বৰ, মৃত্যুত্ব প্ৰেছত সভীনেত্ব যত কৰ্মাত ভাতে বাগেছ নাড়ি ছিল, কাইছৈ মৃত্যুত্ব পৰে প্ৰাৰম বৈৰালো সে কৃষ্ণাখনে চলে বাতে কৃত্যু-অভিনাথেত আহলাছা ১ শং কথা কেই কেই ছানে, বাবে কবি প্ৰজানেত্বৰ কাৰ্য্য সংগ্ৰহ আন্ত্ৰ মাতে, আৰু অনিনাথ বলি কোতে জাৰ প্ৰেছ চৰে বিনাদের স্বাত্ত গ্ৰহণ নামত খোছিল ভাত্যাক বৈভিত্তে আন্তন্তে পাত্তে।

তে দিন ছপুনবেশ্য পদূর এই পুর্গ্তর নিচে হখন আমি বৃধ বাজ আদি ংনন প্রয় অক্সপুর থেকে বিষধা আহাতে জ্বেক পাঠাধ্যে।

भावि प्रमाण केरेन्य । किसामा करन्य, तक कानाव १

क्ल्य्य, बाजीयाः

व्यक्तकानीया १

न, कार्काशनीयाः

काकिकारी । बार क्या अक-त्या एकर तक्षणिकारी बाबारक स्थाप

বৈদ্যানাছৰ স্নাইকে গদিৰে ছেখে মানি মৰাপুৰে চলসুম। শোৰাহ বাব বিষয়াকৈ যোৰ আৰম্ভ মাল্ডই হপুম ধৰন কো গোল, স্বাহে, বেশি নই প্ৰচ বেশ একটু, সাজেহ আভান আছে। কিছু দিন এই স্বাচীৰ মধোৰ বাহৰ কাশ সেখি নি, সৰ এমন এলোফোলা হয়ে নিহেছিল বে মনে হুলা, নিন ষ্যাচী কাম অঞ্জনাৰ হয়ে বেছে। কাই মনো আলোকাৰ নামো পাশ নাই পাৰিশাটা সেখাকৈ পোনুম।

শানি কিছু না হলে বিষণার মূখের দিকে চেবে শান্তিরে বইস্ক । বিন্দার মূখ একটু লাল হরে উঠল। সে ভান রাভ লিয়ে ভাব বা বাজের বিলা কর বেলে যোলান্তে যোলাতে করেন, সেখা, সকর বালোনেশের না নেম্ম আনানের এই বাউটার করেই বিলিভি লাশক আলাতে, এটা वि कार्या प्रत्य १

चानि किसाना करन्य, की करना कारण दन ? करें किनिमक्दना त्वर करव शिष्ठ करना-ना। विनिमक्दना त्या चायात सर।

ক্ষি, লাই তো তোৰার।

ৰাট আমাৰ চেৰে ভাষের জমেক বেশি যাবা এই হাটে বিক্রিয় কিন্তে। আসে।

জাবা দিশি জিনিস কিছক-না।

যদি কেনে জো আহি খুশি হব, কিছ যদি না কেনে ?

দে কী কথা। জনেহ এক বড়ো আম্পর্যা হবে ? ভূমি হকে—

আমার সময় আন্ত, এ নিবে কের্ক করে কী হবে। আমি অন্ত্যাচ্যা
কিরকে পায়ব না।

অজ্ঞাচাৰ জো জোৰাৰ নিজেৰ ক্ষকে নহ, কেশেৰ ক্ষকে—
ক্ষেত্ৰৰ ক্ষেত্ৰ অজ্ঞাচাৰ কৰা কেশেৰ উপৰেই অজ্ঞাচাৰ কৰা। সে কৰ জুৰি বৃক্তে পাৰৰে না।

अमे साम व्यक्ति करण अमूत्र। दुर्गार व्यापाद कारायम मामान नार समय साम मीमामान करण केल । मामिल गृषिनीय काल राज करण राजाः तम या व्यापानाम कीमामान्यम नाम भाग करण व्यापाद क्रिया किला निवासित्य विवासिय मामा गर्नाराम किलाय अमान करण व्यापाद सामा निवासित्य सम्मानाम सामा स्माप्त स्मारक स्माप्त मामामान सामा मामान्यम सामा क्रिया क्रिया क्रिया समेक मुक्तिरसामा के नीमा तमें। याचे नीमार मा, याचे नीमार क्रिया क्रिया क्रिया मानाम सामान मामान सामान सामान स्माप्त क्रिया নিজেকে বাৰবাৰ বিজ্ঞান কৰণুৰ, হঠাৎ কোৰাৰ এ হন কী ? ।

কাৰটো শাক উন্ধৰ বাৰবা লোন না ; ভাব পৰে পৰিবাৰ বৃত্তপুৰ, এই
বহ দিন বে বছন নিনবাত আনাৰ মনেৰ ভিজ্ঞান এনন পীড়া বিজেমে আনা
বাৰ একটা যায় ভাক হোৱা বেল : আনি ভাবি আকৰ্ম হপুৰ, আয়ায়
মনেৰ মধ্যে কোনো যোৱা ছিল না ৷ কোটোপ্ৰাক্ষের কেটে বে বক্ষ বহে
ছবি পচে আবার বৃত্তীতে বিষ্ণার সময়-কিছু ভেমনি কৰে অবিভ ছব ।
মানি শাই কেবতে পোপুৰ, বিষণা আয়ার কাছ থেকে ভাক আহার কথাৰ
কলে বিশেষ করে নাম করেমে । আক্ষেক বিনেধ পূর্ব পর্যন্ত আমি
কল্পাই বিষণাকে এবং বিষণার নামকে জনাভ করে ধেবি নি আমা বয়
বিনিত্তি বৌশার মুড়াকে কেবলমান মুনের কুন্তনী সনেই বেবলুয় । গুলু
ভাই নাম, এক বিন এই বৌশা আবার ভাকে অনুলা ছিল— আন্ধ বেবি ন
সন্থা বানে বিকোবার করে প্রকাশ ।

দৰ্শীপেৰ সংখ আষার বেশ নিবে পরে পরে বিবোধ হয়, কিয়া সে সভাষার বিবোধ। কিয়া বিষলা কেশের নাম করে বে কথাপ্রমো বন্ধত্বে ত কেবলয়ান স্পীপের ছারা কিবে বছা, আইডিবা বিবে নয়। এই চারার বৃধি বন্ধন হয় কর কথাবার কলে চবে। এই সময়ই আমি বুল করে করে বেশেসুর, লেশহান কুয়াশা কোবার ছিল না।

 चान चानू निर्देश केंगर अवके। काक क्रोक्स त्याद क्याद केंग्राह कहाइ

— माराहर लोक्सेय क्रांच ब्रंड ब्रंड अव्याद ! चान चाराय क्या हम, विश्व अमें यो-किंग्र ब्रंड मार्च चया प्रकार प्रकार प्रकार प्राप्त कार्य न्याद अव्याद क्याद क्याद अव्याद क्याद अव्याद क्याद अव्याद क्याद अव्याद क्याद क्याद

ভাষ পৰে মনে পঞ্চন, দায়িত্বা এবা চাতুৰীৰ কালে আটকা-পঞ্চা পূচু সেই পকুৰে ধনে দেশসুৰ আজ কেন্ত্ৰেম বৌত্ৰে থালোৰ সমস্ত উল্প্ নাই বাট ক্ষে গুই পোকটাৰ মধ্যে চোগ বুলে পঞ্চে আছে— কিছ আহানে নহ, ক্লাৰিছে, বাাধিতে, উপবাসে। সে মেন বালোৰ সমস্ত গাঁহি বাহজেব প্ৰতিস্থি। বেশতে শেসুৰ, প্ৰম আচাৰ্নিক কোটা-ভাটা বুলক্ষ্ হৰিপকুঞ্, সেও ছোটো নয়, সেও বিবাট, সৈ মেন বালখনেৰ কল্য ক্ষেত্ৰালৰ মন্ত্ৰ পাচা বিধিৰ উপন্ন ছেলা সৰুজ একটা অৰ্থ স্বৰ্ভ মন্ত্ৰ এ পাছ খেলে গু পান্ন প্ৰশ্ব বিশ্বত হবে কলে কৰে বিৰ্যুদ্ধুৰ্ উল্প্য

त्य अकाश कामिनका प्रक विश्व केमनात कृत, सकारम कर.
स्वारम कीर्न, मान-क्रम निरंक प्रमृद्द्द रकारणावान कीर्क द्राव सामान स्वितिक कप्रकार कार्य प्रवितिक कप्रकार कार्य प्रवितिक कप्रकार कार्य प्रवितिक कप्रकार कार्य प्रवितिक कप्रकार निर्माण कर्मा वितिक क्रम कर कार्य कार्य क्रम क्रम कार्य कार्य कर क्रम क्रम कार्य कार्य कार्य क्रम क्रम कार्य कार कार्य का

त्राव मिनून दारक जार्बाम्य (तर्रे पविचारत्य करणकाका देवृति करव निरक्ष (तर्रे जाराम्य अवस्थिते । जार, वर्षक क्षारत्य र जाराम्य प्रावासम् दूस्त्य काय क्षण्यत्य क्षित्र करव काव त्यारहक मकाकाय निरुष्ठ त्यम शाहे, कार्यक जामारम्य मिर्ग्यक्षे कावताय करत करक वन्नी मासिर्य कृत्य रक्षे निरुष्य क्षणकाक्य करक वा गामावे । जाक भागत स्त्र दर्ख, जामाव क्षण हरय— जावि महत्यक वाकाय वाकिरहि : अव क्षण क्षण क्षणका । जावि मुक्ति त्यार्थक, जावि वृक्षि विमूत्य । त्यसार्थक भागाव काम क्षणकारमें जायाय क्षणाय ।

साबि साबि, दारताव स्टब्स आहि छा। सावाय अस-अस्म निव हैम् हैम् स्टब्स केंद्रित । विश्व ताहे दाराजारण के साबि अनाव हिट्स निर्देशि । स्वास्थ साबि साब साब कार्य भावत मा। साबि सानि, ता त्यासमावति सावाय, साब बाव निर्देश्य ते हान निर्देश ताले एका सावाय मेनाव हात हरत । देने मध्य, बाहात्व, सावारण देशि । विश्वत्यके सावारण निर्देश त्यात निर्देश मा सन्त्राच क्षत्रमन्त्रारण । सावारण अस्मा-भावय पवित्य पति सन्त ता भव त्यावायके भव त्यास , सावाय क्षत्रीत्वय वत्रा त्यावाय क्षत्र-तानी त्यास्थ्य साथ।

সনীপের আত্মকথা

শে দিন অঞ্চলদের বাধ ভাঙে আর-কী। আনাকে বিনদা ভাকিরে আনদে। কিছ বানিক কণ ভাছ মুখ দিবে কথা বের হল না, ভাছ মুই চেণ করু করু করতে লাগল। বুকসুন, নিবিদের কাছে কোনো কল পার নি। বেনন করে হোক কল পানে সেই অহংকার ওর মনে ছিল, কিছ দে আশ আয়ার মনে ছিল না। পুঁকবেরা বেবানে হুবল কেছেরা দেবানে ভাকের হুব ভালো করেই চেনে, কিছ পুকবেরা বেবানে বাজি পুকর জেরোরা দেবানকাং রহজ ঠিক ভাক করতে পারে না। আদান কথা, পুকর জেরোর কাছে হুবল, আর কেরে পুকরের কাছে হুবল, এই বিদি না হবে ভা হলে এই ছাল ভাতের ভোক বিনিটা। প্রকৃতির প্রকে নেহাত একটা অপব্যর হুব।

कियात ! तथे। वसकाय तथे। यथेन ता त्कत ता वित्रय करत तथे किया, कार्य तथे। वसकाय तथे। यथे कर्ष कार्य तथे। तथे वसके वस तथे क्षेत्र क्षेत्र वा विदेश कर्ष कार्य कर्ष कर्ष कर्म क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र कर्ष कर्म कर्म कर्म कर्म कर्म कर्म क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र कर्म क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र कर्म क्षेत्र क्षे

की का विकास के की को किएक बनिय किन्छ।

भाक्ते प्रेयकेंगानि हेमा (काम क्षेत्रेपुरक अहम होरक रमा। वर्गव हा नवा बाक्षक बाक्षक कांकरक बाक्षक बाजरह, मध्य हर जावद्य किंदू चार राज्य ना त्य क्षेत्रर जैनकी कारणाह एक बिना कादान जाद काहूतक ाका महिन CRCB अरकेमार क माद त्याम क मारव हरण रचमाँ। कराव विरक्ष रकावाव की बारा मुक्तिय किम प्रकवनादिनी किरक्षक प्रा कामक मां। जानि निकास हाफ छान रहत्य, जानाव आसीनाव জোটা মতো নমত ভাব ভিতৰে ভিতৰে মংকাৰ দিয়ে ইটান। কিছ এট भवाबीरकरे रक्त (बाम रक्त। भवता नवष रकत त्नीक्रम था। व्यवस्क नावन्य, बीवानव त्याचानास्य मधीवत्य क्यातः स्वकारम्य पढि वित रेक्टि क्टा क्षारक : केव्यांक मन्ना क्या दावन करत का प्रथम हमी क्रमांक visite cerete et ette, wiete cerete, et ace des ete : क्षिक्रक अक्टी मध्याह त्यापाक करत त्याह, तही की र तम द्वाराधा-वनके विभिन्न नद्द हा चहनमञ्जालाहरू बडाह्या । तोहे सहस्र कान हानाश ^{क्रा}हे कुमरक गावि त्य: वही रक्का होते. (लो) अवही गांश। वही मुक्ति, यादि यामान या का याजानस्था भाषा साथा (बाट्स बाट्स नावा ब्रोहिस करान स्टब मा । जावि जिल्ला काट्स जिल्ला तक्ष्य । तमे बद्धारे जिल्ला केना अवन कावन केने— करन चानारवाका मन्तुर्न किन्न रक्तारको करन केन त्यार रक्तम स्थित व्यवसार कृतीर करना राव त्यसः

 करन मा, अकारे करन । की वर्ग, बामी ह

विक्ता अवष्ट्रे क्लान काव वक वकाक किन्नु गविकाव काव किन्नु अर् कारण, है।

भावि कानूब, की करत कावते भावत कराक हरन खाउडे प्राप्तते। अकड़े भाडे करत क्रिक करण (अन्या गांव ।

ব'লে আমি আমাৰ পৰেট থেকে পেন্দিক-কাগত বেৰ কৰে নিং বসনুষ। কলকাতা থেকে আমাদের কলেব কেনৰ কেনে এনে পড়েড়ে ভালের মধ্যে কিরকম কাজের বিভাগ করে ছিডে হবে ভারই আলোচনা করতে গাগপুর— এমন সমতে হঠাৎ বারখানে বিমলা মলে উঠল, এখন বাহু সম্বীশবাদ, আমি পাচটার সময় আসন, তখন স্ব কথা হবে।

এই বলেই সে ভাভাভাতি হয় হেকে বেকিছে চলে সেল।

বৃষপুথ, এত কণ চেটা কৰে কিছুতে আমাৰ কথাৰ বিষদা মন বিষদ পাৰ্যক্তিল না; নিজেৰ মনটাকে নিৰে এখন কিছু কণ প্ৰয় একলা থাক চাই। হয়তো বিহানায় পঞ্জে প্ৰকে কাল্ডে হবে।

বিৰুগা চলে প্ৰেক্ত, খাবৰ বিভাগতাৰ চাঙা। যেন আৰও বেলি
নাজাল কৰে উঠল। পূৰ্ব আন্ত বাওৱাৰ কিছু কৰু পৰে আৰু বেৰুন আলালেন বেৰু ডাঙে বঙে বঙিন হবে ওঠে ডেবুলি বিষলা চলে যাওৱাৰ পৰে আমণ মনটা বঙিয়ে বঙিয়ে উঠাকে লালন। মনৈ ইংক লালন, ঠিক সমহটাকে বাং ক্ষেত্ৰ বিষেষ্টি। এ কী ভাগুকৰভা! আমাৰ এই অমুক্ত বিবাহ বিলা বোৰ হয় আমাৰ 'গাৰে অবজ্ঞা কৰেই চলে লোন। ক্ষাক্তেক পাৰে।

এই নেশাৰ আচেশে কজেও মধ্যে গণন বিষ্বিত্ব কথাই একা সক বেহায়া এনে পৰা বিলে, অনুন্য আমাৰ সংগ হেবা কথাকৈ চান কৰকানের বাচ ইয়েছ হয়, ভাবে একা বিলায় করে নিই। কিন্তু মন্দ্রিত কৰাৰ পূর্বেই সে অবহা মধ্যে এনে চুকে প্রকা। স্বাৰ পৰ বান-ক্ৰিকিলাপকের স্বাক্তির সংগ্রা বারের বারের বারের থেকে মেশা মুক্তী কোন। মনে ধন, পর থেকে ভালপুর। ভারের বেং ব্যৱস্থান সাম পরে মন্ত্রের বাক্তেরে। রয় হব ব্যাস ব্যাস

चरत की, शांके कुर्बुत्रव (४-नव ताका मान चात्न काका वन त्यत्माक विकास नामक चामक चामका काव मकत्मक त्यानात चाव स्थानक त्यानात चावात्मक स्थान व्यान चार्यक चारक

কান কৰা হজে, যাব কাশক শোচাৰ ভাৰ কজে যদি নিশি কাশক বিলে বিভে হয়, তাম পৰে মাধাৰ মাধানা চলে, যা হলে ভাৰ ঠাকা পাই কোৰাৰ দু আয়, এই পুড়তে পুড়তে বিলিভি কাশকেৰ বাবেনা যে বছম কান উঠাৰ। নবাৰ যখন জেলোৱাৰি কাড ভাঙাৰ শব্দে মুখ্য কৰে ভাৰ খান বাড় কোডে বিভাজ কৰন কাজ-বোলাৰ বাবিনাৰ পুৰ উঠাক গোছিক।

বিজীয় কাম ক্রী, সন্মা ক্ষরত নিশি প্রথম কাশন্ত নাভাবে সেই। শীন্ত এনে প্রকৃতিই, ক্রমে বিনিছি নাজ-ন্যাশার-মেডিনো বাগব কি স্বাছার ? আর্থি কাল্য, বে মোক বিনিছি কাশন্ত কিন্তে কর্মক নিশি কাশন नविन (इन्सा इनार ना। एक जांतरे इन्सा हारे, जासास्त्र ना। मास्त्र ना । मास्त्र ना । मास्त्र ना । मास्त्र ना । मास्त्र कार्य जांत्र कार्य ना । कार्य जांत्रा, जांत्र कार्य कार्य कार्य कार्य ना । कार्य जांत्र जांत्र कार्य कार

আর, বিনিতি প্রম কাশক দু বত অজ্ববিধেই হোক, ও কিছুতেই চলবে না। বিনিতির সংগ কোনো কালগেই কোনোখানেই বজা করণে পাচব না। বিনিতি রঙিন আশার ববন হিল না ভবন চাবির হোলে মাধার উপর দিরে বোলাই অভিনে শীভ কাটাত, এখনও ভাই করবে। ভাবে ভাসের পর বিনিতে না জানি, কিয়ু পর মেটাবার সময় এখন নর।

ষাটে বাবা নৌকো আনে ভাবের মধ্যে অনেকৰে হতে মনে বাধ্য ভয়বার পথে কডকটা আনা গেছে। ভাগের মধ্যে স্ব চেবে মছো কমে বিষয়ান। সে কিছুডেই নবম হল না। এখানকার নামের মুগাবাকে কিলাস কয়া গেল, ওর এই নৌকোখানা ভূমিরে দিছে পার কিনা। সে কাসে সে আর গঞ্চ কী, পারি। কিন্ত দার ছো শেকভালে আয়ার মাছে প্রত্য নাঁ।

আৰি বলপুৰ, সারটাকে কাষও যাতে পঞ্চৰাথ মডো,আলগা কাষণাব বাবা উচিত নহ, তবু নিভাত্তই বহি পড়ো-পড়ো বয় ভো আনিই খান পেডে দেব।

হাট হয়ে সেলে নিৰ্ভাচনৰ খালি নৌকো খাটে বাঁথা ছিল। নানিক ছিল না। নাহেৰ ভৌগল কৰে একটা বাত্ৰাৰ আন্তৰ জীৱেছ নিবল ক্ষতিবছিল। সেই হাত্ৰে নৌকোটাকে খুলে লোকেৰ নাকবানে কিবে পিন ভাকে খুটো কৰে ভাব কৰে। হাবিলেৰ বড়া চালিকৈ ভাকে ভূবিছে দেকত হল। विश्वमान नमावेदे न्वेटम । ८२ अटकसहरूव भारतक अहरू आहे. कीव्यक काल्यक साथ स्थाक करने नमारण, सब्दा, त्याचाणि करस्तिक, अवस----

मानि स्थान्त, जनग्राति जस्म व्यक्तं करव नृकातः गावाम की करव । काव क्याप मा विद्या प्राप्त प्राप्तनं, प्राप्ताचामानाः काव व वाकाव उत्तराव कम वर्षा मा, वर्षाः । जनम मार्थाव व'न वरवाद--- जनावकाव व्यक्तं कल्य विक्रि वान सरका---

তাল লে আমাৰ পাতে জড়িবে বৰল। তাকে বললুব, আৰু বিল-বংগক পৰে আমাৰ কাছে আল্লেড ৷ এই লোকটাকে ধৰি এখন ছ চাকাৰ টাখা কেবৰা বাৰ ভা বলে একে কিনে বাপতে পাৰি। এবই মজে৷ মাছবকৈ লগে আলকে পাৰলে কাম কয় ৷ কিছু বেশি কৰে টাকাৰ জোগাড় কন্ধকে লাপাৰলৈ কোনো কৰা হবে না।

বিক্লেবেলার বিষয়া করে আদবা যাত্র চৌতি থেকে উঠে কাকে কাশুন, বানী, সব হয়ে এলেছে, আরু দেরি নেট, এবন টাকা চাট।

विमना कहात, हाका र कक हाका र

चावि सममूत्र, पुत्र दिनि तथ, किन्न दिनात त्यान द्वान दिन्स होते। विकास विकास सम्राटन, कन्न होते चन्त्र ।

আহি কালুহ, আপাড়ড কেবল পকাপ হাজার হাত্র।

টাজায় সংখ্যাটা শুনে বিমলা জিতবে জিববে চমকে উঠন, কিছ বাইবে সেটা বোপন কয়ে থেক। ব্যৱ বাব দে কী করে ফলবে হে, লাছব নাত্র

चावि कुल्लूम, बानी, चलक्याक नकत कन्नतक नाव कृति। करवत्वाः। की दन करवाद् विदेशायक नावकृत दका द्वाराक । किन्न अस्त काव नावक नवः अस्त विकासकात्र नावक चानावः। अस्त केवल कावः।

विकास सम्बद्धाः, त्यमः ।

चानि कुछन्य निमना कान कान दिन करने निरमात्र, का नवना उपान

त्मरण । भौति कामृत् त्काशाय भवता अन्त कृत्य वाचरण करण, कथत के महत्मात क्या स्था ना ।

विकास चात्राह पृत्यत मित्र फाक्टिस स्त्रेण।

चामि समृत, त्याबार चापीर ठीका त्यत्व अ ठीका निरूप प्रतः।

বিমলা আছও শ্বস্থিত হয়ে লেন। থানিক শবে দে কলনে, তাৰ টাক: আমি কেন্দ্ৰ কয়ে নেব ৮

আৰি বলস্ম, ঠাৰ টাভা কি ভোৰাৰ টাভা নৰ গ

त्म प्र कविवादम्य महत्रहे सम्हल, मह ।

আনি কাল্য, ডা হলে সে টাকা কাৰণ নয়। সে টাকা কেশের; কেশে।
বখন প্রয়োজন আছে ভখন এ টাকা নিধিল কেশেও কান্ত খেকে চুরি কং
বেশেনে।

विश्वमा स्थारम, भावि त्म ग्रांका भाव की करव ह

दसम करद दशक । जूमि ति लावत । वेश ग्रेमा कृपि केश काइ व्यान दशत । व्यानमाक्षत । 'व्यानमाक्षत' अमें मात्र काक लावश निकृत्वत वश्वा कृत्य, काक्षात-व्यावस श्रामीत वृत्यत, कार वाश व्यवस नाम करा तम्म महालक्षितक मात्म मा कारवत क्षत्व विमीत करव वारत । मकी, काला---व्यानमाक्षतः ।

श्राम्या अत्रः !

আহবা পূকৰ, আহবা বাজা, আহবা বাজনা নেব। আহবা পৃথিবীটো এলে অবধি পৃথিবীকে পূঠ কৰছি। আহবা বক্তই ভাব কাছে বাবি কৰেছি প্ৰস্তুই লে আহাবেৰ বল কেনেছে। আহবা পূকৰ আহিবাল কেন্ডে কল পেড়েছি, বাছ কেটেছি, মাট ব্'ড়েছি, পঞ্চ কেবেছি, পাৰি কেবেছি, মাট কেবেছি। সন্ত্ৰেৰ ভলা বেকে, মাটৰ নীচে কেনে, বৃভ্যুব ক্ৰেছ কেবে আহাহ, আহাহ, আহবা কেবলই আহাহ কৰে এসেছি। আহবা সেই বৃহত্ত-ভাজ। বিধাজাৰ জ্বাবাৰে কোনো লোভাৰ সিমূহকে আবস্থা বেচাজ কৰি নি । আখবা কেনেট্ৰ আৰু কেন্ট্ৰেছি ।

तरे शृक्काम्य वाधि दोक्कोरनाहे हरक श्वतिष्ठ भागमः। विश्व-शास्त देखें स्वतीन शासि दिक्केरक 'दिक्कोरको शृथियी क्षेत्रा हरस्य, एक्की वरस्यक, श्वतं हरस्यक्षः नहेरम क्ष्रांगत स्वर्था छाका भरक दम भागनाय व्यागति ब्राह्म ना। नहेरम स्वर्थ क्ष्रम्यस्य स्वर्थ स्वर्धाते वस्त याक्यः, स्वर्थ पनिश्व हेर्या विश्वको स्वरंक दम्य स्वरं क्ष्रिक श्राका भारतायक क्षेत्राव स्वरंक ना।

আইবা পূকা কেবল আমানের দানির জোরে মেরেনের আরু উন্নাটির বার বিয়েকি রাকেনেট আমানের কারে আসমানে দিকে বিজে স্বাহা মার ক্রয়ে আসমানে বড়ো ক'বে বেশি ক'বে পোরেরে। ফারা জানের সমস্থ প্রের হীরে এবং হালের মূলেন আমানের বাফকোরে করা করে নির্ফে বিরেট ক্রের ভার মন্তান পোরেরে। এর্মনি করে পূক্ষের পাঞ্চ নেকাট হল্পে করার্ব হাল, আর হেরেনের পাঞ্চ পেবাট হল্পে ম্বার্থ পার।

विस्तास कार्क पुत्र अवदी काला केरक (केरकि। याज्य वर्षके आर्थि भागजाय अर्थ आ-इक समझा कहा, आहे आपादी अवदी परिचा (मार्गिक)। माज हरहित्य, अदी सहार (विनि करिंज कर्म। अवदाय कार्यम्म, वरण एक्टम राह्म, या, एक्समाय अ-अव ककारणे निरम काल एजा, एक्समाय कीर्याज रचन कांज्य समावि आत्म एक्स। सन्वाराज्य कर्मा कृतम निर्दाक्षिम्स, मुक्त्य-मास की करहाई एक्स सम्बद्ध । सामग्री सक्त्यकारण प्राप्ता ककार्य वानित्य सम्बद्ध परिचा कार्यम्य अविकारक मार्थक कर्मा कृतम एकः मामदा भाग मानेक भागताय वृद्धि केश्विरक्ष मार्थक कर्मा कार्यम कार्यम इत्याप सेविरक व्याप्ता कर्माव माम्या एक बीडीकि कांचका। भूकत एक जिल्लाक क्रानित्य वक्त स्थापन माम्या एक बीडीकि कांचका। भूकत एक जिल्लाक क्रानित्य वक्त स्थापन

femile musten pitch Ce mile gebie mis mit de ach

वादि क्षेत्र, जारक प्रसास काक त्वः। क्ष मा तत्व त्व वृत्ति स्त्य त्वनः क्ष्म विन त्व जारमा करव के। तत्व प्रमास विन त्व जारमा करव के। तत्व विन ति वेत्वरे त्वा जारमा व्यव त्वरं करा विना कर्य कि। ता त्वरंगमा क्ष्म विन व्यवहार त्वरंग व्यवसार मीन व्यव प्रमास क्षम क्ष्म विन व्यवसार क्षम व्यवसार विन क्षा करव जार काम वामात्वर हो वि का वरण क्षम व्यवसार व्यवसार विन की।

আদৰে আমাৰ মনেৰ মধ্যে বে একটুখানি বটকা বেবেছিল ভাই প্ৰধান কাৰণ, এটা বে টাকাৰ গাবি। টাকা জিনিনটা বে পুৰুদ্ধান্ত্ৰীৰ প্ৰটা চাইকে যাওৱাৰ মধ্যে একটু ভিক্কতা এলৈ শক্ষে। ক্ৰেইক্সুক্তীকাং অবটাকে কৰে। কৰ্মেৰ কন। এক-আধ চাকাৰ হলে সেটাকে অভ্যন্ত চুবিং প্ৰকৃপতে, কিন্তু প্ৰকৃপতা ভাষাবটা চল কাকাৰি।

ভা ছাড়া, আমাৰ পুৰ দনী হওবা উচিত ছিল। এত বিন কেবলাম টাড়ার অভাবে আমার অনেক ইঞা পদে পদে ঠেকে গেছে। এটা, আর বাবে হোক, আমাকে কিছুতেই লোডা পার না। আমার ভালোর পদে এটা অভাব বহি হত ভাকে মাপ কর্তুম। কিন্তু এটা কচিবিকৰ, ছাঙা আমার্কনীয়। যাসা ভাঙা করণে মাসে মাসে আমি বে ভার ভারার করে বাধার হাত বিরে ভাবর আর বেনে চাপবার সময় অনেক হিন্তা করে টাকার ঘদি কিলে ভাবর আর বেনে চাপবার সময় অনেক হিন্তা করে টাকার ঘদি কিলে তিপে ইকান্সিভিবেটের ক্রিডিট কিলের, এটা আমার ক্রিটা নায়বের পদে ভা ছার্যকর নয়, হাজকর। আরি বেলু বেবুতে পার, নিবিলের হাতা মান্তবের পদে পৈছক সম্পত্তিটা বাহুলা। ত ক্রিব হান অকে কিন্তুই বেনানান হাত মা। তা হলে ও অনাহানে অভিকলগান আকর্যা গাড়িতে তার চক্র-মান্টারের ক্রি হতে পারত।

चावि सीयान चयक अस्थान ग्रकान शकाय होका शास निर्मा निर्मा चावारन अन्य प्रस्थन बरशायान इ किन (स्वी केंब्रिय विरक्ष छाहे । व्यक्ति चाथीद, चावाय अरे प्रवित्य स्वास्थनों। इ विरास बराहक कृतिस अस्थ मन्द्रता चानमारण (सर्व निष्ठे, क्षेत्र चात्राव क्ष्मको नव चारह ।

কিছ, বিৰুদ্ধ প্ৰকাশ মাজাৰেই নাৰাজ সকলে কোবাক পাৰে বলে আয়াত বিৰাদ হব না। কাজো পেৰকালে দেই ভূ-চাত চাজাৰেই ঠেকৰে। ভাই সই। 'কাই আক্ষতি প্ৰিকা' বালছে, কিছু আনকটা বহন নিজেৱ ইছাৰ না কান হক্তভাগা প্ৰিক বাবো আনা, নামন-কি, প্ৰেন্ত: আনাক কাজিন।

এই শব্দ কিৰেছি— ও পেল আমাৰ বানের কথা। ও-নণ কথা আমাদ কংকালেই ইবছ আমান কুলিবে ভোগো বাবে। এখন কংকাল নেই । এখান কংক নাইছে নিইছ পারিছেছে, এখনই একবাব ভাবে কাছে বাক্সা চাই। ক্রেছি, একটা পোন্তমান বেবছে।

নাবিৰ কললে, যে গোকটাৰ খাবা নোকো কোণানো গংগতিক পুলিন কাক নাম্বছ করেছে। লোকটা পুৰোনো দালি, জাকে নিখে টানাটানি লোক। লোকটা নেৱানা, ভাৰ কাছ খেকে কথা মালায় কথা পক্ষ কৰে। বিষ কলা যায় কি । বিশেষক, নিবিল কোন বাংগত, নামেৰ পাই যো কিছু । আৰু পান্ধৰে না। নাবেৰ আখাকে কলনে, নেবুন, স্বামাকে যদি বিশাদে প্ৰথা বহু আমি ম্বাননাবেক ভাছৰ না।

নাবি বিজ্ঞানা কয়পুত্র, আমাকে যে কয়গোর ডাড কাল কোপাঁর ল নিট্রেই কালে, আগনায় দেখা একবানা আৰু অনুলাবার্ড কেবা ডিজ-না ডিট্ট আয়ার ভাতে আতে ।

बचन मुखि, त्य विक्रियामा नित्य भाषाय भाषाय काव त्याक स्थाप निगर करत त्याविक त्यारी अवे कावतार्थे क्रकरि, भाष भाष-त्याता मागक्ष्म दिस्त मा । अन्यव काम नुक्रम त्यारा पात्यक । त्याम करत नामव मोत्या स्वित्यद्वि आसाव्या सामने त्यापि करत त्य विकरणक भागासात्य वेत्यात संवित्य व्यापाय भारत मारतात्व अवे सामानेत किम । साव्य भाषक च्यानकोति नाक्ष्य क्षि विश्विकातात क्ष्याव न्द्रिक मा नित्त कृत्व (कक्का (श्रह):

এবন কৰা হচ্ছে এই, পুলিসকে যুব কেঁবৰা চাই এবা বহি আছক বিভূ বুব সভাছ ভা হলে বে লোকটার নৌকে। ভূতনো বেছে আখনে ভাবন কঠিপুৰণ কবতে হবে। এবন কেল বুবতে পারছি, এই-বে কেন্ত ভাগনী পাজা হচ্ছে এর সুনজাব একটা মোটা মাল নাবেবের ভাবেক পাছবে। বিভ বনে মনে সে কথাটা চেপেই রাবতে হচ্ছে। মূবে আমিও ক্লছি অভ মাজবা, আর সেও বল্লে ব্যক্ষাত্রা।

क्रम्य नाम्पारक एवं व्यामनाय जिल्ला काळ अन्यापक इव काल अन्य আনেক : বেটক পদাৰ্থ টিটক আকে ভাবে ভোৱে বালে পাছে ফেব বেলি 🕣 🖘 वृक्तिया नाकि मुक्तिय प्रकाश प्राप्ता दर्गनिया नरम न्यास, दम्के व्यक्त नायर देशक क्रियत अध्यय प्रकाश यम वाल करप्रक्रिया, भारत-अकडे करलहे ट्रम्याब ट्रम्यावा क्मिक्केश मक्तक पूर्व कहा क्या क्रेड कावादिएत निवास सम्बिन्छ। विश क्रमतान परि चारकन क्रील कारक आयात हरी क्रम्मकाडेक की कार कराता श्रात, किनि सामात नुविधादक शतिकात करत शिक्षाक्षम , निरुक्त क्रिका किया निष्यं नावेरव किञ्च चल्लाहे भाकनात (का तनवे। यक बारकवें ८३ जा बिरकाक कथानाहै एकालाहै एन। एनहें करक स्वति कन वालएक भावनद न (पड़े। मुखा (मड़े। कारमा क नद मुक्त नद, (मड़े। मुखा, अबेरड़ेबे बम विकान মাটি বড়টা জন হৰে নেয় সেইক বাবে বে জনটা খাছে সেইটে নিটে क्यान्य जित्रक्या करायद नीएडव स्माद याहिएक वाजिक्या क्या करा त्म का कामित अवत अहे मारहतन अकार- कांच भारतत रही। धारण ट्राइटडेरे इम क्टब्याडक च्रिट्ट क्यांडेका तरम मान क्टिक मानि। किन्न 🗗 मखा, अरक मानरक १८व िक्यियोर नकन बड़ा कारकहरे कनार उनी चन करव राष्ट्री रकतम भीतः । वसाममृद्धतः नीट्ड । राष्ट्री चारकः । ू

ভাই, অড়ো কাজ করবার সময় এই পাঁচের লাবির হিসেবট্ট হবা চাই অন্তথ্য নাবেব কিছু নেবে এবং আয়ায়ত কিছু প্রয়োজন আচে . ই তা অসা প্রয়োজনের অক্সীত। কালে, গোড়াই কেবল গানা নয়, চাকাজেও কিছু ডেল দিকে বয়।

কটা যে বিপু স্বাচ্চ আৰু মনে প্ৰথম ছটো গ্যা গেছ ছটো কাজ প্ৰথমে, সাৰ মাজবানের ছটো গ্লে কাপ্লালন কামনা কৰা, কিছ লাভ থাকাৰে মাটু মোক থাকাৰে না । লা থাকালেই বাসনা কল মানী । মোক কিনিপটা থাকে স্মানীকলে স্বাহ্ন ভবিক্ৰংক কচিছে। বৰ্ণমানকে প্ৰথ ছোলা লাভ গ্লাল হজে ছোৱা। এখনই গ্ৰেটা বৰকাৰ গেটাকে যাহা মন লিকে প্ৰাহ্ন মাৰা স্বন্ধ স্বাহ্নৰ বালি জনতে, কাবা বিব্ৰিটা প্ৰস্কাৰ মানো। কাভিক স্মানিকিছ ইন্তি জোৱা প্ৰনাত প্ৰয় না। গ্ৰেই পালে ব্ৰেবৰ যে স্বাহ্নিক ছোৱা মুখ্য হলে কামনা কাবা কাকে হাবাৰ। যাবা কামনাৰ স্বপ্ৰী ছালেইই জন্মে মোহমুলন্ত্ৰ ৷ কা ক্ৰম কাৰ্য ক্ষমে প্ৰয়।

দৈ দিন আমি বিমলার হাছে তেপে গতেভিস্ম, ডাবর বেশ পর মনের
মান বাজছে। আমার মনেও ভাব কাকারটা খামে নি। এই বেলটুকুকে
টালা রেখে বিজে হবে। এইটেকেট যদি বাব বাব অভাক্ত করে মোটা
নাব বুলি ভা হলে এখন খেটা পানের উপর দিরে চলতে করন দেটা করে
নাম নাহরে। এখন আমার কোনো করার বিমলা কেনা কিলানা কর্মার
নির পার নাঃ কেন্দ্র আরুকের মোর জিনিস্টাতে গ্রন্থার মারে ভাবেন

খনাক বৃদ্ধ কৰে কী কৰে ? প্ৰথম আহাৰ কাজেৰ ভিন্ন । অন্তঞ্জৰ উপনকণ কতো বলেৰ শেৰালাৰ এই উপনকাৰ আহেজ পৰ্যন্তই থাক, জলানি পথ পেলে, পোল্মাল বাধ্যৰ । স্ক্ৰীন ভাৱ ঠিক সমৰ আসতে ভবন ভাকে কৰে না । শহে কামী, পোভকে ভাগে কৰে এবা মোককে প্ৰভাৱেৰ হ'তে। বীশাৰন্তেৰ মতো সম্পূৰ্ণ আহাত কৰে ভাগে মিডি আহে মিড লাগাতে থাকে।

निविश रात, अविष्ठश्य परि मखाकार सिनिम वस का दाम अर प्रता मूनलक्षम चार्छ।

আমি বলি, তা হতে পাবে, কিছু কোন্যানটাতে আছে তা জানা । ব এবং সেইখানটাতেই জোৱ কৰে কদেৱ বসিবে সিভে হবে , নইলে । ব বিবোধ কববেই।

শৈষ্টিল বলে, বিৰোধ নাছিবে লিখে নৃত্যি ক্ষুত্ৰি বিৰোধ নেটাছে ৮/৭। আমি বলি, জোমান প্রান্ত কী ?

निकित स्टब्स, किरबाद टबर्गेयाय अवधियात पत्र आटह ।

আমি জানি সাধুলোকেও লেখা গল্পের হজে। নিখিলের দব জ্বকট গা জালে একটা উপদেশে এনে ঠেককেট। আক্রই এট, এক দিন এই উপাল নিবে নাজ্যচাতা করছে, কিছা আজন একলোকে ও নিজেও বিবাস কা সাথে আমি বলি, নিধিল ক্ষেত্র একেবাকে জন্ত-কুল্পন। করেব, মানা ব বালি মান। টাব সদাধ্যকে মানা ও অবাজ্যকে নিবমন্ত নিজেছে, বাক্টা সংগ্ৰহ সংগ্ৰহণ ও অৰ্থেত সামকে চাৰ মা। ফুণ্ডিল এটা, একো কৰছে সংগ্ৰী শেৰ আমাল নৰ। 'গ্ৰা চাৰ বৃধ্ব টিক কৰে ব্যেগ্ছে, ভাগ উপায়ক বিভূপানে।

च्छान निव त्याक चौमां प्राप्त अवकी साम चारक, एवं। यह वाहेश्वाक करान नावे का करन रक्याक रूपात नाव रूपा रूपा का करन रक्याक रूपात नाव रूपा रूपा चाहेम (जरन नाव रूपात का का रूपात का रूपात

এটা নিয়ের নিবিত্তদার সাজে কিছুকাল পূর্বে আআর পূব আন বংগ সোচে।
নিবিত্ত সমস্থান আজাকে সাজা বংল প্রাক্তা করি জানেক সাধন করবার আজে
্যাবাকে পরে টানো চলানে না।

আৰি কলনুম, মিটামনিতবৈদনা। চেবে নালে উত্তয় পোকেৰ চলেই
না, আৰু পৃথিবীৰ বাবেচ-আন্যান্তাপ উত্তব চলেই চেবেছে ব্যক্তিরে ধাব বাব কল্পেই মকল কেনে কেন্দ্রার ক্ষমি হাত্তে— মাত্তর আলনাকে চেনে।

নিবিদ্য বন্ধনে, জোচকে জাওবাৰ করেই (দৰ্শন): ধান্ধনাম করে। সম্মেশনা

যাক্ষা বেল, অল্ডেক্ডাই সই, সেটাকে এইলে কাল কলেছ না। ইটাৰ বিছে, আয়াকে কেলে মেটেটা বাডাই আছে, ভালে সমানে টাৰাক বিছি, অন্ত ভাল কাছ কেলে কাল আলাৰ কৰছি নে। এই লোকানা, প্ৰাক্তনকৈ কুলেৰ কাছি, ভাল পাছেৰ বুলো নিছি, বান-কৰিবেছক মন্ত নেই, আছে এক বুলো কেইটা কৈছি কিনিসকে কুলা নই বাক বিজি। কাজে লাগান্তি নে । ওকের ক্ষরতা বনি পুরো কবের হাতে দেশা বার আ কবে দেই ক্ষরতা দিবে যে আরবা আজ কবার বাবন করার পারি। কেননা, পুনিবীতে এক-বল লীব আছে তারা প্রত্তকর, তাবের সংখ্যাই কেনি, আরা কোনো কাজই করতে পারে না বলি না নির্মাণ পারের বুলো পার, তা লিতেই হোক আর মাধানেই হোক। গ্রেক বাটারার ক্ষরেই মোহ একটা মন্ত কিন্তু। শেই ক্ষিত্রকার ক্ষরেলালার পার দিয়ে এপেডি, আরু সেটা হানবার দিন একেডি। আঞ্চ কি ভাগের স্বিন্তু ক্ষেত্রত পারি।

কিছ নিদিনকৈ মান্ত কথা বোঝানো ভাবি লক্ষা সাত্য কিনিস্ট কথা মনে একটা নিছক প্রেক্ডিসের মনে। ইডিয়ে গোছে। যেন সতা বলে কোনো একটা বিলেষ পদার্থ আছে। আমি একে কারবাথ বলেছি বেগানে মিখাটো সভা দেখানে মিখাই সভা। আমাদের দেশ এই কথাট বুজার বলেই অসাকোনে সভাতে পেরেছে, অঞ্চানীর পাক্ষে মিখাই সংগ্রা কেই মিখা। খেকে এই বলেই সভা খেকে সে এই ছবে। কোনে প্রতিমাদে যে লোক সভা বলে মানতে পারে পেলের প্রতিমা ভার মনে স্থান্য মাজাই কাজ কারব। আমাদের যে বক্ষের অভাব কিছা সাভার বিশং আমারা দেশকে সহজে আনতে পারি নে, কিছ দেশের প্রতিমাকে অনায়াদ মানতে পারি। এটা খলন জানা কথা ভাবন যারা কাজ উন্ধান্ত করাই ভার ছোৱা এইটো বুকাই কাজ করবে।

নিখিল হয়াৎ ছাবি উত্তেজিত হতে উটো বললে, সত্তোৰ সাধনা কৰণ।
পঞ্জি ভোমবা পূৰ্বেছ ব'লেই ভোমবা হয়াৎ মাকাল থেকে একটা ফা কল লেকে চাও। আই লক লভ বংসর ধৰে কেলের মধন সকল কার্ডা বাকি ভাষন ভোমবা কেলকে কেলেডা বানিবে বৰ পাৰাৰ ক্ষেত্ৰ হাত শোল কলে কৰেছ।

भावि कानूब, चनारा नायन बता ठाडे, ताडे करखडे रामरक रावका वर

নিবিদ বদলে, অৰ্থাৎ, সাংখ্যার সাংলাম ফোরাফের মন উঠছে। না। যা-বিদ্ব আছে সময়ে এমনিই বাক্তিং, কেবল ভায় ফলটা হবে আফগুৰি।

নিবিজ্ঞ কলনে, আঘাৰ আছু কয়ে দিনট বা। কৃষি যে দল লোপৰ লাজে চুনে দেৱে ভাৰ্য্য প্ৰেয় ফল আছে, দেটা লচাছা এপন দেখা বাবে না।

আহি বলসুম, আহি আভাতের দিনের ফলটা ডাই, দেই ফলটাই আমার।

নিবিম কালে, আমি কালকেত লিনের কলটা চাই, সেই কলটাই শ্লামর:

মানন কৰা, বাহানিৰ বে একটা আছা ঐপৰ্য মাছে, কয়নাবৃদ্ধি, সেটা বহাজা নিষ্ঠিনৰ ডিন, কিয় বাটাবের খেকে একটা বৰ্যবৃদ্ধিৰ কনম্পত্তি করা হরে উঠে ওটাকে নিজের আওডার মেরে কেলনে হলে। ভারছন্ত্র এই-বে হুর্না লগভানীর পূজা বাঙালি উন্তাবন করেছে এইটেডে তে নিজের আক্ষর্য পরিচর বিষয়ে। আমি নিক্তর কাছতে পারি, এ কেই পোলিটিকাল দেবী। কুলনানের পালনকালে বাঙালি বে কেপেকির বাচ থেকে প্রকরের বর কারনা করেছিল এ চুই কেনী ভারত চুই হুরুছে। কৃতি। সাধনার এখন আক্ষর বাজ তপ ভারভবরের আব কোন হুপ্ত প্রকরেত পোরেছে।

कहिनाव विशान निवान कर्मा क्षेत्र क्षेत्र के हर त्या कर्म है । व्यावादक व्य

স্থাবিশ হচ্ছে, কাগলে কলনে নিবলে নিবলের কথা লোনার ভালে। কিছ পানার কথা কাগলে দেখনার নহ, লোকার করা নিছে কেশের বুক চিয়ে চিয়ে সেগবার। পতিতে খেনকম ক্রমিড ছাপার কালীতে কেখে দেশকম নর, লাভদের কলা নিছে চারি খেলকম মাজির ব্যব শাপনার কামনা ক্রিড করে দেই-বুক্ম।

विनगात महत्त वर्गन वानाव हत्या वर्ग, व्यक्ति स्वस्तृत, ह्य हत्यवार मादनी करवाद करक सक इर्ह्मह वह पृथिवीहता अहति विजि वक वर्ग वांताहरू अध्याप ना हत्या विहासक व्यक्त वन व्यक्ति वालाव महत्त्व हत्या हिन्द विक्ति कि विद्यान करहता हमहत्वि है ह्याबाहक दक्ति मा ह्याबुद्ध स्वा वह व्यवस्था व्यक्ति वालाव महत्त्व व्यक्ति वालाव व्यवस्था व्यक्ति व्यक्ति व्यक्ति वालाव व्यवस्था व्यक्ति व्यक्ति वालाव व्यक्ति वालाव व्यवस्था व्यक्ति व्यक्ति व्यक्ति वालाव व्यवस्था व्यक्ति वालाव व्यक्ति वालाव व्यक्ति वालाव व्यवस्था व्यक्ति वालाव व्यक्ति वालाव তোষাকে কৰবাৰ কৰেছি। কানি নে কৃষি ৰামাৰ কৰা ট্ৰান্থ বৃষ্ঠকে পাৰ কিনা। এ কৰা বোৰাটো ভাষি শক্ত হে, চেৰ্ছাটো কেবছাৱা বাজেন কন্ত, মৰ্কনেচকেই ঠাবা কেন ৮৮

বিষদা এক বৰ্ষৰ কৰে আয়াৰ দিকে চেত্ৰে বদলে, ভোষাৰ কৰা খুব কাষ্ট্ৰ বৃ**ৰুছে শোৰে**ছি।

এট প্রথম বিমদা আমাকে 'আপনি' না বলে 'ডুমি' বললে।

मानि सम्बुद, मर्कत राष्ट्रकारक दीव शावाक शावित हाम प्रस्क ংশামেন স্থায়ৰ একটি বিভাই মূল ছিল, দেও এক দিন মূল ন লেখেছিলেন : লবৰ ভিনি পুৰো পতা কোবছিলেন। জীয়াৰ দয়ত জোলৰ হবে। আহি ्यायाव त्यो विवारे वन त्यावित त्यायाची नमण नवान्यवन्त्रक লায়ন্দ্ৰণী ভাৰ: ছোমাৰট কালো (চাবের কাকল মানা পদ্ধর কামি রেবছে ारहिक महीय मीम कार्यय बहुबन मारहर प्रमानवार प्राथा , च्याव, व्यक्ति শানৰ বেজের উপৰ দিয়ে ছোমার হাত্য মাধ্যাত বহিন ক্রকেন্ট্রিট मुक्तिक मुक्तिक बाक, ब्याब, स्थायाम जिल्ला एक उपलब्धि देखारमेन स्व ্বাছে সময় আকাশটা কেন মঞ্জুমির সিংহের মজো নাল দিন ধের जरव विरक्ष हो-हा करव कम्हाक थाएक । रेकरी एवन कांच क्रकुटक अवन चीन्द्रदे राज्य करव हाचा किरसाध्य क्षाप्त देश्यो लाख नार्थि चायाव समाव क्षाम <mark>आशास करून, करन भागास ट</mark>ल्लन क्षान कीनन लाउन। 'ट्यामास्के नेरकि प्रक्रि प्रक्रिया प्रक्रिया । किया तम करत मकरण ब्लाहे करत त्वारक वि । **पाने कामान मानदा, अपना तमन्द्रक क्**रम जिल्हा कामान तमनीय मुस्तिति िरकत शास्त्र भएक काल करत जान भूरका (१४ ८१ (कड्रे प्राप्ति साह परिवास केवटक मास्टर जा। इहि भाषात्म तन्त्रे तव मान, तन्त्रे त्वक

কিলোৰ টোৰ বৃষ্টে এল। সে যে আসতে বস্তাধিক তেওঁ আন্তর্ভাগ তেও এক বাবে পিতে তেওঁ পাধ্যমের মুখিত মতেবাই কর বাবে বইক। ৰক্ষে বৰুত্তে লে ভৌকিধ উপৰ খেতে মাটিয় উপৰ পতে দিবে আমাৰ নুট পা স্বভিয়ে ধৰলে। ভাৱে পতে ভূলে ভূপে কালা, কালা, কালা।

यहें एक हिल्मिक्ष्। हहें निक्ष्णे भूषिती कर करवाद निक्ष कारता केलाह नह, केलकरन नह, यह गरचाहन। एक करल, म्लारनर कररत । क्य हरन स्मारत । दार्शनि एन क्या तृर्वक्रित, काहें दार्शनि वर्ति हिल क्लक्ष्माद भूका, दार्शनि भएक्षित निरक्षतिकी पृष्टि। एनं दार्शनि भादाद भाक पृष्टि शहरन, क्य कदरन निष्ट स्कर्ण महलाहरून सरमास्तर।

আন্তে আতে চাতে দৰে বিমদানে চৌকিব উপৰে উট্টিরে বদাপুন।
এই উত্তেজনাৰ পৰে অবদান আসবাৰ আগেই ভাতে বদপুন, বাংলাবেল
বাবের পূজা প্রতিষ্ঠা করবার ভার ভিনি আয়ার উপধেই বিজেন্তন, বিক্
আবি যে প্রবিধ।

বিষ্ণাৰ মুখ ভগতে। লাগ, চোখ ভবতেন বান্দে চাকা, রুগ বাদ্ধান কটে বাদ্ধান, ভূষি বৰিব কিলেই গু হার হা-কিছু আছে স্ব ধে ভোষাবাই। বিলেই বাজে বাজ ছাতে আহার চাহতা কান বাহতে গু আমাত সমত গোতা-মানিক ভোষার প্রভাষ লাকানা কোচ, আমার কিছুই দ্বকার তেই।

এর আপে আর-একবার বিষদা গরনা লিখে চোরাছল , আয়ার বিশ্বকে বাবে না কর্মধানটার বাংলা। লাকোচটা বিবাদক আনি ভোষে লেখাই। চির্বাদন পুক্তর মেয়েকে প্রনা লিখে লাকিবে এলোচে, মেরের লাক থেকে প্রনা নিখে কোনে ক্ষেম্ন ব্যন্ত পৌল্যে বা প্রেক

এ তেটা হৈল বড়ো কথা। কিন্তু ছোটো কথান যে পাছতে হবে। আপায়ত অন্তত তিন হাজাব টাকানা চলে নো চলবেই না, পাঁচ হাজার হালই বেশ প্রচেলে ভাবে চলে। কিন্তু এত বড়ো উনীপ্রার মূলে চতাৎ এই টাকার কথাটা কি কলা চলে গ কিন্তু আর প্রায় নেই।

স্তাহেশ্যাচৰ স্থাক পা দিৰে কাছিছে বাল কেললুম, বানী, এ লিকে যে কাঞ্চাৰ পুঞ্চ হয়ে এল, কাফ সম্ভ চহ ব'লে ৷

শ্বমনি বিষদাৰ মূদে একটা বেদনাৰ কুকন দেশা দিল। ভাষি বৃক্তপুষ, বিষদা আখাছ, আমি এখনট বৃদ্ধি দেই প্ৰদান হাজাৰ দাবি কৰছি। এই নিবে কৰ বৃদ্ধেৰ উপৰ পাধাৰ চোপে চালাভ , বোধ হয় নাবা ব্যক্ত জোছাছ, জি কোনো বিনাৰা পাছ নি । প্ৰেমেৰ পূজাৰ আৰ কোনো উপভাৱ ডো লাভ কোই কৰে আমাৰ পাধা দেলে নিচে পাৰচে না

সেই কাপ্ত ওৰ মন চাক্তে এই মাধ্য একটা টাকাকে কৰ অফল্ড আকৰে। প্ৰক্ৰিপ্ৰণ কৰে আমাৰ কাজে এনে কিছে। কিছ কোনো বাজা না শৈকে পৰ প্ৰাণ বালিয়ে উন্ধান কৰ কই কইটা আমাৰ কৃষ্ণ লাগছে। ও বে এখন সম্পূৰ্ণ আমাৰট , উপজে ভোলবাৰ হাম এখন জো আৰু সৰকাৰ নেই, এখন প্ৰায় অনেক যায়ে বাজিছে বাজ্যত কৰে।

আহি গলপুম, বানী, এগন দেই পঞ্চাপ হাজাবেষ বিশেষ হয়জাব নেই , হিসের করে কেবছি, পাঁচ হাজাত, এমন-কি ডিন হাজাব হলেও চলে যাবে চ

হঠাৎ টানটা কমে থিছে বিমলাৰ শ্ৰুণৰ একেবাৰে উজ্জুনিক কৰে উত্তৰ । সে খেন একটা পানেৰ মজো কললে, পাঁচ হস্কাৰ জোমাকে এনে ক্ষেম।

्य कटव वानिका भान (भारत्रिण---

নীমূৰ লাগি কেনে আমি গ্ৰণ এমন ছবা অন্যে মতে জিন কুজনে নাইকো ঘাচাৰ মূল। নাগিৰ কানি ছাঙ্যায় জানে, গ্ৰাৰ কানে বাজবে না দে— দেব লো চেতে, মুমুনা এই ছাগিয়ে কেন কুক।

त दिक (महे स्ववहे, आप एमहे मानहे, आप एमहे जनहें कथा--- भीड़ हासाय एकामाएक जरन (सर्)। 'वेतूब मानि एकरण आवि शवद जमन प्रमा।' शीलय जिल्लक्षाय मेनकछि मक ब'रमहे, ठाय निर्क खाय वामा ब'रमहे जयम स्वतः अखिरनाएकव ठाएण शीलिक विन एकरक साम कालको करा मितृम या करन एलाना एव---- एकम, जात है। कार एकामाय स्वकाव की ' साब, आधि रसरबाहत कार देगा लाखे या रकामा है' हैजानि हैकामि साविकाय भारतय मान खार जनहीं समयक मिनक ना । खारे क्लिक. द्यावडीहें इसे मेखा, रमेडेएके शिन, साम रबाह बाह निर्मा एसें। इएक नाई रानिक विक्रमनाह केथा। तमें स्वास विक्रंस स्वासाई (र की पान स्वासान निवित्त सामगांस किंद्र त्यावरह, ५६ मून त्यावर्त (स्कें) (नावा याद। स्वासान प्रत्यक कड़े शाला। विश्व विविद्यस्य बढ़ाहे, ७ महारक हाह। स्वासान नशह, स्वासि त्यावहारक मानकारक काछ त्याव करकारक त्या सामृष्टि कावना यात्र मिकिश्वर्यक जानुने। स्वकृत्य र निरंद कुल करन की शर्म।

মাক । মানা কুল বুখেতিল ভাষা কেবনে নেকতে নিক কৰে বুখে নিক, ইং নিকে আমাৰ বেলি চিমা কববাৰ গুৱকাৰ নেউ । বিষ্ণাতি ছো এই উদ্বীপনাথ বোপ বেশুনেৰ মাজা আনেক কল উভিবে বাদা সম্ভব নম, মাজনাৰ নাই বাজেৰ কাৰ্যটা বস্তু শীল্প পাৰা বাব লোৱে বিজে বলো। বিষলা বনা কুটুকি বোকে উঠে সংজ্ঞা প্ৰথম বোচে আনি নিজাক যেন উল্লো समय खारेब कानूप, शती, का दरन डेव्सडि। करव---

ट्याबाद कदर ठाउँ ?

कामहे :

भाष्क्री, कामहे अद्भारत (कर)

विविद्यालय बाह्यकथा

আন্তর নামে কালজে লাবোলাক এবা চিট্টি বোলাতে কল বজেছে।
নামি, একটা ছন্তা এবা ছবি বোরাবে, ভারক ইন্সংগ্রার হাছে। বনিকভার
উৎস পুলে মেছে, সেই সাজ অ্কল বিধ্যাক্ষণার ধারাব্যার সমস্ত কো নাক বারে পুল্ডিড। জানে বে, তিই পালি বালের হোরিখেনায় লিচ্ডিবিটা রাজেই হাছে, আমি ভালনার বাজার এব পাল গ্রিছ চল্ডি, আমার পারের আসরব্যানা সাল বাজার উপায় নেই.

निर्देशक आयात अर्थनाय प्रांतायत मार्थित स्वस्ति पर्यापित सरक्ष श्रास्त्राह्म केरक्षक व्याप्त अर्थना प्रांताय करवर्ष किन्न कर्यक सावरक आ कृष्टेशकक्षम मार्थनी वाद्या निर्मि किनिम कालगाम ठाव प्रांतिकारि कर्या प्रांति क्षार्यक रिटियाक क्षिण्येक कर्यक प्रामित सरक प्रांत्राय कर्या प्रांत्रा ट्याच प्रांत्राह्म क्ष्यां स्वाप्त्र स्वाप्त्र प्रांत्र प्रांत्र स्वाप्त्र क्षिक्ष कर्याकार्यक क्ष्यक्षि अन्य विचयप्त्र व्याप्त्र प्रांत्र प्रांत्र प्रांत्र प्रांत्र प्रांत्र प्रांत्र क्ष्यक ट्याचाव क्ष्यक स्वाप्त्र प्रांत्रक विचयाया क्ष्यां निष्ठाक अन्याप्त प्रांत्रक प्रांत्र व्याप्त व्याप्त व्याप्त व्याप्त व्याप्त क्ष्यक व्याप्त व्याप्त व्याप्त क्ष्यक व्याप्त व्याप

আমাৰ নামটা শশ্ব কৰে। কো নি, কিছা বাইবের অপেইছার ডিস্কর্ছ। খেকে স্কৌ পূব বাছা করে সূচট উঠেছে।

ক লিকে মান্তবংশদ চবিশচুকুৰ প্ৰশাসন কৰে কালজে চিট্টিব পৰ চিট্টি বেৰোপ্তে। নিৰেন্তে, মাধ্যে এমন শেষক দোল যদি বেশি বাজত বাং চলে এক দিনে মাধ্যকভাবেত কাৰেশনা-ব্যৱহ চিন্নিক্তালা প্ৰথ আৰু-মান্তব্যেৰ ক্ষয়ে সম্বাহে বান্শিতে ভূজিয়েত থাকাত।

क विरक बाबाब मारव मान बामीराज राना कववानि विधि करनाजः

कारक वर्षत्र निरम्बाक त्यावाद त्याम् त्याम् निकायन्त्रस्य नियवज्ञानक विभागत्य व्यावाद त्यावाद व्यावाद त्यावाद त्यावाद व्यावाद त्यावाद त्यावाद त्यावाद व्यावाद त्यावाद त्यावाद त्यावाद व्यावाद त्यावाद त्यावाद

নাৰ পাই কৰেছে: মাধের কোলের কথৰ সরিক, ক্রীক্রিকাচনণ গুর:

শানি জানি, এ-সমগ্রই আমার এপানকার সব ক্রীক্রেকে বচনা

শানি কাদের স্থই-একজনকৈ জেকে সেই চিত্রিপানা কেবাসূর্য। বি এ

গানীর ভাবে বগরে, আমধার প্রনেত্তি, দেবে এক-কল গোরু মধিনা চাত

রয়েছে, বাংশীর বাধা ব্য করতে ভাষা না করতে পারে এখন কাড

নেই।

আদি বাদসূম, ভাষের অভার জনগতিতে খেলের একজন গোকত বনি ভার মানে ভাতবো সেটাতে সময় খেলের প্রভেন।

डेक्डिशास अम अ रमरमन, र्**बट्ड** मार्चाइ हन ह

ইবিভাগে এম. এ বনলেন, এমন কোন্ কেশ স্থান্তে বেখানে স্থান্ত শাসন কৰেব শাসন নব ?

আহি কাল্য, এই ভাষে শাসনের দীয়া কোন্ পর্যন্ত দেইটোর ছারাই কোশের যায়ন কডটা আবীন জান্য হায়। ভাষের শাসন যদি চুবি ভাকাতি এবং পরের প্রতি অভান্তের উপরেই জীয়া বার ভা মলে বোলা বার তে. প্রত্যাক যায়ককে আন্ত মুদ্রবৈধ আজিলা তেকে স্বাধীন করবার ভাকেই अह नाम्मतः किन्द्र बाह्य नित्य की कान्य महान, त्काम् त्वाकनि त्थाक किन्नतः की बाह्य, काव माक देश चाह्य, अस पनि स्टब्ट नामान दीपा दय का कात बाह्यस्य हेक्का कि जाननाथ त्याया त्याय प्रचीकाव कवा दय। त्याय हम बाह्यस्य बाह्य त्याक त्याक कथा।

है विवर्गास असी. के करामन, ऋत (मानव मनाइसक कि है स्वाइक (जाक) जार कार्डेबास इंकाचा के काइना सारका (नहीं र

স্থামি বলসুম, কে বলতে নেই ৮ মাছদাক নিয়ে দাদ বাবিদা হৈ দেশে হ পৰিমাৰে আছে দে পৰিমানেই মাছদ খাপনাকে নই কবছে।

র্ম এ: ব্যক্তন্ত, তেও হতেও এই সংশ্বরেশসে মাছেছেবই ধর্ম, কর্মিটি মছাছার ।

वि ह तल्लाम, मभीलवाद उ मकाक तम जिन ता महाक निर्मान (मधा काचारक मान कुद तलाका । रहे ता न लाद्य रविकत्न काछिन सचिमात, विका मानविकाहात ठकारतीया, नेत्वर मचल शतका सोधि निर्ध काम उक्क कुहरक विभिन्न स्त्र लागाद । म (नहें। एकन म एकनमा, रताबत्त नेता तकार्यय जैलाद धाराधन । याता वकारकर मान साम ना भावाधा हत्य साम्याद्य साम महास्त्र (६६४ व्यक्त) विल्ला

রক্ষ এ-সাক্ষ ছোকরাট কললে, গ্রুটা ঘটনা কানি। ইক্কর্যীয়ের বেপ্ট কার্য প্রজা ছিল। সে ফার একটা বাট নিয়ে হক্কর্যীয়ের ক্রিটা কার্য প্রজা ছিল। সে ফার একটা বাট নিয়ে হক্কর্যীয়ের ক্রিটা মানজিল নাও মানলা করতে করতে পেরকালে কার এমন ক্রিটা বে ছোকে পাছ নাও মানলা করতে করতে পার করিছি চড়ল নাওমান স্থীর ক্রেটা করনা কেচকে বেবেলে, এই বাব পের লগন । ক্রিটারের শাসনে প্রায়ের কেটা জার সহনা বিনারেও সারল করে নাও ক্রিটারের করেছে ক্রেটার ক্রিটার ক্রিটার করেছে করে পারে টাকারিল বিনার করেছে ক্রিটার ক্রিটার করেছে করে করেছে ক

करन निम्म :-- अहे कथा करन माह्या मधीनतान्त सामिन्य, हरू वर्णीटक सामग्रा सरको करन : मसीनवान् नगरमन, अहे-नवक साथ माहरको पति नाम मात्र छ। इटम कि पाउँच मध्य निष्य क्रियंत क्रांच करत ? अया जानगरन हेटक कराव सान, अवाह टिका वाल गाँव स्थाना सामा हेटक कराव सान ना, छाता हव आपन हेटकह इन्टर न्य असन हेटकह मन्दर :-- हिनि माननात नाम दुनमा करन क्रांचम, मान इस्त्रकीय असनाय अनिक्ष माध्यम दन्हे स्यामिक प्राप्ति निष्क हे नम्बाह कराव गाइन, माहर निवासन हासात हेटक महासन प्राप्ति हामाइन गाइटन ना

আমি বলপুম, আমি আদেশীর তেবে বড়ো দিনিস চালাকে চাই, সেই জন্তে অনেশী চালানো আমার পক্ষে পঞ্চ । আমি মরা বৃত্তি চাই নে কো, আমি কামে পাছ চাই। আমার কাকে সেবি হবন।

নীতিহাসিক হৈদে বদলেন, মাপনি মবা গৃতিৰ পাৰেন না, জাপ পাছৰ পাবেন না। কেননা, সন্ধীপনাৰ কথা আহি মানি— পাওয়া মানেই কেছে নেক্ষা। এ কথা লিখতে মানাকে সময় দেলেছে, কেননা একলো ইছলের লিক্ষার উল্টো লিক্ষা। আহি নিজের স্থোবে কেবেছি, ছযুদের গোমাজা ওকতবন কাছি চাকা আগম কলতে কেবিমেছিল—একটা মুস্পমান প্রজান বেডে-কিনে নেগার মতো কিছু ছিল না। ছিল আম ব্যতী খা। ভাছদি নগলে, তোর কটকে নিকে দিকে টাকা শোদ হলা হলা হলা বিকে করার উল্লোহ ছ্বাই গোন, টাকাও পোন ছল আপনাকে বলছি, আমীটার সোপের কল কেবে আমার বাছে ছ্বা হয় নিকিছ বজাই কর বোক, আমি এটা লিখেছি যে, যানা ভাছদে করার পানে আছে কর বোক, আমি এটা লিখেছি যে, যানা ভাছদে করার পানে স্থান কর আমার বিকে আমার সেবে অভ্যান আছে করার পানে আছে করি আমার সেবে আছান করিছে আমার সেবে আইন্সা আমার করিক করিবার। আমার সেবের করি বরি বিচায়ে ভবে এই-সার পোনারা, এই-সার ছক্ত, এই-সার চাক্যকরীরা।

আৰি অভিক হয়ে সেনুৰ; কানুৰ, জাই বৰি হয় জাৰ এই-সধ গোৰাম্য এই-সৰ কুন্ধু এই-সৰ চক্ৰান্তীয়েৰ হাক বোৰ দেশকে বাঁচাবাৰ লাকা আৰাৰ। দেখা, হাঁসাৰত যে বিৰ মজাৰ মাধ্য আচে দেইটোই বন্ধ লাকাৰ কাৰ । বাই বাৰ কুটে ১৫০ জখনই দেই। সাংখাজিক দেইবাায়াৰ লাকাৰ কৰে। বাই বাৰ হো মাধু লাছ লাছতি হয়ে সোই সৰ চেচাই বাহা আছ লাভ্য মুন্তাকে যে মাক্ৰম মাধ্য টেট কৰে থাকে লে বখন বৰ্ষাত্ৰ হয়ে বাহাৰ কৰম কাৰ উম্পান্ত মানী সুৰ্যাহ্য মান হক্ষ্য কৰা অসাধ্য। লাহেব লালনে স্বোহাৰ নিবিচাৰে কেবলাই সক্ষা আছেই স্কলকে মোন লাহে স্কলকে মানানোটাকেই সোম্বাই মান বাল মান কৰছ। আমাৰ লাহাই ক্ষাহাৰ এই নিৰ্যালনাক সাক্ষ্য

মামার এ-পর কথা আয়াত্ব সংক্ষ কথা— দংল লোককে বললে ব্রাছে কার মুরুটমার কেরি হয় এ। কিন্তু আমানের দেশে থে দর এয় এ এতিয়ানিক বৃথিত পাঁচে কমছে সভাবে পরাজ কর্মার করেট স্কানের পাঁচে।

এ দিকে পদুৰ কাল ৰামীকে নিমে নাগছি। ভাৰে অন্তমান কয়া নামীন। সন্তা বটনাত সাকীৰ দাব্যা পৰিমিত, মেন কি দাব্যা না ধাবাক অনুধাৰ নহ। কিছা যে ধানা ঘটে নি, কোপাও প্ৰতে পালনে, কাৰ লাকীৰ মন্তাৰ হয় না। মানি যে মেহিদি বন্ধ পানুৰ কাছ খোৰ কিন্তেছি দেইটো কাছিছে দেইটো কাছিছে ধেনাৰ এই কৰি।

আমি নিজপার লেবে ভাবভিনুত, পর্কার মানার নিজ এলাকার্যেই কমি বিজে ধরণাকি করিবে নিউ। কিন্তু নাগোর-মাণ্ড বন্দানে, অভাবের করেত্ব প্রক্রে হার মানাতে পারব না। আমি নিজে চেরা নেম্ব।

খাপনি ভৌ দেকনে ? হা,খানি। শাবেন ব্যানে পালমুম না। স্ক্যাবেলাছ বৈ সময়ে বােল কামারে সংগ জার দেশা হব সে বিন দেশা হব না। বরা নিরে জানসুম নিরি করা করা নিরে জানসুম তিনি তার কালাছের বাল্ল করা আর বিভানা নিরে বেবিরে গেছেন , চাকরালের কেবল এইটুকু বাল লেছেন, তার কিবছে ৪ চার দিন দেবি হবে। আমি ভাবেন্ন, সাক্ষী সামার করার করে তিনি পক্ষাবে মামার বাহিতেই বা চার সেছেন। তা যবি হয় আমি ভানি, সে তার রুখা চেরা ছবে। ক্ষাবার ব্যানি হয় করে। ক্ষাবার বাহিতেই বা চার প্রামার বাহিতেই বা চার প্রেলা মহরম এবা রবিবারে অভিয়ে তারে ইত্বরে কর দিন মুটি ছিল, ভাই ক্ষেণ্ড তার প্রেলা পালমার সেল না।

दिन प्रस्ति विद्यालय विदेश निर्माण प्राप्ति वेद वर्षम (वाक्ष्म हार व्याप्ति वाक्ष्म विद्यालय विद्यालय

राव वाक्यक गांवि ता । सार्वे महाराक्षे त्यके कलाश्वक क्षेत्रक दश्चकरीय कांक्रा भाष्यक कांक्राय करका कांत्रियव दश्च उर्ध्य करा व्यवस्था मध्यक त्यक्ष्यक्ष रमाफ परिकार मक्षा तक्ष्यक व्यवस्था मध्या तक्ष्य तक्ष्य तक्ष्य त्या (म. माध्यक्ष प्रथमित कांत्रि क्षया कांग्रंच तक्ष्यक प्रयुक्त तथा (म. माध्यक्ष प्रथमित अर्थिय क्षय्यि । त्यवे प्राचिक कांत्रिया कृति-भाक्ष्य कांत्रिय व्यवस्थि प्रथमित कांक्ष्यकांत्रिय क्षय्यक प्रतिक कांत्रिय क्षया कांग्रंचित व्यवस्था कांत्रिय क्षयक्ष्यक व्यवस्था कांत्रिय कांत्रिय तथा त्यक्ष्यक व्यवस्था कांत्रिय कांत्

দেনি বিকেশ বেলাটা ক্লি বলন সম্ভাৱ মোহানাটোর বাদ পৌচেছে বলন সামার কাজ ছিল না, কাছে মনত ছিল না, মানারে মুলাহন ছিলেন না, শৃক্ষ বুকটা বাদত আন আকালে কিছু একটা আকালে ধরতে চাজিল জ্বন আমি বুক্তি ভিতরের বালানে লেনুম । আমার চল্লমন্তিনা ফালের বাড়া লগ। আমি ইবল করে নামা বাঙের চল্লমন্তিকা বালানে সাজিরেছিলুম। বান নামা বাঙের চল্লমন্তিকা বালানে সাজিরেছিলুম। বান নামা বাঙা ভাবে কুল ফুটে উটার জ্বন মনে হার, গর্জ সম্বাচ রেটি গোল বাড়ার কেনা উটোডে বিজিল্প কাল আমি বালানে ভাই নি, আল নাম মনে একটু ছোলে বালানুম, আমার বিহুলিই চল্লমন্তিকার বিহুল স্বুচিয়ে আদি গোল

বান্যনে কৰন চুকলুম কৰ্মন ক্ৰফ প্ৰবিপাদেও ইণ্টট ট্ৰিক আমাধের পাঁচিকের উপরটিয়ে এনে মূল বাভিয়েতে। পাঁচিকের জন্সটিয়ে নিবিদ্ধ দাব, আরট উপর নিয়ে বাকা এয়ে ইংনের আলো বালানের পভিম দিকে এনে প্রেমান্ত ট্রিক আমার মনে হল, ইংল বেন হল্প পিছন নিক আমের বনে অক্তর্যাহরের ভারে ক্রিপে নয়ে মূচকে হাস্ত্রের।

পাঁচিদের যে বাবজীয়ে গ্যালাবিধ মন্তে৷ করে থাকে বাকে চন্দ্রমন্ত্রিকার বৈ সাম্রামো রয়েছে সেই দিকে নিছে মেহি, সেই পুলিন্ত সোণানমেনীর ক্ষণাৰ পালের উপতে কে চুপ করে করে কাছে। আমার বুকের মধ্য গড়ান করে উঠন। আমি কাছে গেকেই লেও চয়কে ভারতভাতি উঠে কলে।

ভার শর কী করা বাব ! আমি ভারছি, আমি এইখান ভোকে কিং বাব কি না। বিকাশে নিশ্চৰ ভারছিল, দে উটে চলে বাবে কি না। কিছু-এক? ক্ষিত্র করার পূর্বেই বিষণা উটে ইাছিতে যাখার কালয় কিছে বাডিগ বিকে চলগ।

সেই একটুগানি সময়ের মধ্যেই বিমধার ছবিষ্ণ ছাত্র আমার কাছে হয়ন মুক্তিমান হয়ে কেলা দিল। সেই মুহুতে আমার নিজেও জীপনের নালিল জোগায় মুহুর ক্রেসে গেল। আমি জাকে ডাকেশুম, বিম্লা!

সে চমকে গাঁডালো: কিছ ভগনো সে আনাথ কিছে জিবল ন আৰি ভাব সামনে এনে গাঁড়ালুম। তার দিকে ছারা, আমার মুখের উপন টামের আলো পড়ল। সে গুট হাত মুঠো করে ডোগে বুজে গাঁড়িয়ে রটল আমি বলপুম, নিমনা, আমার এট পিজবের মধ্যে চারি নিক বছ, জোমানে কিসের জয়ে এখানে দরে বাশব ৮ এমন করে ডো গুলি বাঁচ্যে নাঃ

विद्यमा क्षाप मृत्यहे सहेल, अक्षेत्र कपान मन्दर्भ मा ।

আহি বলসুম, জোমাকে যদি এমন কোবে করে কোঁবে বাদি ভা চাল আহার সমস্ত জীবন যে একটা সোহাব শিকল হয়ে উঠাবে। ভাতে কি আমার কোনো ক্ষম আছে!

विमना हुन करवर्षे प्रदेश ।

আমি ফাল্ম, এই আমি ডোমাকে গভা কাছি, আমি ডোমাকে ছুটি বিপুম। আমি বহি ডোমার আব-বিছু না হতে পারি অস্ততে আমি ডোমার হাতের হাত-কচা হব না।

এই বলে আহি ব্যক্তির দিকে চলে গেলুম। না, না, এ আছার উল[া] ময়, ও আমার উলালীয় তো নাই। আহি বে ছাড়তে না শাবলে কিছুতে? काका भाव मा । पारक भाषांव क्रम्टरव कात करत छाटक विपतिम भाषांव क्रम्टरव द्याका करत द्वार क्रिटर भाषत मा । भवताशीद काटक भाषि (शाक्रवास्त क्ष्मम कर्दे आवंशाई कर्तक, भावि स्त्र मा भाषे दमें एममूक, कृष भाषे दमक पीकांव, किन्न भाषांदक दिव दवाप क्रिया मा विभागिक महा बाल नटन वाषांव (ठवे) (व निर्देश्य में मा ८०एम ववा । भाषांव दमें भाग्यका। (वाटक भाषांदक दीकांक)

বৈট্যজনানার যাবে তালে দেখি মান্টার মণায় বলে আছেন। ভগন ভিতৰে ভিতৰে আনোলে আনায় মন চলাচ। মান্টার মলায়কে লেখে আদি মন্ত জোনো কয়া ভিজাল। করবার আলে বলে উট্লুম, মান্টার মলায়, মৃত্যিক হজে মান্টারের নব চেয়ে বড়ো জিনিল। ভার কাচে আর-বিস্কৃত্য নেই, বিস্কৃত্য না।

মাস্টার-মণ্যে আমার এই ট্রাফেলনার আশুর হবে পেলেন। কিছু না বাদ আমার নিকে চেয়ে বইলেন।

यावि वसस्य, वह भारत विवृद्धे त्याया तात ना । भारत भारतिस्य, इक्षाप्रेरे वस्त, ता निकास कारत, कहान देशर । विक स्था त्याया क्या क्यानक कार्या । मिला त्य किन भारित्य थेए। त्याय (क्राफ क्याया गाहि तम हिन तुकास भारति, भारति सामात्य (क्राफ क्याया व्याप्त कार्य क्याया व्याप्त कार्याया क्यायात्र क्यायायात्र क्यायात्र क्यायात्र क्यायात्र क्यायात्र क्या

ियाकीय-जनाव कमानद्र भावता बात नवि, त्यी वेशक कार्बाव तिवेशक गाउँ कार्य भाववादे वारीत्रका। विश्व बान्द्रम त्याँ। वेदक कार्याव रुक्तेपक कार्य कार्य कार्य कार्य कार्यात्रका

ক্ষাৎ মনে পতে গেল, মাণাৰ মণাৰ ক দিন ছিলেন না, কোষাই ছিলেন ডা কানিও নে: একট কন্দিত হ'ব নিজ্ঞাস কৰ্দ্য, আপনি ছিলেন কোষাৰ দু

मार्थाव-मनाव करामन, नकृत वर्^ह ३८७ ।

अकृत वाहिराव १ ७३ छात जिल एमशारलके विद्याल १

है। महन कानग्य हम हमार्थि लक्ष्य मधी हमाक जहसाक लाक महन्द्र कमाराका काम हमार्थि मधारिक हमार्थि हमार्थि हमार्थित । कमाराक्षित हिंदि महार्थित हमार्थित हमार्थित हमार्थित हमार्थित हमार्थित हमार्थित हमार्थित हमार्थित महन्द्र कार्या मध्य हमार्थित महन्द्र कार्या हमार्थित हमार्थित महन्द्र कार्या हमार्थित ह

গবে। তাই জোমার কাছে জনুর। আছে সে বা গবকার বা দৈব।

বৃদ্ধিনী লোক বাহাৰ নাছ । পাছ কৰে কৰেও কানী ছু ছে দেই নাই খাৰে একো ইনিটা কৰে কৰে, ছোই নিছে কৰা সাক গৃটিনাটি চলছিল। কিছ কৰা বাছে আমাৰ কোনে আনাৰ উপাৰ পাছৰ কাজৰাৰ বা কে আমাৰ উপাৰ পাছৰ কাজৰাৰ বা কেটুবানি ছিল কাম এবাৰ চুকে ছেল। আমাৰ উপাৰ পাছৰ কাজৰাৰ বা কেটুবানি ছিল কাম এবাৰ চুকে ছেল। আছে কাছে নাই ছেল। ইনিই আমি লোকটা সৰল। কিছ এবাৰ কৰ বাবলা হাছছে, আমি যে বৃদ্ধিনাৰ বাতে কেলুমা কেটা কোনা কৈছে বাকে বা কৰাৰ মানি । সামাৰে ইনিটাৰ বাতে কেলুমা কোটা কোনা কাছৰ আমি কাছিৰ উপাৰ যদি কোনা লিকে পাৰত্বম আ হলে বাই বোনা কোনা কাছিছে আমি বৃদ্ধিৰ উপাৰ যদি কোনা লিকে পাৰত্বম আ হলে বাই বোনা কোনা ছাছে হবে নাই কৰাৰ কৰিবলাৰ হবেন কিছু দিন আমাৰ কাল বাব বাব বাবাৰ বা নাই কালা কাৰ পাৰিকলাৰৰ কাছে বাবাৰ, আমি কৰা কোনা বাবাৰ কোনা কালা বাবাৰ কোনা কৰে কালা বাবাৰ কোনা কৰে বাবাৰ কৰিবলাৰ কৰে বাবাৰ কৰিবলাৰ কৰিবলাৰ বাবাৰ কৰে বাবাৰ কৰে

আৰি মলস্ম, ও বাচান্ত পাতে, মহাৰত পাতে, কিছ এই যে একা লোভৰ লোভেত ভাজ হাজাৰ বদম জাচেৰ কাম কল লৈবি কবছে, তাম, সমায়ে, ব্যবসায়ে, স্টোক সাজ লড়াই কবানে কবানে যতি হাৰত হয়। বা হলেও আহবা কামে ববানে বাবেব।

বিষ্ণার আত্মকথা

এক জন্ম যে একটা ঘটতে পাৰে দে মনেও কৰা বাব না। আবাৰ তন পাত ক্ষম কৰে গোপ। এই কৰ বাবে হাজাৰ বছৰ পাৰ কৰে পেছে। সহ আছ কোৰে চপছিল যে চপছে বলে পুৰাভেই পাৰি নি। দে বিন বটাং খাৰু থেছে বুৰাতে পোৰেডি।

বাজাব থেকে বিশেষ মান বিলাধ করনায় কথা কথা কথা কথিছ মান্ত কথাকে গোলুম তপন জানতুম, এই নিধে পানিকটা কথা-কাটাকাটী চলতে কিন্তু আমার একটা বিশ্বাস ছিল যে, ভকের ধাবা ভক্তে নিরণ্ড কথা আমার পালে অনাবজক। আমার চার নিকের বাযুমন্তকে একটা কাচ আছে। সন্দীপার মান্তা আন্ত গচা একটা পুরুষ সমূত্রের ভেউরের মান্তে। আমার পালের কাছে এলে ভেবং পছল— আমি হো জাক বিই নি, এ আমার পালের কাছে এলে ভেবং পছল— আমি হো জাক বিই নি, এ আমার এই হার্যার ভাল। আর সে বিন কেবলুম, সেই অফুলাকে— কাছ হে ছেবং কালে কাছে বসন এলা ভবন কোছ বিশালীর মান্তা সর্বা এবা স্বাস— সে আমার কাছে বসন এলা ভবন ভোল বেলাকার নদীর মান্তা কেবলে কেবলে কালে মান্ত্র বিশ্বাস বিশ্ব

ভাই সে দিন নিষেধ 'পৰে দৃত বিখাস নিষে বস্কবাতিনী বিদ্যাধনিণ'
মত্যো আমাৰ স্বামীৰ কাছে বিশ্বেভিস্ম। কিছু হল কী গু আন্ধান বহাই
এক বিনও স্বামীৰ চোৰে এমন উলাস দৃষ্টি পেনি নি। সে ছৈন মঞ্চক্^{তিই}
আকালের মত্যে, ভাব নিষেব মনোও একটুবানি কসের বান্দা নেই, স্বাহ মত্য বিশ্বে ভাকিবে সাছে ভাব মনোও বন কোথাও বিভুমান বঙ ধেবা ম^{ত্তিক} না । একটু বৰি বাসাও কৰা চন আহংগণ বাচত্বম । কোখাও জাকে ছুঁজেও শাংস্থানা । মনে হল, আমি বিধা । কেন আমি বয়--- ব্যটা কেই জেওে লাভ অমনি কেবল অকবাৰ বাজি।

এক্ষাল কলেৰ কক্ষে আমাৰ কলনী কা'লেছ ইবা কৰে এনেছি। মনে কানবৃত্ব, বিবাজা আমাৰক পজি কেন নি, আমাৰ আমীৰ ভালোবাদাই আমাৰ এক্ষাত্ৰ পজি। আৰু যে পজিব মদ পোচালা কৰে গোছছি, নেশা কাম উটেছে। এবন বঠাং পোচালাটা কেন্তে মাটিৰ উপৰ পাছে পেল। গোন বাঁচি কী কৰে।

ভান্তান্তান্তি বেশালা বাধ্যক বলেভিনুম। ককা। লক্ষা। লক্ষা। বেকো।
বানীৰ খবেৰ সামনে লিখে বাধাৰ সময় তিনি বলে উনলেন, কী লো ভোটো।
বানী, কৌলাটা বে মাধা ভিনিধে লাক মাধাৰ চাৰ, মাখানা নিক আছে।
বোন।

দে দিন বালানে স্বামী আমাকে অনাথানে কালেন, বেরামাকে ছবি দিনুমাঃ ছুটি কি এটেই লহজে দেকতা যাত কিয়া নেবতা যাত। ছুটি কি কেটা জিনিদ। ছুটিকে কাজঃ। মাড়ের মানা আমি তে চিবলিন আনবেত কালে নাজাত লিবেছি, তথাৎ আকালে তুলে বার বান বদালে তেই জোমার ছুটী জনন ছেবি, এতানে আমি চনাত্তত পারি নে, বাচাত্তত পারি নে।

মাঞ্চ কোবাৰ কৰে বন্দন তুলি কথন কৰু দেশি মাদবাৰ, কৰু মাধনা, বৃধু মাধনা, বুধু মাধনা, বুধু

এ ক্ষাতে সত্তা আহার পাক কোনার বাবস্থা টিকে আছে সে স্বাচ্ছ হয়। বান এক বাছে। একটা বাংগ লাগল ক্ষাত্র আবার লো কা স্বীপের গাছ। প্রাধেষ সাম প্রাধের নাম্বা কোন দেই আব্দর কো আবার কোননি করেই ক্ষাত্র। কোবার ফিবো: এ বে ক্ষাত্র স্বাচ, ছট-কুল-ক্ষালিক-শহা বাতা। এই-বে মান্তবন্ধনো সৰ পুৰে বেড়াজে, কথা কজে, চালছে— ৬ই ও বচোগানী মাধা লগছেন, মেজোবানী খাজো গানীকে নিবে চাগছেন, পাঁচালিব গান গালেজন— খামাব ভিতৰকাৰ এই আবিভাৰ যে এই-সম্পন্ধ চেয়ে চালাৰ প্ৰশে গভা।

সন্ধীশ বলদেন, পঞ্চাপ হাজাব চাই। আমারে মাতাল মন বলে উঠত, পঞ্চাপ হাজার কিছুই নয়। এনে ধেব। কোথার পাব, কী করে পাব, তেও কি একটা কথা। এই তো আমি নিজে এক মৃত্যুত্ত কিছু-মা থেকে একেবাং সব কিছুকে মেন ছাড়িয়ে উটেছি, এমনি করেই এক ইলারায় হব খান ঘটরে। পাবব, পাবব, পাবব। একটুন সন্দেহ নেই।

क्षात का प्रमुख । छात चत कात निर्देक (क्षात एक्षि, क्षेत्रक करें व्यातक (काचार र वादितक) यमाक त्याम करत कच्छा एवर एकम र किछ 'र क्षातक (काचार र वादितक) यमाक त्याक (काचार प्रामि एमडें । एक्षारम केम र काचा मूरे करत एमड । एक्ष्प्राध याज्ञणामा, एक्ष्प्रारम काव काचा किया यमा कर, जाहाता एमड कात्रक माहिएड एक्ष्प्रह्म करति । कर्म र वादिय प्रमान करति । क्षात्र काव कात्रक स्तार वादिय वादिय कार्य हिए । क्षात्र र प्राप्त कार्य कार्य

(नवकारम अक किन चम्नारक काकमुद्र : कामूप, रहत्वप्र करक डेरकार

প্ৰকাষ— ৰাজ্যকিৰ কাছ খেতক এ চাকা বেছ কৰে আনতে পাৰ্ছৰ না প সে বুক ফুলিৰে কাৰে, কেনা পাধৰ না ।

হ'ছ হৈ, আহিও স্থীপের কাছে এমনি করে বলেভিদুম প্রুত্ত ভারত - সম্বাদ্ধ বুক-ফোলয়ন্ত সেবে একটুক আবাস লেনুম নাত্র

किसामा क्षम्य, की कहार वाला (क्षि ।

শম্পা এমনি বৰ আঞ্চাৰি লগেন বৰ্ডে লগেল তে, লে মানিক কালকেও কালি পায়ে ছাত্ৰা শাৰ কোৰাও প্ৰকাশ ক্ষৰণেওই বেগো নয়।

भाषि नममूष्य, नर भषुमा, स मन (कामधाकृति वंशाहा)।

্স বনলৈ, আজে, টাকা সিজ ধর্ম পারারার লোকদের বদ করব : টাকা পারে-কোনায় ৮

अध्यक्षित वस्ताल, वाकाव सुत्र करव

काचि वससूत्र, स्टेंटर संवकाद (अहँ, काचाद सहल काहुइ, काई सिहह हार.

সমূল্য ক্ষাল, কিছ ৰাজ্যকিব উপৰ মূল চৰতে না। ধুব একটা সংগ্ৰহ কিৰিব আন্তে

GREEN Y

সে শাসনার জনে কার নেই। সে পুর সংক।

४४ जिन :

विष्या (काहीद गाकी (चाक श्राम्य १वर्ड) गाव) श्रीष्ठमा केषा (१वर्ड रात (विवासन केमन वामान, जान गाव श्रामी (घाड) शिक्स (४व काव भागाक स्वयास--- भाग विश्व नगास मा

কী স্বনাৰ : আমাতের সৃষ্টো থাজাকিকে মারার কথা মনে করান্ত এর বৰ মুম্বাক্ত কেবি হল না : এত মুখলানি এমনাহারে যে মনে কয়, একটা বাক মারাও এর পাক্ষে লক্ত, অধত মুখের কথা এবেবাতে আরু আয়েরে : মানে কয়, এই সংসাধে মুক্তো থাকাঞ্চি যে করবানি পকা আ ও একেবাতে বেশতে শাছে না, দেশনে দেন কাৰা আৰাণ। দেই আৰাণে প্ৰাণ্ড নেই, বাধা নেই, কেবল লোক আছে। ন হস্ততে ইক্সানে প্ৰীৰে।

আমি বলসুম, বলোকী, মমূল্য। আমাৰের রাম-মলারের বে শ্বী আছে, কোনেমে আছে— তার বে—

ষী নেই, ছেলেমেয়ে নেই, এমন মাজৰ এ কেলে পাব কোখাছ ? দেখন, আমহা বাকে দহা বলি সে কেবল নিজেব 'পাবেই লয়া । পাছে নিজেব ২০০ মনে বাধা গালে সেই কল্পেই অক্সকে আঘাত কথ্যত পাৰি নে, এই ংচা হল কাপুক্ৰভাৱে চুড়স্থ।

সন্দীলের মূপের বুলি বালকের মুখে শুনে বুক থেকলে উঠল। কাং নিজাল্প কাঁচা, চালোকে জালো বলে বিখাল করবারই যে গুরু সময়। খাব, গুরু যে বাঁচবার বাইল, বাঁচবার বাইল। আমার চিতারে মা কোনে উঠল যে। নিজের দিক থেকে আমার ভালোও দ্বিল না, মন্দ্রক দ্বিল না, চিল কেনল মর্ব মূর্ব জল গাঁরে। কিন্তু বখন এই আঠাবো বছরের ছেলে এমন আনাহালে মনে কর্বতে পার্বল একজন বুছে। মান্তবাক বিনা বোরে মেরে জেলাই ব্যা, জেবন আমার বাং লিউবে উঠল। ব্যান কেনতে পোলুম বর মানপাশ নেই, জেবন পর এই কথার পাশ বাছে। চহাকর হয়ে আমার লাভ জেলা হিলে। যেন বাশ্যায়ের অপ্রাথকৈ কঠি ছেলের মহার শেশুনে পেলুম।

विश्वास-केंग्साह-क्या गरका गरका भड़े पृष्ठि स्वका कार्यय विश्व का व्याधाय आत्मक क्रिक क्षित्र क्ष्मम क्याय साम क्षम्य साम क्षम्य साम क्षम्य साम क्षम्य कार्यक क्षम्य विष्य विष्य

शानि, जानि, शृथियीव स्टक्त सहस्र आखाभ महस्राद्भव सहस्र करा

्यान केंद्रोह । किन्न या देव चाहक जनना नेपछित्व जह नहस्रात्वस नवृत्तित्व एक करवाद करण । या दका कार्यातिक छात्र मा, तम निष्कि एक नहस्र मिक्कि ताक, या तम विछात्व बार । चास चाराद मध्या कान्य छान्य छात्र जहे (क्रांक् देशक हुई वाहक होहन बास रोजाराव करण ।

विष्टु चारमहे तरक क्षाकाति कवात वालक्षिम्य, उपन गए गाउन केरनी। कभा है निन्नि रमनीरक च स्मारकाकासक प्रतेमका गाम कामाव । सारप्याकासक इन्स्त कारक चन्ना क्षमाके यांचा रमाप राज्य सन्ना रम मुचिनी प्रकारण नाम ।

चक्तात्क नगम्म, पान्त, एकामात्क किछू चन्द्रत हत्य जा , हेगका आध्य नागर कान चम्मानके केन्त्र । *

বৰন দেবৰা পৰিত্ব পোচে কাৰে ভাৰ নিচে কোন্ত, বনন্ত, আছুলা,
আমি জোমাৰ বিনিঃ আৰু ভাৰতেন্ত্ৰ পাজিব ভিনি নচ, কিছ ভাৰতিন্ত্ৰ আন্ধা ভিনি বছৰে ভিন পো প্ৰয়ট্ট নিনঃ আছি ভোজাতে আনীবাৰ কৰছি, জনবান ব্যামণ্ড কথা বছন :

চর্ম ক্ষামার মূপ গ্রেকে এট কথা জনে ক্ষমূল্য থকটু থামকে বটল ।
চাব পারেট প্রবাস করে ক্ষান্যর পাছের পুলো নিলে। উটে গ্রম কাজালোলা
চাব চোক ক্ষপ্তলা করছে। ভাট ক্ষামার, ক্ষামি চে। মর্ডেট বাস্ত্রি—
দিন্ধি স্ব বালাট নিছে হেন মবি— ক্ষামা হয়ে জ্যোমার ক্ষোমোল
সপর্যার ক্ষান্ত না

শ্বৰূপ্যকে কলমুম, জোমার লিজনটি খামাকে প্রশামী লিভে হবে। কী করবে, দিদি।

बक्त ब्राक्टिन् क्वर ।

्रकी दक्षा प्रावे निमित् स्मावतम्ब भ भगति वत्ताः भावतम्ब वत्तः । होते वृत्तिः भक्ता निकासके भावतम्ब वात्तव निरमः।

শন্দা ভার ভক্ত দূরের বীপ্তিরেরা আমার সীবনের রারা দৃত্তর দীবার প্রথম শক্তবদোলীর মতে। একে নিরে সেন। শিক্ষরতাকে ব্রকর কাপতের ভিতর নিয়ে বদসুম, এই রইদ আমার উত্থানের শেষ মধ্য, আমার ভাইকোটার প্রশামী।

নারীর জ্বার বেশানে মারের আদন আমার কেইশানকার জনেলাই হঠান এই একবার পূলে বিছেছিল। তখন মনে হল, এখন খেকে বুকি হার গোলাই বুইল।

কিছা, প্রোয়ের পদা আবার দক্ষ হয়ে গোল, প্রেছদী নারী একে আছার ইন্মায়নের যারে হোলা লাগিয়ে দিলে।

পরের দিনে সন্দীনের সক্তে আবারে কেব। একটা উন্ধন্ধ পাসলানি আবার মুখনিকের উপর পাছিছে এটা অঞ্চাক্তরে দিলে। কিছু এ কী বা এটা কি আমার স্বভাব। কথনোটা না।

নই নিশক্ষাক, এই নিভাকনকে এব আনে কোনো দিন দেশি নি সাপুড়ে ইটাই এগে এই সাপকে আমাৰ আঁড্ডলেব ভিত্ত থেকে বেব বাব দেশিয়ে বিলে। কিছা কথনোই এ আমাৰ আঁড্ডলেব আছা ছিল না এ এই সাপুড়েবই চাল্যের জিডবকার ভিনিদ। অপ্রের্ডা কেমন করে আমার উপর এব করেছে। আজ আমি যা কিছু কর্মি দে আমার নয়, ব জেবই নীলা।

দেই অপদেবতা এক দিন বাড়া মৰাৰ ছাত্তে কৰে এসে আআাৰ বলকে আমিই তেনাৰ দেশ, আমিই তেনাৰ দশ্যন, আমাৰ ক্ৰেছ বাড় ভৌমাৰ আৰু বিষুষ্ট নেই। মুক্তমান্তবা।

আমি বাত জোড় করে বনপুম, তুমিই আমার পম, তুমিই আমার গা আমার ঘা-কিছু আচে সব জোমার কোমে ভাসিরে দেব ৷ কালমাজবা া

প্রীত হাজাব চাই দ আজ্বং পাত কাজাবই নিয়ে যাব। কালই চাই দ আজ্ঞা, কালই পাবে। কলকে চ্যাহ্রেন এই পাত কাজাব টাকাব লান মনেই মজো কেনিৰে উঠিব— ভাত পরে দ্বাভালের উৎসক— অচলা পৃথিতী পারের ভালাহ ইনমাল করতে বাক্তবে, চোতের উপর আজন ছুইবে, কানেই িগাৰ কাছেৰ পাৰ্কন কাৰ্ক্তৰ, সামনে কী আছে কী নেই আ বুক্তাকেই পাৰৰ — ভাৰ পাৰে উপাড়ে উপাড়ে পাকৰ বিত্তি মহাপেও মধ্যে। সময় আন্ধন এক নিজিৰে নিৰে যাবে, সময় ভাই হাওবাহ উভাবে, কিছুই আৰু বাকি পাকৰে না তে

টাকা কোনাৰ পাওয়া যেকে পাবে দে কবা এব আলে কোনো মকেট তেবে পাক্ষিপুৰ না। সে দিন জীৱ উত্তেখনার আলোৱে এই ট্রাকটো ২২৩২ চাবের সামনে ব্যহাক দেবতে পেনুর।

কি বছৰ আআৰ কামী প্ৰকাৰ সময় ইয়ে বড়ো ভাক আৰু মেজো লাকাক জিন হাজাৰ টাকা কৰে বালামী লিছে আকেন। সেই টাকা লেহে বছৰে ইচাকা নামে বাাৰে কমা বছে হাল বাজাছ। এবাৰেও নিয়ম-মৰ প্ৰাণামী কেন্দ্ৰী হাছছে, কিন্তু কানি টাকাটা এবানো বাাছে পাঠানো বহু নি। কোলাছ আছে ভাল আআৰ কান। আমানেত লোবাৰ কৰেব লাকা কাল্য ছাড়বাৰ ভোটো কুম্বিৰ কোৰে লোৱাৰ নিজ্জ আছে, কাৰই মানা টাকাটা ভোলো বজাত।

कि सकदब अहे दिका निष्ट चामान चामी करका पाव नाएव क्या

এর বাবে কড বিন বড়োরানী-মেকারানীকে আমি বান বান সোর মান্ডি— আমার বিবাসশ্বাদশ বানীকে বুলিনে উপন কানি বিনে কেবল

Wie acurece were use face :

টাকা নিজেন, এই ছিল আমাৰ নালিল। তালেৰ বাৰীকেৰ স্কুন্ধ পাং আনেক প্ৰকাৰি নিনিপ্তত তাবা প্ৰিৰে প্ৰিক্তিছেন, এ কথা অনেকংগ আমাৰ বাৰীকে বলেছি। তিনি ভাব কোনো কৰাৰ না কৰে চুপ কাং পাকতেন। ভখন আমাৰ বাগ কতা, আমি বলতুম, দান কৰাছে হৰ লাগে ভূগে মান কৰা, কিছু চুবি কৰাছে খেনে গ্ৰিগাড়া লৈ মিন আমাৰ এই নালিল জনে মুচকে হোলছিলেন। আৰু আমি আমাৰ বামীৰ দিন্দৰ পোকে কই বাছোৱানীৰ মেকোৱানীৰ টাকা চুবি কৰাত চলেছি।

বাবে সামাব স্বামী দেই ঘাবেই ঠাব কাল্ড ছাড়েন, দেই কাল্ডের পাকেটেই ঠাব চাবি পাকে। দেই চাবি ব্ৰব করে নিয়ে লোহাব দিওব স্থানুম। সন্নামে একটু শক্ত হল মান হল, দমায় পৃথিবী দেন কেলে উচল হঠাব একটা শীচে স্থামার হাত পা বিম হয়ে বুকের মধ্যে ১ক ১ক বাব কাল্ডে থাকল।

লোকাৰ দিশুকের মন্ত্যে একটা টানা দেবাক আছে। দেকটো গাত বেশপুন, নোট নেই, কাগজের মোচকে ভাগ করা লিনি সাজানো। গাতি মোচকে কত নিনি আছে, আমার কত্ত সরকার, সে তেখন তিখের কলত ত সময় নাম। কচিটি যোচক ভিল, সব কটা নিবেক আমার আচিকে বানসুম

ক্ষ ভাবী নথ। চুবিব ভাবে আমাৰ মন মেন মাজিতে লুউছে পড়ল ব্যব্যানোটেৰ আচা চলে সেটাকে কভ বেলি চুবি বলে মনে ছভ ন এ বে নব নোনা।

সেই বাজে নিজের মতে মধন চোও হতে চুক্তার হল জনন ভোতে এ গর আনার আরু আলন বইল না। এ ঘতে আনাত কক্ত ক্ষাে অভিকাশ— গ্র করে সং খোলাশুম।

বনে বনে কলতে লাগদুন, বলেয়াতবং । বলেয়াতবং । কেব, আনাং লোণ আমার সোনার কোণ সব সোনা সেই কেবের সোনা, ও আবং কারও নাং। কিন্ধ নামের অক্কারে মন যে ছবল হয়ে থাকে। আমী লালের লবে চাম জিনেন, চোল পুলে উবি পরের জিনের থোকে। বেলিরে প্রেপুর্যালন অক্রাপ্রের থোকা হালের উপর প্রাপ্ত পরের থোকা চলির উপর পুল লৈর মানিরে পালের উপর প্রাপ্ত কারিবের পালের মানিরে পালের বর্ষান্ত কারিবের কারে জেনিনী বুলে বর্ষান থকার প্রের্থাকে। লেনেরের কারে জারার বর্ষার আমার প্রাপ্ত কারে কারে জারার দল থোকা অবর কারে লেনেরের লাকে মার ব্যালার রাম্বর কারে কারের লাকে মার বর্ষার মার প্রের্থাকা মার ব্যালার বর্ষার মার লেনের সম্পাদন লাকরের মারে বেলুনা লেনের প্রাপ্ত কার্যাল থাকার কারে প্রাপ্ত কারে কারে কারেরের কারে কারের কার

ক টাকো পেংহার দিশুকে দেবাবার পথ বছ আবোচ নই বাহে নেই যাব কিয়ে গৈছে দেই চুবি নিছে দেই দিশুক পালবাৰু ক্সি আছিল নই আেছি যা হলে স্থানীৰ প্রেব ডৌকাচের বাছে অঞ্চল হলে পড়ে যাব বেশন সামনে বাজা ছাড়া বাজাই নেই ১

কটি টাকা নিস্ম কটি হে বদে বদে প্নব ্দ আনি লক্ষায় পাৱস্থ নাং বংক্ষেম লক্ষা আছে তেজনি হাকা গাক, হুবিব ছিদেব কৰব না।

के विकेश विकास होते को बोल हुन हैं है के कि हैं। शेवल कार्य की क्षेत्र की की की कार्य कार्य की कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य की कार्य की कार्य कार्य

আকালের চিরকালের আলো চুরিরট মতো; এ চুরি দমন্ত ক্রণাতের কাচ গোক চুরি , বিধাস চুরি, ধর্ম চুরি ।

ছাদেব উপর পঞ্চে রাজি কোটে লেগ। সন্তালে যথন সুক্ষমুম ছায়েও আমী আন কালে উত্তে তলে লেগেন তেখন স্থাতে লাল মুক্তি লিখে আতে মাজে ছারেব লিখে চসলুম। তথন মেজেবানী ঘটিতে কবে উত্তে বারাফার উনেব সাজ-কটিতে ফল নিজিলেন। জামানে সেখেই বলে উইলেন, লাল ছোটোবানী, প্রমন্ত্রিস ধরব ২

আমি চুপ কৰে কাছানুম, আমাৰ বুকেৰ মধ্যে কাপেন্ত কাছল : ১০-কাছ পাপৰ, আচলে বাবা বিনিপ্তলো পালেক ভিতৰ থেকে বছেঃ বেনি উচু কৰে আছে। মনে কল, এখনট আমাৰ কাপড় ছি'ছে লিনিপ্তলো বাৰান্দামং কন্ কন্ কৰে ছড়িয়ে পছৰে। নিজেৰ এখন চুবি কৰে কতুৰ হয়ে বেছে ১৯ন ভোৱা আই এট বাচিৰ হানী-চাক্ৰাক্ৰ কাছেও ধ্যা পাছে যাবে।

स्यामावानी कारमन, राजाराव रमनीराजेनुदानीय मन श्रेष्ट्रवरणाव स्वर्धात मुठे कदरव णानिराव रसनामि जिल्लि निरमप्तः।

श्वामि दहादवय मराकाकै हुन करव नेरक्तिस वकेनूम ।

আমি ঠাকুবলোকে বৰজিপুম তোমার পরণাপদ হতে। দেবী প্রাস্থ তে লো, ভোষার দলবল ঠেকাও। আমরা ভোমার বক্ষেমান্তরমের বি^{তি}ঃ মানতি। ক্ষেত্রত কেবতে জনেক কাওট ডো হল , এখন কোলাই ভোলাও ক্ষুত্র বিশ্বী মান্তি বিশ্ব না।

শান্তি বিদ্ধু না বলৈ ভাঙা ডাচি সামার শোবার করে চলে সেন্দ ৯ ভাঙ্কার্থানিকে পা দিয়ে কেনেছি, সার ওটবার জো নেই, এখন যত ছঃ
ভাই করে করেই ভূমতে যাকব ।

এ ট্রাকটিট্রেকনি আমার আঁচল খেকে থসির সনীপ্রের হাতে নির ক্রেনতে পার্বের বাঁচি। ও খোরা আমি আর বইতে পারি নে, অংশং পারের মেন স্থেতে বাজে। সকাল-বেলাডেট কাৰ পেনুত, সকীল আতাৰ কলে আপকা কলছে। আৰু আৰু আতাৰ সাক্ষমতা ছিল না— লাল বৃত্তি দিয়ে জান্তবছাত্তি গাটাৰ চলে সেনুত্ব।

খনৰ মৰো ভূকেই দেখি, সন্পালের সজে অমুদ্য বনে আছে। মনে হল্ আনার মনেসম্ভয় বা কিছু বাকি ছিল লমক কন কিছু কিছ করে অংশতে লা
াবাব নেবে নিজে পানেব কনা নিজে একবাবে মাটির মধ্যে চলে কেল।
নাটির চরম অমুদ্যা দুট বাল্ডির সাম্বান মান্ত আছেছিল উপস্থিত করে
নিজে হবে। আমান্ত এই চুবির কথা এবা আৰু ললের মধ্যে বলে আলোচনা
বংগ্রে এক উপরে অম্বান্ত মন্ত্রানিক আবক বাগ্রে ক্লে নি।

কিছ আহাকে তথন কৰে নিবিষে কোন সম্পালিক লাভ বল কী চু

কি পীন্ত ইছিছি নীকি। চ কিছু আনি দু হানা কাছ বলাই কোন কিছু কিছাৰ চেষ্টে
প্ৰতি কিছু কিছা না কি চ ছিল বৈকি । সেই খনবাই কো সন্ধীনেৰ আছে
আনহিন্দ, আৰু কেই অনেই কো আনি সানাবেৰ সম্পাদ স্কুক্ত ক্ষম্ভক গোৱহিন্দ। আৰি আলো বেৰ, আনি কীন্দ্ৰ কেই আনি কজি কেব, আহি
মন্তব কেব, সেই বিভালে কেই আনন্দ্ৰ হ'ই কল ভালিকে আহি মানিব ব্যৱ গাছেকিন্দু। আয়াৰ সেই আনন্দৰে বলি কেই পূৰ্ব কৰে কুলাছ ভা চলে
আহি মানে বিভালে বাছকুন, আমাৰ সমন্ত সানাব ভালিকে নিকেৰ আমাৰ শোষদান হ'ব না।

আৰু কি এয়া কলতে চাছ, এ-সমস্থ ই বিষ্যা কথা দু আমাৰ মণে যে দেবী আছে ভক্তকে বৰাভয় দেবাৰ পঞ্জি ভাৰ নেই দু আমি বে গুল গান গনেভিপুম, যে গান জনে পৰা হচে গুলোহ নেমে ফাছিপুম, সে বি এই গুলোকে ক্ষা কৰবাৰ কৰে নয় দুটে কি কাকিট মাটি কৰবাৰ কলে।

मनील भाषात म्हार जिल्हा छात छीत हुई दश्य ननहरू, हेहमा ५१३ वाली।

শ্বমুলা আআৰ মুগের লিকে প্রের বইল— দেই বালক— দে আজার মাধের পাদে শ্বমায় নি বড়ে, কিছ গোলো ভার নারের পারে শাজেছিল— দেই মা, সে যে একই মাণ আহা, এই কিছি মুগ, এই জিছ স্থোল, এই জ্বল ব্যাস গোলো মাধ্যমান্ত্রণ, আমি এর মাথের লাভ, ও আজাকে ব্যাস কিনা আমার ভাতে বিষ চুলে লাও— আব, আমি এই ভাতে বিষ্ট তুলে

षापुना विकास कदास, मात दनके, वानीविति ?

कक्तार करा जार नगा। भाषार महत रस, मापि नृक्ति हीरकार कर

्केटक वैकेष । व्यानामाम ब्रम्बटक एका ८५८म वर्ष उत्कृते ८क्ष्यम बाझ आस्त्रमुख । अकीम कृष करव दहेना, (बाइककारा) हूं (शक्त क्षा) उत्कृति वर्षा क्रमान वसून क्षा) ।

চলে যাব কাবছি, কিছ কিছুচের আয়াব লা চলছে না: পৃথিবী ছ-লাভ বছে আমানে বলি টোন নিত্ত লা বলের এই মানিব লিও মাটির মধ্যে মান্তর শেষে বাঁচায়।

कामान कामान अने राज्यक दाक निरंद राकन। एन हमार पुन जनका कामान्यक काम काम नाज क्रिन, उन्ने काम की। आन्नी (तन वर्ष) पुनि कामान्यन रोजिएक, कामोनिक।

কলেট সে একটা যোড়ক খুলে কেললে, নিভিন্তলো অন্ধ অন্ধ কৰে উল্লেখ

ন্যানক কৰা নাৰে নামনে ভক্তে চ্যেৰ বুলে বেলে, কেন আক্ৰমাকে সমূহ । কম্ব নি আমনিভাবে সন্ধীল ক্ৰেমিলেৰ কাছে কমে নিনিভলো কমালে বাগতে অমৃলা আম্বাৰ পাৰেৰ কাছ বেকে উটো বাঁড়ালো, মৃদ্ মৃদ্ কম্বাছ '१'।

(চার্য ।

সন্দীপ অন্তেকাচে আমানের মূলের দিকে চোৰ ভুলে কজন, ছ হ'ব'ব টাকা।

অষ্ণ্য বললে, এক টাকা কো আমালের বরকার নেই, স্থীলগার হিনের করে দেকেন্তি, সায়ে জিন হাজার টাকা হলেই আমাহের এবনকার কাল উদ্ধার করে।

সন্ধীপ কালে, আহাদের কান্ধ ছো: কেবনহাত্ত এবনকার কান্তর্ত না আহাদের বা ধরকার ভাব কি সংগা আছে স

আমূল্য বৰ্ণাল, তা হোক, ভবিভাতে গা স্বকার হবে তার করে সংগ্র লাষ্ট্রী, আপনি এই আছাই হাজার টাকা বানীবিভিত্ত ভিতিয়ে দিন।

সন্দীপ আমাৰ মুখেৰ দিকে চাইলে। আৰি বলে উঠপুৰ, না, না, গ টাকা আৰি আৰ ছুঁডেও চাই নে। ও নিষে ডোমাধেৰ বা-বুলি ভাই কংগ সন্দীপ অস্থলাৰ দিকে তেখে বদলে, যোৰেলা ব্যৱন কৰে দিকে পাৰে এমন কি পুৰুষ পাৰে ?

আমূল্য উজ্বাসিত হবে বলকে, মেহেবা কে কেবী।
সঞ্জীপ বললে, আমবা পুৰুষধা আজা-জোৰ আমাদেৱ পঞ্জিকে কিবে
পাৰি, মেহেবা যে আপনাকে হেছ। ওৱা আপনার প্রাণের ভিত্তর থেকে
সঞ্জানকে কল্প দেব, পালন করে, বাভিত থেকে নছ। এই সানই জো সমা
ইনি।

এই বলে সন্ধীপ আমাৰ বিজে চেবে খদদে, বানী, আৰু কৃষি দা দিলে

वाहरका त्यार का करते। तृषि भारक । भारत अवस्थि तृष्टि तृष्टरक भारत त्राचील भारतात्व दकानगरक, तिष्ट भारत भारत अवस्थान तृष्टि दकारत । त्राचीलाव किंद्र (महे, त्राचीलाव लिंक भारत । त्रावे करत क तृष्ट पृष्टरव सामान भारतित त्यारत त्रावे पृष्टरको पृष्टातात्व भारत । त्रावार भाषत्व तृत अव वाहरू भारत, विष्ठ कृत्यव स्वारा शास्त्रव स्वृत्

সন্দীশেষ ক্ষালে সৰু গিনি গ্ৰন্তিল না , সে বললে, বানী, ভোষাও একগানি ক্ষাল স্বাধানে দিকে পাব ৮

আৰি কৰাল বেৰ কৰে লিচেই দেই কমানটি নিছেলে মাধাৰ চেকালে। বৈৰ চাৰেই বঠাৰ আমাৰ চাৰেৰ কাছে বলে চাচে আমাকে প্ৰশাস কৰে কালে, দেবী, ভোষাকে এই প্ৰশাস্তি দেৱাৰ কাছেই ছুটে ব্ৰেছিস্থ, ছুথি আমাকে থাকা যেবে ভোগে দিলে। ভোমাব নই নাৰাই আমাৰ ৰহ। কই বাৰা আমি মাধাৰ কৰে নিহেছি।

মান মানায় বেলানে লেগেছিল লেইনানটা আমাকে নেলিয়ে লিলে।
আনি কি সভি কল ব্যক্তিপুন। সন্দান কি এই চাত লাভিয়ে লিয়ে
কৰ্ম আমাকে প্ৰশাস কৰায়েই এলেছিল সাদাৰ মূলে ভোগে হয়। বে
নক্ষা কোনায়ে কলায়ে কৰায়েই এলেছিল সাদাৰ পেলাৰ প্ৰয়েছ কাছিল। কিছ
ক্ষাপানে স্থাপি এমন আন্তই প্ৰত লাভিয়েই আনে হৈ মুক কৰাছে লাভি
নে, ক্ষা কেবৰাৰ কোন কেন কোন আনিক্ষা নেলাৰ স্থাক আলে।
ক্ষাপানে আনি বে আগতা কাৰছি লৈ আলাভ কৈ আমাকে ছিলুল কাছে
ক্ষিত্ৰ কিছে, ভাব মাধাৰ আন আমাৰ ব্যবহ ভিতৰ অঞ্চলত কাৰে
লালন। স্থাপানৰ প্ৰনাম বন্ধন লোক্য আনাৰ ভূবি কৰ্মন সমাজিত্ব
নিত্তি বিজ্ঞান উপ্ৰকাশ নিনিন্দ্ৰিল সম্যা লোকনিন্দানে, প্ৰত্যুদ্ধিক
ক্ষাত্ৰ ক্ষেত্ৰাকে, উপ্ৰকাশ ক্ষাপ্ত কৰা কৰা কৰা কৰা ক্ষাপ্ত লাভ্যন।

শানাবর্ত্ত মনো অনুলোর ও মন কুলে দেল। অগভানের অন্তে লাখীলের প্রতি উর্বে বে প্রায় প্রতিক্ষা করেছিল সে আবার বাধামুক্ত হয়ে উত্তরে উঠল, আমার প্রায় এবং সন্ধালের পুভার ভার ক্রবের প্রশালার লগতের করে সংগ্রামার প্রায় প্রতিক্ষা করি বিশ্বরাধান করি বিশ্বরাধান করে করেছের প্রকাশ বিশ্বরাধান করি বিশ্বরাধান করি করেছে লাখল। আহি পূজা নিলেন, আমার প্রতা করেছে করে উঠল। অনুলা আমার মুখের দিকে ভাকিরে কাভ জোভ করে বকলে, ব্যক্ষয়াভরা।

कि से खरने नामि एका तन तमाय खानात नामि एका मिरक्ष मानद विकाद एका निर्माण निर्

আমাৰ স্বামী গুপুৰবেলা মধন খেতে আগেন আমি বাব সামনে কলাই পাৰি নে। স্বাধ্য না-বসাটা এটেই বেশি সক্ষা হৈ দেও স্বামি পাৰি নে। আমি বাব একটু পিছনের নিকে এমন কবে বলি যে বাব সক্ষে স্বামাণ মুখোমুখি ঘটে না। সে বিন ভেমনি কবে কলে আছি, ভিনি খাল্পেন, এফন সম্ব বেক্ষোকানী এলে বছলেন। কলকেন, চাতুৱালা, তুমি কইন্সৰ স্থাকাত্তিক নালানি চিট্টি ছেলে উল্লিখ লাক্ কিছু আমাৰ ৬২ বছন আমালেক এবাক্ষ কাৰ বাৰ্যানীক টাকাটা ভূমি এবনো বাংকে লাকিকে লাক নিজ

काराव कारी समाम्य, मा, मूदर कार्ड कि ।

মেজেবানী বললেন, কেখে ডাই, ডুনি বাচা অসাধ্যন, ত টাকাটা---সামী কেনে কালেন, সে বে আমার লোগতে মারর লালের মাত লোকার নিশ্বে আছে :

र्यक्ष (मचान (चाक प्रत्य) तमा राष्ट्र १७ ४

স্থাত্মৰ ও গ্ৰেপ যদি চোৰী চোকে জা বলে কোন দিন বেল্যাকেও চুবিব্যস্ত পাৰেও

পাৰি। আমাৰে কেই নেৰে না, ভা গন্ত (চামাৰ। নেৰাৰ মাজে বিনিস চোমাৰ আপনাৰ যাতেই আছে । না নাত, সাটা না, তুমি খাৰ গাৰা বেখো না।

সৰ্ব-ৰাজনা চালান হোড়ে আৰু দিন পাচৰ আছে, দেই স্কেট জ নিৰ্ভাগ আন্তি জনকাচাৰ নাড়ে পাটিছে দেব

সোধা ছাটে, ইনে বোলো না। চোমার বে বকম ভোলা খন, বিষ্কৃত্ত লোক্ষম নতে।

ह वन (बाक रहि हैं।का दूरि हाह का हात कामारहें हैं।का दूरि बाह्य -कामाय रक्त सारव, बहेरानी ।

নিজ্ঞান, জোনাত প্রতিষ্ঠ কথা প্রন্তে কামাত পাছে কর আছে।

ক্ষিত্রি কি আমাত্র-ছোমাত ভেল করে কথা করিছে। ক্রেমান্ত বলি চুবি

কাল লৈ কি আমাত্র বাজ্যবনাত লোভা বিবাসনাল কেন্ডে নিয়ে আব্যার

কি লাজ্যব কেন্ডারী রোগান্তন ভাব ফুলা বুরি আমি বুরি নে গ আমি ভার,

কোমান্তে ব্যাহানীর ফল্ডো লিন্ডারি কেবলা নিয়ে ভুলে পাক্যক পারি

নি বেশক্য আমাতে যা লিন্ডানে ক্রে আমাত পের্যার চেরেও বেলি।

কী লো ফোটোরানী, সূই বে এবেনাবে লাঠের পারুলের মতো চুপ করে বইলি ? জান কাই ঠাক্রপো দ ছোটোরানী মনে কাবে, আমি চোখানে পোণামোন করি। তা, তেমন লাবে পভনে পোণামোন করি। তা, তেমন লাবে পভনে পোণামোনই করছে হাত কিছু তুরি কি আমানের টেমনি কেন্তর বে বোলায়েরাকের অপোজা রাব। বিদি হাতে এই মাধব চক্রপর্তীর মাজে। তা চলে আমানের কড়োরানীবন নেরসেরা আজ গৃতে বেত, আবদারনাতীর করে কোমার হাতে পাবে বরণিবে করেই দিন কাটাত। তাও বলি, ভা হলে ওর ইপজার হাত, বানিছে বানিবে কমার নিদ্দে কর্বার এতে সম্বাধ নাত না।

अविन करते (मरकावानी समर्गन तरक रिवाह नान्यान, छाइडे पार सारक दिक्ठिकिंग पर्नेका कि किमारक मरकाकात करित के शक्कानाव माना रहात व्यक्ति करा करा करा के प्रधाद उपम साथा पृश्क । कार्त (म समय दिने, अपने अपने अपने तेमास करा करा के करा भारत, की कर रहा भारत, अहे कथा प्रथम बाद पाद ममरक किकाना करिक छापन रहाला सानीय प्रकृति सामाय कारक साहा समस्य दिन करा नाव किला करा कार्या सामित स्थान करा करा करा किला करा कार्या करा किला करा कार्या सामित मूर्या करित कार्याकान, की (अधिकाम करित हिन करा कार्या मामाय स्थान करा सामाय स्थान समस्य करा करा करा प्रवाह स्थान ।

গুলাইনের অন্ধ নেই। আমি বেন নিতাপ্ত নরক কৌতুকে হেলে । ।
পুম । খলে উট্নুম, আনন কথা, আমার লৈবেই বেজেরেনীর মন্ত অবিশাদ কোন কালাক সমস্য গালে কথা।

মেৰোৱানী মুচকে কেনে বৰ্ণদেন, স্কা, ঠিক আৰম্ভিন লো, মেৰেমায়ামা চুকি কছে৷ সংনোপ ৷ আ, আমাৰ কাছে ধৰা পছতেই হবে, আমি জে৷ কান পুৰুষ-মান্নয় নই ৷ আমাকে জোনাধি কী কিছে ৮

শানি বলসুৰ, ভোনার মনে একট বলি ভর আকে ভবে আয়ার Σ কিছু আছে ভোষার কাছে নাল্য আমিন রাখি, যদি কিছু লোকসান ব^{তি} ्र (क्ट्रें) निरहा ।

্মকোরানী কেনে কলনেন্দ্র লোনো একগার ভোগোলানীর কর্মা লানো এমন লোকসার আছে যা ইংকাল প্রকাশ কামিন লিয়ে উদ্ধার ইংনাঃ

আমাৰেৰ এই কথাবাতাৰ মদে৷ আমাৰ কথী একটি কথান বলগেন

- তাৰ আক্ষা হয়ে কোইট ডিনি বাইৰে চলে লেনেন, আক্ষণৰ ডিনি

নাত বিভাগে কথাক আৰু মনেৰ বাদন না।

আমাৰ অধিকালে লাখি নগনা ছিল পালাকৈব কিবাৰ। তাৰু আমাৰ - তেব কাছে বা ছিল ভাৰ লাম বিল লগনিল বাকাৰ টাকাৰ আম বাব - তামি সেট সমন্যৰ বাবা নিবে খোলানীৰ কাছে গলৈ দিন্ত। নেশুম মেটোইনি, আমাৰ এই পছনা বুটা হোৱাৰ কাছে। এখন খোক ্য নিশ্চিক পাক্তে ভাব।

(भरकाशानी त्राप्त करके निष्ठ रुग्यातन, त्रम), दृहें दृष्ठ अन्तरक क्षति । हुई कि मेक्कि क्षांतिम, दृष्टे आधान प्राप्त कृति कर्नात जहें क्राप्त वादम भागान भूम क्षाम ना न

स्ति वनमूर, स्र कराउँ रा (शाव की : शामात एक कारक एक्टन राज्य, राजकावानी :

যোগানী কালেন, জাই আমাৰে বিশাস কৰে শিক্ষা হিছে এলেন্ত কুৰি সংখ্যাৰ নিজেৰ কলো কোৰাছ সাধি নিক নেই, কোনাৰ প্ৰনা শালাকা নিজে আমি মৰি আৰু কী চাৰ নিকে সাধী চাকৰ মুলাছে, জোমাৰ কুমানা কৃষি নিজে যাক, কাই।

বেজোয়ানীর কাচ থেকে চলে একে বারতের বৈচে বানা-বান বাদ্যাকে ভিন্ত নাইল্যান আক্রান সংখ সাত দেবি স্কীপ একে উপরিক্ত। আমান ক্রান বেরি কর্মান সহয় দ্বিল না , আহি স্কীপনে ক্রপ্ত, অম্পান সাম আমান ক্রান্ত ক্রিয়ান করা আছে, আমানতে একবাচ—

নন্দীপ কাঠচানি ছেনে কলকে, অনুধাকে আমার থেকে আলাকা করে কিম নাকি ? চুমি গদি আমার কাছ থেকে ওকে ভাতিয়ে নিজে চাও ভাতকে আমি ওকে তেকিছে বাগতে পাৰেন না।

मामि म क्याद (काटना दें हद ना बिटड हुए बटड केहिएड दहें मूप)

স্ক্রীপ সদলে, আক্রানেল, অমুকার সক্তে তোমার বিলেষ কথা লেন কার নিমে জাব পারে আমার সক্তেও একত্ব বিলেষ কথা করার অবদ্র বিচেত তার কিন্তু। নকলে আমার তার তারে। আমি সুর মানতে পারি, তার মানরে পারি নে। আমার তার সকলের ভাগের বেলি। এই নিতে ভিত্তীব-বিশাতার সক্ষেত্রতার হিলাভাকে হারার, প্রায়ম ব্যবস্থা।

দীর কটাকে অম্লাকে আখাত করে দক্ষীল ঘর খেকে বেরিছে বেল অম্লাকে বলপুম, লছী এটে আমার, ভোষোরে আয়ার একটি কাড ভার দিনত হবে।

দে বৰলে, ভূমি যা বলবে আমি ভাব লিয়ে করব, দিলি।

লালের ভিত্তর থেকে গ্রনার বাক্স ধের করে জার সামনে বেগে সল্প্ আমার এই গ্রনা বন্ধক দিয়ে তোকে, বিঞ্জিতের তোক, আমারে ভ হাজার টাকা যাত্র বিশ্ব প্রনে বিশ্বত হবে।

শ্বমূলা বাখিত হ'ছে বালে উড়ল, না বিদি, না, প্রনা বিক্রি-বন্ধক । শ্বামি (ভাষাকে ৯ হ'শের উক্টো-এনে ধেব।

भामि विवक्त हरम कानुमा १ तम कथा बार्याः। भामाव भाव अकड़ेन तमक (अक्रें) अक्रे जिर्दे वाल गरमाव वालः । भाक बार्द्यव (क्रिज्यक क्लेकारण याल, भारत्वत मात्रा ६ हाक्षांत हैकि। भामादक अस्त व्हिन्ड हर्दे ।

কমুলা বাজের ভিতর খেকে কীবের চিকটা আলোচে পুলে না আরার বিষয়ুশ্ব (রাম দিলে। আমি কাল্ম, এই-সব কীরের স্কলা টিব লামে সহজে বিভি হবে না, দেই করে আবি জোবাকে বে সহলা নিকি এর লাম ত্রিশ হাজারেরও বেলি হবে। এ-স্বাই বলি যার সেও জালো क्षि ह राषाय हाका चायाय निकरते हाते ।

स्वकृत स्थान, प्रत्या विकि, त्राधाव काछ (अत्य अहे-त्र छ हासाध होका निष्टाकन स्वीमवाद, जर करत सांत देव साम क्याक करवि । वर्गाव पावि ति, अ की संस्था स्थीमवाद वर्गान, (स्मान ख्रा स्था स्था वर्गाव पावि ति, अ की संस्था स्थीमवाद वर्गान, (स्मान ख्रा स्था वर्गाव वर्गाव वर्गाव हत्य । प्र) इह त्या हत्य विख १ त्या अवृत् प्रांताक वर्गाव त्याम स्वाप सर वर्गाव ति (से, अहे वर्गाव वर्गाव स्था स्वाप स्था वर्गाव हिंद ति, सार्वाव स्था वर्गाव कर्गाव स्था वर्गाव करवा करवा करवा करवा स्था वर्गाव करवा करवा स्था वर्गाव करवा सर्व वर्णाव सर्व वर्गाव करवा सर्व वर्णाव करवा सर्व करवा सर्व वर्णाव करवा सर्व करवा सर्व करवा सर्व करवा सर्व वर्णाव करवा सर्व करवा सर्व करवा सर्व करवा सर्व करवा सर्व करवा सर्व करव सर्व करवा स

নশীলের মুখের কথা থবন এই গালাকর মূলে শুনি ভগন ভাছে স্থামার কি কীপান্তে থাকে। যারা সাপান্ত ছারা গানি বাজিয়ে লাপ নিয়ে লেপুত্র, নহাকে বনি হয় ভারত ক্লেনেশুনে মনক। কিছা, স্থাহত, এবং যে কাচা। নমক বিশেষ স্থান্তিবাদ কারত যে নিয়ন্ত ক্ষা করতে চায়। এবা সাপান্ত সাপ না কোনে হাসতে হাসতে ভাব সতে বেলা ককাছে থবন ইন্ছ বচেত ভবনই পাই ব্ৰান্ত পাৰি, এই সাপটা বী ব্যাহৰ অভিনাপ। স্বীপ ট্ৰিক ব্ৰেড — আমি নিতে ভাব হ'তে মহতে পাতি কিছ এই ভেলেউকে ভাব হাত থেকে ভাতিয়ে নিয়ে আমি বিচাৰ।

শামি একটু তেনে শম্লাকে বললুম, ক্রোমালের ক্লেন্ডেক্ডের ক্রেণ্ড মধ্যে ও টাকার সবসার খাছে নৃধি ?

ত্যমন সময় নিলেকে সন্ধান করাৎ গবের মনো ত্বক প্রকার আন ভাঙাভাতি আমার গানার বারার উপর পাল চাপা দিল্য। সন্ধান বাকা তবে কিলাসা করলে, মন্দার সকে তেনারে বিশেষ করার পাল এখনো দুরোর নি বৃত্তি ?

व्यक्षा अकट्टे नक्षिण हरर रमरन, मा, व्यामारहर कथा हरह रन्छ। विरूप्त किहू मा।

আমি বনস্ম, না মন্দা, একনো হয় নি ।
সন্দান কালে, ভা হলে বিভীয়নার সন্দানের প্রস্থান ?
আমি বনস্ম, হা।
ভা হলে সন্দান্ত্রাবের প্র-প্রবেশ—
সে মান্ধ নয়। আমার সময় হবে না।

रम्पेराम्य **कार्यक्रके।** मान विक्रेत । नतान, त्यात तिल्य कार्यक्षेत्रे अवस् वार्थः, मान मक्क मेडे करनाव स्थार ८३३ र

केश । श्रांतम देववादन इतम (स्वापन चत्रमा चाणनाथ क्षत्रका ना राजित थाक्यक मार्ट्स कि । चाबि छाडे पुर मृत चर्नडे स्ममुध् ना, चावाध स्था (मेडे ।

नभीन युव काली। करत आग (शत - चयुना विष्कृ देशन्ति करय जनान, राजीविन, नवीनसान निरम्भ काराध्याः

भागि एकामय गाम यनगुण, विदक्त हराव भेद कादर्ग (अहे, श्रीदकादक्ष मेर्डे दक्षि स्था (सामादक गानै वाहि श्राह्मा, भागाद उसे मध्या विकित करा दृष्टि क्षामादक्षभ मन्त्रोणवाहाक समात लावाद मा।

बद्दा बहात, हा, क्षर हा।

স্না স্থাপ আৰু দেৱি কোৱো না, আৰু বাবেক পাড়িবাৰই ভূমি চলে গাৰ

াই বলৈ অনুনার দক্তে সাজেই আমি বল পোল এবলৈ ওপুন। বাইছে বাদ দেখি বালাআন সন্ধীন সাহিছে আছে। বুৱানুন, হখনই প্লে অনুনার ^{বিশ্বি} সিইটে বীদ্ধাবার আন্তে তাঁকে ভাকাত হল, সন্ধীনালানু, কী কলাত ভাকিলেন্ত্রত

भाषात करा (का रित्य कर' हो, (करह राष्ट्र करा, रहर रहह दहह दहें रहन

चानि नमनुष् बाह्य महत्र ।

चेंसुमा इदल (अस : धरव इंटकडे नक्तीभ नन्तन, चर्नाव डाटन अकडी की एक निरम, क्वी किरमन नाम र

বাছত। শ্ৰীপের চোধ এড়াতে লাবে নি । আমি একটু লক্ষ্য করেই লক্ষ্য, আপনাক্ষে বলি কনবার চাড় ভা বালে আপনার লামনেই লিকুম। কৃষি কি ভাষত অমুদ্য আমাকে বনবে না ৮ मा, क्लरव मा।

নশীপেৰ বাগ আৰু চাপা বইল না, একেবাৰে আগুন বাৰ উটা বপালে, কুৰি মনে কৰছ কুৰি আমাৰ উপৰ প্ৰান্তৰ কৰাৰে। পাজৰে ন পাই অমূলা, প্ৰকে বদি আমাৰ পাৰের ভাগাৰ নাড়িৰে দিই ভা হলে এই পাৰ অৰ্বে মৰণ হয়। পাক কুমি ভোমাৰ পালাভ কৰাৰে চু আমি খাবাত দেহবানা।

ন্তৰণ, চৰণ। এতি দিন পৰে সন্ধীল বুখাতে পোৰছে, ও আমাৰ কাছ ছবণ। ভাই দুখা এই অলায়ত বাল। ও বুৰাতে পোৰছে, অন্মাৰ ব পিছিল। ভাই দুখাই কাছ আছি বাজি না, আমাৰ কটাকেব গাছ পায় গোলীৰ আহি কাছি আছি লাই কাছি আছে লা আজাৰন। আমি কেউ কথা না বলে এক টুখানি কেবল ছামনুম। এত দি পাৰে আমি এব উপৰেৰ কোনাৰ এক আমাৰ এক আমাৰ কাছিল। আমাৰ এক আমাৰ এক আমাৰ এক আমাৰ এক আমাৰ এক আমাৰ এক আমাৰ আমাৰ ভাই কিব মধ্যে ও খন আমাৰ এক আমাৰ এক আমাৰ এক আমাৰ এক আমাৰ আমাৰ ভাই কিব মধ্যে ও খন আমাৰ এক আমাৰ এক আমাৰ আমাৰ আমাৰ ভাই কাৰে।

मन्त्रील बनदन, जामि कानि एकामाव व नाम्न नग्रनाद बाम्न ।

यात्रि ततन्त्र, वात्रति रायन-इति वालाव करून, यात्रि रतद नाः

কৃমি অনুলাকে আমার ১৯১২ বেলি বিভাগ করত জানত এই পালৰ আমার ক্লায়ার জ্বায়ার ভাষা, আমার প্রতিকানির প্রতিকানি, আমার পালের পাল সংব কোলে ও বিশ্বট নয়।

বেশানে ও ভোষাৰ প্ৰজিক্ষনি নয় কেইখানে ও অনুন্ত, কেইখানে মানি একে জোয়াৰ প্ৰজিক্ষনিৰ চেয়ে বিশাস কৰি।

मारवय भूका-अधिकाव करक रकामाय मध्य भवना आधारक भिन्न अधिकाय आह, तम क्या कृत्रतम इनारव ना। तम रकामाव रमक्यारे श्री रमरक्ष।

(स्वक्षा वृष्टि व्यायाव स्थापना भवना वाकि वात्कन का वृद्ध शर्म शर्म

নেকাদে কোন। আবাৰ বে পদনা চুবি বাছ দে গছনা কোব কোনন কৰে চ লোবা, কুমি আবাৰ কাছ বেকে অখন কৰে দদকে নাবাৰ চেষ্টা কোৰো ন এবন আবাৰ কাম আহে, দেই কাম আলে হতে বাক, জান পৰে কোনাদেৱ কৰি মেহেলি ছালাকলা বিশ্বাবের সময় হবে। দেখন চেষ্টা জীলায় বাহিত বোলা দেব।

া মৃত্যুত্ত আমি আমাৰ প্ৰেমিক টোকা চুকি প্ৰৱে স্ক্ৰীপেৰ হাছে লিছেছি । বি মৃত্যুত্ত প্ৰেমিক আমাৰেক স্বাহ্নৰ ভিতৰতাৰ প্ৰবৃত্ত চলে লেছে । বাল মে আমাৰক সমস্য মৃত্যু মৃত্যুত্ত কিছে আমি কামা কড়াৰ মহকা স্বাহ্য হৈছে কিছে আমি কামা কড়াৰ মহকা স্বাহ্য প্ৰিছি আমি আমাৰ লিখি সম্পীলেৰ লাক ভালে কাৰ উল্লেখ্য আছি । বুংগাৰ মহলা লাগেল লাগে লাগ উল্লেখ্য আছি । বুংগাৰ মহলা লাগেল লাগেল কাৰ মূৰ্তি (মৃত্যুত্ত স্থানি (মৃত্যুত্ত কাৰ আছি আছে মুক্তাৰ মহলা কাৰ আছি । বুংগাৰ মহলা কাৰ আছি নালে কাৰ মহলা কলকেৰ ককল কাৰ আন্তৰ্গাৰ কাৰ্যান

নশীল আমাৰ মুখেব উল্ব ডাড উজ্জা ১ খছটো হুলে বাস হাইল,
নগাৰ কেবাত ভাব ডোখ যেন মধাক আকালের কজাব মানঃ জাল কাৰে নামন। ভাব লা ছাই একবাব চলন হয়ে উটা । বৃধ্বে পাৰ্নুষ নিজৰ নামন। ভাব লা ছাই একবাব চলন হয়ে উটা । বৃধ্বে পাৰ্নুষ নিজৰ কিবাৰে জনতে নামন— নমজ পৰীবের লিব নন্দৰ কৰতে, কানেব নিজা বৃদ্ধা হাঁ আছাছ। বৃদ্ধা আৰ একটা বাদ থাকাল আছি আৰ কিটাৰ পাছৰ না। প্রাবেশন পাজ্জাত আপনানে তেগকি খেলে ভিতিত নিজে কাটে বছলাৰ লিকে ছুটানুষ। সন্ধানের ক্ষরণার কাবে বাবে গোকে জুয়ার কিটাৰ বছলাৰ লিকে ছুটানুষ। সন্ধানের ক্ষরণার কাবে বাবে গোকে জুয়ার কিটাৰ বছালে পালান, বানী ০

শাংশবাৰী লোকা কৰি ইটা আমাকে গৰাত এল। এমন সময় বাইছে শাংশীৰ পাঁল কোনো হোডেই সন্ধাঁপ ভাডাভাডি চৌৰিছে ভিছে এনে ^{বিনা} আমি মইয়েৰ লোক্ত্ৰত লিকে নুখ কৰে নইপ্ৰলোধ নাগমৰ কিকে শানিকে মইসুম। শাৰাধ খামী খবে জোকৰা মাৰই সৃশীপ বলে উচল, প্ৰছে নিখিল কোমাৰ বেল্ফে ব্ৰাটনিন নেই গ খামি মুখীবানীকে খাছালেই পেই কংলঞ্জাবের কথা বল্ভিপ্ম। মনে খাছে ভোগে ব্ৰাটনিচের এই কবিডাটা ভক্ষমা নিৰে খামালের চার ছনের মান্ত লছাই সকল কী গমান নেই সুকেই বে—

She should never have looked at me.
If she meant I should not love her!
There are plenty .. men you call such.
I suppose .. she may discover
All her soul to, it she pleases.

And yet leave much as she found them. But I'm not so, and she knew it

When she fixed me, glancing round them আমি ছিতিছে বিচছে তাৰ একটা বালা কৰেছিব্য, কিছ কেটা বন্ধ কৰা নিব্ৰহি'। এক দান ইউবেছিল্য কৰি ছালা বলি, আৰু কেবি নেই। বিদ্যান কৰেছিব্য, কিছ আমা দে ফাছিবছিল্য কৰি ছালা বলি, আৰু কেবি নেই। বিদ্যান কৰা কৰে আমা দে ফাছিছা কাটিছে ছিলেন। কিছু আমাছেব ছজিলাচ্বদ, সে বছি ত ই নিমক মহাবেৰ ইনালোক্তৰ না হন্ত ডা হলে নিজৰ কৰি হতে পাৰাহ। ই বাসা ডক্তমাটি কৰেছিল, পাছ মনে হয়, ঠিক বেন বাংগান্তাৰা পছছি

কেব শ্বিষোগ্নাক্ষিতে নেই এমন কোনো লেবের ভাষা নই— আমান ভাবো বাসবে না ধে এই যদি তার ছিল জানা, ভাবে কি ভাবে উচিত ছিল আমাব গানে দুরী হানা গ ভেমন-ভেমন অনেক মানুহ আছে ভো এই গ্রাহামে

(चमित्र खाड़े, चामि खारम्य मैनि त्यामा माञ्चय नार्यः)---

ব্যাহৰ কাছে সে যদি ভাৱ বুলে লিম প্রাণের চাৰা, ভার ভারা প্রটাই থাড়া যেমন ছিল তেমনি সাকা আমি তো নই ভালের মতন দে কথা সাকানত মনে ব্যাম মেটাই বিশ্বাহার বিশ্ব করে নামেকেশ্ব

ন অঞ্চীরানী, কুমি মিথের খাজভানন নিধিন বিদ্যাবর পর থেকে করিছ।
গঠা কলিবারে ছেড়ে লিইটেচ, রোধ হয় পর আরু করকার বহু না । আর্থি
ভিচে লিইছিলুম কাজের ভাচাত, কিছ রোগ হঞ্জে হেনা কার্যক্ষণে
ভব্জালগা আমাকে দ্ববে দ্ববে কর্ডে

আআহার স্থামী বস্তালন, জীগুনি গুৱামগারে সংগঠ আর পিটেড এটেপছি: সন্ধান স

स्कीन दस्ता, काराक्षत्र स्थाक्षत्र

শ্বামী ঠাট্টাছ যোৱা না দিয়ে সকলেন, কিছু দিন গাব থাক। থাক মৌলবি আনাব্যোন্ত কৰ্মেক আবিশ্ব ক্ৰেছে, ত অঞ্চলত ছুসলমান্ত্ৰ উশ্বস্থ ভিত্তৰ ব্যক্তিছে প্ৰেলেশ্যত উদ্যোগ্য থাকতে। সানাব উলাও পৰা বিৰঞ্জ গড় আগছে, হয়ত সকলা কিছু উচ্চাত ক্ৰান্ত গাবে।

मामार्ड सहायमे हार दानि र

আংসি প্ৰত দিয়েল এনোডি, প্ৰান্তৰ দিয়েল চাই ভ

মানি কৰি এপানকার ক্রিগ্রে চ্যুম দা ব্রে ছাবনার কথা হাছ ন্দলমান্ত্রই, আমার নম । ডুমি আমারেই উপালে বরে ন । ডুলে প্রবর্গ নিকে মদি একটু উল্বেপ্রে চাপ গাও দা হাল (দ)। (চামার । ব্যা আমার উপ্রেবট বেপ্রে ছয়। জান । (চামার চুবলারাম পালের অফিলাব্রের পর্বত্ত ডুমি চক্ষ করে ভুলেম।

সন্ধীন, আমি জোমানে পরামর্গ কিই নি, তুনিও আমানে পরামর্গ না কিলে চলাই (ওটা কুখা হজে - আক-একটি কথা আমান বলনার আছে (ডোমবা কিছু কিন কোকে সল-বল্ধ নিবে আমান প্রজাদেব পারে ভিতরে ক্রিকারে ক্রম্যাক্ত কর্মান লাখে চক্ষের লাচ্চ মুখল ত্রেরাকে আর্থার জন্মর ভেটিট চলে ব্রুক্তি চল্লা

मुख्यमादनव करह मा भावन दकादमा कर भारक र

্থমন ভাৰ আছে যে ভাৰ না ধাকাই কাপুক্ৰাতা, আমি দেই ১২ থেকেই বলভি ভোমাকে বেতে হবে, সন্ধীন । আৰু দিন-পাতেক পৰে ভাতে কলকাভাৰ বাজি, দেই সময় ভোমাৰও আমাৰ সঙ্গে বাভৱ চাই। আমাদের কলকাভাৰ বাভিতে পাক্যত পৰে, ভাতে কেন্দ্ৰোনাৰ বিচিতে পাক্যত পৰে, ভাতে কেন্দ্ৰোনাৰ বিচিত

শাক্ষ্য গাঁচ দিন চাববাৰ সময় গাঁওয়া গোল। ইবিমন্তে মকীতাই জোমাৰ মইচাক পেকে বিলাধ হবাৰ গুহুমগান কৰে নেওয়া ধাক ্র শাধুনিক বাংলাৰ কৰি পোলো তেয়েৰ খবে, তেয়ামাৰ কাই পুন কৰে নিইন্দ চুবি ডোমাবইন্দ চুমি শ্বামাৰই গাঁনকে ব্যাহাৰ গান কৰেছ দ নাইম নাম তেয়ামাৰ হল, কিছু গান আয়াৰ:

 श्री वरन काव रनक्रव (भंगः (माधः क्षाः) मनाव देकवरीयक ॥ -भवरण----

মধুকার নিজা গাব বজন তেনামার মধুর দেশে ।
বা প্রথা-আসার কালালাসি হা প্রথা দেশা বেড়ার ডেনে ।
বাদ বে কনা সেই প্রপু বাব, দুন কোটা ডেল দুবোৰ না হাব,
ক্ষর্যে যে ছুল সেই কেবলই প্রয়ে পাস্ত কেলাগেছে ।
ব্যন আমি ভিলেম কাভে তেখন কভ গিবেভি গান ,
বাধন কালার হ্বে-মাপ্রয়, এব ও কি গো নাই কোনো গান।

পুশাবনের ছায়ার (চকে এই মালা ভাই প্রেমে রেই— স্থান্তন-ভরা মান্তনকে ভোর কাগার মেন স্থানাচ এবে।

भारतात कर तार्ने— ता शहरात कार्ता कारतात तारे, अरव राजि कार्कताव करका तक । कारक ताथा उपल्याव शवक भारता यात ता । जाउन निरुक्त करा राज स्थाप निरुक्त करा, विद्वार उप निरुक्त इस्स केंद्रिय उप नगर वाहर वाहर अनुवा वाहर किकार किला वाम करन करन वाहिक हार किला सहसा किला (पर्दक हान स्वाहत काहर के काहरण) कनाम राज्यिकि, इसि किला (करना मा) स्वाहत कनम्पर, विकार की विकास करव विवास मा)

আৰি ভাৰ নিয়াপুৰ ডক্ৰ মুখেৱ দিকে চাছ বলনুম, অমূলা, নিক্ষেত্ৰ ভাজ ভাৰৰ না, বেন ভোজাহের ভজে ভাবতে পাতি :

শ্বৰণা চৰে ৰাজ্ঞিল, স্থানি ভাৰে ভোৰে ভিজ্ঞানা কৰলুম, স্বযুল্য, কৰেবে মা স্বাচন ৮

WITE !

.414.7

্নত্তী, আৰি মাধেৰ একমাত্ৰ (ছলেও বাবা আমাৰ আন্ধ বছলে মাৰা প্ৰভিন্ন :

বাৰ কুৰি, ভোষাৰ মান্তৰ কাছে লিবে বাৰ, অমুলা :

্দিনি, সামি যে এখানে আমার মাকেন দেখায়, আমার বোনকেন্ত স্থাতিত

चामि सममुख, चयुना, चाक दराज याराद चारम तृथि अवान एनाक राष रवाला।

त्र कारण, सम्म कृत्य जा निनिवाजी, (सामाद शामान भाषात्र नृत्य निहा, भागि जिल्ह साम ।

इमि की क्षांड डालावार, बम्रा १

मार्थिक कराक्ष चाकरण एतीरक एतर्ड करव तिर्छ (चतुन्न) क्रिटक करण जामान कारकत देखकि तिर्छ नात, छिलिकानी :

নিবিলেশের আন্তবধা

বাজি ভিনটের সময় জেলে ইটেই আমার হঠাৎ মনে হছ, বে জল ন আমি এক দিন বাস করতুম সে বেন মরে জ্বত হতে আমার এই বিছান, এই গর, এই-সর জিনিস্পত্র স্পল করে বসে আছে। আমি বেল ব্রবে পারশুম, মাল্লন কেন পরিচিত্তে পোকের জ্বতকেও ৬৪ করে। চিরকালের আনা নগন এক মৃত্তি অজানা হয়ে ওঠি ভেগন সে এক বিভীলিক জীবনের সমাল বাবহার যে সহজ প্রেয়েড ছলছিল, আজ ভাকে হয়ন বন্দ আসে চালাতে হবে বে আল এপনো কাটা হয় নি, তেখন বিষম ঘাঁহা লোক বায়, তেখন নিজের অভাবতক বাঁচিত্তে চলা লক্ত হয়, তথন নিজের গিতে ভাকিয়ে মনে হয়, আমিও বৃধি আর-একজন কেট।

কিছু দিন খেকে বুঝাত পাবছি, সন্দীপের দল-বল আয়োদের ককাল উৎপাত শুক করেছে। যদি আমার খভাবে দ্বির থাক চুম তা তলে সন্দীপনে লোবের সাকে বলচুম, এখান খেকে চলে খাল। কিছু সোলেয়ান অখাভাবিক করে উঠেছি। আয়ার পদ আর সরল নেই। সন্দীপতে চল বেতে বলার মধ্যে আয়ার একটা লক্ষ্যা আন্দে। ধর সাক্ষে আর-একটা বং এলে পড়ে, তাতে নিজের কাছে ভোটো রয়ে যাই।

দাব্দক। আমাৰ ভিতৰের জিনিস ছিল , সে তো কেবল আন্তঃ
পুচৰ আআন বাসাগাববাছ। নয়। সে আমাৰ জীকনের বিজ্ঞাল। সেই জাতা
বাইবের দিক থেকে ওর উপরে একটুও জোব দিতে পারনুম না , দিনে
পোলেই মনে হয়, আমার দেবতাকে অপমান করছি। এ কথা কাউনে
বোরাতে পারব না। আমি চয়তো অয়ুত। সেই জাতাই হৃত্ততো ঠকসুম। দিক
আমার বাইবেকে ঠকা থেকে বাঁচাতে নিধে ভিতৰকে ঠকাই কী করে।

य गढ़ा चक्क (चटक नाइंटस्टक स्टब्ड करन ट्यारक चानि ट्राइ गड़[ा]

নীক্ষা নিচেছি। তাই আৰু আয়াকে বাইবের জান এখন করে ছিল্ল করছে বল - আয়ার কেবছা আয়াকে বাইবের লালত থেকে ফুকি লেবেন। ক্রচছের বক্তপাত করে সেই ছুক্তি আয়ি পরে। কিন্তু ববন পাত করন অভারের বাক্তব আয়ার হবে।

্পেই মুক্তিৰ স্থাস এপনই পাঞ্জি । খেকে খেকে সাম্ভণতেও ভিত্তৰ খকে আমাৰ প্ৰথমে ভাৰের পানি পান প্রায় উট্ডে । ব বিমলা মারার তৈরি সেই স্থা মুট্টে গোলেন করি হবে না, আমার ভিত্তরত প্রনাতী এই মান্তাসবাধী খেকে খেকে বাল উচ্চে।

কিলেকেল থেকেই লেখে আস্থি, সন্ধীল হান্ধ আইনিয়ার আনুকর।
লভাকে আবিভাব করার পর কোনো প্রচোকন নেই, সভার ভেলকি
বানিতে ভোলাভেই ওর আনন্ধ মধ্য আছিকার যদি পর জন্মহার লা হলে
নববলি লিয়ে নবমাস ভোজন করাই যে মাহলকে মাহতের অভ্যন্ত কার আজ লেই সাধনা, এই কথা নৃতন বুজিতের প্রমাণ করে ও পুলজিত হয়ে
কিটার ও ভোলানোটে যার কাজ নিজেকেও না ভুলিতে সে আক্রেম প্রান্ত লা। আমার বিধান, সন্ধীল কথার মত্তে যাতবার নুজন-নৃত্যন ভুকত স্বী কৰে প্ৰভোকৰাৰ নিজেই মনে কৰে সভাৱে প্ৰেছে'— ভাৰ এক কট্লিৰ সংয় সাম-এক সন্তীয় বভাই বিভাগে পাড় ৷

শাল কোন, দেশের মধ্যে মাহার এট তাহিখানো বানিছে তোলার আমি কিছুমার শহারা করার পারব না। যে তাকা মুন্ধেরা কোনার বাহে পার্যে না। যে তাকা মুন্ধেরা কোনার ব্যাহার কাছে পার্যাত চাকের বাহার কোনার কোনার ব্যাহার কোনার বেনা কোনার কোনার কোনার বেনা কোনার কালে না থাকে। মার ভুলিছে যারা কালে আমার ইনিটি চাই ভারা কালে না থাকে। মার ভুলিছে যারা কালে আমার মন্ত্রে কালার কোনার বেনার কালে মানার কালে কালে কিছুট নেই। প্রমানার বেনার কালে কালে মানার কালে কালের কালে কোনার কোনার কোনার কালের কালের কালের কালের বিশ্বাহার কালের কালের বালের কালের বালের কালের বালের বালের বালের কালের বালের বালের

বিমলার সামনেই সন্ধীপকে বলৈছি, তেন্তামাকে আমার বাছি ছেকে চাল মেতে হবে। এতে হয়টো বিমলা এবা সন্ধীপ ছন্তনেই আমার মংলবতে মূল ব্যবে। কিন্তু এই মূল বোলার ভন্ন বেকে মূজি চাই। বিমলাপ আমাকে মূল বৃত্তক।

চাকা থেকে মৌলনি গ্রচাবকের মানালোনা চলছে। স্থামানের এলাকার মূললমানেরা পোছারাকৈ প্রাই রিজুর মন্তেরই ছুনা করাস্ত। কিছ কই-এক কামণায় গোক-কনাই কোনা দিন। স্থানি স্থানি স্থানের মূলনান প্রকার কাছে ভার প্রথম পরর পাই এবা ভার প্রভিনাদক শুনি। এবারে নুনন্দ ঠেকানো শক্ত হবে। নাপারটার মূলে একটা ক্রিম কেল স্থানে। নাকারি বাংলি লেকে কন্ম ভাবে। স্ক্রিম করে ভোলা হবে। লেকটেই এব মামানের বিক্রম প্রথম চাক।

খামার প্রধান প্রধান ভিন্দু প্রকাশে ভাকিতে খনেক করে বোজাগার তেটা করপুথ। বলপুথ, নিজের বর্থ আমরা রাখ্যে পারি, পরের বর্থের উপর খামারের হাড নেই। আমি বোটন ব'লে পারু ডো রক্তপান্ত করতে হ'নে না। উপার কী ? মুলনমানকেও নিজের বর্ষমতে চলতে কিডেবরে। ডোমন

(बामदान (कारदा ना।

कारा समाम, बहाराक, शह किन ,सा द कर देनामून हिन ना ।

भावि यममुख्य किम ना उन स्टान्ट हेक्का । भारताट होका स्टाइक वाहक निष्ठ के वेद (मेर्ड पांकी (हार्य) । पून (हा काकुराट महा हार्य ।

कारी नेताल, में) महाराख, एम फिन इन्हें , नामन ना कहाल किङ्क्षणके भागात ना ।

ক্ষমি বস্তুত্ব, শাসনে কোলিকা চেল আমাৰই না, জাৰ উপতে মাজদের ভাতি দিলো বেজে উম্ভে কাৰতে ।

এক্ছে মধ্যে একজন ভিন্ন স্থাবৈতি পড়া। সে বেনকার বুলি আক্রয়ণ্ডে শিংগড়ে সে বললে, সেয়ন, এটা কো কেবল বেটা সাম্বাহেত কথানার। মানাকের কেন্দ্র ক্রিপ্রান্ধান, এ সোল প্রাক্ত ব্যাল

के दबकि-एका बन्दर, अब एकान दक्ष का का त्यारिक रणवाक गायकन में १ कृतकात्मका कामाक (गाउदक वाहित वाहित माति का विद्युद्ध है) कांत खाबा करकार खटनराजन तथा १

আৰি বলপুম, এট বে দুদদমানদের মাত করে আৰু সামানদের উপারে
টানা দৃশ্বার হয়েছে, এট অত্ত যে আমার। নিজের হাছের বানিচেছি। বর্ম থে ক্রমনি করেট বিভাগ করেন। আমার। যা এক কাল বার ক্রমিটোর আমালের উপারেট আ বর্ম্ব মূরে।

ইংব্রেজি-পড়া ফালে, আন্ধা ভালো, ভাই পন্ত করে যাক। কিন্তু এর বাধা আয়ালেক একটা কর আন্ধে— আনাদেরই এবার কিন্ত— যে আইন ওলের সকলের (চবে বাছ) পদ্ধি দেউ আউনকে আজ আছবা ধৃতিপাং করেছি , এক দিন প্রা বাজা ছিল, আজ ওলেরও আমরা ভাকারি ধরণে এ জগা ইতিহাসে কেট লিখনে না, কিছু এ কথা চিবদিন আমালের মান বাজনে।

এ দিকে কাপতে কলেক অগণাতিতে আমি বিবাতে হতে প্রদুষ্ট ভাবি চকবাতীদের কলাকায় নদীর পাবে কলান মাটে কেলাকেবার দাবি সামার কলপুঞ্জিল বানিয়ে পুর পুম করে দেটাকে দার করেছে, ভাব সংক্ষার্যক আনক অপমানের আবোজন চিল । এবা কালাকের কর পুলে এইও কারবার কররে বালে আমাকে পুর বাচা লেখার কেনাজে কলেছিল। আরি বালেছিল্ম, ঘরি কেবল আমারে এই-কটি টাকা লোকসান বাজে পেন পিন না। কিছা ভোমবা যদি কার্যানা খোল ভাবে আনক স্বিব্রের টাকা মাল মারে, এই জাকেই আমি লেখার কিন্তু না।

কেন মূলাই, সেলের হিতে কি আপুনি পছক্ষ করেন না গ

कावनाव करान (मानव किन्न गानक भारत) किन्न (मानव विकि करा क्लालक (का कावनाव क्याना) पत्रन आका किल्म क्यान स्थानक राज्य क्रांस नि। स्थान, (साम क्रेडिक नामक कि सामास्य नाराम के व वह क्रमत्व १

शक कथाय तम्मून-मा, ज्यामिन लियाद किनातन मा।

কিনৰ মধন জোমাদেও ব্যাবদাকে ব্যাবদা বলৈ বৃধ্ব। তেখি গো আপ্তন শ্বলম্ভ বলেই যে তোমাদেও ইাছিও চছবে, লেটাৰ কো বোল-প্রায়োক শ্রমণি দেইছি নে।

এবা মনে কৰে, আমি ধুব দিনাবী, আমি কুপণ। আমাৰ কালী ন'? বাবেৰ দিনাবেৰ থাজাটা এবেৰ খুবে কোটেড টক্ষা কৰে। আৰু সেট 'দ এক দিন মাতৃত্বিতে কদবেৰ উন্নতি কৰাতে বাস্থিকীয়, তাৰ ইতিহ'? এবা বৃত্তি আনে না। ক' বছৰ ধৰে আতা মহিলদ কেকে আৰু আনিছে ১ ই वरानुद्ध । स्वकारिक क्रिकिशास्त्रक क्रकुलाकक लडावालं एक सकाद्धक क्रक्त क्रक्त हात लाएक क्रांक क्रिक्कि वाकि दार्थि (म.) व्यवानाय (काळ (काळ क्रक्तक)) क्रेंगे हरा । ति व्यवस्थि अवस्थाद क्रांकिएक क्रांला व्यवस्था करव स्थान क्रांकि क्रांला हात लिक्कि । व्यवस्थाद क्रांकिलिका (क्रक्रिया) करव स्थान क्रांला क्रांला क्रांगिति क्रिक्कि क्रिक्कि क्रांलाहिका क्रांला क्रांला हाति क्रांला (क्रांला क्रांला क्रांल

त की वरत । व्यापारनंत १ दृष्टात कावारिया । इत्यापार । इत्यापार । काक निर्माण कार्य । इत्यापार । इत

ব্যক্তির ভিত্ততে বিচে দেবি দেশানে পর্য হটে প্রেছ । যেকোরানী াদ কল্যান, ইয়েকুরপো, এ কী দর্মনাল ।

মানি উল্লিয়ে কেবার জন্মে কলবুন, সংলাদের এখনো মানেক বাকি

এই সে বিন জনপুম, নদীব ধাবে ভোমাতে নিয়ে ওবা এক কান্ত বং বংগতে ! ভি ছী । আমি তো ওবে মবি । ছোটোবানী মেনেৰ কাছে পচেচে প্ৰৱ টো প্ৰই-টব নেই । আমি কেনাবাম পুক্তকে চাকিছে ৰাশ্বিস্থলায়নেং বংশাৰত কৰে নিয়ে তবে বাভি । আমাৰ মাধা খান সংক্ৰণেম কুনি কল কাভায় হাও । এগানে পাকলে ওৱা কোন ধিন কী কৰে বংগ্ ।

মেকোবানীদিবির ভয় ভাবনা আছে আমার প্রাচে প্রবা বর্গন করচে ক্ষমপুরা, তোমারের প্রথমের থাবে আমারের ভিক্ষা রকানো দিন খুচাং
না।

ঠাকুবলো, ভোমার শোবার গবের গালে গুট-বে টাকাটা কেলেড, এট ভালো ধর্ম না। স্থান নিক থেকে গুরা ধরুর পারে আর শেষকালে--আমি টাকার কল্পে ভাবি নে, ভাই--- কী জানি---

আদি (মাজারানীকে ঠাণ্ড) করণার করে বলসুত্র মাজা, পুরুত্রতার বের করে এপনত আমানের আআজিখানার পাঠিতে ভিক্তি। পরভাতনত কলভাতার ব্যাকে কয়া করে দিয়ে মানুর।

এট বলৈ শোৱার ঘরে চুকে চেখি, পালের ঘর বন্ধ। হরজাটা গ্রহ দিক্ষেট ভিতৰ খেকেট বিমনা নললে, আমি কালভ ছাড়ফি।

(मरकातानी रनरनम, अहे नकान-रननारकहे (कांद्रीवानीक माळ हरळ भवाक कवरन) भाक दक्षि अरनव गरकमाजवरमय देवकेक नमस्य। स्टब्स, अ रमगोजेबुवानी, मुट्डिय मान दनाकाहे हरळ माकि १

আছ-একটু গৰে এনে দৰ ট্ৰিক কৰা যাবে, এই ব'লে বাইছে এন ধেৰি নেবানে পুলিল-ইন্লোক্টৰ উপস্থিত। বিজ্ঞানা কৱনুত্ব, বিজ্ঞানৰ यर कार्यस्त्रहरू ।

्रा की कथा। अने इता कथा शरहात । कथम किन्नु नव । भारतक अग्राहा हुमेरा एक प्रशासि वक्त कर्ड़ाह , इस क्षेत्र जिल्लाहें की हि।

कारमाक व्यक्ति दकारमाधा हक मानद कदाव मादि । क विवासी । विवासी देश वेदी बोर्ना वृद्धि व्यक्ति व्यक्ति । विवास विशेष वृद्धि वृद्ध

ত্তি যদি হয় আছি একে জেলে দিছে লাবন ন । আগনি দেবেন কেন্দ্ৰ হয়েছ দেবাত ভাব (দ্বানুদ্ৰ :

কালেম স্ক হাজার টাকা নিয়ে বাকি টাকাটা ্কলে রাখনে কর । তেই বৌকটো মনে কল্পে দেবার কলেই। আপনি ভাই পদুন, লোকটা

"'s) a minalité dividire dividir les , chie dividir de

ক্ষণে বস্তু চুবি ভাকাতি হয়েছে নিশ্চয় ভাব মূলে ও আছে।

लावेरानका लेक्सि-बिल बाइन सूर्व सावलंड (लाह इक बाहर्स (क्स्स

কাৰ কিৰে আদে মনিবেৰ কাছাভিত্ৰে হাছবি কেখাড়ে পাতে উন্সোল্টেভ তাৰ অনেক সুইছে কেব্যালন (

माबि किसामा करम्य, कारम्यक अस्तरक र

িতিনি বলসেন, না, সে গানাত কাছে। একনট ভেপুটিবাৰু ভাৰত গায়াত আন্ধ্ৰেন।

আমি কাল্য, আমি ভাকে দেখাত চাই: কাল্যেমৰ শ্বক্ত দেখা হবা যাত্ৰ সে আমাৰ পা অভিয়ে খাৰে কেন্দ্ৰ কাল্যে শোলার কসম, মহারাজ, সামি এ কাজ কবি নি।

স্থামি বৰ্ণপুষ, কাচেম, স্থামি ভোষাকে সম্ভেচ কৰি মে। ভয় হোণ ভোষাব, বিনা লোকে ভোষাব শালি ঘটাতে দেব না।

কানে ব্যক্তিতিব ভালে বৰ্ণনা করেছ পার্থে না। কেল বুরা আহাজি করতে লাগল— চাব লো পাচ-লো লোক, এত বছে। বছে। বছুব ভালোয়ার ইন্ডাজি। বুরাপুষ এ-সমন্ত বাজে কথা, ইয় ভারের চুরীয়েও লা বেছে উঠেছে, নয় পরাভবের সজ্জা চাপা দেবার করে বাছিলে তুলেছ পর গারণা, চবিলত্ত্ব সজে আমার লজতেই এ ভারেই কাজ, এনন বি ভাগের এজান সমারের গলার আভ্যাজ স্পৃত্তি শুনতে পেয়েছে বলে ভার

আমি বলসুম, দেশ কালেম, আজাজের উপর ভর করে ধরণার পরের নাম জভাব নে। হবিশক্ত হব মধ্যে আছে কি না কে কথা বানি-ব্যোলবার ভার টোর উপর নেই।

বাচি দিবে কমে মান্যবি-মালায়কে কেকে লাঠালুম। তিনি মাণ্য নোট বলবেলন, স্বাধ কল্যান নেই। ধমকে সবিধে দিছে কেলকে তাম স্বাধনান বলিষেত্রি, এলন লোলৰ সমস্থ পাপ উদ্ধান হয়ে ফুটে কোৱালে, ভাবে স্বাধ কোনো কল্পা থাকবেলনা।

भागित कि घान कार्यन ६ काक---

আমি আমি নে, কিছু পাপের চাওয়া উঠেছে। সাও সাও, জোমার এলেকা খেকে প্রথম এপনট বিদায় করে সাও।

ष्याद अक जिस मग्रह जिल्हि । भरण अदा नद मारत ।

হেখো, আমি একটি কথা বলি, বিষয়াকে তুমি কলকাজায় নিছে মাণ এখান খেকে তিনি বাইবেটাকে সাকীৰ্ণ কৰে কেনছেন, সৰ মাজনেব সা জিনিসের ঠিক পরিমাণ ব্যাত পাকছেন না ৷ তাঁকে তুমি একবার প্রথিতী ক্ষিয়ে লাও--- মাজনকে, মাজনের কর্মক্ষেত্রকে, উনি একবার অকা কাবণ ्ष्यम् अस्य निम्।

थावित को क्या हार्राहरू

সম্বন্ধ জিন এই সৰ নান্য হাজামে (কটে সেবা - আজি হাম বাবে জ্বাজ্জী সমুদ্ধ (সেই টাজাটা আজে বেব না ধবে কাৰ সকাৰে বেব কাৰে নেৰ বিধ কৰেছি :

বায়ে কৰম এক সময়ে মুখ কোও পেল। যত সক্ষাত্র। একটা কিলেও পদায়েন জনাত পাজিন। তুলি কোট কাস্ত্রে।

ৰোকে প্ৰথক বাধৰা বাছের সমকা হাপ্টার মানা (১)পেই ক্রিন ক্র্যু এক-একটা লীক্সিব্যাস ক্ষমতে প্রাক্তি ক্ষমত ব মনে হল, আমার এই স্বান্ত বিশ্ব জিল্লাক্ষ্যৰ কালা।

আহিছে ছবে আন্ত-কেউ নেই। বিষয়া কিছু দিন খেকে কোনো-কেই) শাণেৰ ছবে শেহছ। আনি বিভানা খেকে উচ্চ শচপুম। বাইবেৰ বাৰাজ্যত্ত শিতে দেখি, বিষয়া মাটিৰ উপৰ উপুত হতে শতে বতেতে।

এ-সৰ কথা বিষয়ের পাবা যায় না। এ যে কী, ভা কেবল ভিনিউ স্থানেন যিনি বিজ্ঞান ক্ষমিত মধ্যে বাসে কলোভক সমায় বেদনাকে প্রচল করচেন। আকাপ মৃক, ভারাওলি নীয়ৰ, যাত্রি নিল্ডক— ভারই যারবানে ৬ই ২৬৫ নিয়াহীন কায়।

শামরা এই-সর অধন্তাগকে সাসাবের সাক লাজের সাক মিলিও ভালো মল একটা-বিভু নাম বিষে চুবিছে কেলে বিই । বিভু, অধুবারের বন্ধ ভাসিছে বিষে এই মে বাধার উৎস উঠান্ত এর কি কোনো নাম আছে ? সেই নিজীগবারে, সেই সক্ষকোটি হোৱার নিলেকভারে মান্তগান গাঁচিছে, আমি রখন ওর বিকে চেয়ে দেশপুম ভালন আমার মন সভারে বান উঠল, আমি একে বিচার কর্বার কে। তে প্রাণ, তে মৃত্যুা, তে অসীম বিশ্ তে অসীম বিশেব ইপার, ভোমানের মধ্যে এয় বহান্ত ব্যহন্তে আমি কোচ হাতে আকে বাধায় করি।

একবার ভাবপুম, কিরে বাই। কিছু পারপুম না। নিলেকে বিমলত বিষ্টোর কাছে বসে ভার মাগার উপর হাত বাধপুম। প্রথমটো ভার ১২৫ পরীর কামের মতো শক্ত হয়ে উঠেল। ভার পরেই সেই করিনাত তেন্দেটে ভেরে কাছা সহল পারায় বহে বেতে বাগাল। মাছেবের ছ্লারের মাত্র কাছা যে কোলায় বহতে পারে সে ভার বাগালয় বহে না

আমি আজে আজে বিষলার মাধার হাত বুংলাতে লালবুষ। তাং পরে কলন এক সমরে চাংছে হাংছে সে আমার পাংছটো টেনে নিতে বুকের উপরে এমনি করে তেপে গরলে বে আমার মনে হল, সেই আগ তে ভার বৃক্ত কেটে বাবে।

বিষ্ণার আত্মকথা

আজি স্কারে আম্বার কলকাত। খেকে (চরবার করা) (বরারাকে

শাল জ্যোহছি, সে আলেই বেন খবর দের। কিন্তু ছিত্ত ভাকতে ভাবছি নে ।

শাব্রে কৈন্তবদানার ভিত্তি বলে বইন্তু।

শন্পাকে বৰ্ণন আমাৰ লাখন তেওবাৰ আন্ত কলকা গ্ৰন্থ পাইলেয় সৰম নিজেৰ কৰা ভাটা আৰু কোনো কথা বুলি মনেই ছিল না । এ কথা কৰাৰণ্ড আমেৰে বৃদ্ধিতে তলই না তে, দে ভোলমাৰ্থৰ, অন্স নাৰণৰ লাখনা কাপান বেওমান্ত প্ৰেল স্বাই ভোকে সাক্ষ্য কথাব । মেহমান্তৰ, আমৰ্থ গ্ৰামান্ত হৈ আমান্তৰ নিজেৰ বিশ্ব আন্ত গাড় না ডালিছে আমান্ত গ্ৰামান্ত ক্ষয়ালেছ ন উপায় নেই । আমান্ত মব্বাৰ সুক্ত পাড় জনাক গ্ৰিছে মান্তি ।

ব্যাহা আলাক্ষরে করে বলেছিলুম, আম্পাবে গাঁচাব। যে নিজে জলিছে

গাঁজে স্থে নাজি আন্তার গাঁচায়ের পাবে। লাগ গাঁহ, আমিটি বুজি প্রকে

নাবলুম : ভারী আমারে, আমি স্বানার এমনি লিলি, যে পিন মনে মনে জোর গাঁলে ভারীজেন্টি) দিলুম লেট দিন্ত বুজি যম মনে মনে লাগলৈ। আমি থে ক্লনাগানের ব্যাফারী নিজে কিবছি আক।

মামার আঞ্চ মনে হজে, মাজবাক কে এক সময় যেন অধ্যানর হলে হরে : ছাইবে কোহা হাতে তাকে বীক এনে লকে, আন কৰ বাকেই মাতুঃ নিন্দ আলে। সেই সময়ে সকল লালার ঘেকে গুব দুবে কোমাক কাকে বিয়ে রাজ্য হাছ না কি ৮ স্পন্ত কোনে পাজি, আর কোয়ায় যে কান্তা কানকঃ লে কে বিপাদের মন্যানের মজেন নিক্তে পুচানে আকে সাসারে শিক্তন নালাবার জাজেই।

নটা বাজন। আহার বেমন বেখি হাঞ্চ, অনুদা বিশনে পড়েছে। শাক পুলিয়ে ধরেছে। আমার গ্রনার বাজ নিতে গানাড গোলখাল পড়ে গোছে। কাষ বান্ধা ও কোণা থেকে পেলে, ভাব কৰাৰ তো পেৰ বলৰ আমাৰেই দিছে হবে— সমস্ত পৃথিবীৰ লোকেব সামান কী জবাৰট (৮০০ নেকেবানী), এই দাল তোমাৰে বছো অবজ্ঞাই কৰেছি। আজ ১৮৮২ নিন এল। তুমি আজ সমস্ত পৃথিবীৰ ৰূপ ধৰে পোষ তুলবে। এই চলতা এইবাৰ আমাৰেই বাচা কৰাৰ আমাৰেই সংগ্ৰহ আমাৰ সমস্ত অহাকাৰ আদিৰে দিয়ে ১৯৯ বানীৰ প্ৰেৰ্থ ভিলাই পঢ়ে থাকব।

আৰ পাকতে পাবসুম না, তেপনই বাঢ়ি ভিতৰে মেজোবানীৰ বাঢ় লিঘে উপজিত হসুম। তিনি দেশন বাবাশ্যাৰ বোদত্তৰে বাদ পান দাকছেন পালে থাকে। ব'দে। থাকোকে কেপে মৃহতীৰ অল্পে মনটা সাক্তি গতন জগনই দেটা কাউবে নিয়ে নেজোবানীৰ পাথেৰ কাছে পাছে তাৰ পাছে। গুলো নিশুম।

ভিনিবংশ উঠালন, ৪ কী লো ছোটোবানী, ভোৱে ছল কী। ছঠাছ ৫০ ছিলি ফেন।

ক্ষামি বশনুম, দিদি, আৰু আমাৱ স্কন্ধতিনি । অনেক অপবাধ কার্য করে। দিদি, আলীবাদ করে। আরু বেদন কোনো দিন কোমানের কোনো । গ মা দিটা। আমার ভাবি ছোটো মন।

বলেক তাকে মানাব জনাম কবে তালাভাতি উচ্চ তলুম বিশ্ শিষ্ক্র থেকে বলাত লাগালেন, বলি ও ছুটু, তেবে কয়ডিছি, এ কব^{া ভাত} বলিস নি কেন সামামাব এখানে ভলুব বেলা তেবে নেমন্ত্রন বছল। বর্গ বোন, কুলিস নে।

ভগৰান, এমন কিছু করে। গাড়ে আঞ্চ আমার জন্মতিবি ইছ । ৪^{৫৯} বারে নতুন হতে পারি নে কি ৭ সব ধুয়ে মুক্তে আর-একবার পোড । ৪^{০৬} পরীক্ষা করে। প্রান্ত ।

বাইতে ইনঃকথানা-ঘতে যথন চুকতে যাক্তি এখন সময় দেশ^{াত} স্থীপ এগে উপস্থিত চল। বিভূজাৰ সময় মনটা হেন বিভিন্ন উঠা^{ত মাই} ত্ৰাদের আলোধ করে যে মূপ কেবনুষ জাতে প্ৰতিভাৱ আৰু একটুক ভাতনাত আৰি কলে উঠিবুম, আলতি ধান এখনে খেকেও

সন্দীল তেমে কলকে, অমুল্য (জ' এই) এখাতে বিলেম জন্মত লাজ্য ২ আমোধ্য

লেকো কলাল চামে অধিকার আগমন্ত ইন্তেছি নে আধিকার আভাচকার বীকারেত বলপুত্র, আত্মার একল ভাত্তার ধর্কার আগস্কু

বানী, মধ্যে একজন লোক যাও ঘাৰলেও একল ঘাৰাত ত্যাঘাত হয় - মামাকে স্কৃষি মনে কোৰে ৮ ভিছেব লাক--- মানি সন্ধীল লক লাকের মাজেও মানি একলার

আপানি আৰু এক সময় আলেরেন আরু সকলে আগন্ত ১

महाराव माझ मालमा कराव्य र

শামি বিশ্বস্কা ক্ষেত্ৰ ১৯১৯ বেবিছে তাতাত উদ্বেশ্য কৰ্মি, আনন্ত এনত সম্প্ৰীত ভাৱে ভালের ভিত্তির পেকে আন্দার গছনাত বাস্কা তার করে এক কার পাধারের টেকিলের উপর বাধান।

सामि अमान केशनुमः । जननुष्य, तः रात चत्रना गांव भि र

ANTE ETE 🔓 y

म्मीम् इकड्डे (इर्फ स्ट्राल, जः,

বীউপুৰ ১ আছাৰ ভাইটোটা গড়ন আৰ্থি ডোব, বিশাৰাৰ ধও কই শংশ্বই ফ্ৰেডিয়াক— অনুষ্ঠ বন্ধ শাক

শৰীশ আমাৰ মুখের ভাব লেখে বিভ্রণ বাবে বলাল, এৰ মুদি, বানী গ পদনাত ব্যক্তৰ একে সামত ভাবে কোন প্রাণে বই প্রনা দেশীত প্রকাষ বিক্তি (সামান্তিৰ গুলিয়ে ছে: কোলছা, বেবছাত হ'ল খোৰ আবাৰ কি বিবাহে নিজে চাকত

महाकाद प्रदास प्रदासन क्षाप्त मा । हेएक दल (लियाह निहे, क

স্থনার 'শাবে আমার দিকি শবদার ম্মান্তা নেই। আমি ব্রুক্ত, এ জংল। আশানার যদি লোভ থাকে নিয়ে যান না। '

নশীপ বৰ্ণনে, আৰু বাংলাদেশে মেখানে মত ধন আছে সমস্ত্ৰ ৮ । । শানাৰ পোছ। পোছেৰ মতে। এত বড়ো মহা বুল্লি কি আৰু তেতু আছে গুপিনীৰ দাবা ইন্তা কোছ ভাষেৰ ইবাৰ্ড। ভা হলে ৮ ১০০ প্ৰনা আমাৰ প

এই ব'লে সন্দীপ ৰাশ্বতি হুলে নিছে লালের মধ্যে তাকা ছিচ্ছেই ত-মবের মধ্যে চুক্র। তার চোগের গোড়ায় কালী প্রচেছে, মুখ প্রত -উক্ষক চুল। এক দিনেই ভারে ভিত্র বহুদের কারনা কেন করে ভিড়েও ফাকে দেশবা মান্তই আমেরে বুকের ভিত্রতার কামতে উঠল।

শম্পা শ্বামাৰ দিকে না ভাকিছেই একেবাৰে সন্দীপকে দিয়ে বন ও শ্বাপনি সম্বনাৰ বান্ধ শ্বামাৰ ভোৱান্ধ ব্যৱে ধৰে কৰে এনেছেন প

প্ৰনাৰ শাস্ত্ৰ প্ৰেম্বৰ্ট নাকি "

ना, किन्न एकादक स्थामाद।

সন্দীৰ হা হা করে ছেসে উইল ৷ বলাল, তেন্ত্ৰক সহকে আমি দুলি জেলবিচাৰ জো ডেনাৰে বড়ো গুলা ২৮ সমূল্য ৷ দুমিও মৰবাৰ আলে ৮৮ বেচাৰক হয়ে মৰবে কেপ্তি ৷

শ্বমূল্য চৌকিব উপৰ ৰসে পড়ে চুই হাছে মুখ চেকে ট্রেকিলের ইংল মাধ্য বাধলে। স্থামি ভাব কাছে এসে ভাব মাধ্যম হয়ত বেকে নগণ্-স্মন্ত্র, কী হয়েছে ল

ছখনট দে ব্যক্তিয়ে উটে বগলে, দিলি, এ গ্রনার বান্ধ আমিট নিতে। চাতে ভোমাকে এনে দেব এই আমার দাব ছিল। দক্ষীপরার ভা জানা প্রভাই উনি ভাড়াভাডি—

আমি কলপুম, কী হবে আমাত এই প্রনাত বান্ধ নিত্তে ৷ ও বাত -আতে ক্ষি কী ৷ चम्मा विविध वर्ष तमान, गाउ (काराय र

সন্ধীপ কর্মে এ প্রনা আমার। এ আমার ব্যনীর দেশহা আমা। অনুসং লাপ্তের মজে বলে উচল, না না না প্রনোধ না। গৈলি, ম আনি ্তংখ্যক ভিত্তির এনে দিখেছি, এ বুলি আর কাউকে দিয়ে লংক্রে

আছি বলপুত্র, স্কারী, গ্রেমারে লান চিবলিন আমার মনে বর্ত্তর, কিছু প্রায়ে হার লোক্ত লোনিয়ে যাক না

আমুল্য দ্রেলন হি সা অশ্বর মধ্যে সন্দীপের দিবে রাজিখার শুমার শুমার কোল নেপুন, স্নালীপবার, আনদীন আনুনন আমি কাদিকে দ্বর করি নে। কান্যার বান্ত্র মান্তি আন্দানি নেনান

দললৈ বিশ্বলের হাদি হাদবার (চই বার বলাল অম্লা, বোমাবন্ধ বন দিনে জানা ইনির লোমাব লাদনার আমি নয় করি নে মজীবানী, গাংলা আছে আমি নের বালে আদি নি, লোমাবে দেব বালেই নামে গুলুর । কিছু আমাবে বিশ্বনি ভূমি য়ে আমলাব হাজ গোক নেবে গোলই বালে গুলুর । কিছু আমাবে কিনিল ভূমি য়ে আমলাব হাজ গোক নেবে গোলই বালা করার করেবার অজ্ঞেই প্রথম ও বালে আমাবে লাই বিশ্বনি (বালায়ে আমা করে জালি করিছে নিলুম । বেন আমাবে এই বিশ্বনি (বালায়ে আমা করে জালি চলপুম । বিশ্ব কিনি গোল জালায়ের হাজ ক্লমের মাবা বালার করেবার আমার চললে মাবা বালা করেবার আমার করেবার বালায়ার প্রারুদ্ধি হালিছি । আমারে যাবে হিলা সম্প্রার বিশ্বনি বালায়ার বালায়ার প্রারুদ্ধি হালিছি । আমারে যাবে হিলা সম্প্রেট প্রভাবি বালায়ার বালায়ার বালায়ার প্রারুদ্ধি হালায়ার বালায়ার বাল

এই বলে স্থীপ ভাষাভাষি ঘৰ গেকে চাল পেল .

আমি কাল্য, অমূলা, স্বোমাকে আমাত পচনা বিকি কচাক দিছে। বৰ্তি মনে আমাৰ পাৰি চিল না। त्यम, विवि ।

শামাৰ তাৰ ইন্ধিল, এ গৱনাৰ গান্ধ নিছে পাছে তৃমি বিপদে ৮৪
পাছে চোমাকে কেই চোৱ বলে সন্দেহ কৰে দৰে। আমাৰ সৈছ চাৰ ব
টাকাম কাম নেই। এখন শামাৰ একটি কথা চোমাকে শুনাত চাৰ
এখনই তৃমি বাড়ি যাও। যাও ডোমাৰ মায়েৰ কাছে।

স্মানুল্য চালবের ভিতের থেকে একটা পুউলি বের করে নললে কর ছ হাস্থার টাকা বনেছি।

ক্ষিক্ষাদা করপুম, কেখেয়ে পেলে স

ভাষে কোনো উত্তর না দিয়ে বললে, সিনির কল্পে অনেক ভেইচ কর্তুঃ সে হল না, ভাই নোট আনেছি।

चम्ना, माचा चान, मिला करव वर्ता, य ठाका दकावाम र्नान र

(म व्याननारक रक्षर ना ।

আমি ১৯তে যেন অভকার দেশতে লাগ্লুম। বলপুম, কী কাও করে। অমূল্য ৮ এ টাকা কি—

শম্পা বলে উইল, আমি জানি, তুমি বলবে এ টাকা আমি সভা করে এনিছি। আছো, ডাই খীকার। কিছু, যন্ত বড়ো অক্সাই ছাই বড়ো লাম সে লাম আমি দিখেছি। তপন এ টাকা আমার।

এ টাকার সময় বিশ্বণ আমার আর পুনাতে ইছে হল না । লিবগুলি সংস্থৃতিত হয়ে আমার সময় লবীবকে যেন গুটিরে আনতে লালল । ক[া] বলপুন, নিষে বাও অমূল্য, ও টাকা খেলান থেকে নিষে ওপ্রেছ গ্রন্থ সেখানে লিখে ওগো।

त्न त्व बह्या नक क्या ।

না, শব্দ নয়, ভাই। কী কৃষণে তৃত্বি আমার কাছে এসেছি? স্থীপণ্ড ডোমার যত বড়ো অনিই করতে পারে নি আমি ভাই করণে স্থীপোর নামটা বেন ভাকে খোচা মারলে। সে করলে, স্থী

্ৰাম্যৰ কাছে একুম বাৰক (ভে) পৰে চিনাড পোৰেছিও কান, ছিটি চ কামাৰ লাভ বেবাৰ দে দিন ও ৰে ছ চাৰাৰ টাৰাৰ নিষি নিয়ে খোচে ভাৰ থেকে এক প্ৰদাপ খন্ত কৰে নি । বেখনে স্থাক লৈছে আৰু চুকে भरका तक करन कबान रूपान मधक किया (धावर देलन १ जन नाम करन हाल सुद्ध होड खाँव किएक कार्यकाह दहेल । तहाल, उ. हाका प्रदू ४ केवक म विकासका महमाकि । हा महमका मुद्दीत कार्यम (भएक क्यांत्र घरफा) कर्य লভটে প্ৰতিষ্ঠ লক্ষ্ণ হ'ছে উচ্চছে । একে এমা ধাৰ ভোৱে জাওপুলা চলে লও १ विक्रियोव क्षेत्रहात हाह भावतात काम्या कराम । त्याद प्रमुखा, (१४१८) ংকি সুক্ত মন্ত্ৰীয়েষ্ট কেনিম নে চাঁত হচ্ছে কন্ত্ৰীর হাব্দি ইন্দানীর কাবনচ চ এট अहँ ऋविसक मार्थ्यप्रेव कार्य सफ्ताह ऋर्य १४ अवि वृक्ष में ३ रक्षांचा घरता, नार्यक्षेत्रे निष्ठक थिका: क्या तालाइ (लूनिन (नहें /जीत्काइतिक करिना बनव साथ जि. १ म. ६४ अरुपार्च कि इ. काव जिएक आहे । राम्स्या অমূল্য, নাছেবের কছে খেকে দেই চিট্রি নিন্তু আছার করাত হবে ৮০০ भागि विकास करम्य, इक्सन काठा । अभीम स्तास वाव काव काउ, वस প্ৰিয়ে লেল অংশি বৰ্ণাৰ, বাজি আছি, কিছা এই লিনিয়াল লিভিছে লিজ रात --- समील बलाल, चाच्छा, एम रात -- काम कार कर (पविदेश লামেরের ক্ষাছ থেকে দের ডিক্টিপুলি আদার করে প্রভিয়ে জেলেছি লে फानक क्या। (नडे बगाइडे चाचि नमी(णड काफ रात शतकि, चाट इड रमंद्रे, शिमिन्नत्रि आधारक किन् बाल प्रवारतह आधि विभाव किर्नाह ८३७ 🗝 मुम्बीम मुसद्देश, अ (काल (बाह (काबाएक ,नाद मनका अनाद শিকিক **আঁচনেন দে**ল ডাক)। পদ্ধনা দুকিও হলো হাল্যমাণ্ডরাও ছোচে কেটে राव: — कृषि क्षा काम किल, मधीन को यह काम, विभावादहै काछ বৰ্ষীল জান্তি অন্তৰ্জাৱ বাছে পুরুরের মার্টের ডাভালের উপারে বলে বাশমান্তব্য স্কল্পে লাল্ল্য: কাল বখন বুমি লাভা বেচাকে দিলে কখন मकावि नमक काराय कर कारक उन्नूष । उन्न र्वन्य, खनम के कामाव উপৰে বাংশ জনজে। সে বান্ধ নাজাল কৰলে না। খনলে, লেখা, গদ আমাৰ কোনো বান্ধৰ সে বিনি খাকে ভো নিৰে যাক: — বাংল ছাত। বাংল উপৰ উপৰ চাৰিব বােলছাটা জেলে চিলে। জেপাও এটা আন কিছালা কবনুম, কোনায় বােলছান বলুন। সন্দীপ বলনে, আনে গ্ৰেমার কাবে পরে আমি বলন। সন্দীপ বলনে, আনে গ্ৰেমার কাবে কাবে আমি বলন। সেন্দা আমাকে অক উপার নিল বেমার জাকে নাড়ালে পাবে না, বেলন আমাকে অক উপার নিল বােমার জাকে নাড়ালে পাবে না, বেলন আমাকে অক উপার নিল বােমার কাবে নালাব শনেক ভোলা কবেছি। বিনিন বান লিছিব বাল আমাকে আমি বাল আমাক বাল কিলা বালাব বালাক নামার ভালাব কাবে আমাকে নামান আমাকে কিলোনা। আবােৰ বালাক না, বা বালান বলন ও আমাকি কান আমাকে বাংল কালানি বিশান কবেছে গ্ৰেমার কাবে কাবেছ লামান বালাক কাবেছ লামান কাবেছ লামান

আমি বৰুপুম, ভাই আনাব, আমাব জীবন দাৰ্থক হয়েছে। বিধ অম্বা, এপনো বাকি আছে। শুধু মায়া কাটালে হাব না, যে কালী যোগে। গে দুয়ে ফেলজে হবে। দেবি কোবো না অম্বা, এখনই যাও, এ ট স থেখান খেকে এনেছ দেইখানেই বেগে এলে। পাৰবে না, লগ্ধী ভাই চ

एकायाव भानेवारण भावत, विकि ।

এ শুৰু জোমাৰ একলাৰ পাৰা নহ: এৰ মধো বে আমাজন্ত পাই আছে। আমি মোৰমাছন, গাইবেৰ বাস্তা আমাৰ কছ। নইকে জোমান আমি থেকে লিচুম নং, আমিই ঘেচুম। আমাৰ পক্তে এইটেই সৰ চেত্ৰ কট্টন পাজি দে, আমাৰ পাপ জোমাকে সামলাকৈ কক্ষে।

প্ত কথা বোলোনা, দিদি। যে বাখাৰ চলেছিলুম দে ভোমাৰ বাঝা নত দে বাঝা ছুনৰ বলেই আমাৰ মনকে উনেছিল। দিনি, এবাৰ ভোমাত বাজাৰ কেন্দ্ৰেক্ত এ জাজা আত্ৰাৰ আৰক বাজাৰ আৰু ধুলন বেগক, বিশ্ব কোনাৰ পাছেৰ দুলো বিছে জিতে আদৰ্শ কোনা কৰু দেৱী ৷ আ বাল এ বাকা ব্যৱসান খেকে এনেডি দেৱখানেত জিবাহ বিচে বাব, এই কোনাৰ ব্যৱসান

भाषात वेक्स यह साहै, देशदित वेत्स

্প ক্ষামি ক্ষানি নে ৷ দেই উপাবের ধর্ম । রামার মূব নৈরে একোছ এই কামার ব্যান্ত । কিন্তু বিভি. , রামার কাছে আমার ৷ নমন্ত ক্ষায় আছে ৷ তেইটো কাল ক্ষান্তার করে করে থাব । ক্ষান্ত নিজে রাম্ভার পাব ব্যান্ত ক্ষান্ত ক্ষান্ত

विभिन्न किएक ८५ कि निर्देश करते. विशेष्ट अपूर्ण जनसङ्ग्री आधिका ।

সম্বা ঠাল গেটের আমার নৃক দাম (গল কোন মারের ব্যক্তাক লিপে উলিপ্রাণ রক্ষান, আমার লাগের প্রাণ্ডির এমন স্বল্পে ঘট) বার কোন গ এর লোককে নিম্নাণ আমার কেলাফ কুলেলে নাও এফ মার্থিক পিছে ফার ভার বহন কর্তাতেও আহা, নই ভেলেম্ছের্কে কেন মার্থিক

কাঁকে কিন্তে ভাৰপুথ, অমূল্য। আমাত পলা তথ্য জীল হতে ব্যক্তন চুদ ক্ষিত্ৰি প্ৰেক্তন নাং গ্ৰহকাৰ কাছে পিছত আগতে ভাৰপুথ, অমূল্য। দ্বগত্য চুদ মূল্য সেন্তে ।

देवक्षत्वा । देवक्षत्वा ।

की, दानीमा १

व्यक्ताराष्ट्रक (२८० 🕫 ।

কী জানি, বেহাবা অধুদাৰ নাম বোধ হব কানে না বাই দে একটু "বেই দক্ষীদাকে হোকে নিছে এক ৷ মাৰ চুকেই দক্ষীদ নদাদ, ধৰন দ্বাভিত্ত দিলে ক্ৰক্ষকী জানভুষ কিছে ভাকাৰে ৷ ধে ইাদেৰ টানে কাঁটা দেই ইাদেৰ নিনেই জোৱাৰ ৷ একনি নিশ্চৰ জানভুষ ভুকি ভাকাৰে যে, আহি সংকাৰ কাছে অংশকা করে অনে ছিলুম। খেমনি জোনার বেচারাকে প্রেছি সমনি সে কিছু বলবার পূর্বেট স্তান্তান্তান্তি বলে উন্নয়, আছা আছা, আমি গাছ, কলনল বান্দি। ভোজপুরীতা আভ্যান্তর করে জা করে বলন। ভাবলে লোভ মছিলিছ। মন্ধীরানী, সাগারে স্বত্যে বড়ো লড়াই এই মন্ত্রের লড়াই সংআহনে সন্তোহনে কাড়াকাটি। এর বলে কল্ডেনী বান্ধ। আবার নিগত ভোলী বান্ধ আছে। এত দিন পরে আলড়াইরে সম্পীপের সমকক মিনে.

शिक्षांत हिल भारतक ताम भारक, तनविकते । लुधिनीत प्रांता (मणम्य, ८००० क्षिक मन्द्रील भारतक भारत कालत रक्ष्या मान हिल्ला । उत्तर भारतक भारतक भारतक भारतक रूप मान ८०० मान १०० मान १०० मान १०० निष्क की कार तरला १ अटकतार्थ निष्क की कार तरला १ अटकतार्थ निष्क की मारतक ना रामाया को छात्र भारतक वास्तरक १ विक भारतक वास्त्र वास्तरक राज्य भारतक वास्त्र वास्त्र वास्त्र की की मान वास्त्र का भारतक वास्त्र वास्त्र की मान वास्त्र वास्त्

সঞ্জীদেৰ মনেৰ ভিজেৰে একটা প্ৰভেবেৰ সালছ একেছে বলেই সৈ মান্ত এমন অনুণাল বলে পেল আমাৰ বিষয়ে, প্ৰ শংলাভ আমি অনুণালই ট্ৰেছিছি, বেছাৱা গুল সন্তুৰ ভাৰই নাম কালছিল, প্ৰভাৱে ভাৰি দিটি নিজে একে উপৰিখন কৰেছে। আমাকে বলুছে কেবৰে সময় লিগে না প্ৰকৃত লাভি নি, অমূলাকে ভেকেছি। কিছু আজ্বালন মিগো। বলাভ ভ্ৰনকে কোনত প্ৰয়েছ প্ৰথম আমাৰ ভ্ৰমক আছ্বালন কাছে।

आप्रियनस्प्र, श्लीलवान, आलिन शन् शन् करवे जात कथा करन १ -रकमन करवे १ ज्यारन शाकर व तुलि देववि करण भारतन १

এক মুকুতে সক্ষীপের মূব রাগে লাল হয়ে উইল। আমি বলসুই, সংনিং কথককের বাজার নানা রক্ষের লখা লখা বর্ণনা লেখা বাকে, বর্থনা ে বেখানে ধরকার বাউলে লেখা। আলনার সে-বর্ষম বাজা আজে নাকি ১ সম্পীত চিবিছে চিবিছে বসচ্চ লাগল, বিধানের প্রলাকে জোহাছের জেঃ
গাবলার ইপাঁকলার অস্ত্র নেই , ভাব উপারেন সহিব দোকান, জাকবার
নালান চোনাদের সহায় , আরু বিধানা বি আমানেরই ন্যান নিবছ বার গ্রিছিন বিদ্দা

चाकि काम्य मन्त्रीनराष्ट्र, बाला (नार चालन) ४ करा छाना छैक शास - (१९६) वेक अवदाद चानकि हैं(नी चाल) महा श्रृष्ट्र । काहा दूक्षुहु नर्ग ४ को प्रकार (भाव)

সন্ধীত আৰু ধাৰতে ভাবাল এ । ধাৰতাতে ভাক উইল, ছুমিও ছুমি আমাকৈ আলম্মন কতাত । সমিতে জী ন আমাত কাছে ধলা ভাৱাছ বালা কাত কোমাক বেন্দ্ৰ

নিই মুখ নিই আহি কথা তেনুৱান না সন্ধীত হ মুখুলাকান্ধী মুখু (ছ নাত আহে না লৈ মুখুলেই নত আৰু নিজাত নাৰ তালে। পাল নাকবাৰে বাখাল হয়ে হাছ । মুকল । মুকল । না হাই ব্যাহারে উট্ট কবল কথা কলাছে নাপল কোনই আনোক্ষ আমাৰ কুক নতে উনল আমাৰে কাপবাৰ নাশালাল নত কবিছে লেছে, আনি মুক্তি লোহাছি কান বাহে কান লোছে। আনমান ইবি, আহিছিক অভযান কবে, হাইটেই নামাৰ সভা। আমাৰে অব লাবোন্য লোহাটেই মিধান

য়ের সমন্ত আয়োর স্থামী হারের মাধ্য বানন আরু বিন কন্সীল মৃত্যুকরী আলনাতে বে বক্তম সামালে নেয় আন নার লালিক বিন কন্সীল মৃত্যুকরি আনী করে মুক্তর লিকে চেতে একটু আল্ডাই বানন আলো বলে আমি নারি লক্ষা প্রকৃষ্ণ। কিন্তু আনী বারী মান কর্তন না, আনি আন বলি কর্ত্য। আনি কর্ত্ত প্রকৃষ্ণ করের নিয়ের চার্ট

सावशः प्रकारतः स्वतः वादः वहेत्य (वादः सामावः सामी ८वर्षे विवसः करवः ठोतिहाकः वस्त्रतः । वस्त्रतम्, समीतः, सामि एवःमारवः प्रविविधः । अन्तरम् १वे सावके सहस्र। সন্দীপ কথাটার উপর একটু বিলেছ জ্যেক লিছে বললে, ইং হকী ে ই স্কালেই আমাতে ভেতক পারিছেছিলৈন। আমি যে মউচাকেছ লাসম্পত্ত কাকেট তকুম ক্ষানেট সন কাল কোনে চলে আসতে চল।

साभी ननरानम, कान कानकारुष याञ्चि, राष्ठाभारक राष्ट्राष्ट्र करतः । असीम् ननरान, रकम नराना रजितः व्यापि कि रहापान स्वयुक्त माणि । स्वास्त्रा, दृष्टिकै कानका हास ५८ना, सामिकै राष्ट्रामान स्वयुक्त कर । काकारुष सामान काक रमकै।

নুস্কৃত্যক্তি গুলা কল কাডায় যাপ্যা গ্ৰেমার স্বকার। ত্যামে গ্রেম । বছর বেশি কাজ।

ক্ষামি কেন নচ্চি নে :

tel and contacts about the

(WICT

\$1, CWT# 1

माम्हा (तम, अञ्चतः किन्न, कत्त्रः)। एतः कतकाहः साद एक्टासदि कराव अक्षेत्रके कारम् तिकक्षः स्याः सारणः स्थातन कायमः सारकः

ভোষোধ গতিক সেখে মনে হায়ছিল, ফগতে সামাৰ এলেকা ছাড়' । জোনো স্বায়পাই নেই।

সন্ধীপ তপন গাঁচিৰে উঠে বললে, মান্তাৰে এনন অবন্ধা আলে গণসমপ্ত অগ্ন আন্তৰ্ভুকু আবলাৰ ওলে মেনে। এটামাৰ এই বৈন্তৰপানাটিৰ মান
আমাৰ বিশ্বকে আমি প্ৰাচাক কৰে লোগছি, সেই কল্পেট এখান খেলে নান
না। আমি ভোমাকে সন্ধান কৰি। আমি ভোমাৰই সন্ধান কৰতে চলপুন
ভোমাকে কেখাৰ পৰ খেকে আমাৰ মন্ত্ৰ সন্ধান কৰে। আন্তৰ্ভা কলে।

— আন্ত প্ৰিৰাং, বল্পে আেছিনীং। মা আমাকেৰ কলা কৰেন, শিন
আমাকেৰ বিনাল কৰেন। বাচা ক্ষ্পৰ সেই বিনাল। সেই মন্তন্ত্ৰা

माण्ड र माण्ड । इह विश्व भार्त है भार्त है साम हान समय क्षम निर्दे प्रति । विश्व काई माल उन्हें हिन्दी होत काई उत्तर काई माल उन्हें हिन्दी होत काई उत्तर काई हिन्दी होते काई उत्तर काई हिन्दी होते काई है कि उन्हें हिन्दी होते काई काई माण्डि काई काई माण्डि काई काई माण्डि काई म

করা ভালো- আপনাকেও জানি নে। মাজৰ করা আন্তর্গ। জানে নিং কী প্রস্তুত বছপ্তর তৈরি রুপ্তে তা দেই কছু দেবতাই ভানেন- মণ্ডং গোক সম হয়ে সেলুম। প্রপষ্ঠ প্রসায়ের দেবতাই নিব, ডিনিই আনক্ষম, ডিনি বছন (মাচন করবেন)

কিছু দিন পেকে বাবে বাবে মনে হজে, আমার ছুটো বৃদ্ধি আছে आयात जक्की निव नवराष्ट्र भागाक, समीरियद अहे शासवाम क्षत्र कर . मार क्षा नृष्टि नन्दर्भ, तहे ८०। प्रमुख । खादाब यथन ८७८व खबन करेंद्र स्टिक शरा भेर हात राष्ट्र कारभव एउएन रनए--- मधील रापन रामके भवरभव महिल- का भवताव चारमंडे भव सांउत्त हैंग्ब हाम श्रांव -- मम्ब चारमा, ममब वसान रवरक, व्यक्तिरास्य प्रक्रि (वरक, निवारमय नाष्ट्राम (वरक, क्रिवक्रिय) मध्य रक्षतक, श्रामिक्तिक भावन। (भाक ८५गावद मनाक अवदा निर्देश) महनातन प्रत्या शतकतारव त्याल करव निर्देश ठाव । त्यान प्रशासीय वास दरा ५ এনেছে, অলিবময় পভাতে পভাতে বাজা দিয়ে চালছে, আৰ ছুটে আল। रकालक अन नामकता, अन गनकताः नाम्मान्तमतः क्रव्यमास विजि मे राम আছেন ডিনি টেক্স ইটোছন-- টাব অম্বভারতার্থর করকা ভেছে ১০০ dal challe ulba big felt mierbi efficie ; balle bre co ट्यानाराक कांच्या अन्य सामा, क्रम्यान कन्याक कांच किन्नीमानन सामानाच्या अन्य বুৱল্ম, বিশ্ব মোহকে তো মেকিছে বাগতে পাবি নে। সভোৱ कार। खुनुनाव नदीका कदरांद क्षत्म सञ्चारम्यदर्वे अहे काम । प्राथ्मापि कानी লাক পাৰে এলে ভাপদাদের দামনে নাডা করাজ খাকে ৷ আৰু ভোষাবা মা क्रमानाय निश्वि इस मा, जाद गप नीर्ग, खाद कान मवद , खाई नवारी आपाहक भावित्तरहरू, कामि खामात्रक तक करन, आधि श्रमा बाहि प्रकृष्ट, बाबार बानिकामरे निरमानर माना नमक निवि ।

একটুখানি চুপ কৰে খেকে সন্ধীপ আবাৰ আমাকে কালে, এবাৰ দা বাৰাও সময় এলেছে, দেবী। ভাগোই কলেছে। ভোষাৰ কাছে মাসং नाम नामाक इस्त रन्तक । साबु नावक पति वाकि सा इस्त उद्देश सावक मन महे इस्त पार्थ । नृत्वितीय मा मन्यान एक्स गर्भ कार्य कार्य एक्स कार्य मान मन्या नामा कार्य । प्रति है नियाद नामा नामा प्राप्त कार्य कार कार्य का

ক্ৰিবিলৰ উপৰ আমাৰ সহনাৰ বান্ধ ছিল। আমি (দট্ট) ভূলে ধ্ৰে বলস্ম, আমাৰ বাই পহনা আমি লোমাৰ লাল লিখে বাবে নিশ্ম কাৰ চলতে ডুকি লোচে দিয়ো।

मार्थित बार्यो हुम करत दर्शतन्त्र । सम्बोभ ,गरिए छान (बन ।

विकास काल निवास हो है से स्वार होती सहार सामित्र है, द्वार निवास कालानी नाम समामन, की ला कृत, निवास सन्तरिक निवास समामन साम्यास केव्युम काल दुवि १

আৰি বলপুত্ৰ, নিজেক ছাড়া আৰু কাউকে বানধানাৰ নেই নাকি ।

মেকোৱানী বললেন, আৰু তে তেতি বাগ্যাবাৰ কথা নয়, আহ্বা

শান্দাৰ। সেই জোলাড়ও তেতি কাউডিপুত্ৰ, ব্যান প্ৰথম বৰৰ জনে বিজে

নিকে স্থাড়---- আ্যানেৰ কোন্ কাডাবিতে নাকি পাড়-ড পো ভাকাড পড়ে

টালার ইকিয় পুঠে নিজেড। লোকে বলডে, এইবার ভাষা আ্যানের

এই খনৰ জনে আমান মনটা হালৰা হল: এ জনে আমানেৰেই টাব এখনই অফ্লাকে চাকিবে বনি, এই ৬ হাজাৰ টাকা এইবানেই আমান সামনে আমান সামীৰ হাটে সে ফিৰিবে দিক, ভাৰে পাৰে আমাৰ বা বলাগ্ সো আমি উচ্চক বনৰ।

বেৰোৱানী সামাৰ মুগেৰ ভাব গৰা কৰে বনকেন, সৰাক কংক কোন মনে একটক ভয়-ভয় নেই গ

আমি বলপুম, আমাদের বাড়ি পুট করাত আদ্বৰ এ আমি বিধান করতে পারি মে।

বিশাস করতে পারে না ৮ কাছারি দুট করবে এইটেই বা বিশাস করাত (ই শীর্ষটি টু

কোনো কৰাৰ না দিয়ে মাখা নিচু কৰে পুলিপিটেৰ মধ্যে নাৰাকাল পুৰ দিছে লাগুলুম। মামাৰ মুখেৰ দিকে খানিক কল জাকিছে নিভ বন্ধানন, ঘাই, ঠাকুবপোকে ভেকে পাঠাই, আমাধেৰ সেই ছ ছাজাৰ উৰ্কা এখনই বেৰ কৰে নিষে কলকাভাষ পাঠাতে কৰে, আৰু কেবি কৰা নহ

এট বলে তিনি চলে যেতেট আমি লিটের বাবকোপ সেইবানে মালা কেনে বেনে আভাজাতি কেট লোভার নিজকের ঘনে নিবে সরজানত লা নিশ্ম। আমার আমীর এমনি ভোলা মন বে থেমি তাঁর বে কাশানা লকেটে ভাবি থাকে লে কাশভটা কগনো আলনার কুলছে। চাবিত বি থেকে লোভার নিজুকের চাবিটা খুলে আমার জ্যাকেটের মধ্যে কুলিং কেন্দুস।

ा हुए मध् स्टूब्ल्स बारा इन्हांबास बटाई लेहिंस है

কী জনে কৰে একবাৰ আছে আছে লোহাৰ দিন্দান গুলগুম। বেন্ধ বং মনে কাৰ্যক্ৰিয়াম পৰি দমগুল পাল বছা বলি হয়াম দেই (হ্যাক্টো দেবাৰটা নিন্দু পুৰাষ্টেই হৈছি শেষ্ট্ৰ কান্ত্ৰাক্ত মোড়কগুলি ট্ৰিক ্র্যনিষ্ট্র লাগুন্তে। নামে ও কান্ত বে, বিশ্বালয় ভাকত এই বিশাদের মত্ত্রাই দব নৃত্য।

নিষ্টানিষ্টি উপাটি ষ্টাটটেই ইল ১৫কানো দহকার নেই, তেবু এতুন করে এন ব্যবস্থাত মেজোবানীত সামে দেশ ২০৮৪ তিনি ধখন ক্ষিলাল করনেন বাল, এতে লাম কিলেও আনি বলসুম, ফল্লাভাবত চ

্মাজার্যানী রেক্টে বলালেন, একটা বিদ্ধু দুৰ্ভো লেলেই অম্বনি স্থায় : তা বেলেছিঃ কোৰে মাজে অমন সংবৃতন দেখি নি

सिन्ति के किसी को इस्ति (देश दिन हो के कहि हो के क्षेत्र हो हो हो अपने हिंदी करित हो कि किसी क्षेत्र हो है कि किसी हो है कि किसी हो है कि किसी हो है कि है

মানুলা কৰি হাছে ট্ৰাক) কোনাছে চলল, আৰংছ কোন জালের আন্ত নাজকে জজাতে বলল। আমি কাকে ভীবেৰ নালা কেবল ছাজকেই পাকি, কিছু লক্ষ্য ক্ষা হলে ছাকে আৰু কোনোমান কোনো লাভি নে।

এই অপবাধের মূলে যে আমি আহি এই কথাটা এপএই স্থীকার করা ভাষার উদ্ভিক্ত ছিল। কিছা, মেরেরা দালারে বিশ্বাসের উপরেট রাধ করে, বিহু বিষ্কারের অধি দিরেছি, এই কথাটা আনিয়ে জার পরে দালারে উলি করি বিষ্কারের ক্ষানিয়ে জার পরে দালারে উলি থাকা আমানের পালা বছে। করেন। মামানা জারুর উলি ভার উপরেট যে আমানের পালাকে হলে— সেই জারুর দিনিবের স্বোচ্চা নয়বছ-চড়ান্ত আমানের প্রতি মুন্তার্জী বংকারে বাহারে। মামানের করা লক্ষ্য নয়বছন করে। ক্ষেত্র ক্ষান্তারের সামোধ্য করা মামানের করা লক্ষ্য নয়বছনের সেই অপবাধের সামোধ্যন করা মামানের

পক্ষে যাত করিন এমন আরু কারও নয়:

কিছু দিন থেকে আমাৰ জামীৰ দক্ষে কেশ নহকে কথাৰাই। কাৰ্যন বাৰ্বাদীটা বন্ধ হ'বে গোছে। তাত হয়াং এত ৰাচা একটা কথা কোমে বন্ধ কৰা কাৰ্যন কৰে কৰা কাৰ্যন কৰে কোন কাৰ্যন কৰে কোন কাৰ্যন কৰে কোন কোন কোনিক কোনিক গোডে এনেক্ষেত্ৰ, তথাৰ বেলা ছাটা। অক্সমনৰ হায় বিচাৰ কোন কোনে গোডে পাবলেন না। আমি যে উপৰে একট্ট অন্তাৰাৰ কৰে পোন বলব, সে অবিকাৰ্যন ক্ষিত্ৰটোচ্চ। মুখ কিবিয়ে আন্তান চোগেৰ কাৰ্যন্তন্ত্ৰ

জকৰাৰ ভাৰত্ম সাকোচ কাউছে বলি, গৰেৰ মনো একটু বিশাম কৰো'লে, ভোমানে বছে। ক্লান্ত দেশাজ্ঞে ।— একটু কেলে কথাটো ব ফুলান্ত মাজি এমন সময় বেছাৰা এলে খবন দিলে, ভাৰোক্লানাৰ কালে। সন্ধাৰকে নিয়ে এলেছে। স্নামাৰ স্বামী উপৰিপ্ৰমুখে ভাচান্তান্তি উত্তে চাল পোনেন।

তিনি বাইবে শাওয়বে একটু প্রেই মেজোবানী এসে বলনে ঠাকুবংশা কথন প্রেত এলেন মামাকে খবর নিলি এন কেন্সু মাজ গাঁঃ খাবার দেবি লেখে নাইখে গ্রেশুম— এবই মধ্যে কখন—

(क्न, की ठाइ)

खन्छि, ८ठावा कान कनकाठाव याक्किन छ। इरम स्वाधि १९ न बाकरक भावन ना। बर्फावानी छात वानावश्रक शक्तवत्व रक्षरक तकाना मक्रवन ना। किन्न स्वाधि अहे अकाडित निर्माद रक्षरक्षरत्व अहे नृत् बत स्वाधित वरम क्याय क्याय अग्रदक अग्रदक प्रवत्त रम स्वाधि भावन न साम बाक्याह रक्षा क्याय

चामि रतत्म, है। हैक।

মনে মনে ভাষপুম, সেই যাওবাব আপে এইটুকু সময়ের মহে। বৰ ইতিহাসই যে তৈবি হয়ে উঠাবে ভাষ বিকানা নেই। ভাষ পাৰে ^{কৰু} কাডায়েউই যাই কি এখানেই যাকি, সৰু সমান। ভাষ পদ্ধ পেকে সংসামন ्र रक्सन, कीयनके रह की, रह कारन र मर १राज्या, बचा।

अहें देन काशांव काने हुई हाई केईन गरण, करन करन करें। शहंख गर्गाक्षण अहें स्वरुक्तित एक्टें अन निम्न एएट कार अन निम्न निम्न निर्देश निर्देश एक्टें अन निम्न एएट कार अन निम्न निम्न निर्देश निर्देश एक्टें स्वरूक्त निर्देश एक्टें निर्देश निर्देश काशांव कार्य एक्टें निर्देश काशांव निर्देश काशांव स्वरूक्त स्वरूक्त रहा निर्देश काशांव निर्देश काशांव स्वरूक्त निर्देश करा स्वरूक्त निर्देश कार्य का

स्ति अविक्षि, विश्ववै कारत ना, सर्गाः राष्ट्रांत कार नात नात नावत् काव गाव सामाव केनात का तत्म भाइत सङ्कत्म । सर्वाकान्त स्ताहि (का का रेगींव को दृष्ट कारत — कानात्माना, द्रामारानि केनावाती, जाई, तराइक प्रवाद, महद्ये।

নিশ্ব সম্পার দেই আছোত্যার দীলিয়ে প্রনার বাল্যের ব্রপথারি ও বিছ্নের কুলাত পাবতি নেও লে কো চুল কার বালে কালোক প্রনীক্ষাক্তরে বিক্রান করে কি কে প্রায়র বিলাদের মাক্ষাক্তর কে মান্ত্রার করে কুলার করে কি কে কালোক করে কি কে কালোক করে কালোক

ট্রিক সেই মুহুটেই আনাদের ঠাকুরবাড়ি কেকে আর্ডির কলের কটা কেও উঠন। আমি ভূমিন হয়ে রাগ্যম করন্য।

বাদে পোকজনদের পিঠে খানবানো পেল। থেকোরানী এনে বলতে নিক্ষে নিকেই পুন মুদ্র করে করাতিথি করে নিজি যা ছোক। আহাদের বৃধি কিছু করাজ দিনি নে দু এই বলে তিনি ঠাব দেই প্রায়োজানটাছে ধন বাজোর নীন্তের মিতি ডড়া জরের ফ্রন্ড তানের করবত লোনাতে লাভানত মনে করে লাগল, যেন গন্ধনিলোকের প্রবন্ধয়াল খোড়ার আম্মানল খেবে ডিডি ডিডি লক্ষে ভোগাননি উঠাছ।

পাশিষানো শেষ কবাতে অনেক বাতে হয়ে বেলং। ইক্ষা দ্বিল, খতে বাতে আমার আমীর পাহের পুলো নেব। শোবার থবে দিছে দেখি, বিনি অকাতেরে পুষোজ্বন। মাজ সমগ্র দিন তারে আনক হোরাখুরি, খানে ভাবনা বিষয়েও। খব সাধবানে মশারি একটুপানি পুলে তার পাহের ভাকে আজে আজে মাথা রাখনুম। চুকের শার্ল কালতেই খুমের খোরে ভিনি কার পা দিয়ে আমার মাধাটা একটু বেলে নিলেন।

শক্তিৰেৰ বাবাক্ষাৰ গিছে বসপুম। গুৱে একটা নিমূল পাছে অন্ধ্ৰণা ক্ষাপেক মতো কাছিছে আছে, তাব সম্প্ৰ পাতা বাবে সিন্ধেছ , ভাটে পিছনে সপ্নমীৰ টাদ গীবে গীবে অপ্ৰ পেল।

আমার হঠাৎ মনে চল, মাকালের সমন্ত ভারা যেন আমাকে স্কর কংচে রাজি বেলাকার এই প্রকাণ্ড কলং আমার নিকে যেন আরু চ্চেত্রে চারাও কেননা, আমি বে একলা। একলা মার্লবের মতো এমন ক্রমীন্তারণ বাব কিন্তুই নেই। বার সমন্ত আন্তীন্তবন্ধন একে একে মরে লিক্তেন্ত কেন্তু একল নয়, মৃত্যুর আন্তাল থেকেন্ড লে সক পার। কিন্তু বার সমন্ত আপন মান্ত পাশেই ব্যাহ্যে তারু কাছে নেই, যে মান্তব পরিপূর্ণ সালায়ের সকল সক্র থেকেই একেবারের বালে গতে লিক্তেন্ত, মনে হর, যেন অন্তর্ভারের আন মূর্ণ্য

দিকে চাইলে দ্বস্থ নজাবলোকের করে ইটো দিছে এটে। আৰি বেবাচন গড়েছি দেইবানেট নেটা। বাবা আনাকে বিবে রাখ্য আরি ভাষের কাছে থাকট বৃত্তে। আৰি চলছি, কিব্রি, ব্রিচ আছি কেচা বিব্যালী ব্যক্তবের উপত্তে, খেন সম্বান্ধার উপ্তকার নিকিব্রিক্ত হ'ব।।

किस मास्त्र रचन कराम नाम जनन आह आलग्लाका महास उनन देव ना एकन र क्लाइन किएक (भागात) एका है मा दिल का अन्ते आगा। एका नाक-काक लिएकास । या मास्ताना दिल आह का उत्तागमाला का नावत करान कीसा किस आह का दुरलाय । एको सामार्थ (का तुन (कार्य राज्य केसा करन महि, विश्व मनते हैं क्लाइन मान्य रही आहे मनान किसास राज्य क्यानक साहा। या विश्व प्रतिरय (मनान का मान्यक रतान महान आहे। सामार्थ क्यानक साहा। या विश्व प्रतिरय (मनान का मान्यक रतान किसास कुरकारक साहा। या विश्व प्रतिरय (मनान का मान्यक

ন্ধাৰকাৰ মাজা বকৰাৰ আমাকে মাপ কৰে। তে আমাৰ প্ৰকৃত । বিশ্বকৈ কৃষি আমাৰ জীবনেৰ পন বলে আমাৰ বাংলা কুলে লিবছিলে লাভাবকৈ কৃষি আমাৰ আমাৰ জীবনেৰ পোৱা লাব কুলেছি আছে জা আৰু কিন্তু কিন্তু কৃষি কৃষ্টি কি আৰু এই ধিন বুলি আমাৰ ক্ষেত্ৰ-বেলাকাৰ বাংলা আনকাশেৰ গাবে ইণ্ডিছে যে বাংলা বাজিছে কিলে সেই বাংলিটি বাজান, সৰ সমজা লগতে যাত যাত ৷ কোমাৰ কেই জুল বাংলাকাক আহি কাজা কালাক ক্ষেত্ৰ কৃষি আহাৰ ক্ষেত্ৰ কৃষি কৃষ্টি কাজাৰ ক্ষেত্ৰ কৃষ্টি কৃষ্টি কাজাৰ ক্ষেত্ৰ কৃষ্টি ক্ষিত্ৰ আৰু ক্ষেত্ৰ কৃষ্টি ক্ষিত্ৰ আৰু ক্ষিত্ৰ ক্ষিত্ৰ

মানিব উপৰ উপুত হয়ে পড়ে কাল্যত লাগপুন। একটা কোনো হয়।
কোৰাও থেকে চাট--- একটা কোনো আহাত, একটু কৰাত আৰাপ, একটা
বন্ধ আছাত যে তাৰ চুকে যোৱন পাতে। মনে মনে বলসুম, আনি নিন তাৰ বহুনা বিষে পড়ে আহুব, প্ৰাৰুণ আমি বাব না, আমি হলপদৰ্শ কৰব मा, यक कर मा दशयात कारीनार अल त्रीहर ।

এখন সময় পাষের পাক গুনাপুর। আর্মার বৃক্তের ভিক্তরটা ছুলে ইন্তর কে ধলে, কেবাটা কোবা কোন না। আমি নুব চুলে চাইপুর না, পাছে আনে। চুলি তিনি সইছে না পাবেন। তলে।, তলে।, তলে।, তলে। তোমার পা আনে। মাপার তলে ঠেকুকা, আমার এই বৃক্তের কাপনের উপরে একে বাছাত তব্ আমি এই মুহুর্জেই মরি।

আমার পিছবের কাছে একে বসলেন। কে চ আমার আমী চ আমার আমীর জন্মের মন্যে আমার সেই দেবভারই নিচ্চাপন নছে উট্নেছে বিদ্ আমার কাল্লা আর সইতে পার্লেন নাচ মনে হল্ মুছা হার চ জার পাং আমার পিরাধ বাদন হনে ছিচিচ কেলে আমার বুকের বেচনা বাহা জোলারে জেসে বেরিয়ে পাচল চ বুকের মধ্যে জার পা চেলে গরন্ম— বা পারের চিক্ষ চির্মীবনের মহে। ক্টবানে আলোহারে হার না কি চ

এইবার তেয় সর কথা গুলে নললেই হাস। কিছু এই পারে কি আবে বং আছে গু থাক পো আমার কথা :— তিনি আছে আছে আমার মান্ত্র ছান্ত বৃলিছে দিক্তে লাগলেন। আলীবাদ পোছেটি। কাল বে অপ্যান কান্ত্র ক্রেডে আলছে সেই অপ্যানের ভালি সকলের সাহনে মাধ্যই তুলে দিন আমার দেবজার পাহে মরক হয়ে প্রশাম কন্সতে পারেব।

কিন্ধ এই মনে করে আমার বুক ক্রেড়ে হাজে, আছ ন বছর মান ধে নহবং বেছেছিল লে আর ইডছরে কোনো দিন বাছরে না। ১৭০ আমানে বরণ করে এনেছিল যে। প্রেলা, এই জনতে কোন্ বেবতার দান মাথা কুটে মহলে সেই বউ চক্ষন-চেলি পারে সেই বরণের পিডিচে এব ইড়াতে পারে। করু বিন বালনে আর— করু হুল — করু মুসাছর— বা ন বছর আন্দ্রভার দিনটিতে আরু-এক্টিবার কিবে যেনে। কেবল নান কৃষ্টি কয়তে পারেন, কিন্ধু ভাঙা ক্রমীকে কিবে সভুকে পারেন এমন নান কিন্ধান আহে।

নিখিলেখের আন্তর্কা

আৰু আন্তৰ্যা কৰ্মকাৰাত্ব যাব। প্ৰসায়ত্ব ক্ৰেয়নত ক্ৰিয়ে ভূপান্ত থাকলে । গোৱা ক্ৰান্তি বছে ক্ৰেয় চকননা, বলে থাকাটো নিখেন, দকত ক্ৰানা নিখেন। কানি যে এটা আৰু কৰে। এটা বানানো বিনিদ, দকা এই যে আগন নিজন-পাৰৰ প্ৰিক্ত। আৰুত কাৰ্ডানে ভোট বাবে বাবে যা লাক্তে, আৰু পাব প্ৰক্ আখান আছে স্কৃত্য চোতান্ত্ৰত সংজ্ঞানত যে আন্তৰ্ত বিন্তান স্থিতন ক্ৰান্ত নুদ্ধ

মান দুৰ পাইছ এক পথে এলা গোল কা দুৱ প্ৰজাই কালে। ভাৰ চোটে ।লি নিনাটোনি কবাত পোনেই মিলন ববে লালন , লে বালন আৰু অইল গাঙ, এলাৰ বৈবিছে পাল্যুল— চলতে চলা ও এটুকু ভোগে চোপে মোল, আতি কাটে টোকে কৈটোক কৈটোক কৈটোক কৈটোক কৈটোক কৈটোক কৰিছে আতি কাটোক কৰিছে আতি কৰিছে কৰি

মেন্ত্ৰাৰ্থনীবিদি এনে বললেন, মাকুৱলো, বেগায়ার কাঁপ্তলো দ্ব ব্যক্ত নাবে সোক্ষয় সাজি বোকাই করে ওেডলল নাক মানে কী বলো ভো :

কাৰি ধনসূত্ৰ, ভাবে মানে এই বইন্ধালার উপর (থাক এবানো মাছ) কাইয়েক পারি নি।

मेडि किंकू किंकू बाकरनडे ता रोफि । किंक, स्थापन चार्य किंक्स का नाकि 9

मानारमाना इसार, किंद्र मान पान पान उमार मान

সজ্যি নাকি গাড়া হলে একবার ওপেত্রকবার বেবো'লে কত ভিনিপ্তে উপত্রে কামার মাধ্য।

এই বলৈ আআৰ হাত সৰে টোনে নিছে পোলন । টোৰ ঘৰে পিছ বছৰি ছোটো বছো নানা বজমেৰ বাজ আৰ পুট্লিও একটা বাজ পান ছেলালেন, এই দেশো সাকুবলো, আমাৰ পান সংজ্ঞাৰ সৰ্জ্জাম । কেছাখাছে গুড়িছে লোভালের মানা পুৰেছি, এই সৰ দেশছ এক-এক টোন মসলা । ও লোগা জাদ, দল-পতিপ্ত ভূলি নি , গুড়ামানের না পাই আহি ছোলাও গোল জ্ঞিয়ে নেবই। এই চিক্নি সোমারই আন্টো চিক্নি, আৰ এই--

কিন্ধ, ব্যাপ্যারটা কী মেজেবোনী ৮ ও ধন ব্যক্তর জুলাছ ক্ষেত্র বু আমি বে ডেমেলেব ধকে কলকা ভার যাজিঃ :

(म की कथा ?

ন্তম নেই ভাই, ভাষ নেই। তেয়েয়াৰ সংক্ষণ ভাৰ কৰতে গালন, ভেটটোৰানীৰ সংক্ষণ কৰত কৰা নান মহতেই তেঃ হ'বে, ভাই সময় পালন প্ৰজান্তীবের ধেতে আহ্ম নেশ্যা গালো। ম'লে লোমানেৰ সেই নেন্বটণ্ডলায় পোছাৰে নে কথা মনে হ'লে আমাৰ মৰতে মেছা গবে— গ্ৰহিন্ত কৈয়া এন্ত দিন ধৰে ডেমানেৰ কালান্তি।

এক শ্বন পরে আমার এই বাড়ি খেন কথা করে উন্নয়। আমার বাল বদন হয় ওপন ন বছর বহনে থেলোরানী আমানের এই বাড়িকে একেছেন এই বাড়িকে একেছিন বাদানে আমাজাপাছে চল্ড উপর থেকে কাঁচা আমান কোঁচাকাছি, তিনি নীচে বাসে কেন্দুলি কুটি-কুটি করে ভার সাজ শ্বন লগ পনেশাক মিলিছে অপনা তৈবি করেছেন। পুকুলের বিবাহের ছোক উপনাল বে-লব উপকরণ কাঁচার-ছর থেকে বোলানে সংগ্রহ করার প্রয়োজন বিলাল জার ছিল আমারই উপরে, কেননা নাকুবমার বিচাবে আমার কোনি অব্যাহের হও ছিল না। জার পরে দে-লব লৌখন জিনিকের ক্ষতে সালান

ारत कीत कारकाव किस रम कारकारत राष्ट्रक दिनुस काहि, काहि सामाक িবক ক'ৰে ক'ৰে ব্যমন কৰে বেংক কাল উকাৰ কৰে আনত্ম : ভাৰ প্ৰে मान गाँक, क्षाप्रसामात विद्यान कर गान करिवराक्षात कालात अगारिक विकासिक करण संबंध कर्ण स्रोति उत्तरिकाचा स्वाप्तित सर्वा हिला । प्राप्ताताची स्वाप्तित ६ व महिराब वर्रावरायान सं), कर जिल मुक्तिरह मुक्तिरह कामानक वाराव हरन भित्राहरू । अक्ष अक्ष किस सहा लाइ हाइक कर मजान अहाइ हाइराह । काह mit align begind align align dereller as father also some, and वणाइताम बद्दाहरू , दिशहबरामाच निहंद प्राट्य प्राट्य प्रदासक क्षेत्रा अहमा अहमा "我们可有一般的一种已经发现,我们的经一种企业工程的工程,不是这一个代码,我们的一个 वसार्थः राज्ञतं केर्यक्षकः एकः ज्ञानं काष्ट्रकः हिराक्षकः होतः आव्यः कंप्रत्यः सः । हेककः नाव नाव श्रामान् करणाक, चामारवद विमा (महा राहे(दर मारावद (६८४ मारावद लरमा अविनि **कर्ड निक्काम (४१क चाफ लर्ड्ड १क्ट्रि २३) मण्ड** मिर्न भिन्न मानिस्तित कार (काल क्रिकेट) , तक त्रमाम्य भाग लामामा वह कुकर रावित समस्य भारत भारतिसाह तातामाह काल जानगाम काल काहा कहिन्द्य শাই সমস্তাক অধিকাৰ কাৰ কাহিচাছায় । তলন সপত্য, একোৱানী স্থাৰ নমস্থ ছোটোবাটো ভিনিদ্দত্ত প্রতিয়ে শক্ত নোকটে করে আমাজের কাড়ির ्याक प्राप्तां के खेल करने केर्री अरहाहक्त, जनमा अहे फिरम्सक्ति स्थाप सिकान्सिक महम्म महमान समामन महम्म हरम हरम रिच्छात १०३० । मार्गम एक रुवहर महत्वास िनमं ,बरक्षांष्ट्रांनी, दिनि मंत्रहृदं तरमं (VCक क्यातः) एक्ष्यं तथाना अक विश्वास শক্তি এ ব্যক্তি ছেতে বাইবে কান্তন নি, বিনি টার লন্ত অভাগ্রেছ ^{গাৰন} কেটে কেলে আগৱিণিয়তের মধ্যে (ভাগে চলালন : আগড় :্বর্ট আলেল গালেটীর কথা মূব ফুটে বলচের চান না, অলু কার বৰ্ষের ভুঞ্জ ভুলের . वे.प्रमान १ अप्रै कालाकड्रेक रकिए असिन्द्रहोता अप्रे अमारवय शासा ^{বিষয়} এই একটিয়াত্র সম্বন্ধকে নিষ্কের জনায়র সমায় সক্রিয় অনুত্র দিয়ে শাসন কৰেছেন, ভাৰ বেচনা বে কন্ত পন্তীৰ সে আন্দ ক্ৰান্ত এই হত হয়

कारकि वाक्रभृष्टिनिय मत्या वैद्याहित यक ल्लाडे करव त्वस्य अस्म कार त्वात्म विम नृत्य मि। चामि तृत्यिक, ठाकाकि वय-छवारवय कार नित् द्यारिमाणि मामाख मा मारिक पूर्णिमाणि नित्य, निम्माल मह कार कार कार कार व विमान कार्याय मामाल मामाल कार कार्य कार्य के देव दिवस्त कार मामाल मामाल कार कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य मामाल मामाल कार कार्य कार्य

মেজোৱানী একটা সীগনিখাস কেলে সকলেন, না ভাই, মেড ^{২০} নিম্নে আৰু নয়। যা সংবৃত্তি তা একটা কল্মেৰ উপৰ সিম্বেট যাক, কেও য[়] কি স্বাং

আমি বলে উট্টনুম, শ্বনেশর ভিতর দিবে দে দুক্তি আদে দেই দুকি । ""
চেম্বে বড়ো।

ভিনি বন্ধনেন, তা হতে পাবে মাকুরপো, তোমবা পুরুষমায়ন, হ'ল ভোমানের কছে। আমরা মেবেরা বাঁবতে চাই, বাঁধা পদতে হ'ল— আমানের কাছ থেকে ভোমবা দরকে ছাছা পাবে না গোও ভানা 'দি মেলতে চাও আমানের ক্লছু নিতে ধবে, ক্লেক্ত পারবে না। দেই কভা ভো এই-স্থ বোঝা সাজিয়ে বেবেছি। ভোমাদের একেবারে হালক। গাঁচ কিলে কি আর বক্ষা আছে ! আমি হৈলে কলপুৰ, ভাই জো দেখি। বোধা ব'লে ধেল স্পট্ট বেছে। াজেঃ কিছা এই কোৰা বইবাৰ মন্ত্ৰি চোমতা পুণিছে লাভ বালেই আমতা নালিশ কবি বেঃ

्याकाबार्जी वनान्त्रं, कामापन (नावा नरका कार्या किनियन (नावा) शावते तान निर्देश पराप एन्डे नगर, कार्या नामान, कामाद नाव नावकृति गाः वय्ति कार्य कालका विभिन्न निर्देश कामदा शामापन (माप्ने मापि विकास कम्म रहरवाराह वार्य गावराना न

স্থান্তির সাজে একারেটার। এই ১৬নো তের সময় কাছে।

দেশে ঠাকুবলে, লখীটি, খামার ৮কটি কথা রাগ্রে বংক-- খাক দকাদ সকলে খোছে নিষে রপুর বেলাও ১কট খুমিটে নিরেও গালিকে বংকিরে ্কা ভাগের খুম রবে নাও খোমার প্রীর ১৯ন হাব্ছে, লেগলেই মান হয়, খার-একটু হলেই ভাতে প্রবং চলেও প্রতী কোমার নাইকে খোলে হবে।

ক্ষম সময় ক্ষেম্য মধ্য ক্রমটা (মামটা (টাম মূচ মার বলাল, সারোগালার কালে সক্ষে ক্রমেন্ত্র, মহাবাধের সাম্মানের করা করা বাটি চাই)

्याक्षरवासी वाल काव कैरर नगरनंत घरातंत्र ८०१४ सा क्रीकांक (प गारवास) कीव लाक (मारस्के नावाक) ताल काउ (म. यहावाक अपन नावाक रणाइन ।

আছে বল্লুম, একবার দেবে আদি লে, বহারা কোনো কলহি কাক। আছে ।

प्राक्षावामी करामन, ना, त्म इति ना , इत्तादानी काम विश्वय निक्रि देविक करवाह, शारतावाहक तम्बे निक्र त्वान भाषित काद त्यकाक देशक काव वावकि ।

বালে বিনি আয়াকে চাতে গতে টেনে চানের মান্য মান্য টোল দিছে।
লাইবে থেকে চৰজা বন্ধ করে দিলেন। আমি ভিতৰ মোক কলমুম, আজার
নাম কাম্যত বে একনো—

তিনি ক্লাপেন, সে আনি ট্রিক করে বাবৰ, তাত কল জুমি ছান করে নাও।

এই উৎপাতেত্ব পাদনকে অযাক্ত করি এমন সাধ্য আমার নের সামারে এমে বড়ো মুগও। থাক লে, সারেলোবাবু বদে ধনে পিতে খাক ্ল নাহয় হল আমার কামের অবহেলা।

ইতিমধ্যে দেই ভাকাতি নিয়ে বাবোলা হু পাঁচ জনতে ধর্চপারও করছেই। বোজাই একটা নালবকটা নিরীর পোককে ধ্রেন্টার করে এনে খান্ত গরম করে বেপেছে। আজন বোপ হয় তেমনি কোন কে অভাগতে পাকড়। করে এনেছে। কিছু পিতে কি একলা হাবোলাই বাইবে খেকে বললে। কি নম। সরকাম সমাসম যা লালাল্য। মেজোবানী বাইবে খেকে বললে। জল তালো, জল তালো, মাখা গ্রম হয়ে ইচ্ছে বৃত্তি স্

আমি বনপুম, পিঠে ছজনের মাজা দাজিছে পারীছো। ধারোলা গাত চোর বলে ধরেছে পিঠে ভারত প্রাণা।, বেচারাতে বলে দিছো ভার ভাগে বেন দেশি পাছ।

ষধাসন্থাৰ ভাষাজাচি খান পেৰেই দৰ্যা গুলে বেবিছে এপুন। পেৰ দৰ্যাৰ বাইৰে মাটিৰ উপৰে বিমল কদে। এ কি আমাৰ সেই বিমল, সেঁ তেন্তে অভিযানে ভ্ৰা গ্ৰাবিনী। কোন ভিকা মনেৰ মধ্যে নিছে এ আন। দৰ্যাতেও ধনে থাকে। আমি একটু খমকে বাভাতেই সে উঠে মুখ ১০; নিচু কৰে আমাকে বদলে, ভোমাৰ সংক্ৰ আমাৰ একটু কথা আছে।

चामि रलसूम, छा इटन এटमा चामारज्य घटत ।

কোনো কিশেষ কাঞ্চে কি তৃত্বি বাইছে যাঞ্চ গ

হা, কিছ থাকু দে কাৰু, আলে ভোষাৰ দক্ষে---

না, ভূমি কান্ধ সেৱে এসো— ভাত পতে ভোমার বাওয়া ধনে কর হবে।

राष्ट्रेष निरम् त्यपि मारवामाव भाव भूक, त्म बारक बर्ट अद्भारह 🗥

प्रस्ता कर कर भित्रे गास :

चाकि चार्क्य राव रतन्त्र, त की, चर्तना हर ।

শে এক-মূপ পিটে নিমে বনলে, আজে ইং : পেট কৰে গৈছে নিষেত্ৰি, পোন কিছু যদি না মান কৰেন কা বলে যে কটা বাকি আছে কজালে বৈধে নিই :--- বালে পিটেক্সকো সৰ কমালে বিধে নিজে :

चाबि मारकामात्र निरम (५६६ रमन्य, रारनावराय) की ।

স্থানোলা সেবল কললে, মধানাক, ডোবের (ইয়ালি কো ইয়ালিই। বাব লেছে, জার উল্লেখ্য চোনাই মানের ইয়ালি নিয়ে মান্য বেশবাঞ্জি।

এই বালে একটা হৈছে জাকচার পাতাল গুলে একজাছা নোট কে সামার লামনে সরাল : বললে, এই মধানাকের ভাবারার টাকা ৷

(काष) (ब्राव (ब्रावान र

শামি বলনুম, হবিচৰপনাৰ, জন্মণোকের ছেলেকে নিবে মিছিছিছি টানাটানি করে কী হবে গ

দাবোগা কালেন, তপু ভতলোকের ছেলে নর, উনি নিবারণ বোরণ্ডর ছেলে। তিনি আমার প্রাস-ক্রেও ছিলেন। মহারাজ, আমি আলনার বলে দিক্তি ব্যাপারবানা কী। অধুলা জানতে পেরছেনে কে চুবি ৭০০ছ এই অক্সাভরবের রক্ত্রক উপলক্ষে হাকে উনি চেনেন। নিকের ১০০ছ বার নিবে ভাকে উনি বাঁচাভে চান। এই-সর হক্তে কর বাঁরর। ৫০০জামানেরও ববেস এক বিন বাঁচাভে চান। এই-সর হক্তে কর বাঁরর। ৫০০জামানেরও ববেস এক বিন কোমানেরই মডে। এই আমারেন-উনিল ছিল পাজ্যুম রিপন কলেজে; এক বিন স্ট্রাত্রেং একটা পোকর বার্তির কাটা বান্তর বার্তির করে বার্ত্তর বার্তর বার্ত্তর বার্তর বার্ত্তর বার্ত্তর বার্ত্তর বার্ত্তর বার্ত্তর বার্ত্তর বার্ত্তর

আহি জিজানা করনুহ, ধে।

च्यानमाद माराव जिसकप्रि एक चार धरे कारमय महाव ।

হারোগা তার এই অভ্যানের পক্ষে নানা বৃদ্ধি দেবিরে বসন চার্চ পোলন আমি অমূল্যকে বলপুম, টাকাটা কে নিবেছিল আয়াকে চারি স কার্য্য কোনো ক্ষমি হবে না।

त्म क्लरण, चानि ।

रक्षम् करव ? क्वां एवं वहन काकारख्य कन---

चाडि अवता।

षत्मा वा कारम तम प्रदूष । नारवव वारत व्यावाद त्याद वावेरत हैं। वीविक्ति, तम वाववाद किन व्यवकाद । प्रवृत्ताद कृष्टे नारकोठ कृष्टे निष्यः अक्षेत्रारक केन्या (ठेवि), व्याव-अक्षेत्रारक कृति करा । कर्त मृत्यद व्यावमा-तारकि कृति व्यावाद व्यावस्थान विकास व्यावस्थान विकास व्यावस्थान विकास व्यावस्थान विकास व्यावस्थान व्यावस्य

আমি কিলাসা করপুম, অফুলা, ত কাজ কেন করতে জেলে। সে বললে, আমার বিশেষ লগতের ভিল। কবে আবার জিলিছ লিলে কেন্ত্র

বৰে জন্মত কিবিয়ে নিশ্ম বাবে চাবুন, ঠাব দায়নে আছি বলৰ। তিনি যে ৮

त्वादीकानीकि :

বিমলকে জেকে পাইলেম । দিনি কেবানি লাল কাল মাবাধ ইন্দ্র লাব কিবিয়ে লা চেকে আলো আলো বাবের মনো চুকলেন, লাবে ক্রেকে ডিল না, কেবে আমার মনে বল, বিমলকে এমন চন আর কবানো কেবি নি— লকাল-বেলাকোর ইংকের মারো ও যেন আপনাকে প্রভাজের আলো লাব চেকে কনেছে।

শক্ষা বিদ্যালয় পাছের কাছে কৃতিই হতে প্রশাস করে পাছের বুলো নিত্র উঠে বাড়িছে বললে, ভোমাত আদেশ পালন করে এলেছি, নিটিও নিকা কিছিছে জিয়েটিও

feben weren, die Bour, wif :

শকুন কৰনে, ভোষাকে শবন কৰেই একটি বিখা কথাও বলি বি। শবাৰ মন্দৈৰভাষ্ ময় এইল ছোমাৰ পাছেব তলাও। লিখে এনে এই শবিকে মুকেই ভোষায় বানাকও পাৰেতি। বিষয়া এ কথাটা টিক বুৰাছে পাক্ষে না। অব্দা পাকট ্যান্ত কথাল বেব কৰে জাব প্ৰতি থাল সক্তি লিটেগুলি ফেবালে। বলান সৰ বাট নি, কিছু বেগেডি— ভূমি নিজেব চাতে আমাৰ পাতে ভূগে দিং বাঙ্যাৰে ব'লে এইগুলি ক্ষানো আছে।

শামি নুবাপুম, এগানে আমার শার গরকার নেই । খর থেকে নেছি । সেপুর। মনে ভারপুর, আমি টো কেবল বকে বকেই মরি, আর ওবং আন্তর কুপপুর্বির গ্রাম ওচিং শুরের মালং পরিবে নদীর বাবে লাভ ৩০। কাউকে ভো মরার পথ পেকে কেবাডে পারি নে— যে পারে দে ইলিংক পারে। আমাদের বাণীতে দেই আমাদ ইপিত নেই। আমহা পিশানা আমরা অকার, আমরা নিবোনো, আমরা নীপ আলাডের পার্য নাও আন: জীবনের ইতিহাসে দেই ক্যাটাই রামাণ হল, আমার সাজানো বাহি দলন

व्यातात व्यात्य व्यात्य व्यवस्थित तासूमः त्यात वय, व्यात त्यात्र त्यात्र व्यात्म व्याप्त व्यात्म व्याप्त व्यात्म व्याप्त व्या

মেজোবানীর ঘরের সামনে আসচেট ডিনি বেরিয়ে এসে কালেন, গ মে ঠাকুরলো, আমি বলি, বৃদ্ধি তোমার আজও দেবি হয়। আর পা নেই, ভোষার থাবার তৈরি রয়েছে, এখনট আসতে।

আমি বলসুম, স্বান্ত কণ দেই টাকাটা বের ক'বে টিক করে রাধি আমার লোবার করের দিকে ক্যেত্র ক্যেত্র মেকোরানী জিজ্ঞাসা কর্মন বাবোলা যে এক, সেই চুবির কোনো আল কারা হল নাকি।

শোৰাৰ বিশ্বক্ষ মতে বিচাৰ শংকট খোক চাৰিব খোচা থেক কৰে।
পৰি, নিশ্বকৰ চাৰিটাই নেই : অনুত আমাৰ অৱচনগায়। এই চাৰিব গা নিয়ে আৰু সৰ্বাণ মেকে বছৰাৰ কয় বাৰু ব্যৱস্থাত আলমাতি মানতি, কিছু একবাৰক গাকাই কবি নি যে দে চাৰিয়া নেই :

(RECEIPTED STATES) STATES

কাৰি কাৰ কৰাৰ না কাৰে বৃধা, এ প্ৰেট ও প্ৰেট নাছে। বিপুদ্ধ, সল-তাৰ কৰে সমায় কিনিস্পত্ৰ ইতিকে (একোবৃত্তি কন্তুম। আমানেক বেংক তাৰ বাকি বহিল না) যে চাবি ধাৰাছ নি, কেন্দ্ৰ একজন বিং কোকে পুলে নিয়েক। কে নিয়েক পাৰে ৮ এ খানে (জানা

ক্ষেত্ৰালী কললেন, ব্যক্ত ভোচে না, আগে বুলি খেবে নাক। আছাৰ বিষয়ে, কৃষি অসংবহান বলেই ছোটোৱানী কই চাবিটা বিবেদ করে জার গান্ত কুলে বেলেছে।

ক্ষাৰাৰ স্থাতি প্ৰোলযাল হেবছে লাখন আন্মান্ত না স্থানিতে বিজ্ঞ যি সেকে হাতি বেশ্ব কৰে নোৰ, বাজাৰ স্কুলৰ নত্ত।

भाषाय गाराव स्थार भाक विश्वत हिल सं १० स्तान वाहापद त्याक क्षाक भानिए भाषाय क्षाक निर्देश कर्म वास्त्राधिक । (श्राकारामी त्राप्त क्षाकाय गाराधिकान) साथि राज्य कर्मा ।

েশ্য কিনৈতি এমন সময় বিমান এল ৷ আমাত ইক্ষা ছিল, মোকারানীর লাশ্যন এই চাবি-চারানের কথাটার আলোচনা নাছম কিন্তু লৈ আর মান নাও বিমাধ আলোড়ই তিনি ভিজ্ঞালা কর্তনে, যাকুর্লোই লোড়ার শিশ্যক্ষ চাবি কোনাম আন্তে জানিন গ

विकास सम्बद्धाः, काकात कार्यः ।

ক্ষেত্রানী ক্যালন, আমি কো গালভিপুম। চাব লিকে চুবি ভাজান্তি ^{হাজ্}ন ছোটোবানী বাইতে দেখাবো পর ভব নেই, কিছ ভিত্তরে জিভারে শাকান হাজ হাছে নি। বিষ্ণোর মুখ দেশে মনে ক্ষেত্র একটা প্রকা লাগন : কাল্য, খাছা, চাবি এখন ভোষার কাছেট থাক, নিকেলে টাকাটা কের করে নেব ৷

নেকোরানী কলে উইনেন, আবার বিকেশে কেন ঠাকুলালা, এই ভিল প্রটা বের করে নিয়ে বাজাঞ্জির কান্তে পাঠিতে সাঞ্চ

বিমশ বংশলে, টাকাটা আমি বের করে নিয়েছি। চমকে উঠানুদ।

भ्याकार्यामी विकास करामम, त्यस करत भित्र सामनि त्कापात १ विकासनारम, मन्न करत त्याकार्य ।

(मरकांबानी संगरनंत, क्षमा, स्नारता अर्थनाव । अक्ष ठाका चयठ कराति किरम १

বিমল তার কোনে। উত্তর করলে না। আনিও তাকে কোনে। কণ কিজাসা কর্মুম না, ধরজা ববে চুল করে কাডিছে বউসুম। মেজেবনি বিমলকে কী একটা বলতে যাজিলেন, লেমে সেলেন, আমার মূলের দিব চেয়ে বলগেন, বেল করেছে নিয়েছে। আমার আমীর প্রেটে বাল্কে যা বিছু টাকা থাকত সব আমি চুরি করে প্রিয়ে রাগড়ম। কানডুম সে টাকা পা কুজে পুটে বাবে। ঠাকুরশো, তোমারের প্রায় সেট হলা। কন্ত বেরালে মে টাকা বক্তাতে কান। তোমাদের টাকা যদি আমরা চুরি করি দার্গ সে টাকা বক্তা পাবে। একন চলো, একটু লোবে চলো।

त्रश्चानी भागात त्यावाद घरद ४८० निर्देश त्यातम, भावि (कापान करति भागाव त्यावाद पर १८० निर्देश त्यावाद भारत १८० त्यावाद व्यावाद भारत १८० त्यावाद व्यावाद १८० त्यावाद व्यावाद व

শানি কাল্ম, মেলোবানী, ভোষার ভো এখনো গাওয়া হয় নি। ছিনি কালেন, কোন কালে।

সেই ছ হাজাৰ টাকাৰ ভাকাৰিৰ সভে এই লোকাৰ নিশ্বেক টাকা বেৰ কৰে নেওৱাৰ যে যোগ আছে জা গুৱাতে পাৰনুম। কী বক্ষেৰ গোল দে কৰা জানাত্বত ইক্ষা কৰল না। কোনো দিন দে ব্যাক কৰৰ না।

বিধান্তা আভাষের জীবন হবিত লাগ এবট কালানা করেই টেনে ক্ষেত্র । আমরা নিজের কালে লেটাকে বিদ্ধু বিদ্ধু বলাল কৃষ্ণে পৃতিত্ব কিছে নিজের আনর মধ্যে একটা লগাঁ (১০াবা কৃতিতে বুলব, এই বাব অভিনামি। ক্ষমী-করার ইলারা নিজে নিজের জীবনটাকে নিজে ক্ষমী করে ফুলব, একটা বার্যা আইভিয়াকে আমার সম্পন্ন মধ্য লিছে বাক্ত করে কেবাব, এই ক্ষেত্রা ব্যাহর সামার মনে আছে।

श्री शास्त्राराख आह जिल काणिएकि । तार्शिक्ष का विशेष कार्यके, लिखरक काल काल कार्यके, तार्र कार्यक हे डिकाम कार्यक्षीते कार्यक । लाक कार्य और त्य, कार्यक सीतल अक्तांत किलिय लाग, कार्य ता कराय ता लिखन कार्य क्लिएक लिख्य परि कार्य कां. करत जान वार्य हता । मालव माणा आहे लिखाक अक्तो लाग्रम किया ना निवस्ताव का उन्ने वक्तांत माणा हास्त्र । स्थाप लाग्र कार्यक कार्यक कार्यक वर्गाम क्रमा त्यां नाव्यक ता आहे जिला कार्यक ताल्यक ।

বান সূত্র পাই দেবতে পেনুম, নিকের লগে লগে নিকের চার বিকাশ গারা স্থানেই দাই কাজতে পারে ভারা এক কাডের যাছব, আমি সে কাজের না। আমি মা নিবেছি, কাউকে ময় কিডে গারি নি। যানের কাছে আপনাকে সম্পূর্ণ ডেলে দিবেছি ভাষা আবার আফ-স্বই নিজেছ, তেওঁ আমার এই অপ্তর্ক্তর জিনিস্টি ছাড়া। আমার প্রীক্ষা কট্টিন হল সং চেত্রে পেলানে সহায় চাই সব চেত্রে সেখানেই একলা হলুম। এই প্রীক্ষান্তন জিতেন, এই আমার পণ এইল। জীবনের পের মৃহত্ত প্রক্ষ আমার ভূপম ৬২ আমার একলারই পথ।

আৰু সংক্ষাত কছে, আনার মধ্যে একটা অভ্যাচার ছিল। বিনানং সংক্ষ আনার সংকটিকে একটা অকটিন ভালোর ছাঁচে নির্দান্ত করে সংগ্রহ করন, আমার ইচ্ছার ভিতরে এই একটা করণীর আছে। কিছু মাছার জীবনটা তে ছাঁচে চালবার নয়। আর, ভালোকে কছুবছ মনে করে লাম ভুকতে সোলেই মরে দিয়ে দে ভার ভয়ানক লোধ নেয়।

এই স্বৃদ্ধের স্বজেই আমর। প্রক্রাবের সংক্র ভিতরে ভিতরে স্বজ্ব হয়ে গেছি, তা আনতেই পাবি নি। বিষণ নিজে বা হতে পাবত ব আমার চাপে উপরে কটে উইকে পাবে নি ব'লেই নীতের তল পেতে দক্র জীবনের ম্বরণে বীপ মইছে ফেলেছে। এই ছ রাজার টাজা আরু করে চুলি করে নিতে হছেছে। আমার সংক্র ও পাবতার ক্রয়ের পাবে দিকে হছেছে। আমার সংক্র ও পাবি এর মেকের প্রক্রছে, এক জারগার আমি এর থেকে প্রক্রমন্ত্রণ প্রক্রমার আমারের মজে একরোখা আইভিয়ার মান্তাহের সংক্র হারা মেলে তার মেলে, যারা মেলে না ভারা আমারের ইজার। সরল মান্তাহকও জামরা কার করে তুলি। আমরা সহধ্যিধীকে প্রত্তে পিরে স্থাকে বিভ্রুক্ত করি।

আবার কি সেই গোড়ার কেবা যার না গু ডা হলে একবার স্বংকণ রাজার চলি। আমার পথের সন্ধিনীকে এবার কোনো আইজিয়ার নিকল কিয়ে বীগতে চাইব না। কেবল আমার ভালোবাসার বালি বাভিন্নে কলং জুবি আমাকে ভালোবাসো, সেই ভালোবাসার আলোভে ভুবি বা ভাগে পূর্ব বিকাশ হোক, আমার কমাল একেবাবে চাপা প্রুক্ত। আমার মাণ বিধাজার বে ইক্ষা আছে ভারই কর হোক, আমার ইক্ষা ক্ষিতে গ্রে ক্ষিত্র, আমানের ইনোকার যে বিজেনটা বিজ্ঞান কিয়ার আর্থনি ক্ষেত্র আরু এমানারের একটা কারব মধ্যে দিছে বাইবে এবিবার পানের যে আরু বিজ্ঞান বিজ্ঞান কর্মান ক্ষান্ত ক্ষান্তর ক্ষান

একটা কি বাই করে টাইল । কিবে লোকিছে । পশি, বিমল প্রজার করে।
পকে কিবে বাংজ্ঞা। বোধ হয় প্রজার পালে এটা এক জন হুপ করে কাডিছে।
ভিজ্— পরে চুক্তরে কি না চুক্তর কোবে পালিকা না । পাল নিব্র বাজিকা।
ভাবি জন্তভাকারি উটো লিখে ভাবনুম্য, বিষয়।

দে শ্বহ্ৰকে স্বীক্লাকো, কাৰ পিচ ক্লিল আমাণ্ড লিকে আৰ্গিয় বাচক বাচক বাংক মাৰেক মধ্যে নিয়ে এলুম :

যাৰ আসেষ্ট যোৱাৰ উপৰ পাঠ দাখৰ উপৰ একটা বাশিশ স্থাকায় বাই ভাব কাল্য। আমি একটি কথা না বাল ভাব বাদ ধাৰ মাধাৰ কাছে। বাদ বাইপুম।

কাল্লাৰ বেল খেলে লিয়ে উঠে বদৰেই, আনি বাকে আমাধ বুলিক কাল্লে টোনে নেবাৰ চেঠা কবদুন: গে একটু কোব কৰে আহাৰ কান্ত ভাতিকৈ নিজে ইটটু কোন্তে আমাৰ পাৰেব উপত বাব বাব নাৰা থেকিছে বাবাৰ কক্ষেত্ৰ লাক্ষন: আমি পা স্বিত্তে নিবেক গৈ ভাই ভাই লিছে আমাৰ পা কচিতে ধরে গ্রুপ্ত করে করলে, না না না, ডোবার পা সজিতে নিজ না--- আবাকে প্রো করতে নিয়ে ৷

আৰি ভখন চুপ কৰে বইল্য ৷ এ পূজাৰ বাধা দেবাৰ আৰি াক ৷ যে পূজা সভা সে পূজাৰ দেবতাও সভা— সে কেবভা কি আৰি দে দৰ্শন সংকোচ কৰম ৮

विवतात चाक्कमा

সংলা, সংলা, এইবাৰ বেৰিয়ে লাছে, দৰল আলোকানা দেখাৰে প্ৰান্ত কৰিব নালে কাছিল কাছিল কাছিল। বিশ্ব বাবে আনৰ আৰ্থ ১৯ বাবৈ ১৯ বাবি ১৯ বাবি

আৰু বাহে কলকাভার হোক হবে। এই কণ অক্ত বাহিবের নানা গোলমানে বিনিস্পত্র পোছাবাত কাছে হন বিভে পাতি নি। এইবার বাজকলো টোনে নিছে লোভাতে কল্যু তানিক বাদে ধেবি আমার্থ তামীক আমার পালে এনে কুটনেন। আহি বল্যু, না ক বাব না স্থায়ী বা একটু স্থায়িত নেবে আমাতে কথা বিষ্ক

भाषांत वासी करानम, भाषित (उम वधा निराक्ष), किन्न मामात पुत्र एका क्या रक्ष मि, जात ८० रम्पा ८मते

भावि सममुख्य स्था तम इति सा, दृषि श्रान शांधः विसि समामस, सुधि इकला मार्गात तम्य १

पृत पासन ।

আমি না হলেও ছোমার চলে, ৫ বাক বুমি বরাত চাক বাবে, কিছ কৃষি না হলে আমার চলে না / ভাই, এবলা যাব কিছুবেই আমার স্থা এল নাঃ

এই আস ভিনি কালে লেগে গেগেন। এমন দমর কোবা এসে কনিগাল, ব্যবীপ্রায় এসেন্তেন, ভিনি ব্যব দিনে ব্যবস্থান থবর কাকে দিজে বজনেন দে কথা জিজান্য করবাথ জোব দ্বিল এ আমার কাছে এক মুমুর্জে আকালের আলোটা বেন লজাবারী গভার হাও। সংস্কৃতিত হয়ে লোল।

শামার শামী বললেন, চলো বিমল, শুনে খালি সন্দীল কী হলে ২ কো বিধাৰ নিয়ে চলে লিয়েছিল, খালার বলন কিয়ে একেছে তথন ক হয় বিলেগ কোনো কথা খাছে !

ষা পথার চেয়ে না-মাওয়াটাই দেশি লক্ষা র'লে স্থামীর সংজ্ঞ বার্ছা গোলুম। বৈত্রকানার হবে সন্দীপ সাঁচিয়ে দেয়ালেটাভানে। ছবি দেশছিল স্থামরা বেজেই বলে উত্তল, জোমরা ছারছ, লোকটা স্পেরে কেন্স সংকার সম্পূর্ণ শেষ না হলে লোভ বিষয়ে হয় না।

কৌ বলে চালবের ভিতর খেকে দে একটা জমালের পুটুলি ধের কা টোবিবোর উপরে পলে প্রসে। দেই গিনিগুলে। বললে, নিবিল, গুল কোরো না। ভেবো না, চঠাই জোমালের সাল্যে পছে সাধু হয়ে উটেও অক্সতাপের অপাত্তর ফেলতে এই ৯ হাজার টাভার নিনি তিনি। দেবার মাতা ভিত্রিকায়নে সন্দীপ নয়। কিন্তু---

এই বলে সন্দীপ কথাই। আব লেগ কবলে না । একটু চুপ কবে পাৰ আমার দিকে ,চয়ে বললে, মন্দীবানী, এড দিন পাব সন্দীপের নিমন্ত লাগ একটা কিছ এসে চুকেছে। বাজি জিনটের পর কেলে উঠেই লোভ পার সন্দি একবার সূটোপুট লচাই কবে লেগছি, সে নিভাল কাজি নয় দার দেনা চুকিয়ে না দিয়ে সন্দীপেরও নিছতি নেই। সেই আমায় সকনানি কিছব হাটে পিয়ে সেল্ম আমার পূজা। আমি প্রান্তপন চেটা না কেশ্ম, পৃথিবীতে কেবলমাত ভারই ধন আমি নিজে পাবে না— তেমা কাছে আমি নিজে গাবে না— তেমা

বলে সেই গ্রনার বাস্কৃতিও বের করে। টেখিলের উপর বেরে দশ্রী ক্ষত চলে ধাবার উপক্রম করকে। আমার বামী ভাকে ছেকে ক্যান ज्ञ साथ मुखीन ।

শক্ষীৰ সংক্ৰাৰ কাছে কাজিতে বললে, আআৰ সময় নেই, নিৰ্ভিত ।
বৰৰ প্ৰেছতি, মুনলমানেৰ দল আন্তান মংখ্যা বাবৰ মংখ্যা লুই আছে
নিয়ে আন্তেভ লোৱস্থানে পুন্ত ৰাখবাৰ মন্ত্ৰণ কৰেছে। কৈছা, আন্তান
কাছে আন্তেভ কৰকাৰ। উন্তেশ্বৰ কাছি ছাফ্ৰেড আন্তে লাভিল হিন্তিই মান্ত্ৰ
আছে। অন্তৰ্ভৰ, মুনলাৰ মান্তেভ লাভ্যুত্ত লাভ লাভ কাছে কাল্ডাৰ কেছা আনকাল প্ৰেছে ছোমান্তেশ লগে বাবি সম্ভা কৰা চুলিয়ে কেছা, যদি আন্তান
বামাৰ্কনাৰ, মুনলিব বেলি কেছি কোলোনা। মুন্তীবানী বান্ধ প্ৰসম্ভানিককংলিল্লয়ানিনীয়া।

এই বাদ সন্ধীপ আৰু ছুটে চাল জেন আৰ্থন কৰু হাছে বইপুথ : জিনি
মাক প্ৰনাজনো যে কাল কুছা লৈ মাক কানে নিল নমন কাৰ ভেষাত্ত পাই নি এ কাছ কিনিম সাজ নেক কোখাত কী নবাব, এই কিছু আংগ্ৰে ভাই ভাৰচিপুথ ৷ এখন মনে হল, কানে কিন্দেই নেকাৰ স্বক্ষাৰ নেই, কেবল বেবিয়ে চাল ছান্যাভাই স্বৰ্ধ

भाषाय चामी क्षिति (पाक केंद्र) शत माम र शाम नर भागम अनुक त्रात्मन, चाँव (को १८९४ समझ (नहें, उपन कामकुर्स (संद (नरहा बाक)

भीने समित के स्थानिकार पार प्राप्त के प्राप्त । त्राप्त स्वयं पार्ट साझ ना स्वित करणान , कर्मानान, प्राप्त । प्राप्त । प्राप्त करणान स्वयं स्वयं भीनिका, प्राप्त स्वयं प्राप्त कर्मान । विकास प्राप्त कर्मान स्वयं प्राप्त कर्मान । विकास प्राप्त कर्मान प्राप्त कर्मान । प्राप्त कर्मान प्राप्त स्वयं करका कर्मान । विकास प्राप्त कर्मान । विकास प्राप्त स्वयं करका । विकास प्राप्त स्वयं कर्मान ।

व्यादाद वादी सम्हातन, काचि पार छनन्द ।

माबि केव हाथ नाव यनन्य, दुनि नित्र को कवान नाहार । धानराव-यनाई, माननि क्षेत्र वाक्र करून ।

व्यानासकानु सम्हारम्म, या, राष्ट्र सक्तान (का रामक मधः

भागाव वादी सम्हलन, किन्नु तकरना ना, विश्वन ।

স্থানপার কাছে দিয়ে দেবপুর, ডিনি ঘোচা ছুটিরে বিচ্ছে চলে পেলেন ছাতে তাঁর কোনো স্বস্থ ডিল না।

अकड़े गटबड़े स्माकाती क्षूड़े घटबब बरमा छूटबड़े बन्दलत, कबति ते क्षुड़े, की गर्वनात कवति । डेरकुबरणाटक ट्याफ विकि रकत ।

বেকাশ্বাকে বৰাবেন, জাকু ভাকু, নিগুলিব ফেওয়ানখাৰুকে ছেখে আন কেওয়ানখাৰুক শাখনে যেজোৱানী কোনো দিন ফেখোন নি। তে কি ভীব সম্পা ছিল না। বসলেন, মহাবাজকে ফিকিয়ে আনতে লিগুলিখ সভ্যাৰ পাঠাও।

(म क्यानगांद नगरगन, चामवा चरनक माना करनकि, विक्रि किश्रान ना।

त्यरणांकांनी गंगरमञ्ज, डीरफ एटम भाषान्त, त्यरणांकांनीय क्यांकेट्री १८१२७. डीच यवनकान चान्छ।

শেক্ষান চলে গেলে যেজোৱানী আমাকে গাল দিয়ে লাগতে, আক্ষীঃ সাননাবিঃ নিজে সবলি নে, মাকুবলোকে মহতে লাফালিঃ

দিনের আলো শেব চার এল। জানলার সামান পশ্চিম-বিশক্তে লোগত গাড়ার কৃট্য পজনে-গাড়টার পিছনে পর আছ গোল। সেই প্রবাজের রাজের রেখাটা আজক আমি চোবের সামানে দেখাতে পাজি। আগমান প্রতাজক করে একটা মেবের বটা উত্তরে হজিপে ছই ভাবে ছড়িবে প্রেটিল, একটা রাজার পামির ভানা কেলার মড়ো; ভার আজনের গ্রেটিল, পালকজনো বাকে বাকে সাজানো। মনে হতে লামম, আজকের দিন্দিরন কর করে উত্তে চলেছে রাজের সমূস্ত পার হবার করে।

শক্ষণায় হয়ে এল। দূৰ আমে স্বাপ্তন লাগনে থেকে থেকে বেয়ন লাং শিখা মাকাশে গাকিবে উঠতে খাকে তেমনি বহু দূৰ থেকে এক-একাং १४-आफ्डी कमसाबर (५४८ चयकपारक किस्स त्याप एक तकत्म केरिया भाषा

ইক্তিশ্বৰ থেকে সভ্যাত্তিৰ পথ পতা বেকে ইচন। আছি জানি,
নাজাত্তি বেট আৰু লিখে জোচনাত কৰে বাস আহ্বে। আছি এই
বাজাৰ বাবেৰ জানগা ভোচ এক পা কেগ্ৰান নচ্ছে পাতনুম না।
নামনেকাৰ বাজা, আম, আৰণ প্ৰেকাৰ পজনুক হাত এবা ভাৰত পেৰ
বাজে পাছেৰ বেখা কাপনা হয়ে এনা বাকবাছিৰ বাছা বিভিন্ন আছে।
চাৰেৰ মত্তো আকাশেৰ বিকে ভাকিছে বইল বা বিভিন্ন কাকেৰ উপনবাৰ নৰ্ববন্যানীয় উদু হয়ে কাভিছে কী যেন ১০টা চৰাতে পাছেছ।

বাজি বৈদ্যালয়ৰ পাছ যে কাত বৰ্ণাহৰ ভ্ৰাবেশ পৰে ভাবে ক্লিকানা থেটা।
কাছে ক্লোকাৰ নাকটা কাশ নাডে, মানে এই প্ৰে যেন এক ভূষে পালাজেও।
কামে ৰাজ্যালে নাকটা কৰালা পড়ল, মানে এল (লটা যেন সভান্ত আৰুকালেও
বৃত্ত অভান্ত কৰাৰ পাছ।

মাৰে মাৰে বাজাৰ গাৰেৰ কালো গাছেব লাবেৰ নীচে লিছে জালো লেমাৰ লাই, জাৰ লাবে আৰু নেবাস লাই নে খোডাব লাখেব লাভ কৰি, লাই লাৰ দেখি খোডালোৱাৰ বাজখানিক লোট খোৰাই খোঁৱাছে ছুটো চলাছ :

ক্ষেত্ৰই মনে কৰে লাগন, কামি সকলেই দৰ বিগন কোট বাবে।
কামি বন্ধ কৰা কেঁচে আছি দালাবাৰ আমাৰ পাপ নানা দিব বেকে মাবাকে
পাক্ষে । মনে পক্তৰ, দেই পিজলটা বাক্ষেত্ৰ মাধ্য আছে। কিন্ধ এই প্ৰথম
বাবেছ কাম্যা কেন্দ্ৰে পিজল নিজে বেতে পা দৰ্শনা, কামি বে আমার
ভাষোৰ প্ৰতীকা কন্ত্ৰি।

बार्यक्रकिक दरकेकिक चन्नेप्त प्राप्ता में दर सम्प्री प्राप्तम ।

ষ্টাই বানিক পৰে কেনি বাধাৰ মনেকগুলি মালে, মনেক ভিছ । স্কল্যাৰ সমন্ত কৰ্মতা এক হবে কুচে নিয়ে মনে বল, একটা প্ৰকাপ কালে।

(mute Stem

আৰি মা লিখে থাকি তা অনোকত ভালো লাগে এন। এই কথাটী আমাকে সাধাৰণত যে ভাষাৰ পুৰিছে কোৰে চেন্তা হয় নানা স্বাভাবিক কাৰণে সে ভাষাৰ আমাৰ লগত নেই। এই ফল গৰাবীতি স্বাৰ কৰাৰ দেশাই আমাৰ পাক অসানা।

আম অবস্থাত হঠাত একবানি চিট্টি গোলুম কেই চিট্টিকে অভিবাহৰ আছে ভিন্ত অবমাননা নেই। চিট্টিবানি কোনো মহিলাৰ কোনা, ভিন্তি আমাৰ অপৰিচিত্ত। এই চিট্টিকে ইয়া হীজনোচিত পাৰম ও লৌকত এক মান্তক্ৰোচিত কজনা প্ৰকাশ পাৰে। ভিনি হাৰ্থবাৰ কলেচনা, ভিত্ত দ্বাহু ভিত্ত নাম নি ।

দিনি নিজের কোনো ট্রকানা কেন নি, সপচ কাচকটি প্রস্ত করেছেন, বার থোকটু অসুমান কর্মচি বে, এই প্রায় মিনি সাধারণের হয়ে পার্টিয়েট্রেন্ এবং সাধারণের ট্রকানারেই এব করার চান :

माख्या क्षेत्र कर्यमात केस्टर त्य-की क्या काराव माध्य हा आहि

এট সনুষ্পত্ৰ-বোদে ঠাত কাছে সনিন্দ্ৰ নিবেসন কৰি। এই উপল্কা সাধাৰণত আমাদেৰ কেনে বে ভাবে সাহিত্যবিচাৰ হয়ে থাকে প্ৰক্ৰেড স সহজেও কিছু আলোচনা কৰে।

প্রথমত ডিনি কিছু কোতের সঙ্গেই জিক্সাসং করেছেন— ছবে বর্গাং উপজ্ঞানখানি নেগবার উদ্দেক্ত কী।

আৰু সভা উন্তৰ্তি এই যে, উপয়াদ নেগাৰ উচ্ছেক্তই উপস্থাদ লেখা সালা কথায়, পত্ন লিখন আমাৰ খুলি।

কিছা একে উদ্দেশ্য বলা যায় না। কেননা খিলি বলাই উদ্দেশ্যক আধীকার করা। এবা যান কোনো-একটা উদ্দেশ্যই লোকে প্রভাগেশা করা। তথ্য সেই বলাকে কথাটা স্পর্বার মতেঃ শুনতে হয়।

কিন্তু অনেক সময় উদ্দেশ্য বাইবে গ্রেক কোন্তে পাশুহা হাছ। হবিংল লাহে ডিল আছে কেন হবিণ তা লানে না, কিন্তু হবিল সহছে বিব ও লোকন তীবা বালন এব উদ্দেশ্য হচ্ছে এই-সমন্ত্র ডিলেব ছারা বান। আলোক্যায়ার সঞ্জে সে বেমালুম মিলিয়ে গাক্তে পাববে।

এই আন্দান্ত সভাও হতে পাবে, মিখাতি হতে পাবে, কিন্তু উচ্চতঃ যে হবিদের মনের নহ সে কথা সকলকেই মানতে হবে।

উদ্দেশ্য ধবিবের নথ, কিন্তু হবিবের ভিতর দিয়ে বিশ্বক্ষার ব্যা উদ্দেশ্য ছো একাশ পাছে। তা হছতো পাছে। তেমনি বে কালে বেশব ক্ষাপ্রাহণ করেছে সেই কালটি লেগকের ভিতর দিয়ে হছতো আপন উদ্দেশ কৃষিধে জুলেছে। ভাকে উদ্দেশ্য নাম দিয়ে পারি বা না পারি এ কথা ক চলে হে, লেগকের কাল লেগকের চিত্রের মধ্যে পোচরে ও অলোচরে কা ক্ষাক।

আমি বলছি, এ কাজও শিয়কা»; শিকালানের কাজ নহ: বাং আমারের মনের মধ্যে ভার নানা বড়ের হাতার কাল বুনছে, দেই ভা কাট্ট; আমি ভার থেকে বলি কিছু আরায় করেও চাই ভবে দে উচ্চা আয়াকে দেশের আধুত্রিক কাল কোলাত লেখাকের হতে ধ্রুকর ব্রেক্তালাত করেছে হাকেশাইরে ভারের হালা ভার হাল পক্ষেত্র কিন্দ্র এই ছালার কাল লিয়ানাক ৷ এই ভিতর খোর হাল কোনো কলিকা বা কুলিকা আলার করেছে বাবে কোটা লেখাকর উদ্ধান্ত করে।

मुचिनेव पूर्व अवस्था वर्षा । नवाबत (नया शावराम घरा वर्षा व एक्सविवरव कार्यामा । बनिर्द्ध वीम विकास करा वाद कार केरकस बी, विभिन्न पुर्वाकरम पहरासम । करते रिर्द्ध वीम र । वर्णामा केंद्रब रूपम, जिल्लाके एकी कुल केंद्रव वर्ष ।

ক্ষাত্রি থকি প্রাঞ্জনসভাত সভা হব ভাবে কান্ত্রিক করন, কৰিছ উক্ষেপ্ত বাজিক বাঁড়িয়ে চুকা সক্ষেত্র ক্ষান্তর সন্তুমানক (জনজাত্র ঘটি ক্ষান্ত্রীয় জনানাত্র বিশ্বৰ দক্ষ হব ভাত বাল বলব দানপুলাধক মুখকনীন পাঁচিয়ায় করাকে বজার ক্ষিত্র প্রায়ণ

কিছা কৰিব পুজি বা ধ্যক্ষানের পাতি যান আন্তার নাজের বাংক জ্বা হাল বন্ধ, একনির পাতিরাখার নিয়াকন পবিশান কেবিছা বিভিন্ন নারীয়ের দলে কুঠারাঘার করেছেন। বিজ ইয়াকোর চাবুরীকেই দেহ কর্ম করী করে স্কুলে স্থলায়ার ব্যক্তি নিবুর বিভাগ নামান করাই আন্ত হুবঞ্চার

ভাই বদহিল্য, যতে-বাইবে গল্প বৰন লেখা বাজে জ্বন ছাৰ দাৰ সংল লেখনের সামন্ত্রিক অভিজ্ঞতা জড়িত হয়ে পড়েছে এবং দেখনের জালো-মন্দ-লাগাটাও বোনা হয়ে বাজে, কিছু সেই বভিন লাভেড্ড শিল্পেই উপক্ষণ। ভাকে বদি অন্ধ কোনো উদ্দেক্ত প্রয়োগ বরং বাছ ভবে সে উদ্দেক্ত লেখনের নহ, গাংগুকের। গৌখন লোকে চম্বীও পুদ খেকে চামর তৈরি করে; কিছু চম্বী জানে ভার পুন্ধটা ভার প্রথে অন্তর্গত— ওটাকে কেটে নিয়ে চামর করা অন্তর্ভ ভার উদ্দেক্ত নহ, বে হাং ভারক।

15 18 18 18 18 18

ভার পরে কথা কল্পে, আমার ক্রমভাবের সংখ পাঠকের ক্রমভাবে বধন বিরোধ ঘটন ভখন পাঠক আমাকে গুও দিতে বাবা।

মাটির উপর পড়ে গেলে লিশু গেমন মাটিকে মারে তেমনি এমন হাব সাধারণ পাঠকে হণ্ড বিয়ে খাতে, এ কথা আমার বিশেষরপ স্থানা । দার্ ব'লে হণ্ড যে বিতেই হবে এমন কোনো কথা নেই । কৃতকে না গুল করার পারি, এমন-কি, কৃত্তর গুল অনিইকর মনে করাজেও পারি, তনু করে। ভারের গন্ধ পড়বার সমরে সে কথা মনে রাখবার হরভার নেই । এখান মডামতের কথা নয়, বসের অল্পন্তির হাতার করেন জনন মধি ভিনি পানে বিশ্ব আর্টিন্টের আঁকা দেবীমৃতির হিচার করেন জনন মধি ভিনি পানে গারেন বে ভিনি বিশনারি ভারনেই ভালো, যদি না পারেন ভবে সেকরে হিশ্ব আর্টিন্টে কোন কেওয়া চলনে না। কারণ হিশ্ব আর্টিন্ট্ অলাইন্ট আপন মন্ত বিভাগ সংভার অলুসারে ছবি আঁকবেই। কিন্তু ক্ষেত্রাই মাপন মন্ত বিভাগ সংভার অলুসারে ছবি আঁকবেই। কিন্তু ক্ষেত্রাই হবি সেইজভেই ভার মধ্যে মন্ত বিভাগ সংভাবের অত্যীত একটি ভিনি আক্রের, সেটি হচ্ছে রস, সে রস যদি অহিন্দুর অল্লাছ হয় ভবে হয় বন আহ্বের জ্বারা ক্রের স্বাহার হন্ত বিভাবের উপর আভাবে সেটা ভিন্ত আর্টিন্টের ছোর। কিন্তু স্বোহাই হন্ত বিভাবের উপর নিউর করে না। প্রাম্ব हेर्यसम्बद्धान्तकम् अन्य क्रीहेक वृत्तेत्र प्रतिष्ठ वयात्र मृत्य विकृत सक्षान्तकम् विक्यः सन् मारामा विक्रियोगं सारामात्रे ।

কেশের কিন্তারিক সক্ষে আমার দক্ষে পাইকের রাজ্যক্ষে আছা স্থান। কিন্তু সমান্ত হার বাসে কেশবার খো করকার সেই, নাম গলেই সেলাছে ববে।

मास्य वार्षित

ক্ষিত্র বাজ বর্ণনা এজনা বিবাহ নিছে কোটা দোলার একেবারে আছের কবা আবন পাঠালের আন থেকেন আনটা বেলি নিবালক বলাজ্বন্তি বাবি করা বাই নী হ জ্বন পাঠালের নিজের বাবা পারের বাবাকে ভারিছে করে। আন্তরের সে আহলার বলের বিচারের ভোরে বলের বিবারিচারটা অভারত্তর বাহের হা বার আনহাত্ত পারে না

আছে) বেল, ভাই মানসুম। ভা হলে ও ছলে লেখাৰৰ প্ৰকি উপলেশইয় কী ৮ নিজে বেটাকে জালে মনে কৰি শাস্ত্ৰের দাখিবে ডেইা করব দেয়েছে ইন্দ্ৰ মনে কৰাৰ ৮ নামক বলি নায়ের দাখিবে ,ল কাক করাছ না নায়েম ছা বলে কেবাই বা শাস্ত্ৰের দাখিবে এমন কাক কী বাবে করাকন দু

নক্ষাত্র আভিবাট্টা পারের, দেশাকর ও নায়, পাটাকের ও নায়। দেটি আরের আভিবাটি নিক্ষের কুলাভাবে দেশাত্র দেশকার নিক্ষের কুলাভাবে আভিবাটি পাটকারে পারের রাল অক্সারক করাজ্ঞ করে।

যদি কৰা যাত কাজেৰ পানিবাৰত ভোৱে কোলৰ বাজিত বাড়া, ভাৰে সে কথা পাছিক সকাজেৰ যেজন খাটে কোনক সকাজেও কোনি। বাঁৰ সাম্ভিক কাজনাৰ পাইক উচাক বাজনা লোক ও কথা লোকাৰ ভালবাৰ নক। বিজি ভাৰাকে, উপৰ সমুক্তী ট্ৰিকচাৰা চকৰা চাউ; ভাৰে যদি উপাকে ভাৰাক কোনাৰ না বাৰ ভাৰে লোকৰ ভালে। চব এটা কৰাট কোন ভিনি ভালেন, লোক উচাক ভালো বাল কাজনা নত।

আখ্যাহিকা

দেবিকাৰ বিভীৰ প্ৰশ্ন এই বে, এই উপস্থানের আগাাহিকা কি আছে। করনাপ্রস্থাত, না বাজনে কোলাও ভাব আন্তাস পাওৱা পোন্ধ। বিদ্যালয় লোক আকি ভনে সে কি আধুনিক 'পাক্তাভালিকাভিয়ানী কিলামী-সম্প্রদান্ত ন প্রাচীন হিন্দুপরিবাবে ?'

উদ্ধির এই, আখ্যাধিকাটি অধিকাশে প্রের আখ্যাধিকার মান। আমার কল্পনা প্রয়েড । কিন্ধ এইটুকুমান বলগেই লেখিকার প্রয়েব সম্পূর্ণ উদ্ধির প্রথমান্তর না। পরী প্রয়েব মধ্যে একটি কথা চাপা আছে ছে, তেন ঘটনা প্রাচীন বিশ্বপরিবাবে অসম্বর।

तिक अकते। महाव घडेना (महे महाव व्यक्षकण व्यवहार वहना १९११ भारत, व्याद स्वाधान भडेरड भारत न'— क्राडिन ना नतीन, हिक्कू ना व्यक्षित स्वाहान भविवादक ना । व्यक्ष्यक रकारता निर्माण पितारत की घरडेरड । कथा व्यवस करत खक्षण कराई डरल, नहा रक्षण डरल ना । यानवडित ३ र सम्बद्ध सख्यक्षण व्याहक रम्डेखिलरक घडेनारेनडिर हात यहचा भिरत गरा नाडेखिलरक पडेनारेनडिर हात यहचा भिरत गरा नाडेखिलरक व्यक्षण व्यक्षण व्यवहास व्यवहास व्यक्षण व्यक्षण व्यवहास व्यक्षण व्यवहास व्यक्षण व्य

माहिकादिहाद

ভা হলে প্রশ্ন এই যে, প্রাডীন চিম্পতিবাহে সংস্কট মানবচরিত্র ^{নি} মন্ত্রসংহিতার রাশ মেনে চলে। কখনো বাসাম ছি'ছে বানার ফলে ^{পি}ল পড়ে না ?

भावता दिविक लोबानिक काम त्यरक उद्देश्वेष्ट त्यरक भागिक द्या हान

शांतीन माध्य देवते वर्णाका (क्रमका प्रशास क्रीक्रिका (क्रम्यूक माध्ये गर्केमान (कार्या) भाष्यात क्रिका केरता प्रीक्षा प्राप्त कार्यातक स्था कर्य गर्केमान (कार्या) भाष्यात करता प्रीक्षा प्राप्त कार्यातक स्था कर्य भार्यन । त क्या जिल्हा माध्य (त , तर्य मक्त कारीन प्रीक्षा स्था प्रीक्षा क्रिका विभाग क्रिक प्रश्न प्रीतिस्थ महास्थ विभाग व्या प्रश्न (क्रिके क्रिका स्थान क्रिका क्रिक

को बर्ग (राथ वह त्वेमी हरें-इक्स के हिए साम्यक्षक्र विक् साम्य निवस मज्यम करवान अवसी (तथ आप्ता, विक् अपी कि अपिएकः वर्गनः करवाद दिस्द १ अपराक्ष वैक्रि भागस्याम कार्यन अपन माहित्वाई शिक्षः, व्यक्तित भाषि निकस्त सामारम्भ करि श्रास्त म

ছকাপান্তমে সামাৰের কোল স্থিবিশাল সমালোচকের হাচ্ছ লারি বঃ
বিচাৰ প্রিলাপ্রতিচাবের স্কল হবে উট্টেছে। স্থিমের জোন নারিছে
কিলুক্মনী হিলাবে বাদ্যা উৎনব প্রকাল বারেছে ভাই নিছে সমালোছকমবলে প্রস্থানিকান্ত বিভেগত চারে বাবে । নমর তারে স্থামীর প্রতি স্থান্তিনান করেছিল— সেটারে ভারে হিল্পানীয়ে কাড়টা বাদ ধরা প্রতেছে, প্রক্রী সামীর প্রেচনী স্থিনিকে নিজেবক প্রেচনী করাছ না পার্বান্ত স্থান্ত্র বিশ্বনদীকের কটো লাগর ববেছে, পর্যালা কী আন্তর্গ বিশ্বনারী, 93 কী আন্তর্গ বিশ্বনারা, এই-সকল বিচার-প্রায়ন আয়াদের কেলে লাভিও বিচারের নাম ধরে নিজের পাজীব বাচিয়ে চলতে পাছে— কলতে খ কোলাক এমন দেবা যায় না। লেক্দলীয়ের অনেক নাছিবার ক্ষ্মী করেছে কিছা ভাষের মধ্যে ইত্রেজ-মমনীয় কটো প্রকট ব্রেজ এ নিছে কেই তিক্ষা ভাষের মধ্যে ইত্রেজ-মমনীয় কটো প্রকট ব্রেজ এ নিছে কেই তিক্ষা ভাষের মধ্যে ইত্রেজ প্রতিনির নাম। নিজির ওজনে পরিমাপ কার্যালাকোর মানা লেক্যা প্রতান পাজিকের ছারাও ঘটা সঞ্জ নহ

আমি বহুকো এ কথা বলে ভালো কর্দুম না। কেননা, জনাত কোণাও নেই সেইটেই ভাবতে আছে, এই চক্ষে আপুনিক বাডালিব লাকিছ ভাবত ভো বাডালিব লাই নয়, আমবা সাছিভা-স্মালোচনা প্রকাষ ভাবত ভো বাডালিব লাই নয়, আমবা সাছিভা-স্মালোচনা প্রকাষ ভাবত ভাবতবর্গ ছিল। সেই ভাবতের অলাকারপালের নালি বিচার মন্ত্রপালেরের সঙ্গে মিলিয়ে করা হয় নি, মানবচ্বিয়েরর গৈচি। অল্লায়েই ভালের শ্রেটিবিভাগোর চেই। হয়েছিল। আমি এ-বক্ষম শ্রেটিভাগ ভালোবলি নে। কারণ, সাছিভা ভো বিজ্ঞান নয়, সাছিছো শ্রেটিভাগ ভালোবলি নে। কারণ, সাছিভা ভো বিজ্ঞান নয়, সাছিছো শ্রেটিভাগ ভালোবলি না কারণ সাছিভা ভালোবলি নাই নাইজার নাইজার নাইজার নাইজার নাইজার কার্যায়ের কার্যায়ের বিভাগ করা কার্যায়ের বালায়ের নার্যায়ের কার্যায়ের বৈচিত্র। অল্লায়ের শ্রেটিবিভাগ করা কার্যা।

च्रापन्र श्रम

শেষিকার কাছে আমার শেষ নিবেদন এই বে, গল্পের ভিতর তে গল্পের চেষে বেলি কিছু যদি আদার করতেই হয় তা হলে অন্তর্জ গাঃ শেষ পর্বস্থ অপেকা করতে হবে। আর-এবটি কথা এই বে, আরিও লেন আলোবানি, তা যদি না হত তা হলে দেলের লোকের কাছে লোকি হওয়া আমার পক্ষে কাইন হত না। সত্যা প্রেমের পথ আরামের নহ. শাৰ উপনি । নিৰিম্পান্ত স্থাপেৰ পৃথিপান্ত নেই এখা সকলেও জালোৰ কামে নাই কিছা সোপাৰ কেন্দ্ৰৰ বনি হাৰ ও অপ্যান্ত সভা কৰি আ বালে কামে নাই সাজনা পাকাৰ যে কাইটা বাভিয়ে ভ্ৰৱণাৰ কাম সংক্ৰাৰ হিছাপ্ৰকাশ কামি হৈছা পাটে আছে হাৰ নেই, কিছা আমাৰ সকলেত ভ্ৰেছ বেলনাৰ বিভাগ এই যে, যা সাজা মনে কৰি আছে প্ৰকাশ কৰাতে জিলা লোকাৰাৰ আছে অনান্ত সকল আছাৰান বাস্তাপ্ৰয়াল ও প্ৰকাশ কৰাত বিভাগ বিভাগ বিভাগ বাস্ত্ৰী হৈ যা সাজা মনে কৰি আছে প্ৰকাশ ও প্ৰকাশ কৰাত বিভাগ বিভাগ বাস্ত্ৰী হৈ যে সাজাৰ আছাৰান বাস্ত্ৰীয়াৰ ব

一种有效 特殊 计分析系统 機構管理學

কৰে বাৰীৰে সম্বাহিত প্ৰাণিত বহুবাত পৰ সহকাল পৰ্যন্ত ইয়াছ বিৰুদ্ধ প্ৰাণেতনা চলিতাছিল। ২০১৬ আলোৰ তেও মানের লাবালীকে লাহিত্যা বিহাৰ প্ৰবাহ ববীন্দ্ৰাৰ ও সম্ভান্ধ দীয় বক্তবা প্ৰবাদ কৰেও, নিষ্কে ফাছ্য মুদ্ৰিত বহুক্ত---

mireifeste.

মতে নাইবে উপজাদশানা পাইবা বাংপাও পাঠৰ মহলে এখনো কৰা ইলিকেছে। মুদ্যাবের যথন আন্তাপ পানাৰ প্রবাদ হয় অগন মাছৰ পাছ ভাছিবা পাছ কৰে। মুদ্যাবের যথন আন্তাপ করাপ পাইবেছে। এক জাহলাছ কেনি লাম, মতে নাইবে পথছে জোক চোক অজ্ঞাবের পাইবে পাইবে বাঞ্চনেই ইলাম হ ক্ষিয়াছে। ইলাকে পাছপাহিয়োর বিশ্ব চিকা করিবা উপবিশ্ব এইলাম হ পাছেই ইচা পাক্ষামন্ত হার্যা পাকে, পেই করা ও পথছে উলাপীন বাঞ্চিয়াছ গারিকামে নাঃ।

পদ্ধ নটায় মাজনের লাগে করা চলে নাং ভারত্রিও আনেক পূর্ব বইকেই ক্ষরিয়া এ সম্বাদ্ধ অবভাগিলেনে হাল হাত্রিয়া বনিয়া আয়েনাং প্রথ কালিদানৰ কৰিজাই লিখিবাছেন, কিছু বিহু নাগাচাৰ্যের স্থিত বং অতিবাদ করেন নাই : সাধারণত করিছের নিশা-অস্তিফু বলিং। বংশ আছে, কিছু নেই অস্তিফুতা প্রতঃ (গুই-একজন ছাড়া) ওংগ নিশ্বেরাই ক্ষোন্ত অত্তর করিছাছেন, সাহিত্যকে কুছ করিছাতে ওং নাই। যখন ভাচাকের পেশার প্রতি কেচ কলছ আবেশা করিছাতে ওং দেই ক্ষান্তর্ভানের ভার উচিব্র ক্ষান্তর স্থাপী করিছাতে ওং টোচালের মধ্যে গাহার। ভালাবান উচ্চাদের প্রতঃ স্থাপী করিছাত লগত করিছা কেছিল। করিছা কিছু ক্ষান্তর ক্ষান্তর কর্মান্তর করেছা কর্মান্তর প্রতঃ বিভালের বচনার কলসে আলাকারিক ছিল্ল, একটা বে একশোণ্টা পাকিতে পারে, কিছু তবু ক্ষান্ত ইয়াত বদ বারির রইছা নাই। সাহিত্যে রই কল্ডাভেলনের পালা আনেক দিন হইতে আনেকল অভিনীত হইয়াত, বাহার। আলাকারিক উচ্চাদের প্রকনা হইতে বাবার্যার রক্ষা পাইয়াছেন।

খবে বাছবৈ সক্ষেত্ৰ বস্বোধ লট্যা মৰি কথা ইন্টিভ তাৰে সে কথা ছ কটু ইউক নীবৰ থাকিলোম। কিন্তু ব্য কথা ইন্টিখন্তে ভাষা সাহিছেলীম -বাহিবেৰ জিনিস। ভাষা যুক্তিৰ অধিকাৰেৰ মধ্যে, আহ্বা জাভা গ জক চলে, এবা জক না চালাইলে কৰ্ণনাপালন কৰা হয় না। ক' মাছা অক্সাৰ ভাষাকে সহু কৰিছা লোকে সাধাৰণেৰ আভি অক্সাব ব হয়।

ঘরে-বাইবে বাহিব হাইবাব পরেই আমার বিক্ততে একটা না লোনা গেল বে, আমি এই উপস্থানে সীহার প্রতি অসমান কর করিছাছি। কথাটা এতই অধুত বে আমি আলা করিছাছিলাম ছে, া কি, আমাদের কেলেও ইচা গ্রাছ চইবে না। কিন্তু কেলিগাম লোকে। সাচেব সহিত ইচা গ্রহণ করিয়াছে, এবা জনসংশ্ব নিজায় একচা দ বেজপ নিবাসিত চইবাছিলেন এ গ্রহও সেইজপ প্রভাষাক্রকের সভা লাইবেরি -ব্যবের টেবিল চইতে নিবাসিত চইতে থাকিল। ক্টাকে সামাজ ব্যক্তিবাত হিসাবে কেবিলে ইংগতে বিশ্বেষ ক্টিবার্থিক নাই ৷ কিছা কেবেলাকে আভাবি মাধাৰে বিভাৱে কিছাত কৰে কেট অনুবাৰ কি বালেক কৰিব উটাতে নাকে, জনে তেনাতে সাগোলাকৰ সাক্ষেত্ৰিক কৰিব কৰিব কৰিব কৰিব আছাৰ বাৰ কৰিব আন্তৰ্ভাৱিক কৰিব কৰিব আন্তৰ্ভাৱিক কৰিব কৰিব আন্তৰ্ভাৱিক কৰিব কৰিব আন্তৰ্ভাৱিক কৰিব আন্তৰ্ভাৱিক কৰিব আন্তৰ্ভাৱিক আন কৰিব আন্তৰ্ভাৱিক কৰিব আন কৰিব আন

 নিজৰ কাছে ইয়াৰ পৰীকা কৰিব। কেনিনেই এক বৃহুটেই আমাধ কৰ সপ্ৰবাদ বটনে। কিন্তু নেই নিজই কি বড়ো হইবা এম এ. পান কৰি। মাত্ৰ, নুৱেৰ রাজস্টা মৰান্ কিনক্ষকিব নীচে চাপা পঢ়িয়া নক কৰে পাৰি লক্তৰ আগুৱাইতে বাকিবে!

বাই চউক, সকল ভাষাৰ সকল সাহিত্যেই ভালো মক হট বৰ চিহিছেই মান্তৰ আগবে ছান পাব। পুণাভূমি ভাষাভ্যকৈও পেইছ ব্যাবাৰ চলিয়া আসিয়াছে। এই জন্তই খবে-বাইবে নতেলে ৰখন সন্দাপ অবভাৱন। পৰিয়া ছিলাম ভাষান মৃত্যুট্ব জন্তও আল্ছা কৰি নাই বে, এ লইছা আমানের বলের উলানিগারী এত সন্মানন লোকের কাছে আমান এমন অবাৰলিছিব লাভে পঢ়িতে চইবে। এখন ইইটেড ভবিছানে ব আল্ছা মনে বাখিব, কিছ জন্তাৰ সালোধন কবিতে পাবিব না, বেন আমানের দেশের বর্তমান কাল ছাড়াও কাল আছে, এবা প্রামান্ত লোজান লোকে আছে, ভাষাবানিক্তই বাজনের মূব চইন্ডে এই মান নীভিবিক্ত কথা শুনিতে চায়— ইটি মাট বাঁটা। মান্তবের স্ব পাঁচ চক্তবিশ্ব বারলা প্রযোগেও ভাষাবা বাংলা ভাষা স্বছে উদ্বিধ হা না।

জানি আমাৰে প্ৰশ্ন কৰা চইবে, সন্দীপ যন্ত যাত্ৰা মন্দ্ৰ লোকই চই আছাকে বিয়া সীতোকে অপমান কেন গু আমি কৈছিছত-অন্তাপ বাৰ^{মান্ত্ৰ} লোছাই মানিব। তিনি কেন বাবগৰে দিয়া সীতাৰ অপমান বটাইবেল তিনি তো অনাবাসেই বাবগৰে দিয়া বলাইতে পাবিজেন কে, 'ম'লা আমি বিল হাতে তোমাৰ পাহেব দুলা লইয়া হল ললাটে ভিলক ক'টি আসিয়াছি।' বেলবাসে কেন হংশালনকে দিয়া, জনমন্তৰ দিয়া প্ৰেলিয়াছ, চংশা অপমানিত কৰিয়াছেন গু বাবগ বাবগৰ বোগাই কাল কৰিয়াছে, চংশা অন্তাপ বাহা কৰিয়াছে তালা আন্তাপ বাহা কৰিয়াছে, তালা আন্তাপ বাহা কৰিয়াছে তালা আন্তাপ সীতা স্থাকে বাহা বলিয়াছে তালা নিশাশেষই বোগা; অভাতৰ

केची चकार क्या गणिरहें। काश गायक श्वेषात्क । अशः तमें गायकि माहित्या विचार विस्त नदर ।

यति चानुनिक कार्यन्य (कार्यन) केमानिकार्यी असन कथा सहस्त का महस्त निवास मानिकार मानिकार्यन (य नावान्य महस्त मीजावक) कार्यने चान्यन्त महस्त महस्त्र महस्त्र महस्त्र महस्त्र महस्त्र कार्यन हर्ष कार्यन महस्त्र कार्यन कार्य

্ অন্তি অন্ধ দেশের কবি ও লেখাকর সাহ বর্তার বেশনো দুরীয়া স্থিকত্বত্ব বুলিনার না ও কেননা বন্ধন কথা আখাবের লেশে প্রচলিত যে, আন্ধ কেশের বিজ্ঞা ভারতক্ষাইর কোনো আশো ফিল নাই, দেই অন্তিলভারেন্দ্রই কাইবলহেন্দ্র বিজ্ঞানীয়া পাকা আমানেন্দ্র অধননাল লাহিচ্ছার লক্ষণ্ড আইবং ক্লাক্ষাইন্দ্র বিজ্ঞান্তব্যস্থাকর লাহিত্য ।

--- # 116 · 1 ** - 00#

ব্রীথানিয়ার চক্রবর্তীকে একটি চিটিতে (২> কাছন, ১৯৭২) ভার কা সম্বাদ্ধে ব্রধীয়ানাথ লিখিবাছিলেন—

আৰু চৌৰ্বী এই সন্ধানৈত হপত বলে বাংখা করেছেন, কিছ দে ।
ব্যু কতকটা লীলাছদেই করে খাকবেন। এই মধ্যে কোনো জনছপকের চেটা নেই, এ কেকানাইই পর। মাজুনেই ভারের সংক্ষা গাড় একং একের পরে আছের খাকপ্রতিখাতে যে বানিকাল উল্পৃতিত।
বাট এর মধ্যে তারই গর্ননা আছে। তার চেত্রে বেশি বছি কিছু খাবে আর্থার এব মধ্যে তারই গর্ননা আছে। তার চেত্রে বেশি বছি কিছু খাবে

> STATE CENTRAL FORM HE VIDE OF NEAL